

മലയാളരാജ്യം

തിരുനാൾ

വിശേഷാൽപതി

Telegram:- Bracelet

Jewellers that Command your Confidence

Station Road Trivandrum.

Prop:- RAO JANARDHAN
The Ace Diamond Specialist

VEECUMSEE'S

HALL MARK

V. C.

(ESTD. 1893)

STANDS GUARANTEE FOR

QUALITY

DIAMONDS

SOVEREIGN GOLD

JEWELLERY

✱ EXPERT WORKMANSHIP

★ ARTISTIC FINISH

VEECUMSEE CHABILDOSS & SONS

REPUTED JEWELLERS & DIAMOND MERCHANTS

CHINA BAZAAR, MADRAS.

ദി എക്സ്‌ചേഞ്ച് ബാങ്ക് അഫ് ഇൻഡ്യാ & ആഫ്‌റിക്ക, ക്ലിപ്തം.

ഹെഡ്‌ക്വാർട്ടേഴ്സ്:—സർ ഫിറോസ് ഷാ മേത്താ റോഡ്—ഫോർട്ട്—ബാംബൈ.

അധികൃതമൂലധനം	—	രൂ. 1,20,00,000
വാദത്തമൂലധനം	—	രൂ. 60,00,000
പിരിച്ചെടുത്ത മൂലധനം	—	രൂ. 30,17,815
വ്യാപാരധനം	—	രൂ. 5,73,06,504

(30 - 8 - 1946-ൽ)

ഇൻഡ്യയിലെ ബ്രാഞ്ചുകൾ

അഹമ്മദാബാദ് (3), അമരോട്ടി, അമൃത്സാർ, അകോലാ, ബാംബൈ (4),
കൽക്കട്ട, ഡൽഹി, കറാച്ചി, ഖാരഗോവൻ, കൊൽഹാപൂർ, പൂനാസിനി,
മധുര, മദ്രാസ്, നാഗപ്പൂർ, തിരുനെൽവേലി, തൂത്തുക്കുടി, വാഡ്യാണക്യാമ്പ്.

വിദേശബ്രാഞ്ചുകൾ: — ഏഡൻ & കൊളമ്പ്.

കൊച്ചി ഌർ-എസ്-സാലം മൊബാസാ ലണ്ടൻ
എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കാതെ ബ്രാഞ്ചുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്.

ശാന്തിലാൽ മംഗൽദാസ്
ചെയർമാൻ.

ജെ. എം. അഹ്‌മദ്,
മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ.

If you want to get an employment Join THE SREE MURALI INSTITUTE QUILON.

Subjects:-Wireless, Telegraphy, Civil & Electrical
Engineering, Typewriting etc.

Apply to:— THE PRINCIPAL with 2 chs. Stamps.

കു ഷു റോ ഗം

തീരാവുമായിത്തീർന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയവർക്കു ഏതു പഴക്കമുള്ള കപ്പലും
ഗവൺ, രക്തദ്രവ്യങ്ങളുള്ള സർവ്വതലങ്ങളിലും ക്ലിപ്തകാലാവധി
ക്കകം പൂർണ്ണമായി ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ഊസ്ഥനാർ കൂടു
തൽ വിവരം സ്റ്റാമ്പുസഹിതം എഴുതിയോടിക്കുക. കൂടാതെ മറ്റു ആവശ്യപേട
ചികിത്സകളും ഭരണകർമ്മങ്ങളും ഉണ്ട്.

പി. കെ. നാണുവൈദ്യൻ

എ. ജി. ഷു. മെഡിക്കൽ പ്രാക്ടീഷണർ, എസ്. എൻ. വി. എ. ഡിസെൻസറി
പള്ളിത്തോട്ടം, കൊല്ലം.

GANI & Co.

Paper Merchants & Stationers
CENTRAL STATION ROAD
TRIVANDRUM.

For

Carriage Bolts and Nuts

Panel Pins

Wire Nails

Iron Butt Hinges

Chains

Boot Nails

Iron Gate Hooks and Eyes

Cut Tacks

Brass Screws

Brass Butt Hinges

Rivets

Etc. Etc.

And other Hardware Stores,

Contact manufacturers DIRECT:

Gosris Limited

P. O. Box No. 16,

ERNAKULAM.

രക്ത വർദ്ധനവിന്നും —

രക്ത ശുദ്ധിക്കും —

രക്തബിന്ദു

വാങ്ങി ഉപയോഗിപ്പിൻ
എല്ലാ പ്രധാന മരുന്നവ്യാപാരികളും വില്ക്കുന്നു.
ആരോഗ്യദായിനി വൈദ്യശാല
ന്യൂറോഡ്, കൊച്ചി.

രക്തം

യുവത്വവും ഉന്മേഷവും ഓജസ്സും വീണ്ടെടുക്കുക

സുഖക്കേടുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നതും ശുഷ്കിച്ച
തുമായ നിങ്ങളുടെ ആകൃതി കണ്ടു് ജനങ്ങൾ ഹസി
ക്കുന്നതിനെ ഒഴിവാക്കുക.

വാർഷികമായവർക്കും അകാലവാർഷികം
തോന്നുന്നവർക്കും ജീവിതസുഖം കൈവരു
ത്തുന്ന ഒരു കണ്ടുപിടിത്തം. തികച്ചും
വിജയകരമായ ഒരു ശുശ്രൂഷയും കണ്ടുപി
ടിത്തവും വിവിധ പ്രശസ്ത ഡോക്ടർമാരും

ശുദ്ധർശചെയ്യുകയും പ്ര
യോഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു
ള്ളതു്

നിങ്ങളുടെ ഓജസ്സ്
കറയുകയോ നിങ്ങൾക്കു

യുവതേജസ്വികളായ
പുരുഷന്മാർ സന്ദരി
കളായ സ്ത്രീകളുടെ
ഏകദേശപരീക്ഷണം

ഭൗമബലവും ക്ഷീണമുണ്ടായിരിക്കെ, ലൗകിക
സുഖം ആസ്വദിക്കുവാൻ അപ്രാപ്യമായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം
ഞങ്ങളുടെ പുനരുജ്ജീവനഗുളിക ഉപയോഗിക്കുക. അകത്തു ക
ഴിക്കുവാനുള്ള ഗുളികയ്ക്കു് 5 രൂപയും, ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള ഏറ്റുനയ്ക്കു്
5½ രൂപയും.

കൊച്ചിയിൽനിന്നു് ഡോക്ടർ കെ. ജെ. മാററത്തലി ഇപ്രകാരം
എഴുതുന്നു:—നിങ്ങളുടെ ഗുളികയും ഏറ്റുനയ്ക്കും പ്രായംകുറഞ്ഞവർക്കും പ്രാ
യംചെന്നവരുമായ രോഗികൾക്കും കൊടുക്കുകയും നഷ്ടപ്പെടുപോയ യുവ
ത്വവും ഓജസ്സും വാർഷികദശയിൽപ്പോലും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള അ
തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ സിദ്ധികളെപ്പറ്റി ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യൂ.

മദ്രാസിലെ മൈമാഗസിൻ മാനേജർ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തു
ന്നു:—ഞാൻ ഡാർ-ഉൽ-ഷാഫ് ഗോളിയൻ (രജിസ്റ്റർചെയ്യപ്പെട്ടതു്)
ബാരാല സന്ദർശിക്കുകയും മനുഷ്യരാശിയുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി ഈ
സ്ഥാപനം നടത്തപ്പെടുന്ന ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവയെപ്പറ്റി ബോധ്യംവരികയും
ചെയ്യൂ. കെട്ടുകണക്കിനുള്ള ബഹുസഹസ്രം സാക്ഷിപത്രങ്ങൾ ഞാൻ
പരിശോധിച്ചു.

മാപ്പ്:—മാനികരമായ ചേരുവയിൽനിന്നു മുക്തമായിരിക്കുന്ന
ഈ മരുന്നു കാലദേശം നോക്കാതെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. വെ
ളിച്ചപ്പോൾത്താൻവയറുത്ത എല്ലാത്തരം സുഖക്കേടുകൾക്കും ഇതു് രോഗ
ശാന്തി ഉറപ്പുചെയ്യുന്നു.

ആർഡാകൾ അയയ്ക്കുന്നതു് ഇംഗ്ലീഷിലായിരിക്കണം.
മേൽവിലാസം —

മാനേജർ, ഡാർ ഉൾ ഷാഫാ ഗോളിയൻ
(രജിസ്റ്റേഡ്)

എം. ആർ. ബറാറാല (പഞ്ചാബ്)

1921-ൽ സ്ഥാപിതമായതു്.

ടെലഗ്രാം "DASGO" ടെലഫോൺ No. P. C. 28,
Dar-ul-Shafa Golian (Regd) A. M. R)
Batala (Punjab)

Sold by leading Chemists and Stores,
Stockists In Travancore State:—

1 M's C Kanniah Naidu, & Sons, Chemists, Quilon.
2 K. K. Kuruvila & Sons, Chemists, Kottayam. 3 Dr.
M. Sivaraajan, Opp Law College, Trivandrum.

NATIONAL TRADES & AGENCIES.

നാഷണൽ ട്രേഡ്സ് & എജൻസീസ്

വലിയപാലത്തിനുപടിഞ്ഞാറു്, കൊല്ലം.

പായ്കൾ, പരമ്പുകൾ, എല്ലാജനം കയറുകൾ,
അണിപ്പരിപ്പ് ഇവ മൊത്തമായും ചില്ലറയായും വില്ക്ക
പ്പെടും.

K. Prabhakaran Nair.

ആയുർദ്വൈകെ. എസ്. ബാക്കു

ചിട്ടിഫണ്ട്

ആഫീസ്:— കാളേജ് റോഡ്, ആലപ്പുഴ.

പ്രതിമാസവും രണ്ടാമാസവും തോറും നടത്തുന്ന

ലേലച്ചിട്ടികൾ

സ്വച്ഛപ്പണയത്തിന്മേൽ പണം കൊടുക്കുക, ഡിപ്പോസിറ്റ്
കൾ സ്വീകരിക്കുക മുതലായ എപ്പാടുകൾക്കു് എപ്പോഴും സൗ
കര്യമുള്ള സ്ഥാപനം.

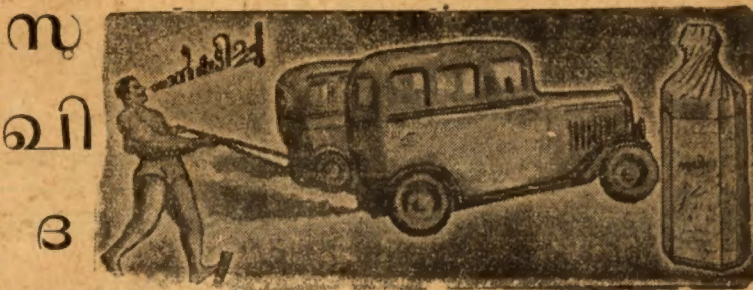
മാനേജിംഗ് പ്രൊപ്രൈറ്റർ,

കെ. സഫദികർ.

ഡാക്ടർ T. R. N. ഓസിന്റെ

ലീലാഗണോറിയാപിൽസ്

ഉഷ്ണപ്പണ്ണ്, ഒടിക്കൽ (അരയാപ്പകട്ടി), അസ്ഥിസ്രാവം, ശുക്രസ്രാവം, മേ
ഹം, വെള്ളനീർവാർച്ച, മുത്രത്തിൽക്കുടി പഴുപ്പും ചോരയും ചലവും കലർന്ന
പോകുക, മുതച്ചിട്ടിൽ, എരിച്ചിൽ, വേദന, വീക്കം, മുത്രതടസ്സം, പാകി
പ്പണ്ണ്, ഗണോറിയ, സിഫിലിസ് (Syphilis മുതലായി ഗുഹ്യസംബന്ധ
മായ എല്ലാവിധ രോഗങ്ങളും നിശ്ശേഷം സുഖപ്പെടുത്തി രോഗവീര്യങ്ങൾ
നിരോധനമായി വലയുന്ന സ്പീഷ്യതയോടെ നിശ്ശേഷം സുഖപ്പെടുത്തി നിഷ്പ്ര
യാസം അരോഗദശയാഗതരാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യരക്ഷയം. 15 ദിവസം
സേവിക്കുന്നതിനുള്ള 30 പിൾസ് അടങ്ങിയ ബോട്ടിൽ 1-ന് വില രൂപ 2.
വി. വി. ചാങ്ങ് പുറമേ

(1931-ൽ 335-ാംനമ്പ്രായി കൽക്കട്ടായിൽ രജിസ്റ്റർചെയ്തു്)

ശ്രീചിത്തിര എക്സിബിഷനിൽനിന്നും തങ്കമെഡൽ ലഭിച്ച
“ഒരു അത്ഭുതകരമായ ധാതുപുഷ്പി നെർവയിൻ ടോണിക്”

മെലിഞ്ഞവർക്കു് ഒരനുഗ്രഹം.

ഓജസ്സും യൗവ്വനവും എന്നും നിലനിറുത്തുന്ന ഒരു ദിവ്യകൽപം.
ധാതുനഷ്ടം, സ്വലനം, ഞരമ്പുതളിച്ചു, ബലഹീനത ഇവയെ മാറ്റി കു
യിച്ചുപോയ ജീവശക്തിയെ വീണ്ടെടുത്തു് തളർപ്പോയ ധാതുക്കളെ ബല
പ്പെടുത്തി, തലമുറയിനെ രണ്ടുപിച്ച്, ഒരർശശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു
കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും സുഖാനന്ദം നൽകുന്നതും, സന്താനലാഭത്തെ പ്രദാനം
ചെയ്യുന്നതുമാണ്. പ്രസവിച്ചവർക്കും ഗർഭിണികൾക്കും അത്യുത്തമം.

24 ഒം. കപ്പി 1-ക്ക് വില രൂ. 4. ഞ. 8. വി. വി. ചാങ്ങ് പുറമേ.
ആയുർവേദശിരോമണി ഡാക്ടർ റി. ആർ. എൻ ഓസ്
എച്ച്. എം. ബി. എൽ. എം. എസ്. (യു) & എം. ഐ. എച്ച്. സി.
ഇൻഡ്യൻ മെഡിക്കൽസ്റ്റേർഡ്, ചിന്നക്കട—കൊല്ലം.

N. B. രോഗവിചാരം വ്യക്തമായി എഴുതിയവർക്കു് തക്കതായ മരുന്നുകൾ
അയയ്ക്കുകൊടുത്തു് രോഗം പൂർണ്ണമായി സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

The Mysore Premier Metal Factory

MANUFACTURERS OF BRASS, ALUMINIUM, STAINLESS STEELWARES, ETC.

124, MINT STREET, G. T. MADRAS.

Factory:
TONDIARPET
Phone:
3829

Telegrams:
SUNBRAND
Office Phone:
2535

All Brassware manufactured by us are of efficient workmanship and of Top-Notch Quality. These being seamless and without crevices, no dust, dirt or food particles can stick or stain the vessels which could be cleaned easily without scrubbing. Pure quality of Tinning is used for coating all BRASSWARE.

The Mysore Premier Metal Factory

BRASS, ALUMINIUM, STAINLESS STEELWARE MANUFACTURERS

124, MINT STREET, G. T., MADRAS.

അശോകപുത്രം

ഗർഭാശയരോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന ദുസ്സഹമായ വയറുവേദനയ്ക്കും, മുറുത്തറിയ മാസക്കളിക്ക്കും, ഗർഭസംരക്ഷണത്തിനും ഒരുത്തമമായ ഔഷധം.

വില രൂ. 2 അണ 8.

മദ്രാസ് മെഡിക്കൽ ഹാൾ,
തിരുവനന്തപുരം.

HIMALAYAN

Aerated Water Manufacturers, Bakers
and
Caterers.

QUILON.

Stall at
Bus Stand, Chinnakada.

Proprietor:
S. P. Kesava Pillai.

ATTENTION PLEASE!

FOR

Comfortable Stay & Delicious Dishes

Visit

'ANNAPURNALAYAM CAFE'

(Opp: Ry. Station)

QUILON.

Foreign Liquors and Coco-brandy sold here
in wholesale and retail.

അന്നപൂർണ്ണാലയം കഫേ

റയിൽവേ സ്റ്റേഷനനുസമാപം

കൊല്ലം.

യാത്രക്കാർക്കു് പറ്റിയ സ്ഥാപനം! ഒന്നാംതരം ഭക്ഷണം!!

സന്ദർശിച്ച് തൃപ്തരാകവിൻ!!

ജീൻ, വിസ്കി, ബ്രാണ്ടി, ബിയർ മുതലായ ശീമമദ്യങ്ങളും
കൊക്കോ ബ്രാണ്ടിയും ചില്ലറയായും മൊത്തമായും

വിൽക്കു് ചെയ്യും.

Proprietor,
P. K. Gopala Pillai.

Long Live His Highness The Maharaja of Travancore.

MAHALEKSHMI PICTURES, KOTTAYAM

Offer their Humble Greetings on this Auspicious Occasion.

മലയാളക്കര മുഴുവനും ഇന്ന് തിരുനാൾ ആഘോഷം
ങ്ങടിക്കൊണ്ട് മുഖരിതമാവുന്നു!!

ഈ മഹനീയദിനത്തിൽ — കൈരളികലാഭേദിയുടെ കമനീയകണ്ഠത്തിൽ

“കുണ്ഡലകേശി”

എന്ന മൗകതികമാലയും വന്യയാദരസമന്വിതം
കോട്ടയം മഹാലക്ഷ്മി
പിക്ചേഴ്സ് സമർപ്പിക്കുന്നു!!!

ഈ വിനീതോപഹാരം ന ഹൃദയരായകേരളീയരുടെ
സശിരുകമ്പമായ അനുഭവനേരത്തിനും സാവ്ത്രികമായ
സ്വീകരണത്തിനും പാത്രമാകണമെങ്കിൽ
ഞങ്ങൾ കൃതകൃത്യരായി.

ധർമ്മം ശരണം!!

സംഘം ശരണം!!

ബുദ്ധം ശരണം!!

ലോകോത്തരസാഹിത്യഗ്രന്ഥമായ “ചിലപ്പതികാരം”ത്തിലെ ഒരു വിശിഷ്ടകഥയുടെ സമാഹാരം!!
ദക്ഷിണഭാരതചരിത്രത്തിലെ ഒരു സുവർണ്ണാലയത്തിന്റെ മഹിമപ്രകാശനം!!!

—കുണ്ഡലകേശി—

വചനം സംഗീതം ഡയറക്ഷൻ സ്റ്റാഡിയോ
ഇളങ്കോവൻ. പാപനാശശിവൻ. ബാമൻ ഇറാനി. സെൻട്രൽ, കോയമ്പത്തൂർ.

പ്രധാന നടിനടന്മാർ

ഹൊന്നപ്പാ - വസന്ത - വസന്തകോകിലം

T. R. രാമചന്ദ്രൻ — M. R. സ്വാമിനാഥൻ — മാസ്റ്റർ ബഷീർ — G. പട്ടാഭയ്യർ
മിസ്സ് രാജി — P. R. മംഗളം etc.

കേരളത്തിലെ മൂന്നു സുപ്രസിദ്ധ നഗരങ്ങളിൽ

ദീപാവലിദിനമുതൽ ‘കുണ്ഡലകേശി’ സമാരംഭിക്കുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണ ടാക്കീസ്,
നഗർകോവിൽ.

ഗൌഡർ പിക്ചർപാലസ്,
പാലക്കാട്.

ശ്രീകൃഷ്ണ ടാക്കീസ്,
ആലപ്പുഴ.

Kottayam Mahalekshmi Pictures - Release

കെ. പി. നായർ & കമ്പനി

പത്തനംതിട്ട

മോമിയോ ഔഷധങ്ങൾ വല്ലനയ്ക്ക തയ്യാർ!

ആർദ്ധർ അനുസരിച്ച് എല്ലാവിധ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള കോടകപ്പെട്ടന്ന! മാന്യജർ.

Prop:
S. Sivaram Achari.

**S. Sivaram Achari
& Bros.**

Guaranteed Gold & Silver Merchants

Main Road

QUILON

ഇംഗ്ലീഷ് ഔഷധശാല

ചേൽപ്പല ബസ്സ് സ്റ്റാൻറിൽ വട്ടകുളത്തിന്റെ
പുതിയ കെട്ടിടത്തിൽ ഒരു

ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്ന ഷാപ്പ്
ഞാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കെ. ശ്രീധരൻ,

Chemist & Druggist, P. O. SHERTALLAY.

**THOMAS STEAPHEN & CO.
LIMITED,**

QUILON, TRAVANCORE.

Telegrams:
"UNION"

Telephone:
No. 83

Established
1910.

Incorporated
1915

Manufacturers of the famous

"DOUBLE ELEPHANT"

Brand Roofing, Ceiling & Flooring tiles and
other Terracotta Wares.

Largely Patronised by Government.

Municipalities, District Boards,

Railway etc.

Cent Per Cent Swadesi

Trial orders Solicited.

VASCO, VAIKAM

വ്യാവസായിക സാധനങ്ങളേയും കൈത്തൊഴിൽ സാധനങ്ങളേയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് മാന്യജക്ക് എഴുതുക.

Take Your

PHOTOGRAPHS & ENLARGEMENTS

from **BHARAT STUDIOS**

Auralumoodu, Neyyattinkara A. O.

(A Speciality for CINEMA SLIDES.)

ശ്യാനകോശരോഗങ്ങളെ ശമിപ്പിച്ചു

TEEBEX - റിറിബെക്സ്

ആരോഗ്യം പുലർത്തുവിൻ!

ക്ഷയം, ഉരക്കുപ്പം, എങ്ങൽ, ചുമ തുടങ്ങിയ ശ്വാസകോശ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിച്ചു, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ രുചി, വിശപ്പ്, ശരീരപുഷ്ടി, ഉന്മേഷം, ഓജസ്സേജസ്സുകൾ ഇവയെ വീണ്ടെടുത്ത് യുവത്വം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു

വിശിഷ്ടമായ ടാണിക്

ജപരം, ന്യുമോണിയ, പ്രസവം ഇവയ്ക്കുശേഷവും അത്യുത്തമം!

16 ozs. Bottle—Rs. 4—8—0 Packing & Postage Extra.

— നിർമ്മാതാക്കൾ —

ശാന്തിനികേതൻ ഹാസ്പിറൽ ട് ഫാമസി

കണ്ടറ, (Travancore.)

ചുവനപ്രാശം ലേഹ്യം

ക്ഷീണശരീരികൾക്ക് ബലം, ആരോഗ്യം ഇവകൾക്കും — കാസം, ശ്വാസം, ജപരം, ഹൃദ്രോഗം, മൂത്രരോഗം, ശുക്ലദോഷം, ഒച്ച അടച്ചു. രക്തവാതം ഇവകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും — ശരീരകാന്തി, ബുദ്ധിശക്തി, ഓർമ്മശക്തി ഇവകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകമായി തയ്യാർചെയ്തിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ

‘ചുവനപ്രാശം’

ഉപയോഗിക്കുക!!

ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സിലോ ബ്രാഞ്ചുകളിലോ

ആവശ്യപ്പെടുക!

ധന്യന്തരി വൈദ്യശാല,

H. O. തൊടുപുഴ; തിരുവിതാംകൂർ.

പി. വെങ്കട്ടറാവുസ് ലൈഫ് അസറൻസ് കമ്പനി

കോട്ടയം :: തിരുവനന്തപുരം.

സാരികൾ, കവണികൾ

മുതലായവ

പട്ടിലും • നൂലിലും

The United India Life Assurance Co., Limited.

TRUSTEE: THE OFFICIAL TRUSTEE OF MADRAS.

Figures Proving
"UNITED INDIA'S" Rapid Growth and
Popularity during the Past Decade.

	1935	1940	1945
New Business ...	85.88 lacs.	98.29 lacs.	376.79 lacs.
Quinquennial increase...		114%	383%
Premium Income ...	18.71 lacs.	30.16 lacs.	65.53 lacs.
Quinquennial increase...		161%	217%
Total Assets ...	77.70 lacs.	143.70 lacs.	273.16 lacs.
Quinquennial increase...		185%	190%
Assurances in Force ...	3.48 crores.	6.22 crores.	13.99 crores.
Quinquennial increase...		179%	225%

Branches and Agencies

all over

India, Ceylon & British East Africa.

EMPLOYEES

Grumble that they have no SAVINGS

MERCHANTS

Complain that they have no EARNINGS.

WHY THIS WORRY

Because they do not practice continuous and regular SAVINGS.

TO SOLVE

Open a SAVINGS BANK account with

THE

INDIAN NATIONAL BANK LTD.

which offers special facilities through its Weekly Deposit and Savings Bank schemes.

For details Enquire:-

H. O. TRIVANDRUM.

Thuckala Kaniapuram Thodupuzha
Eraniel Bharananganam Alleppey.

K. T. Joseph B. A. & B. L.
Managing Director.

മുനാംലോക മഹായുദ്ധം

അതിനെ ഒഴിവാക്കാൻ സാഹിത്യത്തിനെ കഴിയും.

- 1—പ്രായശ്ചിത്തം (മിസ്സ് ജോഷ്വാ എം. എ.)
ശ്രീ. സോപാന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഗുഹാത്തിനോവ
ലിന്റെ വിവർത്തനം. കണ്ണികൂടാതെ വായിച്ചുതീർപ്പാൻ
കഴികയില്ല. ക. 2.
- 2—വാസന്തി (എം. ആർ. നാരായണപിള്ള.)
അഴലും അഴകും നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിന്റെ തനിപ്പകർപ്പായ
ഒരു മനോഹര നോവൽ. ക. 1.
- 3—അരുണോദയം (ചക്രപാണി.)
ഇരുളിൽ ജനിച്ച്, തെരുവിൽ വളന്ന്, യാതനകളുടെ കളി
പ്പാട്ടുമായിത്തീർന്ന രണ്ടു ജീവിതങ്ങൾ-മാലതിയും മോഹനനും-
നിങ്ങളുടെ ധർമ്മബോധത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കു
ന്നതു് ഇതിൽ കാണാം. ബ. 12.
- 4—കുബേരതസ്തരൻ (ഉമയനല്ലൂർ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള)
പരസ്യങ്ങളുടെ തണലിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പാവങ്ങളുടെ കണ്ഠം
തെരിയുന്ന കുബേരപ്പാതകന്മാരുടെ തനിനിറം കാണേണ്ട
വർ ഇതു വായിക്കട്ടെ. ക. 2.
- 5—സൂര്യോദയം (കെ. രാഘവൻനായർ, B. A., B. L.)
ലോകത്തിന് ഇന്നും അജ്ഞാതമായ ഒരു രഹസ്യവാരിപിയു
ണ്ട്. അതാണ് സൂര്യോദയം. അതിന്റെ ആഴത്തിൽ കിട
ക്കുന്ന മഹാരഹസ്യങ്ങളെ തുറന്നുകാണിക്കുന്ന ഒരു മനോഹര
നോവൽ. ക. 1 ബ. 8

ഉടയാ ബുക്കസ്റ്റാൾ പുനലൂർ.

THE COCHIN NAYAR BANK, LIMITED

(Incorporated in Cochin State, 1929) (Liability of Members limited)

Head Office: TRICHUR

BRANCHES:

IRINJALAKUDA
CRANGANORE
ERNAKULAM
PUDUKAD

CHITTUR
KOTTAPURAM
(Cranganore P. O.)
KUNNAMKULAM

POILACHI
QUILON
COCHIN &
NEMMARA.

Authorised Capital	...	Rs. 10,00,000
Subscribed Capital	...	Rs. 5,79,430
Paid up Capital	...	Rs. 2,71,871
Deposits as on 30-6-1946	...	Rs. 60,07,423—3—0

Working Capital exceeds Rs. 76 Lakhs.

Current Accounts are opened and interest allowed at one per cent per annum on daily balances upto Rs. 25,000/-

Fixed Deposits are received on terms which may be ascertained on application.

Savings Bank Accounts are opened and interest allowed at the rate of two per cent per annum on daily balances up to Rs. 5,000/- Withdrawals by cheques allowed.

Loans, Overdrafts and Cash Credits are granted on Government and other approved securities.

Every kind of Banking Business undertaken

For particulars please apply to the Head Office or Branches.

Trichur,
28th Sept: 1946.

M. B. Menon, M. A., LL. B.,
General Manager.

ഹവൻകൂറ ഹോറേഡ് ബാങ്ക് (ക്രിപ്തം)

ഹോഡ് ആഫീസ്: കോട്ടയം

അധികൃത മൂലധനം	രൂ. 25,00,000	നികുതിപൂ മൂലധനം	രൂ. 15,00,000
വാഗ്ദത്ത മൂലധനം	രൂ. 25,00,000	വ്യാപാര മൂലധനം	രൂ. 2,20,00,000

(ജൂൺ 30, 1946)

നായകന്മാർ:—

മെസ്സേഴ്സ് കെ. കെ. തോമ്മസ് ബി. എ., ബി. എൽ.,
റീട്ട: ഡിസ്ട്രിക്ട് & സെഷൻ ജഡ്ജ്, കുന്നുകുഴി, കോട്ടയം.
എ. വി. ജോജ്ജ്, അഞ്ചേരിൽ, കോട്ടയം.
കെ. വി. ചിദംബരയ്യർ, കൈതാരം, വൈക്കം.
കെ. എ. പെരളോസ് ബി. എ., ബി. എൽ.,
റീട്ട: ഹൈക്കോർട്ട് ജഡ്ജ്, തൃശ്ശൂർ.
ദിവാൻബഹദൂർ ഡോക്ടർ വി. വറഗീസ്, തിരുവല്ല.
എം. സി. മാത്യു, കോട്ടയം (മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ).
സി. എം. ചെറിയാൻ എം. എ., കോട്ടയം (സെക്രട്ടറി).

ബാങ്കിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും താഴെ കാണുന്ന നിരക്കനുസരിച്ച് സ്ഥിരകാല നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്:—

3 മാസക്കാലത്തേക്ക്	3½ %.	6 മാസക്കാലത്തേക്ക്	3½ %.
12 " "	4 %.	24 " "	4½ %.

കോട്ടയം
30-9-'46-

സി. എം. ചെറിയാൻ എം. എ.,
സെക്രട്ടറി.

മലയാളരാജ്യം

തിരുനാൾ പിശേഷാൽപ്രതി

നിങ്ങളു നിതിനിപുണ്യം യദി വാ സുവർത്ത
ലക്ഷ്മീസ്തമാവിശതു ഗർഭതു വാ യഥേഷ്ടം
അദ്വൈത വാ മരണമസ്തു യുഗാന്തരേ വാ
നൃത്യം പരമഃ പ്രവിചലന്തി പദം ന ധീരഃ

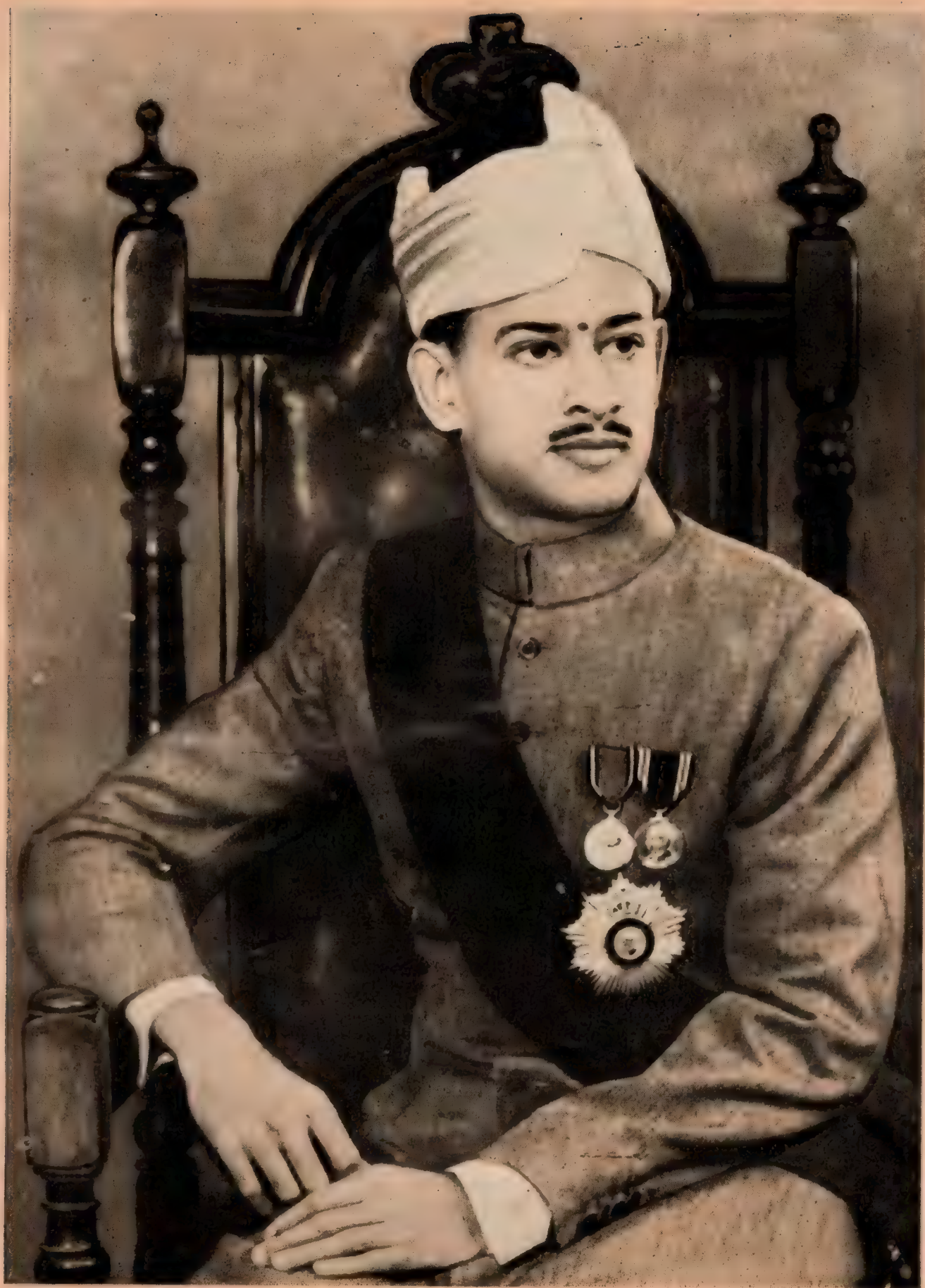
Printed at
THE SREE RAMA VILAS PRESS
QUILON

൧൧൨൨

മാത്താസ്വപ്ന ഇളയരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്

മഹാരാണി സേതു പാർവ്വതിഭായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

ഒന്നാമുറാ മകുമാരി ശ്രീകാർത്തികതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

രമവർമ്മ വലിയക്കോയിത്തമ്പുരാൻ

ശ്രീമലതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്

രവിവർമ്മ ബി. എ. കൊച്ചുകോയിത്തമ്പുരാൻ

ക്യാപ്റ്റൻ ഗോവിന്ദരാംജി

മാറാണി സേതു ലക്ഷ്മീഭായി
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്

ഇളയരാംജി തിരുമനസ്സിലെ ധർമ്മദാസരാം

തിരുവിതാംകൂർ ഭിവാൻ
സമീപത്തു സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ

പ്രസ്താവന

തിരുനാൾ, തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടാമത്തെ തിരുവോണം, ശരത്കാലാന്തരീക്ഷത്തിൽ പൊൻതാരലിപികളിൽ അതിനെ പ്രകൃതി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ആ സുദിനത്തിലെ ദിവ്യസന്ദേശം ഉരക്കഴിച്ച് ഒരു സ്വർഗ്ഗീയദൂതനെ പോലെ സുഗന്ധിതാശാമുഖനായി മനമനം വന്നുയരുന്ന ഇളംകുളർത്തെന്നൽ, പൈങ്കിളികളുടെ കുരവകൊണ്ടു കൂതുമ്പൊഴുണ്ടു നിൽക്കുന്ന പൊൻപുലരി, തിരുനാൾ മഹോത്സവത്തിലെ ആഘോഷപരിപാടികളെ കൺകളിരെ കാണുവാനുള്ള ഉറക്കൊതിയാൽ ഉറക്കമിളച്ചു മനോഹസമധ്യമായി വികസിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന നരമലരുകൾ, ചെമ്പനിനീരലപ്പുണ്ഡിന്റെ പൂങ്കുലോലമലകത്തിൽ മൃഗമദ്യോർന്നിയിക്കുന്ന വണ്ടിൻനിർചാൽപ്പുകൾ, ഇളംവെയിലൊളിയാൽ തക്കക്കിരീടമണിഞ്ഞു വനമാലയുടെ കമനീയതയിൽ കടാക്ഷമരുളി നിൽക്കുന്ന മലയവിലാസങ്ങൾ, പ്രകൃതിദൃഷ്ടിപ്പോലെ ശാന്തസുന്ദരമായി പ്രശോഭിക്കുന്ന കായൽപ്പുറങ്ങളിൽ പൊന്നോളം ചവിട്ടി നിലകൊള്ളുന്ന സിദ്ധിശതങ്ങൾ, അനിർവചനീയമായ ആ സുദിനത്തിന്റെ ആനന്ദമഹിമയെ കീർത്തിക്കുന്നതിൽ ഇവ ചാരിതാത്മ്യം തേടുന്നു.

രാജഭക്തിയുടെ സുനിർമ്മലമായ പാരമ്പര്യം ഏതൊരു തിരുവിതാംകൂറുകാരനും അവകാശപ്പെടുന്നു. അന്നദാതാവായ പൊന്നുതിരുമേനിയുടെ നേർക്കുള്ള അഗാധമായ ഭക്തി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു്, ഓരോ തിരുവിതാംകൂറുകാരനും മുന്നിട്ടു തന്നെ നിൽക്കും. അതാക്കും ഉറപ്പുപറയാവുന്ന ഒരു മഹാസത്യം മാത്രം. തിരുനാൾവാരം നമ്മുടെ രാജഭക്തി പൊൽപുകമണിഞ്ഞു സവാലങ്കാരവിഭൂഷിതയായി റുത്തമാടുന്ന സുമുഹൂർത്തമാണ്. ഈ പുലരിയിലെ ശംഖധ്വനി നമ്മെ സമഭാവനയിലേക്കു വിളിച്ചുണർത്തുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കളലളിതശിഞ്ജിതമാണ്. തിരുനാൾ വാരത്തിന്റെ ബഹുമുഖമായ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളെ പ്രധാനമാക്കി അവയെ ഉപഹാരമായി സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു മലയാളരാജ്യം ഇക്കൊല്ലവും ഒരുമ്പെടു. ഈ പ്രവർത്തനത്തെ ഉജ്ജ്വലമായ ഹൃദയസംഭാവനകൊണ്ടു് അലങ്കരിക്കണമെന്ന അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചു എല്ലാ മഹതി മഹാനാരോടും ഞങ്ങളുടെ നിസ്സിമകൃതജ്ഞത ആദ്യമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ്രകാശനംചെയ്തിട്ടുള്ള ലേഖനസമ്പത്തു കളുക്കാരും കാന്തിയും മൂല്യവും വാച്ചിട്ടുന്ന അനവധി അനാപർത്ഥങ്ങൾ, ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടു്. കടലാസിന്റെ ദുർലഭ്യം തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങളുടെ പട്ടിക നിർമ്മിക്കാനാരുത്താതെ അവരോട് ക്ഷമാപ്രാർത്ഥന ചെയ്യാൻ മാത്രം ഈ സന്ദർഭം ഞങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുനാൾപുലരി നിറകതിർചാത്തുന്ന ഈ സുമുഹൂർത്തത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ എളിയ ഉപഹാരം മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ദീപ്തയാരോഗ്യങ്ങൾക്കായി ഉള്ളടിഞ്ഞ ഭക്തിയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും രാജകുടുംബവും സർവ്വോൽക്കർഷേണ നീങ്ങാൻ വിജയിച്ചുരുളുമാറാകട്ടെ!

പ്രസാധകർ

ലേഖനങ്ങളും ലേഖകന്മാരും

1. നമ്മുടെ രാജവംശം	...	...	ശ്രീ: അയിരൂർ സി. മധവൻപിള്ള
2. OUR RULER—A Picture	...	...	Rajakaryapravina N. Krishnamurti F. R. Hist. S.
3. ഇരുമ്പിന്റെ നൈരരൂപം	...	...	മഹാകവി ഉള്ളൂർ
4. Archaeology	...	...	Mr T. K Krishna Menon
5. നാടകം	...	...	ശ്രീ: പുത്തേഴത്തു രാമമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.
6. ഞാൻ ശ്രീരാമകൃഷ്ണദാസനായതെങ്ങനെ?	...	...	ശ്രീ: ആഗമനന്ദസ്വാമികൾ
7. അടുത്ത മഹായുദ്ധം	...	...	ശ്രീ: എ. ഗോപാലമേനോൻ എം. എ. ബി. കോ.
8. കണ്ണുനീർ	...	...	ശ്രീ: ഇ. എം. കോവ്വർ ബി. എ. ബി. എൽ.
9. ഇരുട്ടിലെ വെളിച്ചം (കവിത)	...	...	ശ്രീ: കെ. ബാലാമണിഅമ്മ
10. ഭാഷാചമ്പുക്കൾ	...	...	ശ്രീ: കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ.
11. മറിച്ചുതള്ളിയ താൾ	...	...	ശ്രീ: എൻ. പി. ചെല്ലപ്പൻനായർ ബി. എ. ബി. എൽ.
12. എന്റെ നാട്ട് (കവിത)	...	...	ശ്രീ: രാമചന്ദ്രൻ രാമൻ
13. കളിയും കാഴ്ചയും	...	...	ശ്രീ: കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള എം. എ. എൽ. ടി.
14. തിരുവിതാംകൂറും സാമൂതിരിയും	...	...	ശ്രീ: പി. സി. എം. രാജാ ബി. എ. എൽ. ടി.
15. വൈറമിൻ 'ഇ' (കുഞ്ചിഅമ്മയുടെ ഓഡിയോപ്രസംഗം)	...	...	ശ്രീ: പി. കെ. രാജരാജവർമ്മ എം. എ.
16. അന്ത്യപ്രതീക്ഷ (കവിത)	...	...	ശ്രീ: പാലാ, നാരായണൻനായർ
17. ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മംഗളം (കവിത)	...	...	ശ്രീ: എം. ഭാർഗ്ഗവിജയ ബി. എ. എൽ. ടി.
18. ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഗന്ധർവ്വപ്രതിമകൾ	...	...	ശ്രീ: പി. അനന്തൻപിള്ള എം. എ.
19. ഭാഗ്യവതം പ്രസുന്ദത 100 ശുഭം, മം ച പണ്ഡിതം	...	...	ശ്രീ: സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻപോറ്റി എം. എ.
20. ദേശഭാവം	...	...	ശ്രീ: കെ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള എം. എ.
21. Unions and Panchayats in Travancore	...	...	Rajyasevaniratha Dr. M. K Gopala Pillai
22. ഇ. വി.യും ലേഖനങ്ങൾ മുളച്ചുപറന്നുവന്ന രീതിയും	...	...	ശ്രീ: സി. ഐ. രാമൻനായർ ബി. എ.
23. ആചാരവേദങ്ങളിൽ ചില ഏകദേശങ്ങൾ	...	...	ശ്രീ: മേക്കുന്നത്തു കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻനായർ ബി. എ.
24. നമ്മുടെ കൊടിയടയാളം-ശംഖ്	...	...	ശ്രീ: എ. നാരായണൻനായർ ബി. എസ്സ്. സി. (ജപ്പാൻ)
25. ദല്ലാൾ	...	...	ശ്രീ: തങ്കപ്പൻ ശിവശങ്കരപ്പിള്ള
26. ഭാരതത്തിന്റെ സന്ദേശം	...	...	ശ്രീ: ശുഭനാട്ടു കുഞ്ഞൻപിള്ള എം. എ.
27. തരംഗം	...	...	ശ്രീ: ബി. ആനന്ദവല്ലഭൻ എം. എ. (ദാണേഷ്സ്)
28. വസന്തോത്സവം	...	...	ശ്രീ: ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ.
29. കലശലേഖനങ്ങൾ ഓരോന്നായിരുന്ന കൊല്ലം	...	...	ശ്രീ: ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള എം. എ.
30. എന്താണീ പ്രശ്നങ്ങൾ	...	...	ശ്രീ: എ. മഹമ്മദുക്കണ്ണ ബി. എ. എൽ. ടി.
31. ചിത്രാമൃതം (കവിത)	...	...	ശ്രീ: പി. കൃഷ്ണമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.
32. പ്രാചീന ഭാവനാങ്ങൾ	...	...	ശ്രീ: ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്
33. Investigations on Parathrum in Travancore	...	...	Rajyasevapravina K. L. Mu'gil M. A. (Cantab)
34. സാഹിത്യത്തിലെ തന്മയീഭാവം	...	...	ശ്രീ: പി. ദാമോദൻപിള്ള ബി. എ.
35. രാജകുമാരിയുടെ പാട്ട്	...	...	ശ്രീ: നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ. എൽ. ടി.
36. ഉള്ളൂർ	...	...	ശ്രീ: ജെ. മോൺ കുട്ടക്കയം
37. The Royal Birthday Procession	...	...	Mr K P Parmanabhan Thampi B. A.
38. വിഷ്ണുവിദ്യ (കവിത)	...	...	ശ്രീ: പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ
39. തോമച്ചൻ കുഞ്ഞും രാമച്ചോറനും	...	...	ശ്രീ: കെ. പി. കുയോലയ്യൻ
40. ദണ്ഡനമസ്കാരം (കവിത)	...	...	ശ്രീ: ടി. കെ. നാരായണക്കുറുപ്പ്
41. പുഴയ്ക്കു പുലരി (കവിത)	...	...	ശ്രീ: തയ്യൂർ ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ
42. ശ്രീ: കെ. പി. എസ്സ്. മേനോൻ	...	...	
43. സർ എൻ. രാഘവൻപിള്ള	...	...	
44. സാഹിത്യപണ്ഡിതൻ--	...	...	

സർവ്വർ കെ. എം. പണിക്കരുടെ അവതരിപ്പിച്ച ചില ഭാഗങ്ങൾ
 45. വേലികളെപ്പറ്റി ... ശ്രീ: നാഗവള്ളി ആർ. എസ്സ്. കുറുപ്പ്
 മുഖചിത്രം:— ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രം.
 മറ്റു ചിത്രങ്ങൾ:— ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും, രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾ, സചിവോത്തമൻ, കൊച്ചിമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഇളയരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടും, കൊച്ചിമന്ത്രിസഭാംഗങ്ങൾ, മഹാരാജാസഭയും കാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളും, ഇടക്കലഗവമെൻ്റംഗങ്ങൾ, ഐ. എൻ. എ. നേതാക്കളും തുടങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ.

നമ്മുടെ രാജവംശം

വിക്കകൾകൊണ്ടു വിവരിക്കുന്നതാത്ത വിനയവും അഭിമാനവും നിറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും ഏതൊരു തിരുവിതാംകൂർക്കാരനും ആദരിച്ചുരാധിക്കുന്ന ചൈതന്യരത്നമാകുമൊണ് നമ്മുടെ രാജവംശം. 'സ്വാതന്ത്ര്യരേഖയില്ലാതെ' എന്ന് മത്സ്യപുരാണപ്രസിദ്ധമായ പ്രാചീനതയും കാളിദാസന്റെ ഭാവനാപ്രപഞ്ചത്തിൽ വിജയവൈജയന്തി ചാത്തിയ മലയാളത്തിന്റെ മനോഹാരിതയും സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന വേണാടിന്റെ കലശലേകിരീടപതികളുടെ പുരാതനതാ ചരിത്രകീർത്തിതമാണ്.

ക്ഷാത്രധർമ്മത്തിന്റെ അത്യുഗ്രമഹിമാവിനെ ജൈത്രയാത്രചെയ്തിട്ട് ദിഗ്വിജയം സാധിച്ച മഹാരാജന്മാരുടെ വീരപരാക്രമത്തിൽ, ധർമ്മനിഷ്ഠയുടെ ത്യാഗസുരഭിലമായ അപമാനശതങ്ങളുടെ അപ്രതിഹതപ്രവാഹത്തിൽ, ഗന്ധർവ്വകുലയുടെ സൗഗന്ധ്യസാന്ദ്രമായ വെണ്ണിലാവാലിയിൽ, രാജ്യമീമാംസയുടെ ഭരവഗാഹമായ അർത്ഥവ്യാപ്തിയെ അനുവർത്ത പഥത്തിലെത്തിക്കുന്ന അനിതരസാധാരണ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിൽ, അക്ഷയപാത്രമായിത്തന്നെ ഉപരൂപരി ശോഭിച്ചിരുന്നതെന്നത്രേ നമ്മുടെ രാജവംശം. പ്രതാപപ്രഭാവങ്ങളുടേയും കലാകൗശലത്തിന്റേയും നീതിനിർവ്വഹണിഷ്ഠയു

ശ്രീ: അയിരൂർ, സി. മാധവൻപിള്ള

ടേയും സമവായികരണകൊണ്ടുള്ള അമാനുഷപ്രവർത്തനം മാത്രമല്ല നമ്മുടെ രാജസ്ഥാനത്തെ അഭിവന്ദ്യമാക്കുന്നത്. ചരിത്രാതീതമായ ഒരു പാരമ്പര്യമഹിമാവിൽ പടുത്തു ഹിമവർത്തംഗവിവഹംപോലെ നിലകൊള്ളുന്ന നമ്മുടെ രാജവംശത്തിലെ ചൈതന്യസ്വരൂപത്തിൽ അപ്രമേയമായ ഒരു ശക്തിവിശേഷം നിശ്ചയമായും കുടികൊള്ളുന്നുണ്ട്. പ്രകൃതിയുടെ വിലാസവിഭോഭീരിയതകൊണ്ടു പ്രസർഗ്ഗമെന്ന അപരാഭിധാനം തിരുവിതാംകൂർ നേടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അലോകസാമാന്യമായ ആകർഷണ സമുൽകർഷമുള്ള ഒരു ജനപദത്തിന്റെ അധീശപദവി മനോഹരമനോവിഭവങ്ങളുടെ രത്നാകരമായിത്തീരുകയെന്നത് സ്വാഭാവികം മാത്രം. ആവിധത്തിലുള്ള രാജർഷിപ്രഭാവത്തിലാണു നമ്മുടെ രാജവംശത്തിന്റെ അടിയുറപ്പ്. ധർമ്മത്തിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വാസം നിമിത്തം അതിനെ കലവൈതമായി ആരാധിക്കുന്ന, അതിനെ നിദിയാസം ചെയ്യുന്ന, അങ്ങനെ ധർമ്മധ്യാനൈകതാനമായി തീർന്ന ആ ഒരു അതർത്തസിദ്ധിവൈഭവമാണ് നമ്മുടെ രാജവംശത്തിന്റെ ജീവൻ.

ധ്രിയതേ അന്നേന ഇതി ധർമ്മേണ ആർഷസൂക്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യലക്ഷണമായ നമ്മുടെ രാജസ്ഥാനത്തെ കീർത്തിയമാക്കുന്ന മ

റെറാരു ഗുണകർമ്മവിഭാഗം അനുകരണീയമായജീവിതചര്യയാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഒരു രാജർഷിവംശത്തിനു അനുഗുണമായ ലഘുജീവിതം നമ്മുടെ മഹാരാജവംശത്തിന്റെ പ്രത്യേകതതന്നെയാണ്. ഭാരതാഭർശത്തിന്റെ അഭിരാമമായ ഈ അവസ്ഥാവിശേഷം സന്ദർശകലോകത്തിന്റെ അഭിനന്ദനാദരങ്ങളെ ആവർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് അനന്യസാമാന്യമായ അനുഗ്രഹശക്തിയോടെ ശോഭിച്ചിരുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ രാമരാജ്യമാകുക അവിച്ഛിന്നമായി ഇവിടെ വിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 'യോ യഥാ മാം പ്രപദ്യതേ' എന്ന ഭഗവദ്പാത്ര്യത്തെ ത്രിവിധകരണങ്ങളിലും സംയോജിപ്പിച്ചുള്ള മതാനുഷ്ഠാനം, മതസഹിഷ്ണുത, തിരുവിതാംകൂറിലെ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ മഹനീയതയെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നു. വിവിധജാതിമതങ്ങളുടെ വിഹാരകേന്ദ്രമായ ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്കു വകാശമില്ലാത്തവിധം സമഭാവന നടമാടുന്നു. ഈ തത്ത്വം ഇത്ര അഭേദമായി പരിപാലിക്കുന്ന സംസ്ഥാനം ഭൂമുഖത്തെവിടെയാണുള്ളത്?

മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ആദർശമഹിമയും ആചാരനിഷ്ഠയും പ്രജാക്ഷേമത്തെ സ്വർഗ്ഗാലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ക്ഷിപ്രദണ്ഡനമോ അക്ഷാന്തിയോ രാജസ്ഥാനത്തിന്റെ നീതിനിർവ്വഹണചരിത്രത്തിലടയാളപ്പെടുന്നില്ല. സപ്തവൃസനങ്ങൾ സമുദ്രഭിജ്ഞപുരത്തല്ലാതെ ഇങ്ങോട്ടൊരൊളിനോട്ടത്തിനുപോലും ഇതേവരെ ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 'ആധുനിക' തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് ശ്രീപത്മനാഭഭാസപദവിയെയാണ് സർവ്വപരി അഭികാമ്യമായി കരുതിയത്. ധർമ്മരാജാ എന്നു വിഖ്യാതനായ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ അപമാനങ്ങൾ രാജർഷിവൈഭവത്തിന്റെ നിത്യസജീവമായ വ്യാഖ്യാനമായി ശോഭിക്കുന്നു. സ്വാതിതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ ഗന്ധർവ്വംശവിഭൂതിയും, ആയില്യംതിരുനാൾതിരുമനസ്സിലെ മാതൃകാപദവിയും, വിശാഖംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനകുശലതയും, ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യസാന്ദ്രമായ പ്രജാക്ഷേമതൽപരതയും അതാതു കാലം രാജ്യംവാണിരുന്ന ആററിങ്ങൽ തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ഭരണപരിഷ്കൃതിയും ഉൾപ്പെടെത്തോടും അഭിമാനാദരങ്ങളോടുംകൂടിയല്ലാതെ ഈ വിഭൂതകാലത്തുപോലും സ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

യുഗാവതാരമായി ലോകം വാഴ്ത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ ബാലരാമവർമ്മ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിന്റെ ലോകത്തിന് നൽകുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ നമ്മുടെ രാജവംശം സൂക്തപരിപാകത്തിൽ കൗഞ്ചരപദവിയെ സമാർജ്ജിച്ചു. തിരുമനസ്സിലെ അഭിവന്ദ്യമാതാവായ ശ്രീ സേതുപാർവ്വതിബായി മഹാരാണിതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജവംശമാലാമതല്ലികയിലെ അമൃലുക്താഫലവുമാണ്. സർവ്വവിധസൗഭാഗ്യങ്ങളോടുകൂടി നമ്മുടെ രാജവംശം നീന്താൻ പുലർന്നുളളമാറാകട്ടെ!

രാജസേവാപുറീനഃ
ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള

വാഷിംഗ്ടണിൽവെച്ചു നടക്കുന്ന ഭക്ഷ്യകർഷികസംഘടനാകാൺ മറൻസിലേയ്ക്കുള്ള ഇന്ത്യൻഡെലിഗേഷനിൽ തിരുവിതാംകൂറിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

രാജസേവാനിരതഃ കെ. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള

തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് ഫോഴ്സിന്റെ ജനറൽ ആഫീസർ മറൻറിംഗ് മേജർ ജനറൽ വി. എൻ. പരമേശ്വരൻപിള്ള

THE RULER OF TRAVANCORE - A PICTURE

BY

RAJAKARYAPRAVINA N. KRISHNAMURTI F. R. HIST. S.

Private Secretary to His Highness The Maharaja

THERE was a not-to-be forgotten day-fifteen years ago when a princely youth - not yet nineteen - put on the mantle of duty and responsibility and promised to dedicate himself entirely to the task unto which he was born. On that auspicious date it fell to the lot of the present writer, then sojourning in London, to fill a column in the Times with a story, briefly told, of the State and its people, its unbroken tradition and history spanning thousands of years and the untrumpeted motive-spirit of its ancient Ruling Dynasty. To the wheel of that State's forward march was being put that day, in due turn, the supple but sinewy hand of Maharaja Sir Bala Rama Varma.

A new chapter of joy and hope opened that day in the annals of Travancore. The idol of the people and the ideal of youth and dedicated service were embodied in the person of the young Maharaja. Born in the purple and to be King—yet those who know him and are fortunate enough to come daily within the orbit of his being have always from hour to hour been struck and taken aback by the plenitude of his courtesy and the exuberance of his self denial. He is the living proof of the dictum that the true test of greatness is power. The garb of "Highness" sits easily upon him and has not made him self-conscious. When at the age of 24—he opened the doors of all State temples to all followers of the Hindu faith, the eye of the entire world from East and West was focussed upon him as a Prince who over-night had achieved a miracle. Messages of congratulation poured in upon him. But in his own eye he saw himself as one who had only done his duty. The picture of him affixing his Royal Sign Manual to this document of humane spiritual elevation will ever abide in the memory of those privileged to witness it as that of a Royal giver, whose abundant courage and assurance were only equalled by his rare and abundant modesty.

Those three qualities sum up Maharaja Chitra Tirunal. Aware of his high place which is his birthright, he does not belittle it from prudery or parade it from vanity. The core of his Religion has taught him that life and position combine in a being for conduct and duty. He is remote from fuss and bluster. Brave words and heroics do not mark him, for he is a true Kshatriya who acts when the occasion arises and says nothing more about it.

The Maharajas of Travancore, through the centuries, have illumined the pages of history by the splendour of the service they have rendered to the State and the profound simplicity of the manner in which that service has been rendered. The motto of the Royal House "ധർമ്മോത്തമ കലശലേഖനം", strictly interpreted, "Duty is our Household Divinity" is the very essence of the teaching of the Divine Gita, moving to action the doubting soul, in scorn of consequence. Each proud bearer of the title of Sri Padmanabha Dasa is touched and inspired by the same teaching. Only those who know can realise

the significance of the obligations willingly undertaken and faithfully discharged by each successive Maharaja, as the wearer of this

appellation. It is the spiritual and temporal centre of his being. It brings out the Hindu King in him at its best. It is a stern and constant monitor urging him to create and maintain that Rama-Rajya which until a little while ago was the iterated and cherished goal of Mahatma Gandhi and his clarion-call to Indian Rulers, though now, alas, in the din of power in the hand and fratricidal fury around, even his lips have ceased to sound this beautiful chant.

To Maharaja Chitra Tirunal, however, this is a living voice in the service of his heritage. Travancore to him is heaven and earth. There is in his heart a constant spring of love for its exuberant

natural beauties, its combination of wood and water, its blue lagoons and palm-fringed and surfbeaten coast. The keen intelligence and the tidy simplicity of its teeming population, young and old, bring a beam of joy and pride to his bright face and his own young heart warms towards them. His love for Travancore passeth all expression and few know its burning intensity. His words are few and he does not gush. He does not wear his heart upon his sleeve and he allows himself no forum to descant upon his inmost attitudes and kindling ideals. But between him and his people there is a silver link, a silken tie which passions cannot tarnish or prejudices fray. His intimate knowledge of problems, national and international, is only surpassed by the acuteness of his judgment and the clarity of his

vision and rare courage of conviction. When people meet him and moot a problem of which they are full, he opens his response on an apparently diffident and shy note, but let a few minutes pass and the diffidence leaves him for the bosom of the visitor. The young Ruler during 15 years has become an expert in the field of Government. He has not stood still and merely plunged in thought. The words of the poet describing a great King in History may be applied to him.

"Turn him to any cause of policy,
The Gordian knot of it he will unloose,
Familiar as his garter: that, when he speaks,
The mute wonder lurketh in men's ears,
To steal his sweat and honey'd sentences;
So that the art and practic part of life
Must be the mistress to this theoretic."

The ഗുണ സഞ്ചയ of his own Karmic past has not only placed him on the throne of Travancore and inspired his daily life with the vivifying consciousness of being Sri Padmanabha Dasa, but also given him one noteworthy blessing not bestowed in recent history on any of his predecessors. They stood alone in their lonely eminence. But, for him during the tender years of childhood and the difficult years of youth, opportunity and splendour,—the path of duty, strict and hard, clear and unflinching, embodied itself in the person of his rare mother. Maharani Setu Parvathi Bayi, in the pages of history yet to be revealed, will find her name inscribed in the roll of the great mothers and queens not of India only but of the world, who have bred great sons and dedicated them for the service of their country. If there was nothing else that she has been doing in the fulfilment of her role in the Royal family, she will still stand forth as the mother of her son - a gift beyond words. In a rare amount of happy reflection and intimate revelation - she asked - "Is there another of Prince, other things being equal, who like him is without a blemish?" The answer is not difficult nor does it involve flattery to say "No".

"Give me that man
That is not passion's slave, and I will wear him;
In my heart's core, aye, In my heart of heart.

Let the keen and ambitious Travancorean do likewise, for, that is his Ruler, bred by a noble mother.

This photograph of Rajakaryapravina N. Krishnamurti, Private Secretary to H. H. the Maharaja; was taken in his study at Nagamalaya, Karamanai.

കന്യാകുമാരി

പാലസ് ഡാൻസർ ശങ്കരൻകുട്ടി:—മുരളീധരരോഷത്തിൽ

ശിവരാത്രി—
പാലസ് ഡാൻസർ ശങ്കരൻകുട്ടിയും സുമതിയമ്മയും

പ്രസിദ്ധയായ ശ്രീ: കുമാരി ക. കുട്ടി .

രംഗഭാരം—
ശ്രീ. ഗോപിനാഥൻ

കൊട്ടാരം കഥകളിനടൻ ശ്രീ. മങ്കൊമ്പ് ശിവശങ്കരപ്പിള്ള.
ഒന്നുവർഷക്കാലമായി മദ്രാസിൽ സുപ്രസിദ്ധ നർത്തകൻ
ശ്രീമത്ത് ഗോപിനാഥ് അവർകളുടെ പാർട്ടിയിൽ ചേർന്ന്
പരിശീലനം നടത്തിവരുന്നു

കൊച്ചി മുഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

കൊച്ചി ഇളയരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

കൊച്ചി മന്ത്രിസഭ:-ഇടത്തുനിന്നു വലത്തേക്ക്: ശ്രീ. സി. ആർ. ഇയ്യപ്പൻ (വെസ്റ്റ് മന്ത്രി), ശ്രീ. പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ (ഭക്ഷ്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും മന്ത്രി), സർ ജെ.ജെ. ബോസ് (ഭിവാൻ), ശ്രീ. ടി. കെ. നായർ (പൊതുമരാമത്തുമന്ത്രി), ശ്രീ. കെ. അയ്യപ്പൻ (പൊതുമരാമത്തുവകുപ്പുമന്ത്രി)

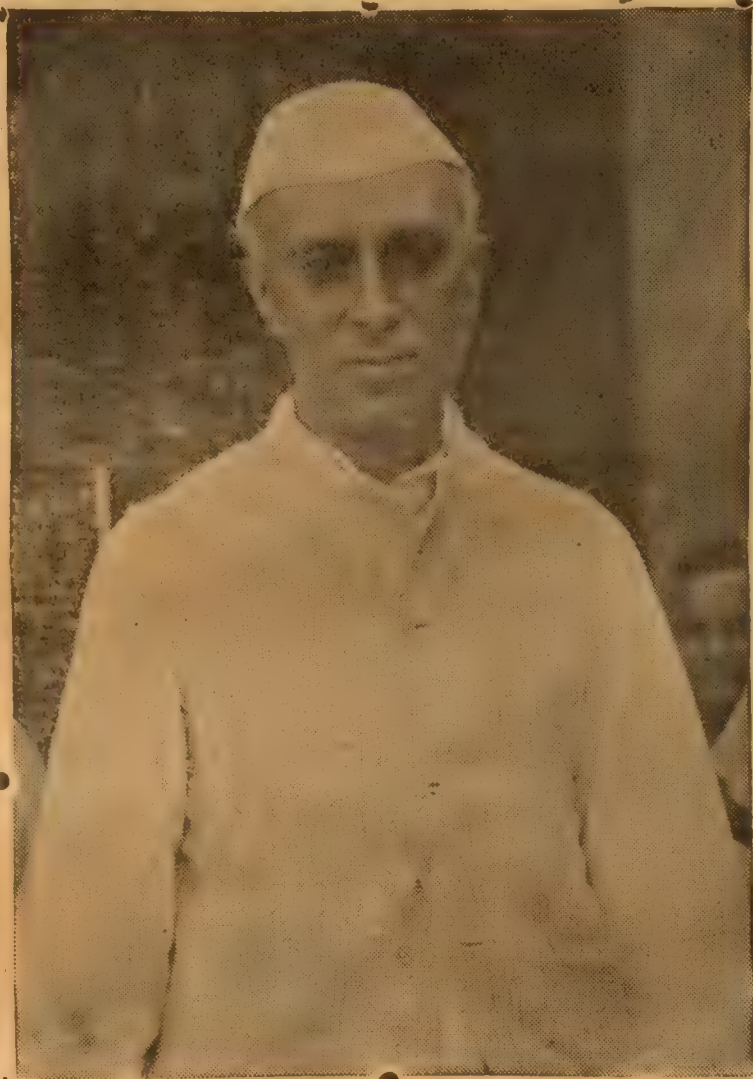

ഇടത്തു മുകളിൽനിന്നു തുടങ്ങി:—മുഖനാമ അബ്ദുൽകലാം അസദ്, വൈസ്രോയി വേവൽപ്രഭു, ശ്രീ. ജയപ്രകാശനാരായണൻ, മി. ലിയാക്കത്ത് ആലിഖാൻ; മുകളിൽ നടുക്കുന്നിന്നു തുടങ്ങി:—മാനന്താലം സി. പണ്ഡിത നെഹ്രു, ആസഫ് അലി, ജഗജീവൻറാം, രാജൻബാബു, ശരത് ബോസ്, സർദാർ പട്ടേൽ തുടങ്ങിയവർ ഇടക്കുലഗവണ്മെന്റിൽ പ്രവേശിച്ചതിനെ തുടർന്നു ചിത്രം, മി. എം. എ. ജിന്ന; മി. സി. എച്ച്. ബാവാ (ഇടക്കു ലഗവണ്മെന്റം) വലത്തുമുകളിൽനിന്നു തുടങ്ങി:—ഖാൻ അബ്ദുൽഗഫ്ഫർ ഖാൻ, ഇടക്കുലഗവ: യുദ്ധകാര്യ അംഗമായ സർദാർ ബലദേവസിംഗ് ലേ ബർവകപ്പംഗമായ ജഗജീവൻറാം ധനകാര്യമെമ്പരയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു.

ഇടക്കുലഗവണ്മൻറിലെ ഇന്ത്യൻപ്രസിഡൻറ് പണ്ഡിതജവഹർലാൽനെഹ്രു.

ഇടത്തു മുകളിൽനിന്നു താഴോട്ട്: — കസ്തൂർബാഗാസി, സരോ
ഭീനിദേവി, രാജഗോപാലാചാരി (ഇടക്കുലഗവ: ഇൻഡസ്ട്രീസ് ആൻഡ്
സപ്ലൈസ് മെമ്പർ), എം. ആർ. ജയക്കർ (കാൺസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടൻറ് അസംബ്ളി
മെമ്പർ); മുകളിൽ നടുക്കുനിന്നു താഴോട്ട്:—രാഷ്ട്രപതി ആചാര്യകൃപലാനി,
പണ്ഡിതനെഹ്രു, ഫസ്റ്റ്. രാധാകൃഷ്ണൻ (കാൺസംബ്ളി മെമ്പർ); ശ്രീ. അമ്മ
സ്വാമിനാഥൻ. വലത്തുമുകളിൽനിന്നുതാഴോട്ട്:—കമലാദേവിചന്ദ്രോപാധ്യായ,
വിജയലക്ഷ്മിപണ്ഡിറ്റ്, പട്ടാഭിസീതാരമയ്യ, പണ്ഡിതഗോവിന്ദാലുഭപന്ത്.

റെ. എൻ. ഏ. നേതാക്കൾ

നേതാജി സർവ്വപ്രസാദ്
വലതുവശത്ത് നിൽക്കുന്നു:-
കുറുപ്പൻ ജനറൽ, കൃഷ്ണ
പുരം ബ്രിഗേഡ്, കേണൽ
ജനറൽ ജോർജ്ജ്. കൃഷ്ണ
പുരം സെനാൽ, ലെഫ്.
ലിജൻ ഹന്നിവാൽ ബോസിന്റെ
ചിത്രത്തിന് മുകളിൽ.

[E.S.A.]

ഇരുമ്പിന്റെ നൈരാശ്യം*

ഉള്ളൂർ

പോരമിത്തെയിലെൻ പൊന്നുപ്പിറപ്പേ! നി-
യാരു, ഞാനാണെന്നൊ ശാന്തമായ് ചിന്തിക്കുമോ?

സങ്കടം പരക്കാർക്കുമേകാതെ നീണാർനമ്മൾ
തങ്കമേ! പുലനിലേ പാരിതിൽപ്പണ്ടേക്കാലം?

നമ്മളന്നഭൂശ്വരായേവർക്കും, വിശാലമാ-
മ്മതൻമടിത്തട്ടിലാനന്ദിച്ചുറങ്ങിലേ?

അത്തവിലെത്തിക്കുറേക്കൂട്ടായ് മക്കവെച്ചാർ
സത്വരം നമ്മെക്കൊണ്ടു മണ്ടിനാർ മുക്കുപ്പാട്ടിൽ.

സോപയോഗാത്മം നമ്മെ സംസ്കരിച്ചെടുത്തപ്പോൾ
ഹാ! പരം നീ മഞ്ഞയായ്; ഞാൻ വെറും കറുപ്പായ്.

വണ്ണത്തിൻവ്യത്യാസംകണ്ടാഹ്ളാദമാനാർ; നമ്മെ-
ബ്ബിന്നിപ്പിച്ചമർത്തുവാനാവഴിക്കല്ലിപറു?

എന്നെത്തൽസൗകര്യങ്ങളാലുമായ് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ
സന്നദ്ധനാക്കി; ഞാനുമായതിൽക്കൂതാത്മനായ്.

ദീനർതൻബുഭുക്ഷയെശ്ശിശുമായ് ശമിപ്പിക്കാൻ,
കാനനം നാടാക്കുവാൻ; കെട്ടിടം ചമയ്ക്കുവാൻ;-

എത്രയോതരത്തിൽ ഞാനീമട്ടിൽപ്പണിപ്പെട്ടു
മത്തുക്കു നൽകിടിനേൻ സൗഖ്യവും സുഭിക്ഷവും.

യാതൊന്നും പ്രയോജനം കാണായ്കമൂലം നിന്നെ-
യാദരിക്കുവാനാശയന്നവർക്കുണ്ടായില.

൨൦

പിന്നെയൊന്നൊരേടത്തു മേനിയും മിറക്കിയെൻ-
പൊന്നേ! നീ മേവും കാഴ്ച കണ്ടതപ്പൊണ്ണബ്ബോഷർ.

പ്രീതിപൂണ്ടെടുത്തുടൻ നിന്നെത്തദധുക്കൾതൻ-
കാതിലും കഴുത്തിലും കയ്യിലും ഘടിപ്പിച്ചാർ.

എങ്ങുമേ സമൃദ്ധമായ് വ്യാപിക്കുംകാർകൊണ്ടൽ ഞാ-
നിങ്ങങ്ങൊരൽപമാത്രം ഭൂശ്വരാം വിദ്യത്തു നീ.

അകമാനവും നിന്നെക്കയ്യടക്കുവാൻ വെമ്പി
മോഹത്താൽ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ; മത്സരം വിജ്ഞിച്ചു;

കാട്ടതിക്കൊപ്പം ദേവരും മൈത്രിയെദ്രവിപ്പിച്ചു;
ജ്യേഷ്ഠനും കനിയനും സുന്ദരോ പസുന്ദന്മാരായ്

൩൦

അയിരും സ്വരൂപത്തിൽ വാർത്തുതേച്ചെടുത്തനെ-
യായുധികരിച്ചുകൊണ്ടുനോന്യമങ്കംവെട്ടി.

ഞാനെന്നുമെപ്പോ, ദീനൻ? എൻജന്മംതുലയ്ക്കുന്ന
മാനഷകുവ്യാദർതൻ പങ്കത്തിൽപ്പങ്കാളിയായ്.

കോശമാമന്തപുരം തന്നിൽനീമേളിക്കുന്നു
ഘോഷാസ്മിരിക്കൊപ്പം, ഹന്ത ബന്ദിയായ് പ്രഭാകിടം.

പാകത്തിൽ നിന്നെക്കൊത്തുനിൽക്കുന്ന വെളിക്കുഞാൻ;
ലോഹമില്ലാത്തൊലാക്കുസുന്ദരിരം കാത്ത്സ്വരം?

കുരിശുതാകുന്ന ഞാൻ വേലചെയ്യുന്ന; ചിതും.

സുരബിംബമാംനീയും സ്വാപത്തിൽ സുഖിക്കുന്നു. ൪൦

ഏത്തിലൊന്നോർക്കുതോഴി നാം രണ്ടുപേരും ചേർന്നി-
മർത്തുർതൻമാറാളാസ്യമെത്രനാർമുക്കണം?

കൊല്ലുന്നു കൊല്ലുന്നുഞാനന്ധനാ, യെന്നെക്കൊണ്ടു
കൊല്ലിച്ചു കൊല്ലിച്ചു നീ മൂഢയായ് രസിക്കുന്നു.

കരിവീരവീച്ചതാമെൻകരൾത്തട്ടിൽപോലും
കദനം നിറച്ചീടുമീഭൂശ്വരം സുദൃസ്സപം.

ഇമ്മഹാപാപംപോരും; ദൈവത്തിൻകരംവീണ്ടും
നമ്മളെബ്ബഭൂഗർഭത്തിലാഴ്ത്തുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കനാം.

എത്രമേൽക്കാമ്യം നമുക്കൊശ്വരാനാത്മാസ-
മിത്തരം വ്യാപാരത്താൽ ജീവിക്കുന്നതെക്കാളും.

൫൦

* പകർപ്പവകാശം കവിക്ക്.

I spoke to you till now about the scope of Archaeology, and the contribution which excavations of ancient sites have made to it. It shall be my present purpose to briefly dwell on a few of the other tributary sources that have gone to enrich archaeology and to make it a real handmaid to history

* ARCHAEOLOGY PART II

—By Sri. T. K. Krishna Menon—

Certain epochs mark the progress of man from his rude days to the periods of civilised life.

First we find him in a savage stage. He had then to hunt his own food and, like an animal, subsist on his prey. He had no fixed abode, but drifted from place to place where game was available. For shelter from storm and rain, he had to resort to caves and recesses made by nature. He lived and moved as an isolated being; and co-operation, when it came at a later stage, was for mutual benefit alone, and that in war and chase only. His weapons and implements were made of stone or bone, materials that were available at hand. Time was of no moment to him; so he made his crude axe or knife, or fashioned his lance or spear with an expenditure of time and labour inconceivable in these days of hurry and worry. It is idle to speculate on the length of this stage.

Next we find him in the pastoral stage, with his flocks and herds and domesticated animals. No settled life he had, as changing seasons necessitated a life of travel to fresh fields and pastures new. He had yet time to enjoy and leisure to think. That is how shepherds are credited with pastoral songs and the lore of the early stages of astronomy.

Then we come to the agricultural stage. Man is then seen as a tiller of the soil. Home he has, and fields to raise crops and grounds for his cattle to graze. Elements of social life and the right to own property are also in evidence. The rigorous need to clothe, to build houses, even to clear forests and drain swamps for space to expand, force him to uplift himself and maintain a certain decent level in his status.

These stages are not exclusive. They can never be, as the advance of mankind is gradual, and each stage slowly improves upon itself and imperceptibly merges into the next higher one.

In the caves you meet with drawings of animals, wild and domestic. Even their movements are expressed with considerable skill which unmistakably predicate some amount of intellectual capacity. Unhewn pillars of stones are seen put up by cavemen of the stone age, perhaps to record a victory in a feud or a hunt, or as a landmark. To the same period belong the dolmen, the cairn and sepulchral cell of unhewn stone. Even the beginnings of picture-writing will not be a rare or chance discovery. The varied articles we meet with in cells such as vases and weapons, form invaluable materials for the elucidation of ancient history. An investigation of these dolmens will further disclose remarkable traces of national affinities unsuspected by any one before.

It is in these three stages that folklore has its origin and development. Folklore might be defined as "the science which studies the expression, in popular beliefs, institutions, practices, oral literature, and arts and pastimes, of the mental and spiritual life of the folk, in every stage of barbarism and culture." The natural people have supplied us with the stuff of poetry, law and ritual; and genius has turned "customs of the folk into codes, nursery tales into romance, myth into science, ballad into epic, magic mummary into gorgeous ritual." Folklore, it has been said, is at the base of all sciences, and so can throw light on the beginnings of everyone of them. We have no idea as to the number of subjects covered by this small, innocent-looking Anglo-Saxon word. If you will bear with me for a short while, I shall just enumerate a few of them; folk-tales; legends and traditions; folksongs and ballads; social and religious ceremonies; customs connected with events that mark pregnancy to death; customs connected with festivals and the worship of deities; omens; superstitious beliefs; witchcraft and sorcery; folk medicine, charms, amulets and nostrums; oaths, curses and imprecations; ordeals; games and pastimes; riddles, proverbs and proverbial sayings; lullabies, nursery rhymes and jingles; names of persons and places; tattooing; totemism. The list is not mine; it is provisionally made by the English Folklore Society to chalk out a programme of work in the enterprise of recording what remains of the heritage of our folk from the past and what is being created by them for the future. The list, let me remind you, is not exhaustive. One will be simply amazed at this tangle of topics, on each one of which books have been written by research scholars.

Generally, these are classified under three main divisions; beliefs and customs; narratives and sayings; and art. It is not my idea to make you stay over any one of these. I am sure others who will surely come after me who will dwell on every one of them, and

also outline cheap practical schemes to make enquiries and collect materials of our folklore that is fast vanishing before the decaying touch of time and the furious march of modern civilization.

I am tempted to tarry behind for a short time to say a word or two of recognition at least to our tales and

songs, to pray to our President for a helping hand to save them from ruin, and then to take leave of our old familiar friends. It will be ungenerous not to do so. For, have they not cheered many of us in our early days and tried to relieve us of the worry of adult years?

In the dawns of different tribes, the toilers in the forests and the tillers of the fields relieved the burdens of each day's labour by a twilight spell of tales, of songs and dances. Rev. Baring Gould has classified folktales into seventy types. Our *Jatakas* and *Panchatantra* contain dignified versions of our folktales. Homer has woven many into the fabric of his immortal poems. The Arabs have them in their "Thousand and one Nights."

In the early stages of folksong, singing and dancing invariably went hand in hand. From the point of view of art as well as physical culture, and in that they enhance the joy of life, these traditional dances have a value all their own. In a primitive rural village, under the canopy of heaven, and with the soft, cool air wafting on you from the smiling greens around, these songs and dances have their best environment.

Folksongs pervade all walks of life. They are associated with religious rites, social ceremonies and all festivities of joy and glee. All classes, men and women, young and old, all alike, have songs of various tones and tunes." It is high time we make an exhaustive collection of our folksongs. For, they alone create a constant stream of inspiration essential for "the rejuvenation of a nation's creative genius, for the resuscitation of its national culture and for its spiritual development."

Let us stand firm by our folksongs. "Their very existence under adverse conditions for such a length of time reveals a power of sheer endurance," and the hold they have on the national mind. A loving touch will again engender nimble life in them and an access of growth and a glorious efflorescence. "Will no one ere it is too late Ere fades the last memorial gleam Recall for us our earlier state?" I hope in all sincerity that my fervent appeal for help to the President, in which I trust all of you will warmly join with me, will not have been made in vain.

If my enthusiasm for the subject have carried me far afield, I can only beg your pardon, and try to return to the other topics that await your kind attention.

I just hinted that many folksongs are devotional and have a spiritual outlook about them. That fact naturally takes me on to places of worship, round which I believe it will be possible for us to assemble our other subjects. For temples were the repositories of fine arts, fountains of learning.

There is a theory that temples were originally reared over the burial-grounds of some great ancestors or national heroes. Into that controversy I shall not enter. I shall at present treat them only as sacred edifices destined to the worship of some divinity. All nations have raised them, and the piety that did so was responsible for the progress of architecture, of sculpture, painting and a number of other arts, and, in general, for the growth of culture itself.

The evolution or a place of worship from its rude beginnings to its magnificent development is a subject of absorbing interest, especially as, along with it, we also see the growth of architecture, sculpture, painting and many of the allied arts.

The architecture of a people is an important part of their history. It is a visible expression, and enduring form of their public life, an index of their culture and social progress. The materials and the implements used, the way they are worked up, the final form the structure takes, all these furnish evidence of the stage in which that nation has reached in its march of civilisation. The same remark holds good with sculpture and painting. Sculpture before it reached the perfect style has had to pass through the archaic style of rude, hard, rigidity, and next the period when more regard to proportion and beauty was paid. Paintings were done on wood, clay, stone, parchment and canvas. The variety of subjects, fineness of materials, beauty of forms, the finish, all these indicate the place the artists reached in the march of national progress.

The perfection of the mortar of the ancients has passed into a proverb. So too the paint used for the murals. There is a place called Kottamukku, near Cranganore, which one has to pass on one's journey from Ernakulam to Karupattam by boat. There is a remnant of a wall, part of a bastion, perhaps, there, which has faced the force of

* A paper read before the inaugural meeting of the Cochin Archaeological Society. Sir George Boag presided over it. The first part was published in the R. V. Research Institute Bulletin.

hundreds of floods. The stones, — and what stones! as hard as iron— are being worn off by the rush of waters, while the mortar stands out like steel blades, fit for a fight with time itself. I cut my finger once for not approaching these with due respect.

The murals on the walls of the three main inner shrines in the Vatakkunnatham temple weathered the wind and rain of centuries, and withstood the smoke and oil of the lamps until they were desecrated by a douche of paint from a modern hand. That a few still remain is entirely due to the artistic sense of the late Mr. Cotton, a British Resident of our State. I felt immeasurably sad when I went there to inspect and to report, as directed by our government, on this wanton outrage on those paintings, sacred to all in more sense than one. There are other paintings as well which require to be preserved with due care and, may I say, reverence.

Another branch of Archaeology to which early attention has to be paid is Palaeography. No serious, systematic attempt has yet been made in this State to collect copies of inscriptions, much less to edit them.

Inscriptions form the real archives of ancient nations. They are contemporaneous witnesses of men and things, bits of whose history they transmit to posterity. "Their public exhibition during centuries to the eyes of people who might find an interest in contradicting them, give them a character of truth and a general sanction which the narratives of historians, who may have opposing interests in the same fact, do not always inspire."

All solid materials known to the ancients were used in tracing inscriptions. In a general way, inscriptions can be classified as religious, historical, scientific and funeral. From them, we can gather data regarding "the chronology, the geography, religious systems, administration, literature, state of individuals, affiliation of families, customs, manners and even the prejudices of ancient societies."

We should lose no time whatever to collect all available inscriptions and to edit them in a decent fashion. The late Mr. Gopinath Rao has set an example which we can with profit follow. He was a genius in his line, and did remarkable work over the inscriptions in Travancore. My ambition tempts me further and makes me say that each important inscription should be edited in the manner that was done by Mr. Goda Varma with the copper-plate grant of Bhaskara Ravi Varma to Iravi Kottan. That work I would class as a masterpiece.

The temple chronicles, grandhavaries preserved in certain ancient families, old records of the Central Records Office, will yield substantial information about the ancient history of Cochin. In fact, "archaeology and archives are the twin pillars on which the foundation of scientific history must rest" Works like *Umiyathi Varilham*, ballads,

Umineelisanandesam and other old *sandesams* that make references to Cochin, *prabandhams*, in fact every relevant ancient work, in prose or poetry, we should study from the standpoint of a historian. Why even Puranas will not fail to help us in our quest.

The Vedic Aryans speak of Dasyus, Dasas and Panis. The Panis of the Rig Veda has been identified by some Vedic scholars with Nagas, remarking *pani* as the *tadbhava phani*, that with a hood, cobra; while a few others think it as derived from *pani*; water, and as referring to a seafaring race. A sea-going people will be adventurous in thought and action. That is why the mariners of Malabar were resourceful and ploughed through rough uncharted seas to distant lands. Pliny called them 'the pirates of Malabar', not realising that they too like the Romans of his day, were about their trade and conquest.

Who were the Nagas? They were a wonderful set of people. In the early dawn of history, we find them scattered all over the habitable globe. In China and Japan, in the isles of Ceylon and Java, and in the Khimer art of Cambodia, the Naga influence is distinctly felt. In Chaldea, the serpent was the symbol of the race. The fire-spitting serpent adorns the crown of the Egyptian Pharaohs as a symbol of royalty.

The Nagas with their token as serpent spread throughout India from Takshasila to Assam on one side and to South India and Ceylon on the other. In South India, Malabar was the headquarters of the Nagas. It is still the part where Naga worship prevails on the large extent. The Naga worship looks like an organised cult among the Nayars. Some even think that the top-knot of a Nayar, now perhaps rarely seen, is symbolical of the serpent's hood.

They were martial, matriarchal and inclined to sea-faring.

The late Kunhikuttan Tampuran identifies Nayars, in his work on Keralam, with Nagas.

One thing we know that the Nayars too were martial, matriarchal and of a sea-faring disposition. In Muziris they had one of the finest seaports which Pliny described as the *primum emporium Indiae*. The Egyptians, the Phoenicians, the Greeks and the Romans came to this port for commercial purposes. The Jews, the Muslims and the Christians claim it as their first settlement. That shows the tolerance of the rulers.

Cochin had a glorious, romantic past. Let us all gather materials for a reliable history of ancient Kerala. All Malayalis, to use the words of Dr. Sen's presidential address at the recent Indian History Congress, "irrespective of their caste and creed, race and religion, party and politics, must unite in a common effort to re-construct that past on which the present is based and the future must be founded. To this supreme task the youth must bring his energy, the old his experience, the rich his wealth, the learned his knowledge, and every one his devotion."

THE SWADESI BANK, LTD.,

(Incorporated in Travancore with limited liability in 1927)

Head Office:- PATHANAMIHITTA.

Branches at:- Chengannoor, Mavelikara, Pandalam, Parakode, Punalur & Thiruvella already opened.

New Branches to be opened shortly at important Mercantile Centres. Transacts all kinds of Banking Business.

Interest as fixed Deposits Vary from 4 to 5%

For full particulars apply to the Head Office or any of its Branches.

Dr. T. K. Verghese L. M. & S.
Chairman.

George Verghese,
Managing Director.

Make the HOTEL HINDUSTAN

(BAR ATTACHED)

Your Rendezvous

AT

ALLEPPEY

(Adjacent to Cochin Bus Stand)

Excellent Cuisine, Board & Lodge

Props: Asiatic Trading Corporation, Quilon.

Telegram "BANKSOUTH"

Phone: TCR 47

The South Indian Bank Ltd.

(Incorporated in Cochin State with Liability of Members Ltd)

(A Scheduled Bank)

BRANCHES:

Alleppey, Alwaye, Calicut, Cochin, Coimbatore, Ernakulam, Irinjalakuda, Kunnamkulam, Palghat, Pollachi, Salem, Trichur, Wadachanchery and No. 2 Anderson Street, Madras.

Estd. 1929.

M. D. THOMAS,
GENERAL MANAGER.

FOR

Hair Cotton & Rubber BELTING
WIREMESH All sizes in Galvd-Iron
& Brass. All types of BEARINGS
& Shaft Fittings, Grinding Mills, Plates &
Spares, Rotary Oil Chucks - Storage Tanks
Tarpaulins - Canvas - High class Furniture
Electric Motors, Starters, Switches, Etc.

Please Contact:-

THE QUILON AGENCIES,

Tel: AGENCIES.

Chinna Bazaar, QUILON.

THE CROWN BAKERY QUILON

The Leading Bakers,
Aerated Water Manufacturers,
Confectioners & Caterers

CATERING under efficient management.

ക്രൗൺ
ബേക്കറി
കൊല്ലം.

എല്ലാത്തരം കേക്കുകൾ, റൊട്ടികൾ,
ബിസ്കറ്റുകൾ, ഫ്രാൻസിസ്കറ്റുകൾ,
ശീതളപാനീയങ്ങൾ ഇവ എപ്പോഴും
തയ്യാറാണു്.

ടിവാർട്ടികൾ പരിഷ്കൃത രീതിയിൽ
ചുമതലയോടുകൂടി നടത്തിക്കൊടുക്ക
ന്നതാണു്.

THE GEO TRUST,

PATHANAMTHITTA,

TRAVANCORE.

Transacts banking business
to the entire satisfaction
of the parties concerned.

(K. M. GEORGE)

Mag: Proprietor.

INDO - MERCANTILE BANK LIMITED

(Incorporated in Cochin State with Limited Liability)

A SCHEDULED BANK

Head Office: COCHIN.

<i>Branches at:</i> Cochin	Kottayam	Madras
Ernakulam	Kayamkulam	Coimbatore
Trichur	Nagercoil	Calicut
Chittur-Cochin	Quilon	Palghat
Alleppey	Chalai-Trivandrum	Ponani
Alwaye	Main Road-Trivandrum	Pollachi
Changanacherry	Bombay	Madura
		Kumbakonam.

Sub Offices at: Alagappanagar
Koduvayur

Vadassery
Mankompu.

Authorised Capital	....	Rs. 50,00,000
Issued & Subscribed Capital	....	Rs. 25,00,000
Paid-up Capital	....	Rs. 14,22,445

ALL KINDS OF BANKING BUSINESS TRANSACTED

For Terms apply to Head Office or any of our Branches.

P. S. Viswanathan,
General Manager.

മഹതികളേ, മഹാനാരോ! ഞാൻ ആദ്യത്തെ ഒരു സംഗതി സ്പഷ്ടമാക്കിയേക്കാം. എനിക്കു പതിവുപോലെ വിശ്വസ്തിതരംപറഞ്ഞു നേരംകളയാൻ ഇന്നുരാത്രി സൗകര്യമില്ല. നമുക്ക്, അതുകൊണ്ടു, ഉടനേരത്തെ കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള മനുഷ്യൻ ആരാണ്? ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്, ഇഷ്ടംപോലെ, ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ, ഇഷ്ടമുള്ളതുവെച്ചു ചെയ്യുന്നതിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവൻ. കൊള്ളാം. എന്നാൽ, അപ്രകാരമുള്ള ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടാകുമോ? നാം ഇഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ മുന്നിൽ ഒരുഭാഗം ഉറങ്ങിക്കിടക്കണം; നമുക്കു നമ്മുടെ ഉടുപ്പുകൾ അലക്കണം, ഉണക്കണം, മാറ്റണം; രണ്ടുമണിക്കൂറെങ്കിലും തീറ്റിയും കടിയുമായി (ഭക്ഷണത്തിനായി) ചിലവഴിക്കണം; അതയ്യുസമയം ദിവസത്തോൾ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു (ഒരു മുറിയിൽനിന്നു മറ്റൊരു മുറിയിലായാലുംമതി) കൂ യാത്രകൾക്കു ചിലവാക്കണം; ഇതൊന്നും 'മാസ്സിപ്പ്', 'ക്കെത്തിപ്പ്' എന്നുപറഞ്ഞു ഉപേക്ഷിക്കാവുന്ന പ്രവൃത്തികളല്ല. ഒരു ദിവസത്തിൽ പകുതിഭാഗവും നാമെല്ലാം കേവലം അടിമകളാണ്; നാം സഹസ്രവേലക്കാരാൽ പരിവൃതനായ ചക്രവർത്തിമാരായാലും വേണ്ടില്ല, കൂലിവേലക്കൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്ന സാധുക്കളായാലും വേണ്ടില്ല, ഈ അടിമത്വം നമ്മുടെ കൂടപ്പിറപ്പാണ്. സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതുമത്രയും പോരാ, ലോകം നിലനിന്നുപോകുന്നതിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ, പ്രസവക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കാതെ സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കും സാധ്യമല്ലാ—അവർ സാധാരണസ്ത്രീകളാണെങ്കിൽ!

ഈവക പ്രവൃത്തികൾ ഒന്നും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നവയല്ല. എന്നാൽ, ആ പ്രവൃത്തികൾ വേറെ അനേകം പ്രവൃത്തികളോടു അനിവാര്യമായി കൂടിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളവയുമാണ്. നമുക്കു ഭക്ഷിക്കണം; അതിന്നു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ സംഭരിക്കണം. നമുക്ക് ഉറങ്ങണം; അതിന്നു് ഒരു സ്ഥലവും ചില സാധനസാമഗ്രികളും വേണം; നമുക്കു നന്ത മറയ്ക്കണം; അതിന്നു വസ്ത്രങ്ങൾ സമ്പാദിക്കണം. പക്ഷേ, വീടും വസ്ത്രവും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മനുഷ്യപ്രയത്നംകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെടാവുന്നവയാണ്. എന്നാൽ അവയെല്ലാം സമ്പാദിക്കപ്പെടുകഴിഞ്ഞാൽ അവയെ വല്ല തന്മൂലമായാ 'തിരടി' എന്നുവരാം. അതിൽ നാം കയക്കും—എന്നാൽ നമുക്കു തേൻവേണം; അതു നാം ഈശ്വരന്റെ കയ്യിൽനിന്നു സംഭരിക്കുകയും ഭട്ടവിൽ അതു് അവയോടു കവച്ചുചെയ്യുകയുംചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഗതാഗതത്തിന്നു സ്വന്തം കാലുകളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു തയ്യാറാല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ വല്ല കഴുതയോ, അടിമയോ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ കഴുതയോടോ കുതിരയോടെ, പെരുമാറുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ തേനീച്ചകളോടു എടുപെടുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ഭാര്യമാരോടും, കുട്ടികളോടും തരംപോലെ മറ്റു മനുഷ്യരോടും പെരുമാറുന്നതിന്നു മടിക്കയില്ല; അവരുടെ മീതേ നിങ്ങൾക്കു് ഒരു ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നുമാത്രം; വശീകരിച്ചു, ഭയപ്പെടുത്തിയും, മതധർമ്മങ്ങളേയും മറ്റാം സഹായത്തിന്നും വിളിച്ചും നിങ്ങൾ ആ കയ്യേറ്റം എങ്ങിനെയെങ്കിലും സാധിക്കുന്നു!

അതുകൊണ്ടു, സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ള! നിങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്കോ, വർഗ്ഗത്തിനോ, ജനവിഭാഗത്തിനോ നിങ്ങളുടെമേൽ അധികാരാവകാശം അനുവദിച്ചുകൊടുത്താൽ അവർ അതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ തലയ്ക്കുതന്നെ വെച്ചുകെട്ടുവാൻ സാധിക്കാവുന്ന പ്രകൃതിസിലമായ ഒരു സംഗതിയാക്കിത്തീർക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു് ഒരു ദിവസം പതിനാലുമണിക്കൂറുവീതം പ്രവൃത്തിഎടുത്താലും അവശ്യത്തിന്നു മതിയാവാതെ വരും. അങ്ങിനെയല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ—നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കുടുംബവും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എങ്കിൽ,—അതിന്നു പകുതിയോ അതിലും കുറച്ചോ സമയംകൊണ്ടു നിർവ്വഹിക്കപ്പെടാമായിരുന്ന സ്ഥലത്തു നിങ്ങൾ അത്രഅധികം പ്രയത്നപ്പെടേണ്ടതായി വരും. മനുഷ്യാക്ഷിയുള്ള ഏതു ഗവണ്മന്ററും നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി വേല എടുപ്പിക്കുക എന്നുള്ള ഈ പരിതാപാധിമതിക്കു നിവൃത്തി ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, നിർഭാഗ്യവശാൽ, മിക്ക ഗവണ്മന്ററുകളുടേയും യഥാർത്ഥമുദേശം നേരെ മറിച്ചാകുന്നു. അവർ നിങ്ങളുടെ ഈ അടിമത്വത്തെ നിരീകരിക്കുകയും, നിർബ്ബന്ധിതമാക്കുകയും, അതിലും വിശേഷിച്ച്, അതിനെ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നു നിർവ്വചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നു മാത്രം അവർ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്; ആ അടിമത്വത്തിന്റെ അടിമതികളെ കുമ്പ്പെടുത്തുകയും, നിങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെ അത്യാന്തിയ്ക്കു ചില അതിർത്തികൾ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അടിമകളെ പത്തുമുറാദികളെപ്പോലെ കൈമാറ്റം ചെയ്തിരുന്നവർ, ആ സമ്പ്രദായത്തേക്കാൾ ആദായകരമാണു സ്വാതന്ത്ര്യകൂലിക്കാരുടെ ആവിർഭാവമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ അത്തരം അടിമത്വത്തെ നിന്തലാക്കുകയും കൂലിക്കാരുടെ—യഥേഷ്ടം യജ

മാനന്മാരെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടിയ കൂലിക്കാരുടെ—അടിമത്വത്തെ വിപുലപ്പെടുത്തുകയും സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെയാണു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഘോഷപൂർവ്വമായ പുരോഗമനമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കു് അതു പെരുവഴിയിലേക്കുള്ള ഒരു പ്രവേശന മാത്രമാകുന്നു. നിങ്ങൾ കലശ്ശലായി ആവലാതിപ്പെട്ടാൽ അവർ പറയും, "ഭാവിയിൽ രാജ്യഭരണം മുഴുവനും നിങ്ങൾക്കുള്ളതാകുന്നു"എന്നു്. ഈ വാഗ്ദാനത്തെ പുലർത്തുന്നതിന്നു് അവർ നിങ്ങൾക്കു 'പോട്ടവകാശം' നൽകുന്നു; അയ്യഞ്ചുകൊല്ലം കൂടുമ്പോഴേക്കുറോ, ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പുലഹളയിൽ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടും വോട്ടുചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടു ധനാധ്യക്ഷാർ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിൽക്കുകയും അവരിൽ ആരെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുത്തു നിങ്ങൾക്കു മറ്റേവന്റെ പേരിലുള്ള അതുപി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു അവസരം നൽകുകയും പരാജിതന്റെ പരിഭവത്തിന്നു നിങ്ങളെ പാത്രവാന്മാരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ നിങ്ങൾക്കു് ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യവുമില്ല. അർക്കു വോട്ടുകൊടുത്താലും നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിസ്സമയത്തിന്നു ഒരു മിനിറ്റിന്റെപോലും നീക്കുപോക്കു സംഭവിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു സ്വാതന്ത്രരാഷ്ട്രത്തിലെ സ്വാതന്ത്ര്യവ്യക്തികളാണെന്നു് അവർ നിങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. സാധുക്കളായ നിങ്ങൾ ആ വാക്കുകളിൽ ഭ്രമിക്കയും അവരെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതാണ് ഏറ്റവും ദയനീയമായ അവസ്ഥ.

ഒരു സംഗതികൂടി പറയാം, മനുഷ്യന്നു പ്രകൃതിയിലുള്ള അടിമത്വത്തെ മനുഷ്യന്നു മനുഷ്യനോടുള്ള അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതായിട്ടു പ്രകൃതി അതിന്റെ അടിമകളോടു എത്രയും ദയയുള്ളവരാകുന്നു. അവർ നിങ്ങളെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനും മറ്റാം നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു എങ്കിലും, അങ്ങിനെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവർ നിങ്ങൾക്കു് എന്തെന്നില്ലാത്ത ആരോഗ്യത്തേയും ശക്തിയേയും സ്വയം പ്രദാനംചെയ്തു നിങ്ങളെ സന്തോഷഭരിതരാക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, തിന്നാനും കുടിക്കാനുമുള്ള ആഗ്രഹത്തെത്തന്നെയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇതിൽ പിണിനകളും കടിയന്മാരുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രകൃതി നിർദ്ദേശിക്കുംപ്രകാരം ഉറങ്ങുവാൻ മനുഷ്യില്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ, ഉറങ്ങുകയേ വേണ്ട; പക്ഷേ, അതിന്റെ ഫലം അനാരോഗ്യം മാത്രമല്ല, അപിരോണ തനി ഭ്രാന്തനെന്നായിരിക്കും. എന്നാൽ, ഉറക്കത്തിന്റെ പശ്ചാത്തപനും നിങ്ങളെ പ്രഭാതത്തിൽകൂടി കിടക്കയിൽ നിന്നു് എഴുന്നൽക്കുവാൻ വിമുഖന്മാരാക്കത്തക്കവണ്ണം അതു സുന്ദരവും സുഖദായകവും ആകുന്നു. കുടുംബജീവിതത്തിലെ ഏതൊരു വർദ്ധനവുണ്ടായ സുഖാനുഭവങ്ങൾ വിവാഹിതരായി പുതിയ പുതിയ കുടുംബങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നു പ്രകൃതി നിങ്ങളെ ഉൽസുകരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതിലാണു നിങ്ങളുടെ മനോരമങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണത, ഫലാനുഭവം എന്നു നിങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു സ്വാഭാവികങ്ങളും പ്രകൃത്യാനുസാരങ്ങളുമായ ആ അടിമത്വത്തെ നാം അടിമത്വമായിട്ടല്ല അനുഗ്രഹമായിട്ടാണ് അംഗീകരിക്കുന്നതു്. നാം അതിനെക്കുറിച്ചു വികാരോദ്വീപകങ്ങളായ ഗാനപരമ്പരകളെ നിർമ്മിക്കുകയും പാട്ടുകൾപാടി സന്തുഷ്ടിയടയുകയും ചെയ്യുന്നു.

മനുഷ്യന്നു മനുഷ്യനോടുള്ള അടിമത്വം ഇതിന്നു തീരെ വിപരീതമാകുന്നു. അതു ശരീരത്തിന്നു മാത്രമല്ല, ആത്മാവിന്നു കൂടി നാശഹേതുവാകുന്നു. നമ്മുടെ മഹാകവികളാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു റാടുകൾ ഒന്നും പാടിയിട്ടില്ല. അവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്, ഒരാളും മറ്റൊരാളുടെ യജമാനൻ ആകത്തക്കവിധം യോഗ്യനല്ല എന്നാണ്. പിടിച്ചിടാത്തപക്ഷം, നിയമത്തുംചലകളെക്കൊണ്ടു കെട്ടിയിടാത്തപക്ഷം, മനുഷ്യന്റെ കൂലമായ തന്നിഷ്ടം അതിർത്തികാണാതെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു് രിക്ഷമെന്നാണ് "മാക്കുസ" എന്ന മഹാന്റെ അഭിപ്രായം. അതു് അവസാനമില്ലാത്ത ഒരു സമരത്തിന്നു വർഗ്ഗീയസമരത്തിന്നു തൊഴിലാളിമുതലാളിയുൾത്തിന്നു -കളവരച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. ഈ അടിമത്വം നശിപ്പിച്ചാലല്ലാതെ ശാശ്വതമായ സമാധാനം കൈവരുന്നതല്ല; എല്ലാവരും അവരവരുടെ ഓഹരിക്കുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടും ശരീരംകൊണ്ടും ചെയ്യുന്നതിന്നു നിർബ്ബന്ധിതരാവണം. ഒരുത്തന്നു ചെയ്യാവുന്നതും ഓരോരുത്തരും ചെയ്യേണ്ടതും അന്യന്മാരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിപ്പിക്കാതിരിക്കണം.

യജമാനവർഗ്ഗം, അവരുടെ പാർലിമെന്റുകൾ, പത്രങ്ങൾ, പാഠശാലകൾ എന്നുതുടങ്ങിയ ഉപാധികൾ മൂലമായി നമ്മുടെ ഈ അടിമത്വത്തെ നമ്മിൽനിന്നു മറച്ചുവിട്ടുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ നമ്മെ അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു, "നമ്മുടെ രാജ്യം ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യരാജ്യമാണ്, ആ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രയത്നിച്ചു സമ്പാദിച്ചതാണ്" എന്നു്; "ജോൺരാജാവിനെക്കൊണ്ടു മാഗ്നാകാർട്ടയിൽ പ്ലേവെപ്പിച്ചിട്ടും, സ്റ്റേയിൻകാരുടെ കപ്പൽപടയെ തോൽപിച്ചിട്ടും, ചാൾസ് രാജാവിന്റെ കഴുത്തുവെട്ടിട്ടും, വില്യംരാജാവിനെക്കൊണ്ടു ബിൽ ഓഫ് റൈറ്റ്സ് സമ്മതിപ്പിച്ചിട്ടും, അമേരിക്കരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം സ്വീകരിച്ചിട്ടും വാട്ടർലൂസ് റാഫൾഗാർ യുദ്ധങ്ങൾ ജയിച്ചിട്ടും, ജമ്മനി; അസ്ത്രിയ മുത

* ലോകപ്രസിദ്ധനായ ജോർജ്ജ് ബർനാഡ്ഷ് ൧൯൦൫ ജൂൺ ൧-ാം തീയതി ചെയ്തതായ ഒരു വാഗ്ദാനം ബ്രോഡ്കാസ്റ്റ് പ്രസംഗത്തിന്റെ സാരസംഗ്രഹം മാത്രമാകുന്നു ഈ ലേഖനം.

ലായ രാജ്യങ്ങളിൽ സ്വതന്ത്രഭരണം നടപ്പിലാക്കിയിട്ടും മറ്റും പ്രയത്നപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചതാണ് എന്ന് നാം വല്ലപ്പോഴും മുറുമുറുത്താൽ, എന്തെങ്കിലും ആവലാതിപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും, “എല്ലാം നമ്മുടെതന്നെ കുറ്റമാണ്, നമുക്കു വോട്ടവകാശം നൽകിയതിന്റെ ഫലമാണ്,” എന്നും. “ഈ വോട്ട് എന്തിനുകൊള്ളാം” എന്നെങ്ങാനും നാം കയ്യാളു പോലീസ് ആവർ പറയും, “നിങ്ങൾക്കു ഫാക്ടറിആക്റ്റില്ല, വേജ്ബോർഡില്ല, സൗജന്യവിദ്യാഭ്യാസമില്ല, അതില്ല, ഇതില്ല, ഇനിയെന്താവേണ്ടതു്,” എന്നൊക്കെ. എന്തൊക്കെ ഉണ്ടായാലും, നാം താരതമ്യേന വേണ്ടതിൽ രണ്ടിരട്ടിസമയം പ്രവൃത്തി എടുക്കുകയും അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾക്കുകൂടി കഷ്ടപ്പെടുകയും വേണ്ടിവരുന്ന എന്ന സംഗതി മാത്രം അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നില്ലെന്നു ഉള്ളു.

ലോകപ്രസിദ്ധനായ പല മഹാനാഥരും ഈ അടിമത്തത്തിന്റെ കൃത്രിമക്കളിൽ അനുശോചിക്കുകയും അതിനെ സഭയെയും ശക്തിയോടുകൂടി അധികേഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇവർ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റു്, അവർ നാസ്തികവാദികളും, വിപ്ലവകാരികളും, തെമ്മാടികളും തകരാറുകാരും ആണെന്നാണ്. എന്തിനേറെ, അവരുടെ പല അനർപ്പങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും ഇക്കൂട്ടർ “കണ്ടുകെട്ടുക”യും അവയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ശിക്ഷാർഹമാക്കുകയും കൂടി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ശിഷ്യഗണങ്ങൾ വല്ല വിപ്ലവത്തിനും ഒരുമ്പെട്ടാലോ, നമ്മുടെ ഇംഗ്ലണ്ടുതന്നെ ആ വിപ്ലവക്കാർക്കു് എതിരായി പ്രചരണം നടത്തുകയും, ആ ഗവണ്മെണ്ടു് കൈയെടുത്തുകൊണ്ടു് സഹായിക്കുകയും, ദ്രവ്യംകൊടുത്തും മറ്റും അയൽരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സഹായം ലബ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു നശിച്ച കൂട്ടുകെട്ടാണു ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവകാലത്തുണ്ടായതു്. ആ കൂട്ടാണു വാട്ടർലൂ യുദ്ധത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജയിച്ചതു്. എന്നാൽ ആ വിജയത്തെ ബ്രിട്ടീഷിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിജയമായി പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു. ബ്രിട്ടനിലെ തൊഴിലാളികൾ, ആ വിജയവാർത്തക്കു് കരൾപൊട്ടിക്കരഞ്ഞു വയറൻപ്രഭവിനെപ്പോലെയല്ലാ ചെയ്തു; അവർ, ഉത്സാഹഭരിതരായി സ്വയം അനുഭവം ദിച്ച്, രാജ്യയിൽ വിപ്ലവം ജയിച്ചപ്പോൾ അവിടെയെ യുദ്ധം അവസാനിച്ചു; എങ്കിലും വിപ്ലവകക്ഷിക്കാരുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്നു ശക്തിയും പ്രതിഷ്ഠയും ഉറപ്പുനമ്പര വിപ്ലവക്കാരെ ഈ കൂട്ടർ ശകാരവർഷം കൊണ്ടു കളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ രാഷ്ട്രശക്തി ശക്തവും സുസ്ഥിരവുമായപ്പോഴോ, ബ്രിട്ടൻതന്നെ അവിടേക്കു്, കീഴെല്ലാം അമ്പെ മറന്നു, പ്രതിനിധികളേയും അവാസിഡർമാരേയും അയക്കുവാൻ തുടങ്ങി, അതുവരെ കൊലപാതകികളും അസുരവർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്ന രാജ്യന്തേതാക്കന്മാർ അപ്പോൾ അഭിവാദ്യരും അഭികാമ്യന്മാരായ രാഷ്ട്രാധിപതികളായി! അവരെ ‘ഡിന്നറിനു്’ ക്ഷണിക്കുകയായി!

ഇതിൽ ഒരു വിധിവൈപരീത്യം ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. ഈ ഭീമമായ വെട്ടുകെട്ടലല്ലാം അവാസ്ഥപ്രചരണാദികളെല്ലാം അടിമകളായ തൊഴിലാളികളുടെ കണ്ണു കെട്ടുന്നതിന്നാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ അന്ധത സംഭവിക്കുന്നതു അവയുടെ നാമന്മാർക്കും നായകന്മാർക്കും തന്നെയാണ്. ഇവയൊക്കെ പല പരമാർത്ഥങ്ങളാണ്. വാദിക്കപ്പെടാവുന്ന സംഗതികളൊന്നും ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല; കാരണം, സമാധാനം പറയാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തവരാണല്ലോ എന്റെ ഈ രേഖിയോപസംഗം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു്. ഞാൻ ചില പരമാർത്ഥങ്ങൾ പറഞ്ഞു എന്നു മാത്രം; അവയിൽനിന്നു് ഇന്നിന്ന അനുമാനങ്ങളാണു സിദ്ധിക്കേണ്ടതു് എന്നുംകൂടി ഞാൻ ഈ പത്രത്തിൽ പറയുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും യഥേഷ്ടം ആലോചിച്ചു് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതാണു നല്ലതു്. പക്ഷെ, തല നേരേ നിത്തിയില്ലെങ്കിൽ, അവധാനപൂർവ്വമല്ലാ ആലോചിക്കുന്നതു് എങ്കിൽ, അവിചാരിതങ്ങളായ അപഹ്വതകളായിരിക്കും അന്ത്യഫലം എന്നൊരു സൂചനമാത്രം നൽകുവാൻ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഒരുകാര്യം കൂടി മറക്കാതിരിക്കണം. ‘അടിമ’ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ അടിമകൾ പോലും ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല; അതുകൊണ്ടു്, അടിമത്വം ചിത്തയാണെന്നു വരുമ്പി. മഹാനായ അരിസ്റ്റോട്ടൽപോലും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; “മനുഷ്യരെ നിയമാനുസാരികളായ മൃഗങ്ങൾക്കും അനുസരണമുള്ളവരായ പണിക്കർക്കും ആക്കുന്നതിന്നുമുമ്പു് അവരെ ഏറക്കുറെ അജ്ഞതയായ “അടിയാരത്നം”രായി നിർത്തുന്നതു് ആവശ്യമാകുന്നു”, എന്ന്. ഇതിന്നു് ഉദാഹരണമായിട്ടു് എടുത്തു കാണിക്കപ്പെടുന്നു, “വോട്ടവകാശമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തൊഴിലാളികളിൽ എത്രപേരുണ്ടു് അവരിൽ ഒരാൾക്കു വോട്ടുകൊടുക്കുവാൻ.” സ്ത്രീകൾക്കു് ആദ്യമായി മെമ്പർസ്ഥാനത്തിന്നു നൽകാമെന്നായപ്പോൾ സ്ത്രീനിയോജകമണ്ഡലം തൊഴിലാളിസ്ഥാനാർത്ഥികളായ ഒരു റെറ്റിസിയെക്കുറിച്ചും അവരുടെ വോട്ടുകൾ കൊടുത്തില്ല. അവർ ഒരു സ്ത്രീയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു സ്ഥാനമാനാദികളാൽ അലംകൃതയായ ഒരു ‘മാന്യ’യെയായിരുന്നു.

ഇതൊക്കെ മനുഷ്യസ്വഭാവമാണു്; അതു ക്ഷണത്തിൽ മാറ്റുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണോ? എന്നൊക്കെ ചോദിച്ചേക്കാം. ഇവക ചോദ്യങ്ങൾ നിരർത്ഥകങ്ങളാണ്. ചെറുപ്പത്തിലേ കയ്യാളാക്കാമെങ്കിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവംപോലെ ഇതു എളുപ്പത്തിൽ, നിഷ്പ്രയാസം, യഥേഷ്ടം, രൂപാന്തരപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു സ്വഭാവമില്ല. തന്നെയല്ല, അടിമയുടെ പരാജിതമനോഭാവവും, യജമാനന്റെ അഹങ്കാരബുദ്ധിയും സ്വഭാവേനയുള്ള അംശങ്ങളേ അല്ല; അവ രണ്ടും കേവലം കൃത്രിമങ്ങളായ ഭാവവിശേഷങ്ങളാകുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾതന്നെ ആലോചിച്ചാൽ മതി.

ഞാനിപ്പോൾ ഒരു വിധി കൽപിക്കുന്നില്ല. പരമായ പ്രശ്നം, ‘ലോകത്തിൽ ആകെയുള്ള വരുമാനത്തെ എത്രവിധം വിനിയോഗിച്ചെന്നും, ഓഹരി വെച്ചുകൊടുക്കണം,’ എന്നുള്ളതാണ്.

എല്ലാവർക്കും എല്ലായ്പ്പോഴും യഥേഷ്ടം പ്രവൃത്തിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നോ, ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നോ ഉള്ള മിഥ്യാബോധത്തെ, ദിവാസ്വപ്നത്തെ, വലിച്ചെറിഞ്ഞേക്കൂ; എന്നെന്നേക്കുമായി വിപ്ലവം ചെയ്തേക്കൂ. ഒരുദിവസത്തിലെ ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറിൽ പത്തുണ്ടു മണിക്കൂറും നിങ്ങൾ പ്രകൃതിയുടെ നിഷ്പ്രഭങ്ങളായ ശാസനകളെ ശിരസുവഹിച്ചുകൊണ്ടു് അവളുടെ അടിമകളായിത്തന്നെ കഴിക്കണം. അവിടെ അനുസരണക്കേടിന്റെ ഫലം മൃത്യുവാകുന്നു. ബാക്കിയുള്ള പത്തുണ്ടു മണിക്കൂറിനകത്തു നിങ്ങളുടെ ഉദരപുരണത്തിന്നു നിങ്ങൾ നേരിട്ടോ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മറ്റൊരാളോ അവിശ്വരൂപം പരിശ്രമിക്കണം; അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്താലത്തേയും ഫലം മരണംതന്നെയാകുന്നു. നിങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന രാജ്യത്തിലെ ഭരണയന്ത്രത്തിന്റെ പരിഷ്കാരമോ സംസ്കാരമോ അനുസരിച്ചു നിങ്ങൾ മത്സ്യനിമിതങ്ങളായ നിയമങ്ങൾക്കും വിധേയരായി വർത്തിക്കണം; അനുസരണക്കേടിന്റെ ഫലം പൊല്ലിസ്റ്റർമർദ്ദവും ജയിൽവാസവും മറ്റുമായിരിക്കും; അവിടെയും ഒരറ്റത്തു മരണംതന്നെ. നിങ്ങളെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. ആ നിയമസംഹിത ശ്രദ്ധയും സുന്ദരവുമായിരിക്കാൻ മാത്രം ഭയരഹിതമായും സമാധാനത്തോടുകൂടിയും വർത്തിക്കാം.

ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഇതിനെല്ലാം ഉപരിയായ ഒരു നിർബ്ബന്ധത്തിനുകൂടി വഴിപ്പെടേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജന്മിമാരിൽനിന്നും മുതലാളികളിൽനിന്നും ഉള്ള ശാസനങ്ങളാണവ. നിങ്ങൾ പള്ളിമാറി പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്നുപോലും നിങ്ങളുടെ ഇരിപ്പടങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം. അതയ്ക്കുണ്ടു ജന്മിമാരിൽനിന്നുള്ള ഭയം. നിങ്ങളുടെ മുതലാളി നിങ്ങളുടെ കൂലിയുടെ ‘കട്ട’ മാത്രമല്ല നിങ്ങളുടെ കപ്പായത്തിന്റെ ‘കട്ട’കൂടി നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയാണ്. ‘യൂണിയനും സ്റ്റു്റെക്കും’ മാത്രമേ അതിന്നു പ്രതിവിധിയുള്ളു. അതു വളരെ പഴക്കമുള്ള ഒരു പൗരസ്ത്യആയുധമാണു്:—‘തന്റെ ശത്രുവിന്റെ പടിവാതകൽ പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കുക’ എന്നുള്ളതു്. പക്ഷേ യജമാനന്റെ പടിക്കൽ പട്ടിണികിടന്നു ചാകുന്നതിന്നു രാജ്യത്തിലെ പൊല്ലിസ്റ്റഡികാരികൾ സമ്മതിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു്, ആ പ്രായോപവേശം നിങ്ങളുടെ വീടിന്റെ ഏറയത്തു—നിങ്ങൾക്കു ആ പറഞ്ഞ സാധനമുണ്ടെങ്കിൽ—വെച്ചുതന്നെ നിവ്വഹിക്കേണ്ടിവരും. കൂട്ടത്തോടെയുള്ള ഒരു സ്റ്റു്റെക്കുണ്ടു്, ആരും പണിക്കു പോകാതിരിക്കുന്നതു്. ഇതു വിഡ്ഢിത്തമായിട്ടു മറ്റൊരു കൂട്ടമില്ല. അതു ശരിക്കു നിവ്വഹിക്കപ്പെട്ടാൽ അവ മാത്രമല്ല, ലോകംതന്നെ നാശഗന്തത്തിൽ ആണ്ടുപോകും; ഒരാളുകൊണ്ടു മനുഷ്യവർഗ്ഗംതന്നെ ഭൂമുഖത്തുനിന്നു തിരോധനംചെയ്യും. വേലക്കാരായിരിക്കും ആദ്യത്തെ പത്തിയിൽതന്നെ നശിക്കുന്നവർ. അങ്ങിനെയുള്ള പൊതു സ്റ്റു്റെക്കിനെ ഭ്രാന്തപിടിച്ചു സംഘടന എന്നുതന്നെ പറയണം. ഭീനം മാറുന്നതിന്നു മരിച്ചാലും മതിയെങ്കിൽ, മുതലാളികളുടെ വെറും പിടുത്തത്തിന്നു കൂട്ടസ്റ്റു്റെക്കു് (പണിമുടക്കും) നല്ല മരമെന്നുതന്നെയാണ്. എല്ലാ യൂണിയനുകളും ഒന്നുചേർന്നു പണിമുടക്കുന്ന അന്നാണു ലോകാവസാനം. എന്നാൽ, അത്തതു എളുപ്പമല്ല. ഒരുകൂട്ടക്കാരുടെ പണിമുടക്കത്തിൽകവിഞ്ഞു് ഒരു യൂണിയനും ഒരു സമയത്തു് അനുവദിക്കുകയില്ല. ആ സമയത്തു മറ്റുള്ള യൂണിയനെല്ലാം അതിപ്രയത്നംചെയ്തു് ആ പണിമുടക്കുകാരെ എല്ലാവിധത്തിലും സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുംചെയ്യും.

ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നമുക്കൊന്നു കണക്കുകൂട്ടിനോക്കാം. പകൽ പത്തുണ്ടുമണിക്കൂറും നിങ്ങൾ വേലയെടുക്കണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നു തീർച്ച. നിങ്ങൾ എട്ടുമണിക്കൂറുവീതം പണിചെയ്താൽ മതി എങ്കിൽ, നാട്ടിലെ നിയമം അനുവദിക്കുന്നേടത്തോളം, നിങ്ങൾക്കു യഥേഷ്ടം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിന്നു നാലുമണിക്കൂറുസമയം കിട്ടും. എന്നാൽ, ഈ ഏഴത്തിലും പ്രകൃതിയുടെ ചില കൽപ്പനകൾ കേൾക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ക്ഷീണംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഉറങ്ങിപ്പോകാം. പിന്നെ എവിടെയാണ് ഇഷ്ടംപോലെ, സ്വനിമകാണാനോ, പുസ്തകം വായിക്കാനോ, പാട്ടുപാടാനോ, ആടുവാനോ, തേടുവാനോ സമയം.

മുരക്കത്തിൽ നമ്മളിൽ പത്തിൽ ഒരുതുപേരും ഏർക്കുറെ അസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടും അനുഭവിക്കുന്നവരും സ്വാതന്ത്ര്യസ്വർഗ്ഗത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവരും ആകുന്നു. ഇന്നത്തെ മാതിരി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ—വോട്ടും ശീട്ടുംമതി എന്നു സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ—നമുക്കു് അന്യോന്യം നൽകാവുന്ന ഉപദേശം, പണ്ടു ഷേക്സ്പീയർ ‘അയാഗോ’ വിനെക്കൊണ്ടു പറയിച്ചതുതന്നെയായിരിക്കും—“നിന്റെ പെട്ടിയിൽ പണം നിറയ്ക്കുക.” എന്നാൽ, ശമ്പളക്കുലി കണക്കുതീക്കുന്ന ദിവസം നമുക്കു് എന്താണു കിട്ടുന്നതു്! അതു പെട്ടിയിൽ പോകാനുള്ളതുണ്ടോ? ആ പെട്ടിയിൽ വല്ലതും വെള്ളാൻ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതിൽനിന്നു മറ്റൊല്ലാദിവസവും ചിലവും വേണം. അതുകൊണ്ടു്, ‘അയാഗോ’ പറഞ്ഞതു് അതു പററില്ല; അതു പ്രായോഗികമല്ല. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയആദർശങ്ങളേയും ഘടനകളേയും പാടെ ഒന്നു് ഉടച്ചുവാക്കണം. അതിന്നുശേഷമല്ലാതെ പെട്ടിയിൽ പണമിടുന്നതിന്നു സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അതുവരെ നാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിഷവാതപ്രയോഗങ്ങൾ നിർത്തിവെക്കണം; നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനെക്കുറിച്ചു ശരിയായ ജ്ഞാനമില്ല; കാരണം, അവരിതുവരെ അതനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യശബ്ദം

ഞാൻ ശ്രീരാമകൃഷ്ണ- ദാസനായതെങ്ങനെ?*

ആഗമാനന്ദസ്വാമികൾ

എന്റെ ജനനം ഒരു യാഥാസ്ഥിതികകുടുംബത്തിലാണ്. ആ കുടുംബം എന്നെ ഏറ്റവും യാഥാസ്ഥിതികമായ രീതിയിൽ വളർത്തി. അതുകൊണ്ട് ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ നല്ലവശങ്ങളിലേക്കും ധർമ്മങ്ങളിലേക്കും എനിക്ക് ബാല്യമുതൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. എങ്കിലും അതിന് എന്തൊ പോരായ്മയുണ്ടെന്നു ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ എനിക്ക് തോന്നിയിരുന്നു. സകല കാര്യങ്ങളിലും അർത്ഥം കണ്ടുപിടിക്കാൻ എനിക്ക് അതിയായ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. “ഈശ്വരൻ ഉണ്ടോ? എന്താണ് ഇദ്ദേഹം? എന്താണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി? എന്താണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം? എന്താണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം? എന്താണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം?” എന്ന് എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. “ഈശ്വരൻ ഉണ്ടോ? എന്താണ് ഇദ്ദേഹം? എന്താണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി? എന്താണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം? എന്താണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം?” എന്ന് എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് എന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാലയപ്രവേശനം. അവിടെ വെച്ച് ഞാൻ മിസ്റ്റർ ഓ. എം. ചെറിയാന്റെ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കീഴിൽ പഠിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെയും ടൈഗറിന്റെയും കഥകൾ അതിൽ വളരെ ഭയങ്കരമായി ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഹിന്ദു-മുസ്ലീം പ്രശ്നം എന്റെ മുന്നിൽ അഭ്യമായി ഉദിച്ചത്. ഹിന്ദുക്കളുടെ സോമനാഥക്ഷേത്രം തകർത്ത ആ രംഗത്തിന്റെ വസ്തുത ടൈഗറിന്റെ ഡൽഹിയിൽ നടത്തിയതായി പറയപ്പെടുന്ന കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ ചിത്രം! എന്നെ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു. നടക്കുമ്പോൾ അറിയാതെയെങ്കിലും ഏകദേശം ചിത്രീകരിച്ചപ്പോൾ അതിരത്തിയെട്ടു “നാരായണനാമം” ജപിക്കണമെന്നു പറിച്ചിരുന്ന എനിക്ക് ഡൽഹിയിൽ നടന്ന, മനുഷ്യവേദ ചിന്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതിനൊരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നു ബലമായ ആഗ്രഹം ഹൃദയത്തിലുണ്ടായി.

അടുത്തപടി ആലത്തൂർ ബ്രഹ്മാനന്ദശിവയോഗിയുടെ ശിഷ്യനാകും പുസ്തകങ്ങളുമായുള്ള പരിചയമാണ്. ഇതിൽനിന്ന് മതമെന്നത് എന്താണെന്നും വാക്കുകളുടെ കൂട്ടമല്ലെന്നും രാജയോഗംവഴി ആദ്ധ്യാത്മികാനുഭൂതി ഈ ലോകത്തുവെച്ചുതന്നെ സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണെന്നും യഥാർത്ഥാനന്ദം ആദ്ധ്യാത്മികാനുഭൂതിയിലാണെന്നും ഉള്ള തോന്നൽ ഉണ്ടായി. ജാതിവ്യത്യാസം പുരോഹിതന്മാരുടെ കന്യകാശിഷ്യന്മാരുടെ വിശ്വാസം വന്നു. എന്നാൽ അതോടുകൂടിത്തന്നെ ഭക്തി എന്നുള്ളത് നിരർത്ഥകമാണെന്നും വിഗ്രഹാരാധന തെറ്റാണെന്നും വൃത്തിയോടെ നാദികൾ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂവെന്നും ഈശ്വരൻ പൊതു ശക്തിയോ ആനന്ദമോ മാത്രമാണെന്നും പലപ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയും മായനാക്കുതാനെന്നും വിഗ്രഹാരാധന, ദേവപൂജ മുതലായതെല്ലാം പുരോഹിതന്മാർ പണയമാക്കുവാൻ കൽപിച്ച തന്ത്രങ്ങളാണെന്നും ശ്രീരാമൻ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ മുതലായ അവതാരപുരുഷന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ കവികൾപറയുന്നതുമാണെന്നും തോന്നി. ധ്യാനാദികൾ ശീലിച്ചുതുടങ്ങി.

* ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ ചുരുക്കം.

അതിനുപകരം ആ സ്ഥാനത്തു “ഒഴിവു”, “എളുപ്പം” ഇങ്ങനെ വല്ലവാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കുക. എന്നിട്ടു കൂടുതൽ ഒഴിവുസമയം കിട്ടണം; അതിനെ ആസ്വദിക്കാൻ കൂടുതൽ കൂലി കിട്ടണം എന്നിങ്ങനെ ശരിക്കും ഹൃദയപൂർവ്വകമായി വേലയ്ക്ക് താങ്ങുവാൻ സമ്പാദ്യമുണ്ടാകണമെന്നു തുടർന്നു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വേറെ നമ്മുടെ വോട്ടും ശീട്ടും ഒക്കെ അവിടെകിടക്കട്ടെ. അക്കൂടെ വോട്ടുകൊടുത്താലും, ആരും സ്ഥാനത്തുവന്നാലും ഫലമെല്ലാം ഒന്നാണ് - അവനും നമ്മുടെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലം നേടി വിജയം നേടി പഠിച്ചുനേടിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുതന്നെയാണ് വിചാരം.

അപ്പോൾ, നമ്മുടെ വേണ്ടുവാൻ എളുപ്പമായും വിചാരിച്ചതിലധികം സമ്പാദ്യവും കൈവന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. അവയെക്കൊണ്ടു നാമെന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു. മടിയന്മാരുടെ കയ്യിലേക്ക് നിന്നു ചെലുത്താൻ ഒഴിയില്ലെന്ന് ഒരു പഴമൊഴി ഉണ്ട്. പെട്ടെന്നു ധനാധ്വനാഭമായിത്തീർന്നു പലരേയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവരെക്കൊണ്ടു അതോടുകൂടി സമാധാന സംതൃപ്തികൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു നിർഭാഗ്യവാന്മാരായി ഭവിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ഈ അവസരത്തിലാണ് “My master” എന്ന വിവേകാനന്ദ സ്വാമികളുടെ അമേരിക്കയിലെ പ്രസംഗം എന്റെ കൈയിൽകിട്ടിയത്. ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസവുമില്ലാത്ത ഇദ്ദേഹത്തിനെ സമീപിച്ചത് “സ്വാമി അങ്ങ് ഈശ്വരനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?” “ഉണ്ട്.” “അങ്ങനെയ്താണു് ആ തെളിയിക്കാമോ?” “കഴിയും.” “എങ്ങനെ?” “എന്തെന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ എന്റെ മുമ്പിൽ ഇവിടെ കാണുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നു. കുറച്ചുകൂടി ഗാഢമായ ഭാവത്തിലാണെന്നുമാത്രം” എന്നു അവർ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചത് ആയ ഭാഗം എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചു. അതേസമയം അദ്ദേഹം അഹങ്കാരലേശമില്ലാത്തവനും പരിപൂർണ്ണകാമകാഞ്ചനത്യാഗിയും ആയിരുന്നുവെന്നും സ്വാമികൾ പറയുന്നു. * “Religion can be given and taken more really than anything else in the world” എന്ന ഭാഗം എന്നെ ഉണർത്തി. ഞാൻ ഒരു പുതിയ ലോകം കണ്ടു. വിഗ്രഹാരാധന നായിരുന്ന ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ വിഗ്രഹാരാധന വഴി മുന്നോട്ടുപോയി. അതിനാൽ അതു തെറ്റാണെന്നു മനസ്സിലായി. ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരത്തിനുള്ള ശ്രമം ഞാൻ തുടങ്ങി. പല പുസ്തകങ്ങൾ പഠിച്ചു. പലരേക്കണ്ടു സംസാരിച്ചു. ശ്രീശങ്കരന്റെ അദ്വൈതഗ്രന്ഥങ്ങളും, ശ്രീരാമാനന്ദന്റെ വിശിഷ്ടാദ്വൈതഗ്രന്ഥങ്ങളും, മധ്വന്റെ ദ്വൈതഗ്രന്ഥങ്ങളും, മഹാഭാരതവും, ഉപനിഷത്തുകളും, ഭാഗവതവും, ജ്ഞാനവാസിയുടെയും ഞാൻ വായിച്ചു. പല സംശയങ്ങളുണ്ടായി. അപ്പോഴാണ് ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവനോടും ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളോടും നിത്യസഹവാസംചെയ്ത ഒരു മഹാത്മാവുമായി പരിചയപ്പെട്ടത്. എന്റെ സംശയങ്ങളിൽ പലതിനും നിവൃത്തിവന്നു. എങ്കിലും ചിലതു ശേഷിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ശ്രീരാമകൃഷ്ണ ശിഷ്യപ്രമുഖന്മാരിൽ ഒരാളായ ശ്രീ ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികളെ - എന്റെ ഗുരുവിനെ - ഞാൻ കണ്ടെത്തിയത്. അദ്ദേഹത്തെ അദ്വൈത എന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ശ്രീശങ്കരന്റെ വിവേകചൂഡാമണിയിൽ പറഞ്ഞ ജീവന്മുക്ത ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ഒന്നൊഴിയാതെ അദ്ദേഹത്തിൽ കണ്ടു.

“ദേവസ്ഥാപി ന ദേഹസ്ഥഃ
കലാവാന്വി നിഷ്ഠലഃ”

എന്നും മറ്റും ഉള്ളതിന്റെ അർത്ഥം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലായി.

“ബ്രഹ്മാനന്ദസാസ്പാദസക്തചിത്തതയാ യതേ”

അന്തർബഹിരവിജ്ഞാനം ഉണ്ടാകാം മനുഷ്യനെന്നു പൂർണ്ണബോധം വന്നു. ജീവിതത്തിൽ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയ്ക്കുള്ള വഴിതെളിഞ്ഞു. ഞാൻ ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻറെതായി - എങ്കിലും “അൻപതുവർഷംകൊണ്ട്

അയ്യായിരംവർഷത്തെ ഹിന്ദുമതം ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ ജീവിച്ചു.” എന്നു വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ല. പിന്നെയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പലതു വായിച്ചു. ദർശനങ്ങൾ പലതു പഠിച്ചു. ഹിന്ദുമത

* മതം അഥവാ ആദ്ധ്യാത്മികാനുഭൂതി ലോകത്തു മറ്റൊരു ഏതീനേക്കളും കൂടുതൽ സത്യമായും സുസ്ഥിരമായും കൊടുക്കണം എടുക്കണം കഴിയും.

അവരുടെ ആരോഗ്യംകൂടി നശിച്ചുപോയി; അവർ ബ്രാഹ്മണപകരം എലിവിഷമായിരിക്കുമോ അന്നുമുതൽ കിടന്നുവെന്ന് എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒഴിവുസമയത്തെ സ്വായമായും ഉപയോഗപ്രദമായും ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ ആ സ്വത്തു് മുമ്പുണ്ടായിരിക്കയും അതിനെ വ്യയം ചെയ്തു പരിചയമുണ്ടായിരിക്കുകയുണ്ടാവേണം.

അതുകൊണ്ട്, ഒരു വിഷമപ്രശ്നം അതോടുകൂടി എന്റെ ഈ പ്രസംഗത്തെ ഞാൻ ഉപസംഹരിച്ചു. നിങ്ങൾ ഏതീനെയോണു കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുക: ദിവസത്തിൽ എട്ടുമണിക്കൂറോളം പ്രവൃത്തി, നാൽപ്പത്തിയഞ്ചുവയസ്സിൽ ഒഴിവാക്കാൻ, അന്നുമുതൽ മുഴുവൻ സംഖ്യ അടുത്തുണ്ട്; ദിവസത്തിൽ നാലുമണിക്കൂറോളം പ്രവൃത്തി, ഏഴുപതുവയസ്സുവരെ പ്രവൃത്തി; പിന്നെ പെൻഷൻകൂടാതെ ഒഴിയൽ - ഇതിനുള്ള മറുപടി നിങ്ങൾ എന്തു് അയച്ചുതരണമെന്നില്ല. ആലോചിച്ചുറപ്പാൽ മതി; ഒരു കാര്യം മാത്രം, നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരോടും കൂടി ആലോചിക്കാതെ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തരുതേ -

ശ്രീമതി ക്യാപ്റ്റൻ ലക്ഷ്മി ഐ. എൻ. എ.

ശ്രീമതി അമ്മ അനന്ദമഠലി.

സാരം മാത്രമല്ല, എല്ലാമതത്തിന്റെ സാരവും ഇന്നു ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവനിൽ ഞാൻ കാണുന്നു.

ഹിന്ദുമതസാരമെന്തു്?

“സത്യേന ലഭ്യസ്തപസാ ഹ്യേഷ ആത്മാ
സമൃഗ്ജ്ഞാനോ ബ്രഹ്മചര്യേണനിത്യം
അന്തഃശരീരേ ജ്യോതിർയോ ഹി ശുഭ്രോ
യം പശ്യന്തി യതഃ ക്ഷിണഭോജാഃ”

ഇതുതന്നെ—മനുഷ്യന്റെ ലക്ഷ്യം ഈശ്വരാനുഭൂതി. ഈശ്വരൻ എവിടെയിരിക്കുന്നു? സർവ്വം-- തന്റെ ശരീരത്തിലും—ഈശ്വരസ്വരൂപമെന്തു്? കർമ്മമറ്റു നിസ്സലതേജസ്സ്. അതിനെ കാണാനുള്ളവഴിയെന്തു്? മനസ്സിനെ ശുദ്ധമാക്കുകതന്നെ. മനസ്സിനെ ശുദ്ധമാക്കുന്നതെങ്ങനെ? അതിനാണു് പലേ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ. ജപവും ധ്യാനവും പുജയും തീർത്ഥാടനവും വ്രതവും യജ്ഞവും യോഗാഭ്യാസവും വേദാന്തവിചാരവും എല്ലാം. എന്നാൽ എല്ലാ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും അഭ്യാസങ്ങൾക്കും ചുവടായി നിൽക്കുന്നതെന്തു്? സത്യവും തപസ്സും വിവേകവും ബ്രഹ്മചര്യവും. ഇവയില്ലെങ്കിൽ എല്ലാം മിഥ്യ. എല്ലാം വെറുതെ. നിഷ്പ്രയോജനം. അല്ലെങ്കിൽ അന്യന്മാരെ കളിപ്പിക്കാൻ കൊള്ളാം. ഈ ആശയങ്ങളുടെ പുത്തികരണം ഞാൻ ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവനിൽ കണ്ടു. സ്വപ്നത്തിൽകൂടി അസത്യം പറയാത്തതും പറയാൻ കഴിവില്ലാത്തതും ആയ സത്യനിയമങ്ങളോടുകൂടി അറിയാത്തതും പക്ഷികൾ തലയിൽ വന്നിരുന്നു കൂട്ടുകെട്ടിയിട്ടു ബോധിക്കാത്തതും ക്ഷുൽപിപാസാദികൾ വളരെക്കാലം സ്വീകിക്കാത്തതും.

“അന്യാവേദിതഭോഗ്യഭോഗകലനോ
നിദ്രാലുപൽ ബാലവൽ” എന്നും
“അന്യേന വേദിതോ വേതി”

എന്ന ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നമാതിരിയുള്ള തപസ്സ്.

ദൈവതഭാവത്തിലും അദൈവതഭാവത്തിലും വിശിഷ്ടാദൈവതഭാവത്തിലും ഈശ്വരഭക്തിനിന്നുമാണ്യൊന്നും കാണാത്ത വിവേകം അഥവാ സമൃഗ്ജ്ഞാനം. സാധകാവസ്ഥയിലും സിദ്ധാവസ്ഥയിലും ഉള്ള അനുഭൂതിയുടെ പൂർണ്ണത.

വിശ്വാമിത്രപരാശരാദികളെ ഇളക്കിയ, തപസ്വികൾ സമീപിക്കാൻ കൂടി ഭയപ്പെടുന്ന സ്ത്രീയെ വളരുന്നാൾ സമീപത്തു വച്ചിരുന്നിട്ടും മാതൃബുലിയോടുകൂടിയല്ലാതെ വിക്ഷിപ്തിയില്ലാത്ത ബ്രഹ്മചര്യം. ഇതെല്ലാം മറ്റൊരാളുടെ കാണാം? ഇവകൊണ്ടു് ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരം തീർച്ചയായും സിദ്ധിക്കുമെന്നു് ഓരോ സെക്കൻഡിലും സ്വാഭാവികമായ അടിസ്ഥാനമാക്കി പറയുന്ന അഭിമാനലേശമില്ലാത്ത മഹാത്മാഗിയായ മറ്റൊരാളെ നാം എവിടെ കാണാം?

“എല്ലാമതങ്ങളും ഈശ്വരപ്രാപ്തിക്കുള്ള വഴികളാണു്” എന്നു എല്ലാ പ്രധാനമതങ്ങൾവഴിയായും സാധനമെല്ലാ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തി സ്വാഭാവികമായ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രഖ്യാപനമെല്ലാ മറ്റൊരാൾ മഹാപുരുഷൻ എവിടെ?

“If there has ever been a word of truth, a word of spirituality, that I have spoken anywhere in the world, I owe it to my master, only the mistakes are mine” എന്നു് “Having seen this Hindu Sannyasin once it was difficult to forget him or his message”

“He was a fine figure of a man, imposing, full of poise and dignity, sure of himself and his mission, and at the same time full of a dynamic and fiery energy and a passion to push India forward” എന്നു ഇന്നത്തെ ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ ജവഹർലാൽനെഹറുവിനാൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടുന്ന ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികളെക്കൊണ്ടു് പറയിക്കാൻ കരുതുന്ന മറ്റൊരാളെ നാം എവിടെ കാണാം?

എല്ലാമതങ്ങളുടേയും ലക്ഷ്യം ഈശ്വരാനുഭൂതിയല്ലേ? ദൈവതമോ വിശിഷ്ടാദൈവതമോ അദൈവതമോ ആയ ഭാവത്തിലല്ലാതെ ഈശ്വരാനുഭൂതിയുണ്ടോ? ഈ മൂന്നുഭാവത്തിലും ഉള്ള അനുഭൂതി ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ സമ്പാദിച്ചു. അദ്ദേഹം കൃഷ്ണനും മുമ്പുമാനമായി സാധനമെല്ലാ പരമ ലക്ഷ്യം അനുഭവപ്പെടുത്തി. അതിനാൽ മതകലഹത്തിന്റെ ശാന്തി ശ്രീരാമകൃഷ്ണനിൽ ഞാൻ കണ്ടു. ജാതിബുദ്ധി നശിക്കാത്തവരും ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ പറയന്റെ കൂടെ കഴി തന്റെ ജാതിബുദ്ധി നശിപ്പിച്ചതിൽനിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ജാതി ഹിന്ദുമതത്താലല്ലെന്നും എന്നാൽ കലശലായ ദൈവാനുഭൂതിമാനം വച്ചുകൊണ്ടു് എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചിരുന്ന ഉണ്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം മനുഷ്യൻ ഉയരുന്നില്ലെന്നുംകൂടി ഞാൻ പഠിച്ചു. രാജയോഗവും ഭക്തിയോഗവും കർമ്മയോഗവും ജ്ഞാനയോഗവും ഈശ്വരാനുഭൂതിയുള്ള ഉപകരണങ്ങളാണെന്നു ശ്രീരാമകൃഷ്ണജീവിതത്തിൽനിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഭാരതഭൂമി എന്തുകൊണ്ടു് ഇന്നും നശിക്കാതെ നിൽക്കുന്നുവെന്നും ഭാരതഭൂമിയു് ലോകത്താൽ കൊടുക്കാനുള്ള ദിവ്യനിധി എന്താണെന്നും ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവനിൽനിന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ഭാഗവതവും ഭാരതവും ഉപനിഷത്തുകളും ദർശനങ്ങളും എല്ലാം പഠിച്ചാലും അവയിലെ ആശയങ്ങളെ സമഗ്രമായിക്കുന്നതിന്നു് ഒരു ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ സഹായം ആവശ്യമാണെന്നും അതില്ലെങ്കിൽ പലപ്പോഴും ആ പാഠനം അന്ധവിശ്വാസത്തിലേക്കും അനാചാരമുദാചാരങ്ങളിലേക്കും നയിച്ചേക്കാമെന്നും ഞാൻ കണ്ടു. അങ്ങനെ ഞാൻ ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റെ ദാസനായി. എന്നേക്കും ദാസനായി. നിങ്ങളും ഇതേപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവിൻ! ഹരിഃ ഓം.

ശ്രീ: ഏ. ഗോപാലമേനോൻ എം. ഏ., ബി-കോം.

A sepia-toned portrait of a woman, likely a member of the B. & O. Railroad, wearing a dark dress with a prominent white collar. The image is framed by a dark border.

ആറംബംബിന്റെ രാസവും ദുഷ്കൃത പദങ്ങളെക്കൊത്തുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതും അകൽച്ചയുണ്ടായതെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിന് ന്യായം കാണുന്നില്ല. ആ രാസവും തളവമുളി ഉയക്കരശ്ശതിയും മറുകക്കിക്കണ്ടങ്കിലും അതു പൂർവ്വം

പക്ഷേ, ആശരിയുടെ കററും മാത്രമല്ല, മരത്തിന്റെ വളവുകളിൽ ഇക്കുറിയ്ക്കുന്നത് ഉത്തരവാദിപരമായുള്ളതായി സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഐക്യനാടുകൾ (യു. എസ്. എ.) ആണല്ലോ ഇപ്പോഴും ഇതിനുമുമ്പും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലുംത്തോന്നും പെരുമാറുന്നത്. ആദ്യത്തെ മഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം കർണവശൽ ഐക്യനാടുകൾ സമാധാനവ്യവസ്ഥാപനത്തിൽനിന്നും പിന്മാറ്റംകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു അവർക്കു വലുതായ ഭൂവ്യാപ്തിയുണ്ടായതുമത്രമല്ല, കിട്ടാവുന്നതായ ലോകമെമ്പാടുമായിപ്പിരിച്ചു. പോരേങ്കിൽ, ഏറ്റവും ചെറിയതും തമ്മിലുണ്ടായ യുദ്ധവും, പിന്നീട് ഏറ്റവും ഭർമ്മനിയുടെ പേരുന്നിന്മേൽ ചൈനയിലും പസഫിക് പാർഷ്വകളിലും സ്വാധീകാരം സ്ഥാപിക്കാനായി നടത്തിയ പ്രയത്നങ്ങളും അവയിൽ ഏറ്റവും കഴുനാഴ്ചങ്ങളും അന്നത്തെ അലസതയുടെ ഫലമായിത്തന്നെ വ്യാപ്തിക്കേണ്ടതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഐക്യനാടുകൾ ഈ കെട്ടുപാടിൽനിന്നും പിന്മാറാൻ ഇത്തവണ വഴികാണുന്നില്ല. ലോകമെട്ടുക്കും ഐക്യം നിലനിറുത്തുന്നതിനും സമാധാനപരമായ മീയിനം പുലർത്തുന്നതിനും ഇടക്കല്ലെന്ന് തന്നെപ്പോലും പരിശോധിക്കാൻ പ്രധാനമായ ചുമതല വഹിച്ചിട്ടുള്ളതും അവയിൽനിന്നുവിട്ടുപോയ മഹാസ്ഥാപനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ സ്ഥാനം നിറവിക്കുന്നതും ഐക്യനാടുകൾ ആകുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ നാശം സംഭവിച്ച രാജ്യങ്ങളുടെ സന്ധാരണത്തിനും പുനരുദ്ധാരണത്തിനുംവേണ്ടി ആഹാരവും ധനവും, ഭരണചെയ്യുന്ന യു. എസ്. ആർ. ആർ. എ-യിൽ മനോമത്തെ പങ്കുകാർ ഐക്യനാടുകളാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ രണ്ടാംസ്ഥാനത്തേ വരുന്നുള്ളൂ. മേൽക്കാലത്തെ ധനനിഹിതമുള്ള നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഇൻറർനാഷണൽ ബാങ്ക്, ഇൻറർനാഷണൽ മാനിറ്ററി ഫണ്ടും, ഇവ രണ്ടും മാത്രം രാജ്യങ്ങൾക്കു കിട്ടാൻ പറ്റുന്നതല്ലെങ്കിലും ഐക്യനാടുകളുടെ സഹായത്തോടുകൂടിത്തന്നെ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങുന്നതാണ്. സാമ്പ്രദായികമായും അതിന്റെ അംഗങ്ങളായ 'സെക്യൂരിറ്റികൗൺസിൽ' 'സോഷ്യൽ സെക്യൂരിറ്റി' ഇക്കണോമിക് കൗൺസിൽ' മുതലായ ഘടനകളും ആണല്ലോ ലോകമാസകലം യുദ്ധത്തിന്റെ ഖോലകൂടത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ദാരിദ്ര്യം അജ്ഞാതം മുതലായ ദുരിതങ്ങളിൽനിന്നു കാക്കുന്നതിനും ബാധ്യതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അവ ആദ്യം രൂപമെടുത്തതും ഭട്ടവിൽ അവയ്ക്കു ശാശ്വതമായ സങ്കേതം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും ഐക്യനാടുകളിൽത്തന്നെ. ഇന്നിത്തെ ലോകവ്യവസ്ഥിതിക്കു കൂടുതലായ ഭരണവാഹിനിയാ അവിടത്തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുമെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ഇതാണു ന്യായം. അവരുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ ഇപ്പോൾ അഖിലവാണിജ്യവ്യവസ്ഥകളെയും പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു

ഇൻറർനാഷണൽ വാണിജ്യവ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തുവാനും ആലോചനകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഐക്യനാടുകൾ അമേരിക്കയുടെ സഹായത്തോടെ ധനപരമായ ഒരു ഭാഗം ഉൾപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ ഉള്ള എല്ലാ ഗവൺമെന്റുകളും അടങ്ങിയ ഒരു സമാപനത്തിന്റെ നേതാവായിത്തീർന്നു. രാഷ്ട്രീയമായും ധനപരമായും ഐക്യനാടുകളുടെ നേതൃത്വമാണ് ഇന്ന് അമേരിക്കയിൽ നടക്കുന്നത് എന്നു പറയുന്നോൾ അങ്ങമിട്ട് ചില രാജ്യങ്ങൾ അസംതൃപ്തിയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു വരുത്തില്ല. എന്നാൽതന്നെയും പസിഫിക് അറേബ്യൻ റിക്ക് മഹാസമുദ്രങ്ങളുടെ തീരങ്ങളിൽ അമേരിക്കക്കു ഐക്യനാടുകൾക്കുവേണ്ടി വിട്ടുനൽകുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. റഷ്യ ഈ രണ്ടു മഹാസമുദ്രങ്ങളും പ്രവേശിക്കുവാനും അധികാരം ചെലുത്തുവാനും ഉത്സാഹിക്കുന്നതെല്ലാം ഐക്യനാടുകളുടെ മേധാവിത്വത്തെ പ്രബലപ്പെടുത്തുകയേ ഉള്ളൂ. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സഖ്യവും കൂടുതൽ അതിലേക്കു കൂടുതൽ സഹായം നൽകുന്നുണ്ടെന്നു കാനഡ, ആസ്ട്രേലിയ എന്നീ രണ്ടു പുതികാരാജ്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ സഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ഥിതിഗതികളിൽ സ്റ്റാലിൻ റഷ്യൻ നയം മെഡിറ്ററേനിയൻ, ബൾഗേറിയ, ബൾഗേറിയൻ സൈന്യം ആ വഴിക്ക് അറാബ് റിക്ക്കുവേണ്ടി മുദ്രയിടുകയും ചെയ്തു. ഇടയ്ക്കുവന്നു മുൻകൂട്ടി കണ്ടുവെക്കുവാൻ ഐക്യനാടുകൾ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഡാർഡനല്ലെസ് മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിലും അവരുടെ നാവികവിഭാഗങ്ങൾ ഉള്ളതായി പറയുന്നു. ഹംഗറിയിലും ഇറ്റാലിയിലും ഇന്നുവരെയും നല്ലപരിചാരങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടുവന്നിട്ടും മറ്റും അവർ വളരെ ദുരന്തമേൽക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഉത്തരആഫ്രിക്കയിലും അറാബ് റിക്ക്കുവേണ്ടി വലിയ സൈന്യസങ്കേതങ്ങളും താവളങ്ങളും അമേരിക്കയുടെ പൊതുരക്ഷയ്ക്കു അപരിത്യയമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഏഷ്യയുടെ സൈന്യത്തിൽ ഇന്ന് ഐക്യനാടുകൾക്കു കൂടുതൽ പ്രബലമുണ്ടു്. ചില അറേബ്യൻ പലവിധത്തിൽ അമേരിക്കക്കു സഹായിക്കുന്നതിനേപ്പറ്റി സ്റ്റാലിൻ വഴക്കുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഐക്യനാടുകൾ സൈനികസംഘവും ഉപയോക്താക്കളും ചൈനയിൽനിന്നു പോയ്ക്കെ അവിടെ സമാധാനമുണ്ടാക്കുവാനും എന്നാൽ റഷ്യയുടെ വാദം. മംഗോളിയയിലും കൈവിയയിലും കൈകടത്തി ചൈനയ്ക്കു വാക്കും പടിഞ്ഞാറും ഉള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റെവല്യൂഷനെയും സോവിയറ്റ് റെവല്യൂഷനെയും നയിക്കുന്നതിനാൽ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നയം എന്ന അമേരിക്കയിൽ അതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായമുണ്ടു്. അതു റഷ്യൻ നേതാക്കളുടെ പണ്ടത്തെ നയത്തെയെന്നാണ്. സഖാലിൻലിയിൽ പകുതി റഷ്യയായിരുന്നു; അപ്പോൾ വലിയ മറ്റോ പകുതികൂടി റഷ്യയുടെ രക്ഷയ്ക്കു് ആവശ്യമാണത്രെ. അപ്പോൾ ഐക്യനാടുകളുടെ ഭരണസമിതിയും സേനാനിപ്രഭുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. റഷ്യ മറ്റു ദേശങ്ങളിലെന്നപോലെ തന്നെ പസിഫിക് കയ്ക്കുവേണ്ടിയും നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സംശയമില്ല. അതു കൊണ്ടു് അപ്പോൾ ഉടനടി കയ്ക്കുവേണ്ടിയും തീരമനുചെയ്യുന്ന പട്ടണങ്ങളും ഇപ്പോഴത്തെതിലും വലിയ ഭിന്നിപ്പും മത്സരവും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ ഇടയുണ്ടു്. ഇപ്പോഴത്തെ ചൊല്ലിയടം അന്നത്തെ അറേബ്യൻ രാജ്യങ്ങളുടെ തയ്യാറെടുപ്പായി കരുതിയാൽ മതി. ഇന്നത്തെ പയറാലിൽ ബ്രിട്ടൻ ഫ്രാൻസിനോടും പ്രധാനമായ പടയ്ക്കു്. അവരുടെ സഖ്യം ലോകരക്ഷയുടെ നിയമകരം എന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ ഐക്യനാടുകൾക്കു അവിടെ ചുമതലയുള്ളൂ. പസിഫിക് രാജ്യങ്ങളും തീരദേശങ്ങളും സംബന്ധിച്ച വാദപ്രതിവാദം തുടങ്ങുമ്പോൾ നില മാറാതെ തുടരുക. ഐക്യനാടുകൾ അമേരിക്കയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ റഷ്യയെ നേരിടേണ്ടി വരും. ഫ്രാൻസിനും ബ്രിട്ടനും സഖ്യകാലമായിത്തീർന്നു പിൻതാങ്ങിയാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. അന്നു റഷ്യയ്ക്കു് നേരിട്ട ബലം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ആവശ്യം നേരിട്ടെങ്കിലും എന്നുകരുതി സൈബീരിയയിൽ പല ആയുധശാലകളും സൈന്യസങ്കേതങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചും പ്രബലപ്പെടുത്തിയും വരുന്നുണ്ട്.

ഇതുവരെ ആയുധം യുദ്ധം ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല. റഷ്യയും ഐക്യനാടുകളും തമ്മിലാണ് വൈരം മുഴുത്തുവരുന്നത് എന്നും റഷ്യക്കു് ഇന്നും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സാമോജ്യമവും മേധാവിത്വവും ആണു പഴിപറയുന്നത്. ഐക്യനാടുകൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ദുർബ്ബോധനംകൊണ്ടു് വഴിതെറ്റിപ്പോയേക്കുമെന്നു ശങ്കിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അമേരിക്കയിലെ ഗവൺമെന്റുകൾ റഷ്യയ്ക്കു് ഇരയിട ആ അഭിപ്രായം മുൻനിർത്തി റഷ്യയോടു് അനുകൂലം കാണിക്കേണ്ടതു് ഐക്യനാടുകളുടെ മേൽനോട്ടം ആവശ്യമാണെന്നു വാദിക്കുന്നതായി. അയാൾ ഉദ്യോഗം രാജിവെക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും ആ നയത്തെപ്പറ്റി പ്രചരണവേലയെല്ലാവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെ ആ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രബലവും സ്പഷ്ടിക്കേണ്ടതു് മേൽനോട്ടം വിശിഷ്ട അപ്പോൾക്കും ഭാവിയിലും തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി റഷ്യയുടെ ഒരു ഉന്നമനമാണെന്നും. ആൻറണി ഇരയൻ ഇരയിടെ ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനയിൽ റഷ്യയ്ക്കും കൂടുതൽ മറുപടിയുടെ പ്രസ്താവനകളും പ്രവൃത്തികളും ഭവ്യം വ്യാപാരവ്യവസ്ഥകൾക്കു് തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള ശങ്കയും നീങ്ങി സമാധാനപരമായ അന്തരീക്ഷം നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാകാതിരിക്കില്ലെന്നു ആശിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് വിദേശമന്ത്രിയായ ബെവിൻ പറയുന്നത് യുദ്ധം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്താൽ ആവതെല്ലാം പ്രാർത്ഥിക്കുമെന്നാണ്. മാർഷൽ സ്റ്റാലിൻ പോസ്റ്റ് ഡാൻ ഉടനടി പ്രകാരമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയം രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നും ആറാം ബാബിനെപ്പറ്റി യാതൊരു ഭയത്തിനും റഷ്യ വരുത്തുകയില്ലെന്നും ഇനിയൊരു യുദ്ധം നേണ്ടിവരത്തക്ക യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഒരു പ്രസ്താവനയും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമാധാനമുടനീളമെന്നു വിളിച്ചു കൂട്ടിയ മഹാസമ്മേളനത്തിലും സാഹസ്യസമിതിയിലും ഉണ്ടായതായ കരുശിശകളെപ്പറ്റി ഒരോ പ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായം ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെ ആസ്പദമാക്കി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇനിയൊരു യുദ്ധത്തിൽ വേണ്ടി ആരും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നുമാത്രമേ അർത്ഥമാകുന്നുള്ളൂ.

ഗ്രോസ് ബ്രിട്ടൻ ഫ്രാൻസും ഇക്കാര്യത്തിൽ ആർക്കും ഉദ്ദിപനം നൽകുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് സാമോജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനാംശങ്ങൾ പല വിധത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവരികയാണ്. എന്നാൽതന്നെയും പതു ചത്തിയ അമേരിക്കൻ പട്ടണത്തിൽക്കുന്നതുമായ മുൻകാലത്തെ വിദേശനയവും സാമോജ്യമവും ഒരുവർക്കുംകൊണ്ടും വേനൽക്കൊണ്ടും പാടെ മാറിപ്പോകുമെന്ന് ആർക്കും വിശ്വാസം വരുന്നില്ല. അതു പരീക്ഷിക്കാൻതന്നെയായിരിക്കും റഷ്യ ഒരോ മുഷ്കുപ്രവാദങ്ങൾ പാഞ്ഞുപറയുന്നത്. ഫ്രാൻസ് തൽക്കാലത്തേക്കു ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നു മാത്രമല്ല, റഷ്യയോടൊത്തെന്നു മേൽനോട്ടം പുറത്തുവരുന്നതിൽ ഫ്രാൻസിനു വലിയ ആശങ്കയുണ്ടാകുമെന്നു്. മേൽനോട്ടം നിശ്ചയിച്ചതുപത്തിൽ പുനസ്സംഘടിപ്പിക്കുമെന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കും ഐക്യനാടുകൾക്കും ഉദ്ദേശമുണ്ടു്.

വലിയ മൂന്നു രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ വിദേശകാര്യമന്ത്രിമാർ
ഇടതുവശം വലത്തോട്ട്:- മി: ബെവിൻ (ബ്രിട്ടൻ), മി: ഫ്രാങ്ക് ഓർട്ടോഗോസ് (റഷ്യ),
മി: ജോസ് എഫ്. ഹെർബർട്ട് (യു. ഐസ്.)

ശിക്ഷണിതത്തോളം അനുകൂലം ഫ്രാൻസിനുള്ളിലും പക്ഷെ, മേൽനിന്നു പ്രത്യേക സബ്ജക്റ്റായി ഒരോ വിദേശശക്തിയുടെ പരമാധാരത്തിൽ അറേബ്യൻ കടലിന്റെ വന്നാൽ ഫ്രാൻസിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും സുസ്ഥിതിക്കും വലിയ ഹാനി നേരിട്ടെന്നു ഏതുഗവൺമെന്റിനു അറിയാം. റഷ്യയുടെ അഭിപ്രായവും അതുകൊണ്ടു് അവർ സഹിക്കുന്നതല്ല. മറ്റു പല കാര്യങ്ങളിലും ഇപ്പോഴത്തെ ഏതുനേതാവായ ബിദോ സമാധാനപരമായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു സമർത്ഥനാണെന്നു വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സമാധാനവ്യവസ്ഥകൾ തീരുമാനിക്കേണ്ടതിലേക്കു നല്ല വിദേശമന്ത്രിമാരുടെ പ്രാരംഭസമ്മേളനങ്ങളിലും മഹാസമ്മേളനത്തിനുവേണ്ടിയും അതിന്റെ നടത്തിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചും ഉണ്ടായ അഭിപ്രായമത്സരങ്ങളിലും ഇറ്റാലിയുമായി മാത്രമല്ല ബൾഗേറിയയും ഹംഗറി മുതലായ രാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചകളിലും ഇടകക്ഷിക്കും സ്വീകാര്യമായ തീരുമാനങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു ബിദോവിന്റെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടാണ്. അമേരിക്കയും ബ്രിട്ടനും സ്വപക്ഷത്തു നിൽക്കുന്നതെങ്കിലും ആഗ്രഹം ഫ്രാൻസിന്റെ വിദേശനയത്തിൽ പ്രധാനമാണെന്നു പ്രത്യേകിച്ചും കാണാം. ഗ്രോസ് ബ്രിട്ടൻ കഴിഞ്ഞ നേരിടാവുന്നതു ഇരലിപ്പ്, പാലസ്തീൻ, ഇന്ത്യ, ബർമ, മലയാളം മുതലായ രാജ്യങ്ങളോടുകൂടി പെരുമാറ്റത്തിൽ പഴയ വിശ്വാസക്കുറവിന്റെ വേരുകൾ അറേബ്യൻ കടലിന്റെ കരകൾക്കുവേണ്ടിയും അതിനിടയ്ക്കു പുതികാരാജ്യങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽനിന്നും അറിയാതിരുന്ന വൈഷമ്യങ്ങൾ നേരിടേണ്ടെന്നുകൂടി ഭക്ഷിക്കുന്ന ആഫ്രിക്ക, ഈസ്റ്റ് ആഫ്രിക്ക, സിലോൺ മുതലായ പലകടലുകളുടെ നയത്തിൽനിന്നും അനുകൂലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വർഗ്ഗവിഭാജനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അനേക ഗവൺമെന്റുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ പ്രതിഷേധിച്ചു ഉള്ളിൽ നിലയ്ക്കുന്ന നടപടികൾ വേണ്ടിവരികയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ അതിലേക്കു ഒരുവെട്ടുമെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതല്ല. ആ വഴിക്ക് ഇപ്പോൾ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ള അറിയാതെ പ്രബലപ്പെട്ടവർക്കു് നല്ലപ്രവൃത്തിയുണ്ട്. ഉള്ളിൽ നിലയ്ക്കുന്ന നടപടികൾ കൂടാതെ കഴിക്കുന്നതെങ്കിൽ മറ്റു വഴികളിൽ നയം പാലയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നതെന്നു ഭയപ്പെടുന്ന ആസ്പദമാക്കേണം.

ലോകരക്ഷയ്ക്കു് ഇപ്പോൾ നിദാനമായി കരുതുന്ന സാഹസ്യസമിതി പ്രബലപ്പെട്ടുവരുന്നതിൽ, മഹാശക്തികൾ ഒത്തുതീർച്ച പ്രവർത്തിക്കുന്നു, അവരുടെ ആന്തരമായ ഉദ്ദേശം എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും ഒരേനിലയിൽ വിചാരിച്ചു് ഒരോ രാജ്യത്തിന്റെയും അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാവിധയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. റഷ്യ ഇക്കാര്യത്തിൽ മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടില്ല. അമേരിക്കയുടെ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി സംശയം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ സമിതിക്ക് അടുത്ത ഏതാനും സാഹസ്യങ്ങളിൽ യുദ്ധത്തിനും സമാധാനത്തിനും പ്രസക്തി എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത് എഷ്യാഖണ്ഡത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പലകടലുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള മുമ്മടിയുമാലയുടെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു പ്രധാന ചുമതലക്കാരാണ്. അവിടെ ആഭ്യന്തരമായ ബാഹ്യമായും അസംധാനം ഉണ്ടായാൽ പടിഞ്ഞാറു് വ്യാപിച്ചു യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾക്കു് യുദ്ധത്തിൽ ചാടിമുക്കും. മറ്റൊരു വിപത്കേന്ദ്രം ഇൻഡോനേഷ്യയും ഹിന്ദുത്തു് ദ്വീപസംഘടനയുമാണ്. ഇവയെ നേർവഴിക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും സൈന്യവും ഇന്ത്യയ്ക്കുണ്ടാകുമെങ്കിൽ പസിഫിക് മഹാസമുദ്രത്തിൽ കൂടി പെരുമ്പുഴമഹാശക്തികൾ ലോകസമാധാനം ഭംഗിക്കാൻ സംരക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്ത്യ മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ ഐക്യവും ഹിന്ദുസ്ഥാനിന്റെയും ഇതിലേക്കു മാത്രമല്ല, പടിഞ്ഞാറു് ഭൂവിഭാഗത്തിലുള്ള മുമ്മടിയുമാലയുടെയും ഇതിലേക്കു സമാധാനപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും പയ്യോപ്പാക്കുമാറ്റിരിക്കുകയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് പസിഫിക് നേർ പ്രസ്താവിച്ചുപോലെ സമാധാനപരിപാലനത്തിനും ലോകം ഐക്യമാക്കു മുന്നിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെടാൻ ഇന്ത്യയുടെ നില. ഇന്ത്യയും ചൈനയും ഏഷ്യയിൽ ഉള്ള അനേക സമുദായങ്ങളുടെ സമാധാനപരമായ ജീവിതത്തിനും അഭിപ്രായം സാഹായിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളാണ്. ഇന്നത്തെ ആഭ്യന്തരസമിതി ശരിപ്പെട്ടു് ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും സംസ്കാരപരമായും ധനപരമായും അവയ്ക്കുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ കാലതാമസം വന്നാൽ ലോകത്തിനും സകലം ആപൽക്കാരമായിരിക്കും. സമുദായനേതാക്കൾക്കു് സ്വരാജ്യസ്നേഹവും ധർമ്മബോധവും അവരെ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുമെന്നു ആശിക്കുന്നതോടുകൂടി അടുത്തയടുത്തു സമ്മേളിക്കുന്ന ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായി പരിഗണിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കു് കർഷകയും അവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല ആ യോഗത്തിൽനിന്നും കയ്യേറാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതിനു അവർ സ്വശക്തിയോടും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനു സർവ്വശരണോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

മനുഷ്യനും
നും

ശ്രീ: ഈ. എം. കോവൂർ, ബി. ഏ, ബി. എൽ.

കളിത്തുറപ്പുനീന്ദം പതിന്നാലു മൈലകലയാണ് ബാലചന്ദ്രന്റെ അളന്റെ അളം. സഹ്യപർവ്വതത്തിന്റെ രണ്ടുതൂണുകൾക്കിടയിലായി, സൂര്യ മറവിന്റെ മദ്ധ്യേ വിശ്രമിക്കുന്ന മരകപ്പുരയ്ക്കുപോലെയാണിദ്ദം, നീലിമകുളിരുന്ന ആ വിസ്തൃതതോളം. ബംഗ്ലാവളിതു് ഒരു ചെരിവിലാണ്—സകലവ്യയ സുഖസൗകര്യങ്ങളുമുള്ള ഒരു ചെറുബംഗ്ലാവു്. അതിന്റെ മുന്നത്തു് ഒരു പതിന്നാലുരാം തോസച്ചെടികൾ പൂക്കിപ്പൂ പൂക്കിപ്പൂ, പരസ്പരസൗന്ദര്യമത്സരം നടത്തി ബാലാക്കന്റെ കരലാളനത്തോടു തരിച്ചു മരിക്കുകയാണ്. രാജയായി അതന്നെ ഇറങ്ങി ഇറങ്ങി പരന്നു്, മറവഴത്തുള്ള മലയുടെ മറവിലേക്കുകൂടിപ്പൂ കയറി, പതിഞ്ഞമർക്കിടുന്ന ആ തോളത്തിൽ റബ്ബറും, തേയിലയും, കാപ്പിയും, ഏലവും ഏലാഞ്ചനെയുണ്ഡു്. പക്ഷേ ബംഗ്ലാവിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ ഒരു പച്ചക്കമ്പിളി വിരിച്ചപോലെ അതു തോന്നിക്കയുള്ളു.

സംയംകാലം. പദ്ധതിമധ്യവാളത്തിൽ കണ്ട മേഖലകലങ്ങളിൽ മ
ത്താലു കത്തിച്ച രസിച്ചിരുന്ന സൂത്രംകൊണ്ടു വിറ്റു തരികുന്ന കര
ലക്ഷങ്ങൾ, ആ പദ്ധതികൾക്കിടയിൽക്കൂടെ തുടക്കമുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.
അവയുടെ പിടിയിൽപ്പെട്ട വാത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം 1900-1901 വെൺകൊറ്റക്കു
ടകുമാറി തിട്ടത്തിൽ വെട്ടുകയാണു്. ഇടതുനിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ മുകൾപര
പ്പിൽ ഒരുഭാഗം സ്തംഭിച്ചു് അടിമുടിയിന്നു കയറുന്ന കളിത്തൊട്ടി ഏലവളികൾ
നൽകിയ സെന്റർലാൻഡ് പേരി പിന്നെയും കിഴക്കോട്ടു യാത്രയാണു്.

തോട്ടംകഴിഞ്ഞു ബാലപന്ത്രൻ ഒന്നോ രണ്ടോ മൈലുകൾക്കൂടെ പോയിരിക്കണം. തനിക്കു ചുറ്റുമായി വഴിഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്ന വനഭരിതയിൽ വിലാസം പ്രാപിച്ചയാൾ മിതോട്ട പിന്നെയും പോകയാണ്. അന്ധാളെക്കണ്ടു തെടുങ്ങിയ ചില മലങ്ങളൊന്നാൽ 'ചെൽ' 'ചെൽ' 'വച്ചു' വാലുംപൊക്കി ഓടി കളിച്ചിരുന്നു. വളർച്ചക്കൂടി പതുങ്ങിയിരുന്ന കരിമന്തികൾ, മിഠം കൈകൊണ്ടു തുടച്ചു, കയ്യിൽപാർത്തുകൊണ്ടു നടന്നുവെപ്പോലെ ഉളിഞ്ഞു നോക്കുകയാണ്. ചീവീടുകൾ ഒരായിരം അളപ്പുസ്ഥാനങ്ങളിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന കർണ്ണങ്ങളിലേക്ക് ശബ്ദകുരവുകൾ പായിച്ചു.

[illegible]

തുറിച്ചുനോക്കുന്നതുമൂലമേകേടൊന്നെന്നറിയുമായിരുന്ന ബാലചന്ദ്രൻ വിട്ടു
 വിട്ടുള്ള രാജ്ഞാലയ നോട്ടംകൊണ്ട് ആ പാറനിവാസിനിയുടെരൂപം മിക്കവാറും
 തന്റെ മനസ്സാകുന്ന ക്യാമറാപ്പോറിൽ പകിളിച്ചുടത്തു.

നിലസംഗി. അതങ്ങനെ കല്ലോലങ്ങളായി ഒഴുകി ഒഴുകി പാടോവരെ എത്തിക്കിടക്കുന്നു. വെള്ളവ് ഓസു, അതങ്ങനെ ശരീരത്തിൽ സ്വപ്നമായി

[illegible]

സംഗ്രഹിക്കുക മുൻപായി വിചിത്രമായിരുന്നു. ആ പെൺകുട്ടി അപ്പോൾ 'ഹീറോ' 'ഹീറോ' എന്നു വിളിക്കുക. ആ വിളിക്കുകയെന്നതിൽ ആ കന്യാൻ പട്ടി വാഗ്ദാനം ചെയ്തതെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി. പക്ഷേ റൂസ്സോ തന്നെ തന്നെയാണ് ആ കുട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ളതെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവിടെത്തന്നെ നിന്നതേയുള്ളൂ.

‘ഹീറോ’ ‘ഹീറോ’ എന്നുള്ള വിളി മണികിലൂടെപ്പോലെ വീണ്ടും ഉയർന്നു.

ബാലചന്ദ്രൻ ഏതോരു കടന്നുപിടിച്ചു. അവൻ ചില പ്രദേശങ്ങൾ
പുറപ്പെട്ടു. ചിന്നിർത്തിന്നം ഇനി ആകുന്നു ഉണ്ടാകയില്ലെന്ന ബോധ്യം
വന്നപ്പോൾ മറിയം പിന്നെ തന്റെ യജമാനത്തിയുടെ സമീപത്തേക്കുപോ
കയും ചെയ്തു.

തന്നിക്കാവിടെ പിന്നെനിൽക്കുൻ സ്ഥാനമില്ലെന്നു കണ്ടു് ആ പെൺകുട്ടിയെ ഒന്നുകൂടെ നോക്കിയശേഷം ബാലചന്ദ്രൻ അവിടുന്ന് പിരിഞ്ഞു.

[illegible]

അവരും തന്നെ ഒരിക്കൽപ്പോലും ഒന്നു നോക്കാഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ആ യുവാവിന് ന്യായമായി ചില പരിഭവങ്ങൾ തോന്നാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ അപരിചിതപ്രായം, അവളുടെ സംസ്കാരബോധവും കൊണ്ടാണ് അവളുടെ ഒരു വെളിച്ചത്തെ തന്നെയും ഒട്ടവിൽ സമരഗതമാക്കി. കിടക്കയിൽനിന്നു ഹിറ്റ് ജനാലയിൽ കൂടെ അമ്മയിരുന്നിരുന്ന ഭൂപ്രദേശത്തേക്കു നോക്കി അയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും നെട്ടു വീച്ചിട്ട്.

[illegible]

അവളെന്നും അവിടെയിരിപ്പു നശിച്ചിരുന്നു. ആ സാരിയും ബ്ലൈസ്സും എല്ലാംതന്നെ; കയ്യിലൊരു പട്ടിച്ചുണ്ടലയും; ഹീറോയും അടുത്തൊരിടത്തായി കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

അവിടെയും തടവിലിരിക്കുന്നതിന് നാണയ കാരണവും അയാൾ കണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒന്നോ രണ്ടോ വേളകൾക്കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാവുന്നതല്ല. തൃപ്തിപ്പെട്ട് അന്നുമയംകൾക്കുവേണ്ട കഴിവുണ്ടിവന്നു.

[illegible]

അന്യോളഭ ജീവതാസന്ധയ്ക്കു കണക്കില്ലാതെ വെച്ചിട്ടു. അവിടെ തന്നിൽ യാതൊരു കെരുതുകയും താല്പര്യവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ആ യുവാവിന്റെ ആത്മവിശ്വാസത്തെത്തന്നെയും അദ്ദേഹം സർശിക്കാറിരുന്നില്ല.

തന്റെ സാധാരണ പരിചാടി അല്പം വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെ അയാൾ ഒരു ദിവസം തീരുമാനിച്ചു—അവരോടെന്തെങ്കിലും ഒരു സംസാരിക്കുവാൻ.

“നിങ്ങളുടെ പട്ടി കടിക്കുമോ?” എന്നുള്ള അന്ത്യവികാ ക്വാച്ചിരവിതരണ
 ചോദ്യത്തോടെയും അല്പം ഇളിഞ്ഞ് മുമ്പത്തോടെയും അയാൾ താട്ടത്തുചെന്നു.
 നിശ്ചയംനോ, പൂർണ്ണമനോ. അഗണ്യതയോനോ തനിക്കു ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന
 ഒന്നോത്തു സംഭവിച്ചാൽത്തന്നെ അയാളുപോദ്യമങ്ങു തട്ടിവിട്ടു.

അവളുതകേട്ടെന്നു ഞ്ഞിയെന്നു രേണി.

“ഇല്ല; ഹീറോ ആരെയും കടിക്കയില്ല. അവനൊരു നല്ല പട്ടിയാണ്.” എന്നു നല്ലപെണ്ണ് നല്ലരീതിയിൽ പറഞ്ഞു.

ബംഗലാദേശീയർക്കും വളരെ ആത്മധൈര്യം നൽകി.

“ക്ഷുദ്രിക്കുമെങ്കിൽ ഞാനൊരു കാര്യം ചോദിച്ചുകൊള്ളുമോ?”

“എന്താണത്?”

“എന്നും, ഇവിടെ, ഈ സ്ഥാനത്തുനിന്നെ ഇങ്ങനെ വന്നിരിക്കുന്നത്?”

ചിരിച്ച് രണ്ടുവരി പാഠിപ്പാട്ടും കുട്ടിക്കുറങ്ങവരും പറഞ്ഞു—

“ഓരോരും. ഹീറോയിനിഷ്വറിയിലെ വരുന്നതിനാണ്.”

ബാലചന്ദ്രനുടനെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു—“മനുഷ്യരെ പട്ടികൾ ഒരു കാലത്തു പിന്തുടരുകയായിരുന്നു. ഇന്നു മരിച്ചവരെന്നു തോന്നുന്നപ്പോൾ.”

അവളുടെ മിഖം അതുകേട്ടല്ലം വിളിയെന്നയാൾക്കു തോന്നി. നാൽ പാ
ത്തതിൽ വല്ല വിഡ്ഢിത്തവും കടന്നുകൂടി, അന്യരുടെ പരിചയം മുളയിലെ വെട
ത്തക്കവണ്ണം അവർക്കുസുഖം വല്ലതും തരുന്നതായിരിക്കിൽ അതു മാധിക്കുന്നയാളു
ടനെ പറഞ്ഞു—

“ഈ സ്ഥാനം നന്നായിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തന്നെ ആ കെട്ടുകൊണ്ടു പുത്തു നിൽക്കുന്നതു നന്നായിക്കാണാം.”

“കാട്ടുകൊന്നയേ! അതില്പ്രാണമേനോ പുകുന്നതു?”

“അന്നു അതു പുത്തൂരിൽക്കുന്നു. ചെറുശ്ശേരികളുടെ ചായത്തേച്ചു അന്നേ കലക്കും ചുണ്ടുകൾപോലെ.”

“പേരശ്ശാണികളുടെ ചായത്തേച്ച ചണ്ടുകൾപോലെയാണ്” അവൾ
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആ ഉപമ അവൾക്കേതാണല്ലോ പിടിച്ചെന്ന് തോന്നി.

“അതേ, നംപൂരിയുടെ നിവർത്ത പട്ടക്കടപോലെ.”

അവൾ വീണ്ടും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. “അതാ, അതിനങ്ങേപ്പറ്റത്താണ്
ആനക്കൊട്ട്.”

“ഞാൻ കാണുന്നില്ല.” എന്നവൾ പറഞ്ഞു.

ആനക്കൊട്ട കാട്ടിക്കൊടുപ്പാൻ അയാളിപ്പോകട്ടെ അടുത്തുചെന്നു. അയാൾ
കൂടെ ഇടത്തേക്കെ അവളുടെ തലമുടിയിൽ സ്തംഭിച്ചോ എന്നൊരു സംശയം.

“അതാ നോക്കൂ, ആ മുളംകൂട്ടം കാണുന്നില്ലേ” അതിനു താഴെ.”

“ഞാൻ കാണുന്നില്ല.”

അയാൾ പിന്നീടുകിടന്നുറങ്ങി. അവിടെ നിന്നില്ല. സമയത്തിനപ്പുറമേ
പിരിയാറിയിൽപാടില്ലാത്തതുമൂലമാണ്, പല നല്ല കാര്യങ്ങളും പല മായ
നാശം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതെന്നറിയാൻ പ്രാപ്തി അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ബംഗ്ലാവിലെത്തിയ ബാലചന്ദ്രൻ “ഞാൻ കാണുന്നില്ല” “ഞാൻ കാണ
ുന്നില്ല” എന്നുള്ള അവളുടെ രണ്ടുതവണത്തെ തുടർച്ചയായുള്ള പറച്ചിൽ കേൾക്കുക.
അവളെപ്പറ്റി ചില അനോഷണങ്ങൾ നടത്താൻതന്നെ അയാളെടുവിൽ തീരുമാ
നിച്ചു.

തോട്ടത്തിലെ ഹോറും പ്രായംകൂടിയ ഒരു ജോലിക്കാർക്കെ അയാൾ ആ
ആവശ്യത്തിലേക്കു പിടികൂടി. സംഭാഷണം സാമന്ത്രിത്തോടെ ആ പെൺകുട്ടി
യിൽ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചു. ആ പൂജാർ ഉടനെ പറഞ്ഞു—

“ആ കുഞ്ഞു ആനക്കുടിയിൽത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ പുത്രിയാണ്.
കോളേജിലോ മറ്റോ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് കണ്ണിനു പെട്ടെന്നൊരു
വ്യായ പിടിച്ചെടുത്തത്. പാവാ, കല്യാണമൊക്കെ പറഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുകയായി
രുന്നു. അപ്പോൾ ഈ ആവശ്യം വന്നത്. ഇപ്പോൾ കണ്ണിപ്പോൾ കാണാൻ പാടില്ല.
പക്ഷെ മുഖത്തു നോക്കിയാൽ ആ തോന്നുകേൾ. നല്ല ശീലംതികഞ്ഞ പെൺ
കുഞ്ഞാ. പക്ഷെ എന്തുചെയ്യും. ഒരു പട്ടിയുണ്ട്—ഒരു കറുത്തപട്ടി. അതാണ്
ആ കുഞ്ഞിനെ ഇപ്പോൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കൊണ്ടുനടക്കുന്നത്. അതിന്റെ
ചങ്ങലേക്കാത്തു പിടിച്ചോളൂ.”

ബാലചന്ദ്രൻ അറിയേണ്ടതെല്ലാം അറിയത്തു; മനസ്സിലാക്കുതെ കിടന്ന
പലതും മനസ്സിലാക്കി.

അവൾ അന്ധയാണെന്നുള്ള അറിവ് അയാളെ അവളോടു കൂടുതൽ അടു
പ്പിക്കുകയെ ചെയ്തു. അപ്രതീക്ഷിതമായി അവൾക്കു വന്നുചേർന്ന ആ വിപത്തും
ദുഃഖവും അയാളുടെ ഹൃദയത്തിലെ നിറവായി മുദ്രപ്പെടുത്തിക്കളിച്ച് സ്തംഭിച്ചു. പ്രകൃ
തിയിലെ അനേകമനോഹര കാര്യങ്ങൾ കഴിവില്ലാത്തുള്ള അവളുടെ നിസ്സ
ഹായമായ ആ ഇരിപ്പ് അയാളുടെ ആത്മാവിനെത്തന്നെയും ദുഃഖിപ്പിച്ചു.

അന്നുരാത്രിയും അയാൾക്കുറങ്ങുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

പിറ്റേദിവസവും അയാൾ ആ പാറക്കൂട്ടത്തിലേക്കു പോഞ്ഞു. ആ വന
ദേവതയെ അനുഗമിച്ചുവെക്കേണ്ടു.

തന്റെ വടികൊണ്ടു തറയിൽതട്ടി അയാൾ ഏതൊ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു.
ഹീറോ ഒന്നു തെങ്ങി. അവൾ തെട്ടി ശബ്ദംകേട്ടു ഭഗവതേക്കു നോക്കി.

“ക്ഷമിക്കണം ഞാനാണ്” എന്നു ബാലചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

“ആരു?”

“അടുത്ത തോട്ടത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ആൾ. അന്നു കൊന്നമരം പൂത്തു
നില്ക്കുന്നതു കാട്ടിത്തന്ന ആൾ.”

അവൾ മന്ദമന്ദമായി ചിരിച്ചു.

“ആരു, പുത്തുകൊന്നമരം ചായംപുരണ്ടു ചണ്ടുകൾപോലെയും നംപൂരി
യുടെ പട്ടക്കടപോലെയും ആണെന്നു പറഞ്ഞതാണോ?”

“അതേ. ഇന്നതിനങ്ങേപ്പറ്റം വേദ ചില കാര്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്.”

“എന്താണ്?”

“പശ്ചിമ ചക്രവാളം.”

“അതെങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?” എന്നവൾ താല്പര്യത്തോടെ ചോദിച്ചു.

“എനിക്കു തോന്നുന്നതു പറഞ്ഞാൽ വഴക്കുകൂടുമോ?”

“ഇല്ല.”

“എന്നാൽ വിവാഹവേദിയിൽനിന്നും ഇറങ്ങി വരാനോട ചേർന്നിരിക്കുന്ന
വധുവിന്റെ സുന്ദരമുഖംപോലെ തുളുമ്പും ചുമന്നുവരികുന്നു. സൂര്യനായ വരനെ
പിടിച്ചുതിലുള്ള സന്തോഷവും അഭിമാനവും അവിടങ്ങനെ മിന്നിമിന്നിത്തീർക്കുക
യാണ്.”

“ആ വാഗ്ദാനമോ?”

“ഒരുമയ്ക്കിടയിലിരിക്കുന്നപ്പോൾ തങ്കവെയിലിൽ കിടന്നു ആളിത്തുറച്ചുക
യാണ്. അതാ ഒരു കൂട്ടം വെള്ളക്കൊക്കുകൾ പറക്കുന്നു.”

“എങ്ങനെ?”

“ഒരു കൂട്ടം കൃത്യപുരോഹിതന്മാർ പറന്നാൽ എങ്ങനെയോ അതു
പോലെ.”

അവൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അസാധാരണഉപമകൾ പറയുന്ന ഈ മനുഷ്യ
നോടേതുപോലാണത്. ബാലചന്ദ്രനുകൂടെ ചിരിച്ചു.

“നിങ്ങൾ ഒരു കവിയാണ്.”

“അല്ല. അടുത്ത ജന്മത്തിലും അങ്ങനെയായിരിക്കട്ടെ. ആയാൽ കടലാ
സ്സിലെ ആത്മാർത്ഥത കാണുകൂ.”

“ഒരു ഫലിതപ്രിയനാണ്.”

“അല്ല. നിങ്ങളങ്ങനെപറഞ്ഞാൽ ഞാനൊത്തമയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കും.”

അയാൾ അടുത്തുള്ള വേരോരു പാറയിൽ പതുക്കെ കടന്നിരുന്നു. ഇരുവരും
പിന്നെയും കോനോരുകൾ അതുമിതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവളുടെ
മുഖത്തു ഒരു ശോകഭാവം വ്യാപിക്കുന്നതായാ കണ്ടു. അവൾ ചോദിച്ചു.—

“അപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു സകലതും മനസ്സിലായി, അല്ലേ?”

“മനസ്സിലായി.”

“ഞാൻ കോളേജിൽ ലാബറ്ററിയിൽ ജോലിചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ഏതോ വാതകം കണ്ണിലടിച്ച്താണെന്നാണ് ഡാക്ടറുടെ അഭിപ്രായം.”

“അപകടങ്ങൾ അങ്ങനെയൊക്കെയുണ്ടാകാം. പക്ഷെ ഇതിനു പോംവഴി
യുണ്ടല്ലോ.”

“എങ്ങനെ?”

“വേദ കണ്ണു കിട്ടിയാൽ.”

“എവിടുന്നാകുമിട്ടും?”

“സ്നേഹമുള്ള ആരെങ്കിലും തരും.”

അവൾ മൌനമായിരുന്നു. അയാൾ പിന്നീടു പതുക്കെപ്പറഞ്ഞു—

“സമ്മതിക്കുമെങ്കിൽ, ഞാൻ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കണ്ണായി ഇരുന്നുകൊ
ള്ളാം. സകലതും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിക്കാണുകയും പറഞ്ഞുതരികയുംചെയ്യും.”

അയാളുടെ ശബ്ദത്തിലെ ആത്മാർത്ഥത അവളെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു.
അവൾ പറഞ്ഞു.—

“നിങ്ങളോടൊന്നിച്ച് തോന്നുന്ന നന്ദിയും ബഹുമാനവും ഞാൻ മറച്ചുവെച്ചു
നില്ക്കും. പക്ഷെ നിങ്ങളേയും എന്നേയും തമ്മിൽ അകത്തുനിന്ന ഒരു വലിയ തടസ്സം
നമ്മുടെ മധ്യേയായുണ്ട്.”

“അതെന്താണ്?”

“എന്റെ വിവാഹം പറഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ കണ്ണിന്റെ
ഒപ്പുവേണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ട് വിവാഹമകരമെന്നാണു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്.”

“നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം. പക്ഷെ ഈ കണ്ണു നിങ്ങൾക്കു എപ്പോൾ വേണമോ
അപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം തയ്യാറായിരിക്കുമെന്നുമാത്രം ഉറപ്പുപറഞ്ഞു
കൊള്ളുന്നു.”

അടുത്തദിവസം ആ പെൺകുട്ടിയെ അയാൾ അവിടെത്തന്നെ കണ്ടില്ല.
ബാലചന്ദ്രന്റെ ലോകത്തിൽനിന്നും സൂര്യൻതന്നെ അന്തർലോകം ചെല്ലുന്നയാൾ
ക്കു തോന്നി. തന്റെ ഹൃദയവ്യഥ മറ്റൊരാൾ അയാൾ കരുണിക്കണക്കിൽ കൂടുതൽ
തീക്ഷ്ണതയോടെ ലയിച്ചു.

മാസം ഒന്നുകഴിഞ്ഞു. ബാലചന്ദ്രൻ ആശ്ചര്യത്തോടെ പഴയ പാറ
ക്കൂട്ടത്തിന്റെ സമീപത്തു പോകുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു ഹീറോയുടെ ഒരു കര
കേട്ടു. തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ പഴയ ആ പാറ നിവാസിനിയെ വീണ്ടും അ
വിടെ കണ്ടു. അയാൾ മന്ദഹസിച്ചുകൊണ്ട് കാടി അടുത്തുചെന്നു

“എന്നവനോ?”

“ഇന്നലെ.”

“ഇനി കാണാൻ സാധിക്കുകയല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു.”

അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട്—“നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ പൂത്ത കൊന്നമരമുണ്ട
ല്ലോ” “കൊന്നപ്പക്കൽ പൊഴിത്തുകഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ആ വെള്ള ചുട്ടമണ്ണ്
ഇവിടെയിരുന്നാൽ കാണാവുന്നതു”.

“എവിടെ?”

“വടക്കേ മലയുടെ മുകളിൽനിന്നും, യൂറോപ്യൻ കമാരികൾ ഗോപേണി
പ്പടി ചാടി ഇറങ്ങിവരുന്നപോലെ.”

“നിങ്ങൾ പിന്നെയും കവിയാകുകയാണ്. എവിടെ ഈ വെള്ള ചുട്ടമണ്ണ്?”

“അതാ അവിടെ.” ദിക്കു കാട്ടിക്കൊടുപ്പാൻ അയാൾ മന്ദമായി അവളു
ടെ ശിരസ്സിൽ പിടിച്ചു തിരിച്ചു. അവൾ യാതൊരതിരും പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല.”

“എനിക്കു കാണാം. എനിക്കു കാണാം. അതാ, അതാ, ഉരുക്കിമിടിച്ച വെ
ള്ളിപോലെ അതു പതിക്കുന്നു.”

ബാലചന്ദ്രൻ കണ്ണുമിടിച്ചവളെ നോക്കി. ആ അന്ധയ്ക്കു കാണാമായി
രുന്നു.

“ഒപ്പുവേണ്ടു മലപ്രദമായി, എനിക്കിപ്പോൾ കാണാം.”

അയാൾ ഈശ്വരനെ സ്തുതിക്കുന്നപോലെ മേല്പോട്ടുനോക്കി. പിന്നീടയാൾ
പറഞ്ഞു—

“അപ്പോൾ പിന്നെ വേരോരു കണ്ണിനാവശ്യമില്ല; അല്ലേ?”

“നല്ല കണ്ണൊണക്കിൽ—പൂത്ത കൊന്നമരം പട്ടുകയായിക്കാണുന്ന ക
ണ്ണൊണക്കിൽ—ഒന്നോ രണ്ടോ കൂടെ കിട്ടിയാലെന്താണ്?”

“അതു താനുള്ള ഭാഗ്യം ഇനി എനിക്കു കാണുന്നില്ലല്ലോ.”

“വേരോരു കാര്യം പറയാൻ ഞാൻ വിട്ടുപോയി.”

“എന്താണ്?”

“എന്റെ വിവാഹനിശ്ചയം മാറി.”

ബാലചന്ദ്രൻ ആത്മീയതയോടെ—“എങ്ങനെ?”

“ഞാൻ അന്ധയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾക്കു വിവാഹത്തിനു സമ്മ
തമില്ലെന്നല്ലെന്നു അറിയിച്ചു.”

“എന്റെ ഭാഗ്യം.”

“എങ്ങനെ?”

“കണ്ണൊണയായും ഇല്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾ എനിക്കൊന്നുപോലെയാണ്.”

“അന്ധയ്ക്കു വേരോരു ശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ളതറിയാമോ?”

“എന്തെന്നതു?”

“മറുഭാഗത്തു കണ്ണുതീർന്നിന്നും അന്യർ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കാ
ത്ത പലതും അറുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന്.”

“എന്റെ ശബ്ദത്തിൽനിന്നും എന്തുഗ്രഹിച്ചു?”

“പായനോ?”

“പായനം.”

“ആത്മാർത്ഥത—ആർദ്രത.”

“മുഖസ്തുതി, അരുതെ എനിക്കു ലജ്ജയാകുന്നു.”

“മുഖമിപ്പോഴല്ലേ ഞാൻ കണ്ടുള്ളൂ.”

“എന്നിട്ടെങ്ങിനെയാണിരിക്കുന്നു. കരങ്ങിൽകൂട്ടത്തിന്നൊന്നാണെന്നു തോ
ന്നുന്നോ?”

“തോന്നുന്നതുകൊണ്ടുപറയുകയില്ല.”

“എന്നാൽ ചെവിയിലാകുമതോ?”

“ആകാം.”

പരസ്പരം മന്ത്രിക്കാൻ അവർ മുഖങ്ങൾ അടുപ്പിച്ചു. സന്ധ്യസൂര്യൻ പടി
ഞ്ഞൊരു മുളക്കൂട്ടത്തിനു പിന്നിലങ്ങു മറയുകയും ചെയ്തു.

Tele: "SWARAJYA", Alwaye

Estd: 1915 A. D.

Telephone No. "45" Alwaye.

സപരാജ്യ ഫാർമസി

(കല്ക്കട്ടയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടത്)

ഹെഡ് ഓഫീസ്:—ആലുവാ

ബ്രാഞ്ച്:—എറണാകുളം

ആയുർവ്വേദപ്രണയികളുടെ ആരാധ്യകേന്ദ്രം

ഇന്ത്യയിലും ഇതരരാജ്യങ്ങളിലും ഒരേപോലെ പ്രശസ്തിയും പ്രചാരപ്രചാരവും സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള
ഞങ്ങളുടെ ഫലപ്രദങ്ങളായ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു ഫലം അറിയുവിൻ.

ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ വില • • • പരിശുദ്ധമായ പാകക്രമം
• • • അതുഭൂതകരമായ ഫലപ്രാപ്തി •

ഞങ്ങളുടെ ചില ഔഷധങ്ങൾ

'ദശമൂലാരിഷ്ടം'

ശ്വാസകാസസംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിച്ചു, ശരീരത്തിന് നല്ല ആരോഗ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട പേയ ജീവശ്ലീകം, നശിച്ചുപോയ ധാതുബലം മുതലായവയെ വിണ്ടെടുത്ത് ശരീരത്തിന് നല്ല ഓജസ്സും തേജസ്സും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതാണ്.

24 ഔ: കുപ്പി ഒന്നു ക. 3-0-0

'അജമാംസ രസായനം'

ആരോഗ്യത്തേയും, ശരീരബലത്തേയും നിലനിർത്തുവാൻ പ്രത്യേക ഔഷധം ഇതുതന്നെ. എല്ലാവിധ വാതരോഗങ്ങളേയും, ക്ഷയം, കാസം, ശ്വാസം, ചെറുപ്പം, വായുക്കുടലും മുതലായ രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. പ്രസവരക്ഷയ്ക്കും ഇതിൽമീതെ യാതൊരു ഔഷധങ്ങളും ആവശ്യമില്ലാ.

റാത്തൽ ഒന്നു ക. 4-0-0

'ധാതുപോഷണ രസായനം'

കസ്തുരി, ഗോരോചന, പച്ചക്കർപ്പൂരം, ക്ഷമപ്പൂവ് മുതലായ മേൽമരുന്നുകളും, മരുന്നുകൾ വിധമൂലികകളും ചേർത്ത പാകം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സേവിക്കുവാൻ ഏറ്റവും എളുപ്പമായത്. സംഭോഗസുഖത്തെ അതിന്റെ ശരിയായ രൂപത്തിൽ അനുഭവിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുള്ളവർക്കു ഇത്രയും ഫലവത്തായ ഔഷധം മറവില്ല.

റാത്തൽ ഒന്നു ക. 5-0-0

CHYAVANA PRAS

യൗവനത്തിൽതന്നെ ധാതുക്കൾ ക്ഷയിച്ച് ശരീരം ശോഷിച്ച് കവിളുകൾ ഭട്ടി അരത്തേയ്ക്ക് വിളറി വിരൂപന്മാരായി ജീവിതം തങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഒരു വൻഭാരമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവർക്കു ഈ രസായനഔഷധം ഒരനുഗ്രഹമാകുന്നു. ബാല്യത്തിലെ പരിചെയ്തപോയ സാഹസപ്രവൃത്തികളാൽ വാൽകൃപിശാച് നിങ്ങളെ യൗവനത്തിൽതന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്യുവാൻ ഭാവിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ

നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല!

ചുവനപ്രാശം

നിങ്ങളെ അരിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു. കാസം, ശ്വാസം, ക്ഷയം, ഏദ്രോഗം, മുത്രരോഗം, ശുക്ലദോഷം, ക്ഷയപ്പനി, ഇന്ദ്രിയസ്ഫലനം മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കും അത്യുത്തമം. വൃദ്ധന്മാർക്കും, ക്ഷീണശരീരകർക്കും ശരീരപുഷ്ടിയുണ്ടാക്കി അവരെ നാരീനയനന്ദന്മാരാക്കുന്നു. ബുദ്ധിശക്തിയേയും ഓർമ്മശക്തിയേയും പ്രദാനംചെയ്തു ജീവിതം ആരോഗ്യപൂർണ്ണമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഈ രസായനം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി പ്രത്യേകിച്ചു വലിയ ഒരനുഗ്രഹമാകുന്നു.

ഉടനെ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുവിൻ!

റാത്തൽ ഒന്നു ക. 2-8-0

ഭരസ്ഥരായ രോഗികൾ

നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടാതെ രോഗവിവരം വിശദമായി എഴുതിഅറിയിച്ചാൽ ശാസ്ത്രീയമായി ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ച് വിവരം അറിയിച്ചതരികയോ, ഔഷധങ്ങൾ വി. പി. മൂലമായി അയച്ചുതരികയോ ചെയ്യുന്നതാണ്.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കും ക്യാറ്റാലോഗിനും ഹെഡ് ഓഫീസ്സിലേക്കെഴുതുക.

SWARAJYA PHARMACY

Head Office: ALWAYE.

Regd: in CALCUTTA.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

"കാറ്റാമാൻ ചരിത്രം"	2	4	0
"പാപം അഞ്ചുപ്രകാരം"	1	8	0
"ഹസ്തശാസ്ത്രം" (ബി. തോമസ്)	1	8	0
1-ാം ഭാഗം	1	8	0
2-ാം ഭാഗം	1	8	0
"രേഖാശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ" (കെ. ജി. പണിക്കർ)	1	8	0

മറ്റൊരു പുസ്തകങ്ങൾക്കും,

സമ്പ്രദേശവിഭാഗം ബുക്കഡിപ്പോ,

A. O. & P. O. ആലപ്പുഴ.

"മനോമോഹനം" പ്രസ്സ്

കൊല്ലം

(1069-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്)

ഞങ്ങളുടെ മുദ്രാലയത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം, തമിഴ് എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള എല്ലാത്തരം അച്ചടിവേലകളും, ബുക്കബന്ധൻറിംഗ്, ഉറപ്പും ഭംഗിയും ഉള്ള റബ്ബർമുദ്രകൾ മുതലായവയും മിതമായ ചാർജ്ജിൽ കൃത്യസമയത്തു ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ എപ്പോഴും തയ്യാറാണ്.

A. N. GUNASHENOY & BROS.

Hardware Merchants.

H. O. Cochin

Branches: Alleppey,

Phone No. 103.

Kottayam P 21

Tel: GUNAVAN.

Quilon P. 79

എല്ലാവിധ ഇരുമ്പുസാധനങ്ങളും, വാർണിഷ്, പെയിൻറ് മുതലായവയും മൊത്തമായും ചില്ലറയായും മിതമായ വിലയ്ക്കു കിട്ടുന്നതാണ്!

The Puthveli Timber & Modern Furniture Works

&

The Sanitary Installation & Water Works,

ALLEPPEY.

പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ഫർണിച്ചറും എല്ലാവിധ മരഉരുപ്പികളും സെഫ്റ്റിസാക്സ് ഉപകരണങ്ങളും

വില്പന ചെയ്യുന്നു.

Prop:- K. M. PAILY.

EXHIBITORS: HERE IS.....

A Rare Combination of Pictures

Book Early and Swell Your box Office Returns

Pankajavalli*	Valmiki (Telugu)
Sakatayogam*	Kanakatara ...
Prabhavathy*	Chandika ...
Mangamma Sabatham	Bahadur (Hindi)
Dasi Aparanji	Chasmawali ...
Vanamohini	Nauker
	(Hindi Social)

FIGHTING HERO AND SPEEDKING

(English Thrillers)

Make hay while the sun shines:- PLAY BEST PICTURES IN GOOD SEASON

* Rights held for Malabar and Cochin State only.

For Malabar, Cochin and Travancore:

Tel: PARAMOUNT

PARAMOUNT PICTURES

Broadway

ERNAKULAM.

ESTD: 1944

POPULAR BANK, LIMITED

(Incorporated in Travancore)

HEAD OFFICE: ALLEPPEY.

Branches: Shertallay, Kuthiathode & Vaikom,

BOARD OF DIRECTORS:

- Sri. N. G. Narayana Rao, B.A., B.L., (Chairman)
Retired High Court Judge, Trivandrum.
- „ K. Nagendra Prabhu,
Land Lord, Thoppil House, Alleppey.
- „ K. S. Shenoy,
of Boyce & Co, Alleppey.
- „ P. T. K. Chokkalinga Nadar,
Burmah Shell Agent, Alleppey.
- „ N. Arantha Kamath,
Piece-goods Merchant, Shertallay.
- „ R. Janardana Pai,
Oil Miller & Merchant, Alleppey.
- „ S. Kumaraswamy Reddiar,
Piece-goods Merchant, Alleppey.
- „ K. M. Nayak,
Managing Partner, Alleppey Oil Mill, Alleppey.
- „ N. Krishna Kamath B. A., B. L.,
Govt. Pleader & Advocate, Trivandrum.
- „ M. S. Sivan Pillai,
Hardware Merchant, Alleppey.
- „ S. Venkiteswara Pai,
Burmah Shell Agent, Changanacherry.
- „ S. Damodara Pai,
Hardware Merchant, Alleppey.

All kinds of Banking Business Transacted.

B. M. N. Kamath.

Manager.

Phone No. 291

H. O. Trivandrum

The Regular Transporting Service,

Shipping & Clearing Agents,

B. O. Quilon.

Agencies at Alleppey, Cochin, Changanacherry, Kayamkulam and Kottayam. Landroute and backwater transport arranged throughout Westcoast.

Telegrams: "DRAPERY"

Telephone: 122

The Anandha Drapery House

Main Road, QUILON.

Direct importers, wholesale & retail dealers of all kinds of piece goods.

S. R. A. Reddiar & Co.,

Main Road, QUILON.

Telegrams: SRARCO

Telephone: 73

Hardware Merchants, Suppliers to Government, European firms, etc., etc.

Prop: S. Annamala Reddiar

— തിരുമുൽക്കാഴ്ച —

പതിയമ്പ്രതിലീകരണങ്ങൾ

	Rs.	as.
അന്തിത്തിരി — ചൊറുക്കുന്ന വക്കീ	1	4
നടി — നോവൽ — കേരവദേവ	2	8
ഭാവിവരൻ —	1	4
അമ്മൻ ചെററക്കുട്ടി	1	0
ആധുനികരഷ്യ	1	0
നെടുവീപ്പുകൾ — നാഗവള്ളി	0	10
അഞ്ചു ചിത്തക്കഥകൾ	1	0

അരുണാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, ആലപ്പുഴ.

N. B. Every book of current topics in English & Hindi available here.

BEST AND FASHIONABLE
HAND-LOOM FABRICS
WHOLESALE & RETAIL

AT

GOLDEN TEXTILES

THE FASHION SAREE HOUSE
MAIN ROAD — TRIVANDRUM.

CONSULT

PROF. CHANDRA, the renowned Astro-Palmist to solve your intricate life's problems. Recipient of unsolicited testimonials from both East and West. Expert in Numerical Science of predictions which is very rarely adopted by other professional Palmists, predictions of the promotions of officials a speciality. Send your hand impression or Horoscope or the date of birth or the time of writing with an advance. For further particulars apply to:

K. N. Chandra, Astro-Palmist,
Cutcherry Road, Quilon.

S. R. V. ആനേപ്പിബാജ്

ഹോസ്റ്റിറൽ റോഡ്, കൊല്ലം.

സ്വപ്നപ്പണയത്തിന്മേലും, വെള്ളിപ്പണയത്തിന്മേലും മിതമായ പലിശയ്ക്ക് പണം കടംകൊടുക്കുകയും ബാങ്കിംഗ് സംബന്ധമായ മറ്റു എല്ലാവിധ ഇടപാടുകളും ചെയ്യുകയും ചെയ്യപ്പെടും.

നിക്ഷേപങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്ന പലിശനിരക്ക്.

കുറൻഡ് ഡിപ്പോസിറ്റ് 1%. സേവിംഗ്സ് ഡിപ്പോസിറ്റ് 2½%. സ്ഥിരനിക്ഷേപങ്ങൾ 3% മുതൽ 6% വരെ.

പ്രൊപ്രൈറ്റേഴ്സ്, { ആനേപ്പിൽ ആർ. ദാമോദരൻ
" ആർ. പരമേശ്വരൻ.

MADURA COMPANY LTD.

COCHIN, ALLEPPEY, QUILON,
TRIVANDRUM, KOTTAYAM,
CHANGANACHERRY & KAYAMKULAM.

S. I. R. Out-Agency Contractors
Over
Backwaters of Travancore
and
Cochin States.

Specialise in backwater transport
and
Clearing & Forwarding.

ENQUIRIES

Invited for Best Quality AC and Battery
Operated Radios. English Table Fans.

RADIO COMBINES,
Boat Jetty, ALLEPPEY.

സി. വി. ജി. പത്തുമേനോനും ശേഷം കൈരളിക്കു സമ്മാനിച്ചിട്ടുള്ള
ഏറ്റവും മികച്ച നോവൽ

പ്രേമദീപം

(മേക്കപ്പ്)

വില രൂ. 2.

നാഗവള്ളിയുടെ 12 മികച്ച ചെറുകഥകൾ

മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ

വില രൂ. ഒന്നരരൂ.

മറ്റൊല്ലും മലയാളപുസ്തകങ്ങൾക്കും,

“ശ്രീവിലാസം” ബുക്കഡിപ്പോ, ആലപ്പുഴ

ബ്രാഞ്ച്:— കണ്ടറ.

ഉദയ പീക്ചേർസ് ലിമിറ്റഡ്, ആലപ്പുഴ

കേരളീയരുടെ സാംസ്കാരികവും, സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും,
കലാപരവുമായ പുരോഗമനത്തെ പരിഗണിച്ചു കേരളീയരാണ്
സംസ്ഥാപിതമായ കേരളത്തിലെ ഏക ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണശാല.
ഐക്യകേരളസുരോദയത്തിന്റെ ആശാകിരണങ്ങൾ കലാവേദി
യിലൂടെ വെള്ളിത്തിരകളിൽ. ഏറ്റവും നവീനങ്ങളായ സ്വന്തം
ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണ ഉപകരണങ്ങളും സമർത്ഥനായ വിദഗ്ദ്ധ
സംവിധാതാക്കളും. കേരളീയകലാഭിമാനം തികച്ചും തുളുമ്പുന്ന
സമിതിയുടെ ആദ്യത്തെ ചിത്രം ഉടനെ പ്രതീക്ഷിപ്പിൻ.

ഇ. ജോൺഫിലിപ്പോസ്, } F. J. H. ബേയിസ് (ജർമ്മനി)
ചെയർമാൻ. } സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധൻ.

റബ്ബർമുദ്രകൾ

വിവിധ ഡിസയിനിൽ ഭംഗിയും ബല
വുമുള്ള റബ്ബർമുദ്രകൾ ആകർഷണീയമാംവി
ധം ക്ലിപ്തസമയത്തു മിതമായ രേറ്റിൽ
ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

മാനേജർ,

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

FOR

**Radio, Electrical, Cycle and
Machinery Accessories !**

Please Enquire :-

The Quilon Electric Corporation
Chinna Bazaar, QUILON.

KRISHNA BUILDING

Why Gentlemen, Ladies & Children like
**S. Kumaraswami Reddiar's
Cloth Shop.**

“Krishna Building” Alleppey

Because there they get all their requirements in
cloth at competitive rates and in
up-to-date fashion.

H. O. ALLEPPEY

Branches: Quilon & Bombay

Telegram: RADHA

Telephone: 95

Also Retail Shop

**Near Chief Anchal Office
ALLEPPEY.**

THE VALLAKALIL BANK, LIMITED

(Estd. 1900, Incorporated with limited liability in 1929)

H. O. മാവേലിക്കര.

ബ്രാഞ്ചുകൾ—മാന്നാർ, മാവേലിക്കര, വിരുട്ടനഗർ.

നായകന്മാർ.

1. റി. കെ. കൊച്ചുതൊമ്മൻമുതലാളി, താമരപ്പള്ളിൽ
3. കെ. കെ. മാത്യു, അഡ്വക്കേറ്റ്, മാവേലിക്കര.
5. ഫിലിപ്പ് വർക്കി, വരാപ്പുഴ, കമരകം.

2. ഇ. ജോൺഫിലിപ്പോസ്, ആലപ്പുഴ.
4. കെ. എസ്. പരമപിള്ള, അഡ്വക്കേറ്റ്, മാന്നാർ.
6. വി. ജേക്കബ്, ചെരുമാൾ, ആലപ്പുഴ.

7. ജോൺ, വള്ളക്കാലിൽ, അഡ്വക്കേറ്റ്, മാവേലിക്കര (സെക്രട്ടറി)

ഡിപ്പോസിറ്റുകൾ സ്വീകരിക്കയും, ബാങ്കുസംബന്ധമായ എല്ലാവിധ ഇടപാടുകളും ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

വള്ളക്കാലിൽ ചിട്ടിഫണ്ട് വക തുടരെ നടത്തിവരുന്ന ലേലച്ചിട്ടികളുടെ തലവശ്യാലയം സ്റ്റാമ്പുസമിതമാവശ്യപ്പെടുക.

വെങ്കലസാമാനങ്ങൾ, നല്ല ഓടുകൊണ്ടുള്ള പള്ളിമണി
കൾ, ഉരുളി, ലോട്ടാകൾ മുതലായവയും, സ്വർണം, വെള്ളി
ഇവകൊണ്ട് ധൂപക്കുറി, കാസാ മുതലായ ഉത്പന്നങ്ങളും
ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

വള്ളക്കാലിൽ ബ്രദേർസ്.

Managing Agents,
India Metals & Industries Ltd.

ഇരുട്ടിലെ വെളിച്ചം

ശ്രീ: കെ. ബാലാമണിഅമ്മ (ഉദ്ദേശമണ്ണ്)

അന്നെ നിക്ഷിപതിലോയാവില്ലാ പ്രായം
മന്നിതു വിജ്ഞാൻ നാടാണെന്നി, കില്ലാവാടം

* * * *

കാതാവിൻമടിത്തട്ടും പാശാലയും പൂജ്യ-
താതാലനം ലിലാലോലരാം ബാലാമനാതം
ശ്രീലസിമിട്ടും മണിമന്ദിരം പരിപൂത-
ബാലമാതൻ സദാകളിക്കും പൂങ്കാവനം
പല്ലവാധരപുടലനം കാണാമുൻപേ
മുൻപിലെത്തിട്ടും കാമ്യവസ്ത്രക്കുറാനാതരം
ബ്രഹ്മദത്തമാം വപുർല്ലക്ഷിയയെന്നിയിട്ടി-
ട്ടമ്മതൻമുമ്പിൽചേക്കാൻ വെമ്പിട്ടും നാനാജനം
അല്ലലിൻനിഴൽ തീങ്ങാതുളളാക്കോലം, ദിവ്യ-
ബാലമാംകാലംകാണ്ടു ചിത്തൻ കി നാവിൽ ഞാൻ

സൗകമാര്യമാം കൗമാരത്തിലും കാൽവച്ചു ഞാൻ
ലൗകികചിന്താശീലമെന്നിലുദിക്കുകയായ്
സംഗീതസാഹിത്യവും ചിത്രവേലയുമെല്ലാം
ഭംഗിയിൽപഠിക്കുവാൻ കൗതുകംജനിക്കുകയായ്
ഞാനെന്ന വിചാരിച്ചാലായതക്ഷണംനേടാൻ
താതരം മാതാവുമനക്ഷമർ ബലശ്രദ്ധർ
സൗഭാഗ്യപാരാവാദകാലുകല്ലോലംപോലെ
ശോഭിച്ചു വസിച്ചു ഞാൻ പുഞ്ചിരിതുകിത്തുകി.

ജോഡശവാസത്തശ്രീ സുസ്തിതമനയിൽ തിങ്ങി-
ക്കൂടിയൻ പൂമേനിയിൽ മോടികൂട്ടുകയായി
പുളകപ്പുമൊട്ടുകളെൻ തരസ്സിന്മേലനാൾ
സുലഭംവിതച്ചൊരു പുതപ്പുവരനെ

ആശയാലാകാശത്തിൽ കെട്ടിയ കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ
ക്ലേശലേശമേയില്ലാത്തവൻ ഞാനുംവെമ്പി
കവതിൽക്കെട്ടിത്തുള്ളിൽ കുടുങ്ങിക്കിടന്നീടും
എന്മനോവിലാസങ്ങൾ വിപുലാംബരംനോക്കി!
വന്ദ്യരാം പിതാക്ക, ഉളൻപൂജനാം പ്രാണേശനെ
നിന്ദ്യനെന്നോതീ, കാലം കാര്യംനിറഞ്ഞതായ്

‘നാണയത്തുട്ടിൻതൂക്കം നോക്കിയാണത്രേ’ മമ
പാണിസംഗ്രഹണാർഹനാരെന്ന് നിരൂപിക്കൽ!
ധാതുല്യാംബുധിവരറിത്തുടങ്ങി ഞാനും കൊച്ചു-
മത്സ്യമിപ്രപഞ്ചത്തിൻ ചേറിലും കിടക്കുകയായ്
കാന്തിപുഞ്ജത്തോടാത്മസംസ്കാരമിണങ്ങിയ
കാന്തനെ ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമില്ലെന്നായ് മതം!

ശാന്തിയെസാക്ഷാൽ ശശപത്ംശാന്തിയെ കൂപ്പിടുമ്പോൾ
ഭ്രാന്തയാണിവളെന്നായ് ലൗകികസുഖോന്മത്തർ

യൗവ്വനാരംഭമുതൽക്കഞ്ചുവർഷവും വീങ്ങി
സർവസൗഭാഗ്യത്തിന്റെ തിരിയൊന്നാളിക്കതാ

പൂർവ്വിഗപധുവിന്റെ പൂങ്കവിൾത്തടങ്ങളിൽ
പൂണ്ണനാം ശരത്ചന്ദ്രൻ ശാന്തമായ് തലോട്ടുമ്പോൾ
‘ശാന്ത്’തൻകവിൾത്തട്ടും കോർമയിർക്കോണ്ടുമേമ്പേൽ
കാന്തന്റെകരസ്സാൽ, കൈചേർന്നുസഖത്തിനാൽ

കാന്തിമാനവൻചൊന്നാൻ “ശാന്തെ ഞാൻ പരിപൂത-
ശാന്തിയെത്തോടിച്ചോവാൻറപ്പേൻ, ക്ഷമിച്ചു ഞം”
“അപഥിരപ്രപഞ്ചത്തെവെടിഞ്ഞു ഭവാൻ. കവിൽ
സ്വാധിരസ്സേഹത്തിന്നും വിചാരിച്ചല്ലെന്നോമതം?
പോക നാം പരിശുദ്ധരാഗവാരിധിക്കുള്ളിൽ
പോക നാം പ്രണയത്തിൻ ഭാസ്യരാഗാനംപാടി.”

സാമി വിവേകാനന്ദൻ

ഇന്ത്യൻ പെന്റിംഗിന്റെ (ചിത്രമെഴുത്തുകാരൻ) ലണ്ടനിലെ ഒന്നാമത്തെ
പ്രദർശനം:— യുവജനങ്ങൾ ചിത്രമെഴുത്തുകാരനായ മി. വി. നന്ദേഷ്കർ
ന്റെ മമ ചിത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യൻസിൽ ആദ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.
ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കമ്മീഷണർ മി. സാമുവൽ ഗോമദൻ പതി ചിത്രമെഴു
ത്തുകാരനുമായി നിൽക്കുന്നു.

ഹെൻ ഫിറാൾ

காரோ பவ்யகதைக்கொடுத்து ஸ்ரீமாத் உத்தூர் பெய்ரீதுத்தி நாராபிந்நாரம்
 கிலம் மஹ்நகரகரைய விமர்சன ராய நகரகதை மரஸ்ப்பில் அவய்யகதை துண
 தோஷணகதைக்கொடுத்து கத சாமாந்யமோயயம் அவயைப்பொரு கதகதை ஈரலியா
 நகது ஈதலறாயம் ஈரலியா பத்யுமரையிலகன. உயாராநகரம் கைர அவ
 யிலம் தீர்வகதையோ கனம் ஈதலகதிலம் விபாரகனகதைகதை ஈதலகத
 யபு கைர்வ பகதம். துணாநகரகதைய இய துருகதிலை காரயாநம் துதா

മരിച്ചതുള്ളിയ താൾ

ശ്രീ: എൻ. പി. ചെല്ലപ്പൻനായർ

“നോക്കൂ! മരിച്ചതുള്ളിയ താളുകളാണ്: അവ എന്തിനായി അങ്ങു വീണ്ടും നോക്കണം”. ആ യുവതി എന്നോട് ചോദിച്ചു.

ഞാൻ പറഞ്ഞു: “മരിച്ചതുള്ളിയ താളുകൾ. അവ എനിക്കു ബഹുമാന്യങ്ങളാണ്. ജീവിതത്തെപ്പറ്റി, ലോകത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും ഒരു ബോധം എനിക്ക് ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ആ താളുകളിലെ അക്ഷരവ്യക്തിയും അത്ഥോപപത്തിയും ഇല്ലെന്നു ചിലർ അധിക്ഷേപിക്കുന്ന അപൂർണ്ണങ്ങളായ ആ കുറിപ്പുകളാണ്. അവ എനിക്ക് ഭൂതകാലത്തിന്റെ അന്യകതയെക്കുറിച്ചും ഉജ്വലമായ ഒരു സ്മരണ ഉള്പ്പിക്കുന്നു. എന്നെ ചിന്താശീലനാക്കുന്നു. കണ്ഠവ്യനിരതനാക്കുന്നു. പായു, ആ കഥ എനിക്കു കേൾക്കണം. നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് കരയുന്നത്?”

പാറശ്ശാല—നെയ്യാറ്റിൻകരത്താലൂക്കിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. മല്ലൻ ചെമ്പകരമൻ, പരമനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ, ഉമ്മിണിത്തമ്പി എന്നീ മന്ത്രിമാരുടെ ജന്മഭൂമിയാണത്. ഒരുകാലത്തു വിശുദ്ധമായ ഒരു കലാശാലയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുതന്നെ വിശുദ്ധമായ പാറശ്ശാലയോടുകൂടെ കിഴക്കൻവഴിക്കുള്ള വിദേശീയാക്രമണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ പട്ടാളമായ ഒരു മഹാപ്പുണ്യമെന്നൊണ്ണം അന്നെല്ലാം നിലകൊണ്ടിരുന്നു. ആ കാലത്തു പാറശ്ശാലയെപ്പറ്റി കേൾക്കാത്ത കേരളീയനില്ല. അഭിമാനകൊള്ളാത്ത മലയാളികളില്ല: അവിടം കാണാൻമോഹിക്കാത്ത പോരാളികളില്ല. ആ പാറശ്ശാലയുടെ ഇന്നത്തെ നില ഒന്നു കാണുവാൻവേണ്ടി ഞാൻ ബസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങി അലസനായി അങ്ങിനെ നടന്നുവന്നു. അതിവിശാലമായ ഒരു പറമ്പ്. അവിടെവിടെ പച്ചക്കടകൾ ഉയർത്തിപ്പിടിമിട്ടുള്ള ഒരു പാറകലാ. ആ പറമ്പിൽ കയറി ഞാൻ കരകെ നടന്നു. ആ പറമ്പിന്റെ മധ്യഭാഗത്തായി ഒരു മഹാസഭാമന്ദിരം നിന്നിരുന്നു. പല ലക്ഷ്യങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടു. ഏതോ ഒരു പ്രളയംകൊണ്ടു കിടന്നു കിടന്നിരിക്കണം. കാലം അതിന്റെ നീണ്ട നീണ്ട കൈകൾ നീട്ടി അതിനെ അടിച്ചുവെച്ചു നിലപെടുത്തിയിരിക്കണം. അതിനപകരം ഒട്ടനവധി ചെറുമന്ദിരങ്ങൾ മുളച്ചു വെളുപ്പായി വന്നിരിക്കണം. കാലത്തിന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു. ഒരു ഉരുള കളിമണ്ണുകൊണ്ട് കലാലവണപ്പോലെ ഓരോ ഉരുളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു: ക്ഷണഭേദം ആ ഉരുളത്തെ പ്രഭാവപൂർണ്ണതയോടെ അങ്ങിനെ നീട്ടുന്നു: അന്നത്തരം ഇടിച്ചുപൊടിച്ച് രസിക്കുന്നു: വേദാന്തം വിരചിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ അജ്ഞതയോടുകൂടി ഉണ്ടായതല്ലാത്ത ഓരോ വേദാന്തംകൾ—ഉദാഹരണം, പ്രാമുഖ്യം, വിനാശം എന്നെല്ലാം.

ഞാൻ എന്താണോ അടികൾകൂടി നടന്നു: ഉയർന്നു പരപ്പായ ഒരു തറ: പതുക്കെ ചെത്തിരിക്കുന്നവെട്ടിയൊട്ടെല്ലാം. വീങ്ങി വീങ്ങിയുള്ള ഒരു കരച്ചിലിന്റെ ശബ്ദംകേട്ടു ഞാൻ ആ ഭാഗത്തേക്കു നോക്കി. ഒരു യുവാവിന് ആ തറയുടെ ഒരുഭാഗത്തു കമഴ്ന്നുകിടന്നു കരയുകയാണ്: കളിപ്പാട്ടും കളഞ്ഞുപോയ ഒരു കൊച്ചുബാലികയെപ്പോലെ. ഞാൻ അടുത്തു ചെന്നുനിന്നു ഒന്നു ചുമച്ചു. എന്നെപ്പോലെത്തന്നെ ഒരു അപരിചിതന്റെ സാന്നിധ്യം തീർച്ചയായും അവർക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയില്ല. ഹൃദയംകുടിച്ച ഒരു വിടരപ്പോലും സന്ദരിയായ ഒരു തരുണി വെറുക്കുകയായ ഒരു ചിന്താഗതിയായ ഉളവാക്കാത്ത ചില വാളുകൾ ഉണ്ട്: ഭാഗംകൊണ്ടു കൂലം: ഏകാന്തതയുടെ ഉഗ്രതയോടെ ഭയമുണ്ടാകുന്നു: ശോകത്തിന്റെ സാന്ദ്രതയോടെ ചിന്താഗതികൾ. അങ്ങിനെത്തന്നെ ഒരു വേളയായിരുന്നു എനിക്കത്. അവർക്കും ഒരു കഥ പഴയതാണ്. ഓരോ പഴയതാണ്. സാഹിത്യകാരന്മാർ പറയും മരിച്ചതുള്ളിയ താളിൽ ഒന്നാണതെന്ന്; രാജാക്കന്മാർപറയും പറയും, ലോകം അതിശയം മനോഹരമാണെന്നു, ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ നിന്നാൽ ലോകം എന്നെ പിന്നിട്ടുപോയതല്ലെങ്കിലും, ഞാൻ വിസ്മയനാകും എന്ന്; ചരിത്രകാരന്മാർ പറയും, ആ അസ്തിത്വങ്ങൾ വിലക്കുണ്ടാക്കിയ അവയുടെ കൈകൊണ്ടു മുഖം പൊത്തി, മനുഷ്യഭാവത്തിൽനിന്നു മറഞ്ഞു, ഭൂതകാലത്തിന്റെ ആ ശവക്കുഴികളിൽതന്നെ വിചാരപ്രാപ്തി വിശുദ്ധതയോടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആക്കും കേൾക്കേണ്ട ആ കഥ. പക്ഷേ ഏനിക്ക്, ചിന്തയെ ഉളിപ്പിക്കുന്ന, മസ്തിഷ്കത്തെ മലിക്കുന്ന, ഭാവനയെ ഭീഷ്മമാക്കിയെടുക്കുന്ന അത്തരം കഥകൾ ഇഷ്ടമാണ്. എന്റെ തീവ്ര മോഹത്തോടെ മറ്റൊരുതരമായ ഒരുസന്ദർഭത്തിൽ തലവെച്ച്, അവർ

കൂടെ അധരങ്ങളുടെ നേരിയ ചലനങ്ങൾനോക്കി, ആ വാക്കോടുകൂടിയുള്ള ഒരു ശാസനോപാസനത്തിനൊത്തുള്ള കുതിപ്പുകളും താഴ്ചകളും കണ്ടു, അവർ പറയുന്ന ഹൃദയസ്തംഭിതമായ ഒരു കഥയോടു, അങ്ങിനെ ആനന്ദനിർവ്വൃതി അടഞ്ഞു എന്നെ നേർത്തുമായി ഉറങ്ങണമെന്നാണ്.

“976 മാണ്ട് ഒളവാ ആയിരുന്ന പാറശ്ശാല തമ്പി പരമനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ എന്നൊരാളിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ വായിച്ചിരിക്കോ?” അവർക്കു എന്നോട് ചോദിച്ചു.

തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലെ ഇരുളടഞ്ഞ പാങ്ങുകളിൽ അങ്ങിനെയാണു മറ്റേതെങ്കിലും എടുത്തുമാനം ഭൂവാപദത്തിലിരുന്നു മാഞ്ഞതായി പൂസ്സാവിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യം എന്റെ സ്മരണയിൽ എത്തി. ഞാൻ പറഞ്ഞു. “വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ആദ്യത്തെ ജനകീയമന്ത്രിയായിരുന്ന ചിറയിൻകീഴ് അയ്യപ്പൻ ചെമ്പകരമൻ എന്നയാൾ കാട്ടമാഞ്ഞുതിനശേഷം വഞ്ചിപ്പുറം മന്ത്രിപദം അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ആളാണ്. ഒരു ചെറിയകാലത്തെ ഭരണത്തിനശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നും നീക്കംചെയ്തു. തലക്കുളത്ത് തമ്പി ചെമ്പകരമൻ വേലായുധൻ എന്ന ഉഗ്രൻ ജനാധിപത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പൊന്തത്തുവാന്റെ നീട്ടുമുഖം ഒളവാ ആയി അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടന്നു. ചരിത്രം നിങ്ങൾ പറയുന്ന തമ്പി പരമനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ ഒരു മന്ത്രിസ്ഥാനം നൽകിക്കൊടുത്തില്ല.”

“ചരിത്രം!” നിന്ദാസൂചകമായ ഒരു ചെറുചിരി അവരുടെ അധരങ്ങളിൽ ഉളിച്ചു. “ചരിത്രം പലപ്പോഴും പരമാർത്ഥം പറയുന്നില്ല. അറിയുന്നതു മറച്ചുവെക്കുകയല്ല. അദ്ദേഹം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു മഹാനായിരുന്നു. രാജ്യത്തിനും രാജാവിനുംവേണ്ടി ജീവിച്ചു. എപ്പോൾ ആ രണ്ടു കൂട്ടരും അദ്ദേഹത്തെ വേണ്ടെന്നു കരുതിയോ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജീവശ്യാഗ്രഹിച്ചു. നെയ്യാറ്റിൻകരത്താലൂക്കിൽകുളത്തുപകുതിയിൽ കാട്ടോട്ടേക്കത്തു വലിയ വീടും പാറശ്ശാല രാമനാഥൻ വീടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബമാണ്. ആ കുടുംബം പുരത്തനകലാമുതൽ ഉൾത്തമ്പലമുളത്തു അവിടുത്തെ കാരണവന്മാരിൽ പലരും പടത്തലവന്മാരും കാട്ടു കാരണവന്മാരായി തുല്യങ്ങളായി സേവിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. കുടുംബാഭിമുഖീകരണ സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനായി ആ കാരണവന്മാർ അനവധി വസ്തുക്കൾ ശ്രീപത്മനാഭപ്പെരുമാളിനു നീർവീഴ്ത്തി ദാനംചെയ്തിട്ടുള്ളതായി മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞു ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. അതിനോടൊത്തു തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള പൊന്തത്തുവാൻ തമ്പിചെമ്പകരമൻ സ്ഥാനം നൽകി ആ പഴയവന്മാരെ അനഗ്രഹിച്ചു. ഒടുവിൽ തമ്പി ചെമ്പകരമൻ ചെമ്പകരമൻ അഴകൻ എന്ന കാരണവന്മാരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിലിരുത്തുകയും ചെയ്തു. അയ്യപ്പൻപ്പെരുമാളുടെ പുത്രനാണ്. ഒളവാ തമ്പി പരമനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ. ഒളവാതാലും ബാലാലും കാരണവൻ ചെമ്പകരമൻ അഴകൻ കൂടെയും, യൗവ്വനാരംഭം അയ്യപ്പൻപ്പെരുമാളുടെ ഭൂതന്മാരും പല വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിലും ഇരുന്നു. ഒടുവിൽ ഒളവാ ആയി മരിച്ചു മല്ലൻ ചെമ്പകരമനോടൊത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ‘പപ്പൻ’ അക്കാലത്തെ കളരിപ്പയറ്റിൽ അതിവീര്യത്തോടും, തമിഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഭാഷകളിൽ അപാരാധാസ്യവും, രാജഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പരിചയവും സമ്പാദിച്ചു. വലിയ കപ്പിത്താൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ക്യാപ്റ്റൻ ഡി.പി.എസ്. പരമനാഭൻ തമ്പി കേരളയോദ്ധ്യന്മാരിൽ ഒരു മാനുഷികതയോടെ മരിച്ചുനിന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഈ കഥ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലായിരിക്കാം, ഓരോ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചിന്തയോടെ കൈകൊണ്ട്.”

“അപ്പോൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; ഞാൻ ആ സുവർണ്ണകാലഘട്ടത്തിലേക്ക്, കേരളത്തിലെ നായർ മുഴുവനും അതുലയോദ്ധാക്കളായി അടക്കമുണ്ടായി പാഞ്ഞെത്തിയിരുന്ന ആ ചരിത്രകാലത്തെ സ്മരിച്ച് പൂജകൾപൂണ്ടു നിന്നുപോയതാണ്. കാസർകോട്ടമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെ ആ വീരവർഗ്ഗം കരവാളുകൾ ചലിപ്പിച്ചു അഭിമാനത്തിന്റെ മിന്നൽപൂർവ്വമായി. കാണികൾ അതുതന്നെക്കൂടെ മിഴിച്ചുനിന്നു. ചാവോടേക്കാൾ അരിഞ്ഞുതളുകയോ അരിയപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതാണു വിശ്വാസകോടിയ്ക്കു.” ഞാൻ റെട്ടതായൊന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

“എന്നാൽ കേൾക്കണം. ബുദ്ധിമാനം സമർത്ഥമായിരുന്ന പരമനാഭൻ തമ്പി കാത്തിരിക്കുന്നതും മഹാരാജാവിനു തിരുമനസ്സിലെ തിരുവുള്ളത്തിനു പാത്രം

ണ്ടെന്ന് ആസ്വദിക്കാൻ അവരും വേണ്ടതിലധികം ഒട്ടുതന്നെ ഈ ഉലാർത്തങ്ങൾ നീണ്ടുപോയിട്ടില്ല. കാച്ചുകുടി നീണ്ടുപോയതും ഈ പ്രാബല്യത്തിന് വ്യഥാസ്ഥൂലതയോടും സംഭവിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ “സൗരസ്യപീഠകസൗരസംസ്ഥ”ങ്ങളായ ഈ കാവ്യങ്ങൾ അവയുടെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ അച്ചടിച്ചുകണ്ടു വായിച്ചുരസിക്കാൻ നാം എത്രകാലം കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരും!

കവികളോ ശാസ്ത്രവീരന്മാരോ ശാസ്ത്രവീരന്മാരോ രാജ്യത്തമ്പലംഗംഗം—ആരായാലും പൂർവ്വകാലത്തെ മഹാനാമകളെപ്പോലുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾ പ്രായേണ നമുക്ക് രസപ്രദങ്ങളാണല്ലോ. പൂർവ്വകാലങ്ങളെക്കുറിച്ച് അപ്രകാരമുള്ള ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണാം. പ്രാബല്യവൈയക്തനെന്നു ഉദ്ദേശ്യശാസ്ത്രികളുടെ,

“വീണാലസനാലിലായനമേന്മയുടേതു വീണാലുണർന്നു ജീവനായേ തുണിനേതുമായ അഭോധമീശ്വരനമസ്കൃതയേ കഥംസ്മരണം”

എന്ന സമസ്യയും, അതിന് ഉത്തരംകൊടുക്കുന്നതിൽ “അസ്ത്രോത്തരോക്തമവിദനവികീഴ്ശാസ്ത്രം” എന്ന പുനഃനവ്യാഖ്യാനം കർത്താവായ പൂർണ്ണനാഥൻ ആ പണ്ഡിതഗുണികളുടെ ശാസ്ത്രവശാദരത്തെയും ബുദ്ധിചാതുരിയെയും എങ്ങനെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക. ഇപ്രകാരം സൗരസ്യങ്ങളായ സാഹിത്യവിവരങ്ങളും ഐതിഹ്യങ്ങളും ശ്രീമാൻ പരമേശ്വരയ്യരുടെ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപൂർവ്വമല്ല. അനേകം ചമ്പുക്കളുടെ ഉരുളകാലത്തെ കർത്താക്കന്മാരെയും കുറിച്ചുള്ള വിവരണ മഹാകവിക്ക് കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗാഢജ്ഞാനത്തെ വിശദമായി കാണിക്കുന്നു. ഈ ചമ്പുകളിൽ സ്വപക്ഷം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം ഹാജരാക്കുന്ന സംക്ഷിപ്തസമ്പന്നതും ആദരണീയതയും നന്ദാർപ്പകരമായ തുളക്കുമകളിൽ അത്യന്തം ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നതല്ലേ. ആ പ്രാബല്യത്തിന്റെ ഉറവിടം—എന്നല്ല, അനേകം അഭിപ്രായങ്ങൾ—തന്നെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു പല ഭാഗങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. പ്രതിഭാസമ്പന്നനായ നന്ദാർപ്പൻ അവയെ അതിമാത്രം വികസിപ്പിച്ചു രോടിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നവനാണ്. സാഹിത്യലോകത്തിൽനിന്നു ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി വിശിഷ്ടതങ്ങളെക്കൊണ്ട് അന്യോജനോഹരമായ ഈ ഗ്രന്ഥം കൈകളിൽ അഭിമാനോദ്ധരമായ ഒരു ഭേദം തന്നെയാണ്. കൊല്ലം മന്ത്രിപാലാണു ഭാഷാഭരണകലാപരമായ ആദ്യം പ്രകാശിതമായതെന്നു മുഖ്യ പാഠങ്ങളല്ല. ചമൽക്കാരസാഹസികമായ ആ കാവ്യം ബി. എ. ക്ലാസ്സിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എനിക്കുണ്ടായി. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെയും ചമ്പുപ്രബന്ധങ്ങൾ വായിച്ച് അവയുടെ നിസ്തലമായ രസപ്രകർഷത്തിൽ ഞാൻ ആനന്ദിക്കാറുണ്ട്. അതിനാൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനയിൽ പാണ്ഡിത്യമേന്മയോടൊത്തു ഗുണമകർഷകവീരനോട് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ കൃതജ്ഞതയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

യത്രകൊണ്ടായിരിക്കണം, പക്ഷശാലയിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. മല്ലൻ ചെമ്പകരമൻ ഭദ്രവായായി. പിച്ഛാലത്തെ രാജാക്കേശവദാസൻ ജന്മം രാജകുമാരൻതമ്പി, കൊക്കമുഖം സർവ്വായി ഇരയിമ്മൻതമ്പി, പത്മനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ എന്നീ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സാമത്വവിശേഷമാണ്, മല്ലൻ ചെമ്പകരമൻപിള്ളയുടെ ഭരണം അത്രമാത്രം വിജയപ്രദമാക്കിയത്. അന്നെല്ലാം കൊച്ചുതമ്പിയുടെ താമസം ചെറിയച്ഛനായ ഭദ്രവ മല്ലൻ ചെമ്പകരമനോടൊന്നിച്ചായിരുന്നു. സമ്പ്രതി കേശവപിള്ളയോടുകൂടി ബഹുമാനത്തിനോടുകൂടിയിരിക്കണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗിനേയിയെ വിവാഹംചെയ്യുവാൻ പത്മനാഭൻ തമ്പിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

“മല്ലൻ ചെമ്പകരമൻഭദ്രവയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് പാറശ്ശാല മഹാദേവർക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിച്ചത്. ആ ക്ഷേത്രം ഇരയിമ്മൻതമ്പി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമോ? ഇല്ലായിരിക്കും. കാണാതിരിക്കുകയാണു ദേവം. എല്ലാം എല്ലാം ഒന്നുമാത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കും; ലോകത്തിന്റെ നശനായതും. മല്ലൻചെമ്പകരമൻ മരിച്ചു. സമ്പ്രതി കേശവപിള്ള ഭിവാൻജിയായി. ഇന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാം ഒരു പല്ലവി പാടാറില്ലേ, എന്റെ താഴെയുള്ളവരെ മുക്കിലാക്കിക്കളഞ്ഞു, എന്നിക്ക് ഞാൻ അർഹിക്കുന്ന പ്രോത്സാഹനം നൽകിയില്ല, അതുകൊണ്ട് എന്നിക്കു ജോലിചെയ്യുവാൻ ഒരു ഉത്സാഹമില്ല, എന്നെല്ലാം. അതു കേട്ടാൽ തോന്നും അയാളെ ഒരു ശ്രേഷ്ഠപട്ടണിലേക്ക് അവരോഹണംചെയ്താൽ ആ നീതിക്കു തീർപ്പായിരിക്കുമോ? വേണ്ടാകുമോയെന്നോ? വിശ്വസിക്കുന്നതിനു അതും തലയുമാറിക്കി ഇറങ്ങുമെന്ന്. ശാന്തം പാവം. കരാ പ്രതാപം നടിക്കും; മഞ്ജു; മായും. അത്രമാത്രം. ആ പക്ഷയോ അസഹിഷ്ണുതയോ അന്ന് അത്രയ്ക്കില്ലായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഒരേപക്ഷം; രാജ്യത്തിന്റെ നന്മ. ഒരേ മോഹം: പൊന്നത്തമ്പുരാന്റെ തിരുമുളം. എന്നിട്ടു കേൾക്കൂ. ടിപ്പുവായുളള അഴിക്കോട്ടെ യുദ്ധത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തിലെ പടത്തലവന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന പത്മനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ. ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽവെച്ചു നടന്ന മൈസൂർ ശർദ്ദൂലത്തിന്റെ അവസാനവിക്രിയത്തുടർച്ചയ്ക്കിടയിലും പത്മനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ ഒരു നായാട്ടുകാരന്റെ അനിതരസാധാരണമായ സാമത്വം കാട്ടി. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടത്തെ കൈയിൽ ഒരു വെടി ഏറ്റവും കൂടുതലായിട്ടുണ്ടാകാതെ പോരവസാനിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം യുദ്ധംചെയ്തു എന്നും പഴമക്കുൾ പറയുന്നു. യുദ്ധം ഏകകൃഷ്ണകൾ ജയിച്ചു. ശർദ്ദൂലം അതിന്റെ കരദമുഖത്തിൽതന്നെ ദാഷ്യങ്ങൾ കാട്ടി വീരോടെ മരിച്ചുവീണു. വേണ്ടാട്ടുപട വെററപ്പറ മുഴക്കിക്കൊണ്ടു ഹിരിച്ചുത്തി.

ആ വിജയം ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങളും മറിച്ചിലുകളും ഉണ്ടാക്കി. തമ്പി പത്മനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ മുക്കമടിശ്ശീല വലിയ സന്ധി കയ്യടക്കിയായി മാവേലിക്കരയ്ക്കു നിയമിതനായി. കേശവദാസന്റെ അനജൻ കുമാരൻതമ്പി പട്ടാളത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ജെണറാളായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗിനേയൻ ഇരയിമ്മൻതമ്പി തെക്കുമുഖം സന്ധികായ്ക്കുണ്ടായി യുദ്ധം—എല്ലാവരും രാജ്യത്തിന്റെ അഭിമാനവും അനുസ്യം പാലിക്കുവാൻവേണ്ടി ജീവനെ തുണയ്ക്കുകയും കരുതി അതുതന്നെവികുമാരായ മൈസൂർ പുലിയുടെ ഗുഹയിലേക്കു പാഞ്ഞുവെന്ന്, രാജസേവാപ്രവീണന്മാർ, രാജഭരണധാരാധരന്മാർ.

ഒരു പ്രകാരം എന്നെന്നേക്കുമായി പൊലീസോ. കാത്തിരിക്കുന്നതിനാലും തിരുവനന്തപുരം ചെമ്പുരളിയെ പൊന്നത്തമ്പുരാൻ നാടുകീട്ടി. ടീപ്പിക്കോടും ഒരു അന്ധകാരം: ഒലിയെ തുടന്ന് ഒരു നിശ്ശബ്ദത: ഏകപര്യന്തെ അന്തരമിട്ടു ഒരു കലാപം. മൂന്നു ധൂമകേതുക്കൾ ഒന്നിച്ചുയർന്നു. നന്യതിരിഭദ്രവും, വലിയ മേലേഴുത്തു തക്കല കളത്തുരാൻ ശങ്കരനാരായണൻചെട്ടി, മല്ല, പുകയില പേലായി ആവശ്യമുള്ള സകലതിന്റേയും കത്തകക്കാരൻ കത്തിയതോടു മാത്രമുത്തരകൻ. ആ മുത്തിയയങ്ങളുടെ ഭരണവും, അതിനെത്തുടർന്നുള്ള രാജാക്കേശവദാസന്റെ മരണവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെയും രാജ്യഭരണന്മാരായ മാറ പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും വസ്തുവകകളും കണ്ടെഴുതി, പൊൻവെള്ളി വെങ്കലപാത്രം ആദിയായിട്ടുള്ള വകകൾ ശരിവരെ കൊണ്ടുപോരുകയും നിലവാരം പുറയിടവും പാട്ടംകെട്ടിക്കയും മാറം ചെയ്തതും ചിറയൻകീഴ് അയ്യപ്പൻചെമ്പകരമന്റെയും തലക്കുളത്തു തമ്പിചെമ്പകരമൻ വേലായുധന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂടി പ്രതിഷേധശബ്ദം മുഴക്കിയതും, ഉദയത്തെ അതിവേഗം തുടങ്ങി നന്യതിരിഭദ്രവും പ്രളയികളുടെ പിരോധനവും ജനനായകന്മാരായിരുന്ന ചിറയൻകീഴ് അയ്യപ്പൻ ചെമ്പകരമൻ ഭദ്രവായയും വേലുത്തമ്പി തെക്കുമുഖം മുക്കമടിശ്ശീലസന്ധികായ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന നിയമിക്കപ്പെട്ടതും എല്ലാം ചരിത്രകഥകളാണ്. അവയെല്ലാം നിങ്ങൾ വായിച്ചിരിക്കും.

നൂറു ആദ്യം അയ്യപ്പൻ ചെമ്പകരമൻപിള്ളഭദ്രവ മരിച്ചു. സമ്പ്രതി കയ്യനിലൻപിള്ള, വലിയ മേലേഴുത്തുകളെക്കുറിച്ച് കുമാരസ്വാമി മുത്തപ്പയ്യരം പിള്ള, സ്ഥാനപതി സുബ്ബയ്യൻ, വലിയമേലേഴുത്തു കണ്ടക്കു പിറച്ചുട്ടുപെരുമാൾ മാതേവൻ, തമ്പിചെമ്പകരമൻ വേലായുധൻ തുടങ്ങി അനവധി ആളുകൾ ഭദ്രവ ഉദ്യോഗത്തിന് അവകാശവാദം ചെയ്തു. പക്ഷേ അന്ന് മാവേലിക്കര (വടക്കുമുഖം) മുക്കമടിശ്ശീലസന്ധികായ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന തമ്പി പത്മനാഭൻ ചെമ്പകരമനെത്തന്നെയാണ് മാറരാജാവിനുമുൻപു കൊണ്ടു ഭദ്രവയായി നിയമിച്ചത്.

“സന്ദേശം: ഒരു മുഖവുകൊണ്ടു് അന്യഥാ ചെറുപ്പത്തിലായിരുന്ന ഒരു കഥ നിങ്ങൾ ദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു ഭദ്രവയുടെ കഥ കേൾക്കുന്നതിൽ എനിക്കു സന്തോഷമില്ല. എത്രപേർ ഭദ്രവസ്ഥാനത്തേക്കുയർന്നു, ക്ഷണനേരം പ്രകാരംകൊട്ടി പൊലിക്കപ്പെട്ടുണ്ടു്. പ്രതാപവർണ്ണനയല്ല, ഹൃദയസ്സ്പർശികളായ സംഭവങ്ങളാണ്, അവ ഭദ്രവയുടേയും ശിപായിയുടേയും ആധിപത്യമുള്ളതെ, ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്.” ഞാൻ തുറന്നുപുറപ്പെട്ടു.

“ശരിയാണ്. അത്രയെന്നാണ് ഞാൻ പറയുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു്. ഒരു കഥാപാത്രത്തിന് ഒരു പര്യായമല്ലെങ്കിൽ നാം വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. യഥാർത്ഥം വിഴുത്തുള്ള ചരിത്രം ഉടവി. കേന്ദ്രം ഞാൻ ഏറ്റവും ഒരു കെട്ടുകഥയിലേക്കു പോകുന്നു.

“അതു ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. യഥാർത്ഥകഥകൾ പലപ്പോഴും സങ്കല്പകഥകളേക്കാൾ അതിശയോന്മുഖമായിരിക്കും.” ഞാൻ പ്രതിപാദിച്ചു.

അവർ തുടർന്നു. “പത്മനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ തീവ്രമായ ഒരു മോഹം; ഞാൻ മന്ത്രിപദം അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ വേളയിൽ തന്റെ ഏകസമോദരിയായ ചടയമ്മപ്പിള്ളയെക്കുറിച്ചും ഏകപുത്രിയും വാശവപുരിയുമായ ബാലികയുടെ തലിടുകുകൾക്കുമാണ് അത്യാധ്വംബരപൂർവ്വം നടത്തണമെന്നു്. മരിക്കുന്നതിനു മുൻപു് മോഹം അദ്ദേഹത്തെ ചെല്ലുന്ന ഏകജ്ഞാന അത്യാത്മമാണ്. അതു രാമരാജാവിൽനിന്നു് വെച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ ആയിരിക്കണം തന്നെ. പൊന്നത്തമ്പുരാൻ കല്യാണകുമാരന്റെപിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും ആദരണീയമായ ആജ്ഞ അദ്ദേഹമുദ്രാണം; അമ്മയുടേതു്. അതു നിശ്ചയം

റാജെ കഴികയില്ല. ഭദ്രവയുടെ സ്നേഹിതന്മാരും ബന്ധുക്കളും ആ അവസരത്തിൽ തലസ്ഥാനനഗരം വിട്ടെന്നും ഒരു കല്യാണം ആഘോഷിക്കുന്നതും ആപല്ലഭമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. ശത്രുക്കൾ തൻ ഇല്ലത്തിരിക്കുന്ന അവസരം പകുതിയോളം ഉപയോഗിക്കുമെന്നു് മന്ത്രിക്കുമായിരും. ഭദ്രവ ഉദ്യോഗം മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചിലർ അതിനിടയിൽത്തന്നെ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായ പല ആരോപണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ ചുമത്തി തിരുമനസ്സറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചിലരുടെയും വിശ്വസിച്ചു്. തിരുമുളം അല്പം കലങ്ങിയെഴുതിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും തിരുമനസ്സിലേക്കിടയം യഥാർത്ഥ രാജഭരണനായ ഒരു മന്ത്രിസമുത്തമനാണ് അദ്ദേഹമെന്നു്. ആ പ്രാഗത്ഭ്യതയും പരിചയവും രാജ്യശത്രുക്കൾക്കും കലന്ദുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിരോധമെന്നു്. എന്തൊക്കെയായാലും കടുംബത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളാണ് ആ കൊച്ചുബാലിക; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗിനേയി; അറുഭുക്കുഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ധാമിപ്പു. ആദ്യശസ്ത്രം പ്രതാപവും പദവിയും അവർക്കുവേണ്ടിയാണുദ്ദേഹം പലത്തുന്നതു്. ആ തലിടുകുകൾക്കുമാണ് നടക്കുക തന്നെ വേണം. അദ്ദേഹം തിരുമനസ്സുണർത്തിച്ചു വിടവാങ്ങി.

നാളും വേളയും നിശ്ചയിച്ചു. മെൽത്തോറോക്കി കാലുനാട്ടി. കണക്കുമാരെ കൊട്ടി കൊട്ടിവിട്ടു. കൊച്ചുതമ്പിയുടെ തലിടുകുകൾക്കുമാണ് ഭദ്രവയെ വാന്റെ സന്നിധിയിൽ പിടയ്ക്കുകയും പ്രമാണികളും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ചേർന്നു് അത്യാധ്വംബരപൂർവ്വം ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. വാതിലുതുറന്നപ്പോൾ പാടി, അതുപോലെക്കലയാണം അറിയട്ടെ, അറിവില്ലെത്തും നടന്നിട്ടില്ലെന്നു്. പേര മാറിയിട്ടു പെണ്ണുങ്ങൾ നെടുമ്പിരിപ്പിട്ടു, കൂടെപ്പിറപ്പുനായാൽ ചടയമ്മയെക്കുറിച്ചുവെട്ടുപ്രണവമെന്നുപോലെയുള്ള ഒരൊരുമയുണ്ടെന്നു്. മാറ മുക്കു പെൺകൊടികൾ അന്യയേക്കാൾ പരസ്പരം പാഞ്ഞു സമാശ്വസിച്ചു, എല്ലാവരുടേയും മാതൃലാൽക്കു മന്ത്രിമാരുകാൻ കഴിയുമോ എന്നു്.

നാലാംകല്യാണം കഴിഞ്ഞു അടുത്തനാൾ ഭദ്രവ ആശ്വാസസൂചകമായി ഒന്നു നിശ്വസിച്ചു. അമ്മയുടെ ആ ആജ്ഞ നിവേദിച്ച് അനവധി അനവധി പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചതിന്റെ ഫലമായി മനിച്ച ഭാഗിനേയിയോടുകൂടി ധർമ്മം പരിപാലിച്ചു. അടുത്തദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു പോകുന്നതിനായി നിശ്ചയിച്ചു്, അതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾക്കുമാണ് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. അന്നു വൈകിട്ടു് യമധർമ്മൻ ഉത്തന്നെപോലെ ഒരൊരു അഞ്ചു കതിരയിൽ കയറി പാഞ്ഞെത്തി, ഭദ്രവ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ നീക്കി എന്നുള്ള വാർത്തയും വെച്ചുകൊണ്ടു്. ഭദ്രവ ശാന്തനായി സുന്ദരവദനായി ആ വാർത്ത ശ്രവിച്ചു.

“അത്രയുംകൊണ്ടു് അവസാനിക്കയില്ല കയ്യടക്കം. വലിയ ദിവാൻജിയമ്മാവാൻ അവസാനംതന്നെ മാറഭുവനം എന്ന ഞാൻ നേരത്തെ കുറിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്.” ആ മന്ത്രിയ്ക്കു് ഒരു നെടുമ്പിഴ്ചോടെ പാഞ്ഞു.

കയ്യടക്കം വിനയാദത്തോടെ അറിയിച്ചു. “ഉത്തരവു്: എന്തൊരു ചെറിയ ബുദ്ധി വേണമെന്നു്: റസിഡൻറു ധാരയോടു് സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചാൽ എന്തെന്നു്.”

“ചീ! നിന്റെ തന്ത്രങ്ങൾക്കും, എന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽ പിന്നവനൊരാൾ ഒരിക്കലും ഇടയില്ല. നീ എന്തുപറഞ്ഞു, പൊന്നത്തമ്പുരാൻ കല്യാണത്തെ ധാരയോടു് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കണമെന്നും. ഏകാ ആ ഉപ്പു് ചോറും. പിന്നെ വന്നു് കല്യാണമു മിതെ ഒരു കല്യാണമില്ല. തൃപ്പാദങ്ങളിൽ സങ്കടം ഉണ്ടാക്കണം. അതിനല്ലാത്തതെ അതിക്കുവാൻ ഒരൊരു ഉള്ളു് ജനതീശൻമാത്രം. പോ! പോ! നന്ദിയില്ലാത്ത നായ്ക്കു്; മഹാരാജാവു തിരുമുഴുകൊണ്ടു് നെടുനാൾ വാഴണം” കയ്യടക്കം ആ അഗ്നിയിൽ ദഹിക്കുന്നതിനു മുൻപു് ഒടിമറഞ്ഞു. പത്മനാഭൻ തമ്പി തന്റെ ചെറുവിരലിൽ കിടന്നിരുന്ന വജ്രോമോതിരത്തിലേക്കു നോക്കി.

അന്നുരാത്രി ഭദ്രവ തമ്പി പത്മനാഭൻ ചെമ്പകരമൻ ഒരു കാളാശ്രിതനായിരുന്നു. ഒരോ ഭയങ്കരചിത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോമുകുരത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചു മാഞ്ഞുപോയി. മൗഢ്യമല്ലാതെ ചോദ്യങ്ങൾ പലതും നോട്ടു ചെയ്യുന്നതു്. വലിയ ദിവാൻജിയമ്മാവാൻ കൊടുത്തതുപോലെ വിലക്കുനീട്ടു കൊടുക്കുന്നതു്; കോത്തിൽകൊണ്ടുപോയി “തുട്ടുവിലക്കു്”മിട്ടു പാപ്പിക്കുന്നതു്; ദിവാൻ രാജാക്കേശവദാസനോടു കൂടി “ആലപ്പുഴ ചെന്നു പാഞ്ഞുവന്ന കയ്യടക്കം തിരുവട്ടാര വീടകളാൽ ചെമ്പകരമനെ പിടിച്ചുകൊട്ടിപ്പു് ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം അടിച്ചിടുകയും, പിന്നത്തു് പാറാമുത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ളവിധത്തിൽ പള്ളുരാജാവിനെക്കൊണ്ടു് പൊന്തിട്ടു കെട്ടു്, രണ്ടുകാലും അകലെ റെപ്പിച്ചു് മുട്ടുമടങ്ങാതെ രണ്ടുവശത്തും തുടാത്തും കമുകലകവച്ചു വരിഞ്ഞുകെട്ടുകയും രണ്ടുകൈയും തിടിച്ചു് രണ്ടുകൈക്കും നെഞ്ചിലും ഒന്നായിട്ടു കമുകലകവച്ചു് വരിഞ്ഞുകെട്ടുകയും തലമുടിയിൽപിടിച്ചു് വിറകിൽകെട്ടുകയും അടിക്കയും പിന്നത്തുതിൽ ലായത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് കീറിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു് കറുപ്പും കവഞ്ചിയുംകൊണ്ടു് അടിച്ചിടുകയും പാറകോടു കാട്ടിവിടിച്ചിടുകയും ചെയ്തുപോലെ തന്നെയും ചെയ്യുന്നതു്.

മന്ത്രി കിടക്കയിൽനിന്നും ചാടി എഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹം ഭരണനോട്ടുപോലെ മുന്നോട്ടുനടന്നു് ആ വലിയഭാഗിനേയിയെ ബാലിക കിടക്കുന്ന മുറിയിൽ എത്തി. ആനന്ദത്തിന്റെ കരിന്മേലേ മനിക്കുട്ടിയിൽ സുഖമായിരിക്കുവാൻ ഉറങ്ങുകയാണു് ആ ബാലിക. “അവിടെ മന്ത്രിയെ; അവിടെക്കൊണ്ടും.” അദ്ദേഹം വിറപ്പിറങ്ങു. ആ സന്തോലനത്തിൽനിന്നു് റിപ്പോർട്ടും റിപ്പോർട്ടും കേൾക്കു് ആ മാതൃലൻ കൺകളിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ ഒരു തുഴികളെപ്പറ്റി—അദ്ദേഹം ആ മറിവിടിക്കു മുറത്തുവന്നു. കാരണവന്മാർ പണിയിച്ചു കാ: ഞ്ഞു മാറമേലും നെടുമ്പായി നിശ്ചയിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിനു് തോന്നി. “നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളു; നീനന്ദല്ല നിനക്കിവിടെയുള്ള നീല്ല” അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ടു ആ ചമ്പ്രമഞ്ചങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നു. കിലകിലാ എന്നൊരു ശബ്ദപരമ്പര. കൺകളെ വെങ്കലപാത്രങ്ങൾ കളിയിട്ടു കത്താണു്. “പള്ളുദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ആ പുട്ടു പിന്നെ എന്താണിതിൽ?” അദ്ദേഹം സ്വന്തം ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ വജ്രോമോതിരം ഞാൻ അംഗുലിയിൽനിന്നും ഉഴി അതിലെ വജ്രം ഉള്ളുകൊണ്ടു് അതിന്റെ പ്രഭ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. “കല്ലില്ലെന്നു മോശ്ശിമോണ്ടു്; ടിപ്പുസുൽത്താനനെ വെന്നപടയെ നയിച്ചതിന്നു്.” ആരോടോ എന്നുപോലെ ആ മന്ത്രി മന്ത്രിച്ചു.

ഭദ്രവ തമ്പി പത്മനാഭൻ ചെമ്പകരമന്റെ ഉത്തരശീരമോണം. അടുത്ത പ്രഭാതം ആ കളിയിൽ കണ്ടതു്. കല്ലിച്ചു സമ്മതിച്ചു. ഒരു മോശ്ശി അതിൽ വെട്ടിപ്പിച്ചിരുന്ന ആ അമോഹവാനമില്ലാതെ ആ കളിയിൽ കിടന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരപോലാത്താൽ ഒന്നുംതന്നെ തെറ്റായി ഭവിച്ചില്ല. മരണമടങ്ങു മന്ത്രിയുടെ വീടുകൾ മാറ സ്ഥാപനംതമസ്വത്തുക്കളും വെങ്കലപാത്രം, പട്ടു, പട്ടവ, പെട്ടി, കൊലപ്രമാണങ്ങൾ മുതലായവസാഹിത്യം സക്കാരികൾക്കു കണ്ടുകെ

എന്റെ നാട്

ശ്രീ. തെരുവത്തു് രാമൻ

മന്ദാക്ഷമന്ദസിതംതുകിനില്ക്കുന്നി--
തെങ്ങുംതളിരിട്ട വാസന്തഭംഗികൾ,
നാഥനെന്നൊന്നവേ, സർവ്വംഗമങ്ങനെ
നാണിച്ചുനില്ക്കും നവോദയച്ചോലവേ!

പാടംകിളയുന്ന കർഷക,രാഷ്ട്രഭാ-
മോ,ടിതാ നോക്കിനില്ക്കുന്നിതെന്നാഗമം!
വീര്യശമാനോരിളനീക്കലകള-
മാ,യിളംതെങ്ങുകളെന്നിരുപാർപ്പവും
നില്ക്കുകയാണെന്നെന്നോക്കി,സ്തുകൈതുകം
സല്ക്കരിക്കാനായൊരുങ്ങിയമാതിരി
പച്ചിലയ്ക്കുള്ളിൽനിന്നെത്തിനോക്കുന്നി,താ
പിഞ്ചിളംപൂവുകളെന്നെത്തരുതെരെ

പാടത്തിനപ്പുറം കേരവൃക്ഷങ്ങളി-
ലൂടെ ദൂരത്താകാണുന്നു മൽഗൃഹം,
കാവ്യത്തിനുള്ളിലൊളിഞ്ഞുനില്ക്കും നവ
ഭാവനാരമ്യമാമാശയം പോലവേ!
മാടിവിളിക്കുന്നിതെന്നെക്കളിരിളം
മാരുതനേല്ക്കുന്ന മാവിൻതളിരുകൾ
ആ മാഞ്ചുവട്ടിലൊളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടിന്ന-
മായിരമായിരം ബാല്യസ്മരണകൾ!
കൈതുകം തിങ്ങിത്തുളുമ്പിയോരുന്നത്തെ
കൈമാരകാലം മറക്കുവാനാകുമോ?
മാമകപൂർവ്വസ്മരണയിലിപ്പൊഴും
മായാതിരിപ്പുണ്ടു 'ഗോപി'യും 'രാധ'യും,
പെണ്ണിന്റെ വേഷമണിഞ്ഞു,ന്നുത്തങ്ങളെ
പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ച 'ബാലഗോപാ'ലനും,

പിന്നാലെയൊച്ചയനക്കാതെ വന്നെന്റെ
കണ്ണുകൾപൊത്തിക്കളിക്കുന്ന 'ദേവി'യും,
'കുഞ്ഞ'നും 'കൃഷ്ണ'നും 'മാളു'വും 'മാധവി'-
ക്കട്ടിയു—മെത്രമധുരമന്നാളുകൾ!

പട്ടിളംപൂവുകളാലിരുപാർപ്പവും
പച്ചക്കരയിട്ട നീണ്ടവരമ്പിനും
ഭാവനാഭാസുരമായോരരരാഗ-
ജീവിതംപോ,ലെയൊഴുകുമത്തോടിനും,
കാളയെമേച്ചുനടക്കുമഗ്രാമീണ
കർഷകബാലനും—മാറുമില്ലല്പവും!

തുമലർതിങ്ങുന്ന പിഞ്ചിളംചില്ലയിൽ
തുങ്ങിക്കളിക്കുന്ന തൈമണിത്തെന്നലേ,
നാണംകുണങ്ങിക്കുണങ്ങി നിരാശിയാം
നാഥനൊച്ചെന്നു പുണരുന്നദികളേ,
പൂവിട്ടുനെന്തെടുത്തുള്ള മരതക
പൂമ്പുട്ടുപ്പിട്ടു നില്ക്കും മലകളേ,
മാരിവില്ലാലീയുലകിലെജ്ജീവിത-
മാധുര്യമോതുന്ന റീലമേഘങ്ങളേ,
നിത്യസൗന്ദര്യങ്ങൾ പൂവിട്ടുനിൽക്കുന്ന
നിങ്ങളെക്കാണാൻനൂറുനൂറു മന്ദനം!

* * *

വാതറു ശാസ്ത്രീയവിസ്മയനേട്ടങ്ങൾ
കോരിച്ചൊരിയുമഭിനവലോകമേ,
മന്നിനെപ്പാടെ ശവപ്പറമ്പാക്കുന്ന
'ബോമ്പു'കളെത്തിനൊരുക്കിവെയ്ക്കുന്നു, റീ!
ക്ഷേമം കതിരിട്ടുനിൽക്കുമിഗ്രാമീണ
സൗന്ദര്യമാകെത്തകർക്കുവാനല്ലയോ?.....

ജി. കുടുംബവീടായ വലിയവീട്ടിലെ എട്ടുകെട്ടും ഇടക്കെട്ടും പൊളിച്ചു നെയ്യും റിൻകരയും രാമന്തലപ്പിന്ന ഉഗ്രസൗര്യം പൊളിച്ചു് കുഴിത്തുറയും കൊണ്ടു പോയി കൊട്ടാരം പണിയിച്ചു. നെയ്യുംറിൻകര കൊണ്ടുവെച്ചതു് അതിന്റെ എട്ടുപ്പകൾ പൊളിച്ചുകുളഞ്ഞുപോയ രായ് വീടുപ്രപഞ്ചത്തിൽ പിന്നീട് പണിയിച്ച കൊട്ടാരത്തിൽ ഉത്തരയി ഇപ്പോഴും നിൽപ്പുണ്ടു്. കുഴിത്തുറ കൊണ്ടുപോയി കൊട്ടാരമായി പണിയിച്ച കെട്ടിടം ഒരു കോടി രൂപിടിച്ചതിനാൽ പൊളിച്ചു 1059-ൽ ലേലത്തിൽ വിറ്റു. കണ്ടുകെട്ടിയെടുത്ത വസ്തുവകകളിൽ കറിയെല്ലാം 978-ൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു തിരിച്ചുകൊടുത്തു്."

"ഏതാണ്ടു ശേഖരപുണ്ണമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ചരിത്രംതന്നെ. സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ ചിങ്ങം എന്തിനുവേണ്ടി ഈ കണ്ണുനീർ പെഴിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞില്ല". ചെറുകുറുപ്പിൽ ഇളകിയ പനയോലകളുടെ മർമ്മരബ്ബങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അവൾ നിവർന്നിരുന്നു. ആരുടെ അനുകമ്പയെന്ന ആ യുവതി അർഹിക്കുകയില്ല! കണ്ണുനീർവിഴ നന്നത്ത ആ കഞ്ചുകം അതു മാച്ചിരുന്ന സ്നേഹമോട് പൂണ്ണമായും ഒട്ടിച്ചേർന്നിരുന്നു. അവളുടെ നീണ്ടുചുരുങ്ങ തലമുടിയുടെ ഏതാനുംഅംശം ചിന്നിച്ചിരികിടന്നു് ആ ചെറുകുറുപ്പുകളെ ആവരണംചെയ്തു്. ആ കണ്ണുകൾ കരയുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം നിയതി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളവയെന്നു് എനിക്കുതോന്നി. കണ്ണുനീരിന്റെ രണ്ടുവകൾ. എങ്കിലും അവ സ്തിമലങ്ങളാണ്. ആ മുഖം ആ അറസ്ഥയിലും ആഭിജാത്യത്തിന്റെ അനിവചനീയമായ ഒരു ഗംഭീരഭാവം അവലംബിച്ചിരുന്നു.

"ഞാൻ എന്തിനുവേണ്ടി കരഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞില്ല അല്ലേ. പറയണം. ആ കല്യാണക്കൊട്ടിൽ നിന്ന തറയാണിതു്. ആനന്ദം തുളുമ്പുന്ന

നേത്രങ്ങളോടെ ആ മന്ത്രിവർഗ്ഗം തന്റെ ഭാഗിനേയിയെ നോക്കിനോക്കി നിന്ന സ്ഥലമാണിതു്; എന്റെ അമ്മയുടെ മുത്തശ്ശിയായിരുന്നു, അലിപ്പെട്ട കല്യാണ മെന്ന ആ അന്തർനാടകത്തിലെ നായിക. എന്നിട്ടും ഞാൻ കരഞ്ഞതെന്തിനെന്നു പറഞ്ഞില്ല. ഇന്നു് എന്നേയും എന്റെ ഭർത്താവിനേയും പ്രായമാകാത്ത എന്റെ രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളോടേയും പേരിൽ ഞങ്ങളുടെ കുടുംബംവക ഒരു മുടകുൾ വസ്തുവിൽ നിന്നും ഒരു പന മുറിച്ചു എന്ന മോഷണക്കാരും ചുമത്തി ഇവിടുത്തെ നീതിന്യായം ധിപന്റെ മുൻപിൽ ഒരു അന്യായം ഫയലായിട്ടുണ്ടു്. ആരാണ് ആ അന്യായം കൊടുത്തതെന്നു നിങ്ങൾക്കു കേൾക്കണം? എന്റെ അമ്മാവൻ; എന്റെ അമ്മയുടെ ഏകസഹോദരൻ. ആ സ്നേഹശൂന്യതയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു അളവറ ദുഃഖം ഉണ്ടായി. ഒളവാ പോറ്റിത്തമ്മാവൻ എന്റെ വലിയ മുത്തശ്ശിക്കുവേണ്ടി അതിമഹത്തായ ഒരു ജീവിതം ബലിനൽകി. ആ പീഠമാണിതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗിനേയൻ, കാതുദോഷങ്ങൾ ചൊല്ലി എന്നെ തുറങ്കിൽ അടപ്പിക്കുവാൻ അത്യധ്വാനം ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ, ഏഴയായ ഞാൻ മരുമക്കു തായത്തിന്റെ മഹത്വം മറവാണ്ടുകിടക്കുന്ന ഈ പീഠത്തിൽ വീണ്ടുണ്ടുകരയുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണുചെയ്യുക?"

അവൾ വീണ്ടും വിങ്ങിവിങ്ങി കരയുവാൻ തുടങ്ങി. ശരിയാണതു്: ഒരു ദായകൃമത്തിൽനിന്നും തുലോം ഭിന്നമായ ഒരു ദായകൃമത്തിലേയ്ക്കുള്ളമാറാം! ആ മാറാം നന്മയേതേ തിന്മയേതോ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കാം; അമ്മായിതം അപ്പാടെ ബാഹിഷ്കരിച്ചിരിക്കാം. കലഹകാരണം കുറയെല്ലാം ഇല്ലാത്തുചെയ്തിരിക്കാം. പക്ഷെ ആ മാറാം, ഭയങ്കരമായ ആ വൃതിയാനം ആ വർഗ്ഗത്തിലെ ഭാഗിനികളിലും ഭാഗിനേയികളിലും വരുത്തിവെച്ച അനാഥത്വം പരിഹരിക്കുവാൻറോണ്ടി, അന്നത്തെ ആ പരിഷ്കർത്താക്കളിൽ ആരും ഒന്നും ചെയ്തില്ല.

കളിയും കാര്യവും

ശ്രീ: കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള

കളിയും കാര്യവും തമ്മിൽ അശേഷം പൊരുത്തമില്ല. കളിക്കുന്നിടത്തു കാര്യത്തിനും കാര്യം നടത്തുന്നിടത്തു കളിക്കും സ്ഥാനമില്ല. “ജോലിചെയ്യുമ്പോൾ ജോലിചെയ്യണം; കളിക്കുമ്പോൾ കളിക്കണം,” ഇതു ബാല്യമുതൽ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ കാര്യവിവരമുള്ള ഗുരുജനങ്ങൾ അസംഖ്യംപ്രാവശ്യം അടിച്ചു കയറ്റിയിട്ടുള്ള ഒരു ശാസനമാണ്. അതുകൊണ്ട് കളിയും കാര്യവും തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള കഴിവും അതരങ്ങളും കൂട്ടിക്കഴയ്ക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള വിവേകവും നമ്മിൽ മിക്കവർക്കുമുണ്ട്. ചിലർ കൂടുതൽ സമയം ജോലിചെയ്തു എന്നു വരാം; ചിലർ കൂടുതൽ സമയം കളിച്ചു എന്നു വരാം. പക്ഷേ ജോലിചെയ്യുമ്പോൾ കളിക്കുകയോ കളിക്കുമ്പോൾ ജോലിചെയ്യുകയോ ഇരുകൂട്ടരിൽനിന്നും സാധാരണ ഉണ്ടാകയില്ല—അവർക്കു വിവരമുണ്ടെങ്കിൽ.

ഭൂരിപക്ഷത്തിനും ഈ വിഷയത്തിൽ വിവരമുണ്ടെങ്കിലും വിവരമില്ലാത്ത ഒരു നൂറുപക്ഷമുണ്ട്. അവരെ അവഗണിക്കാൻ പാടില്ല; അവരെ അവഗണിക്കാൻ അവർ അനുവദിക്കുകയുമില്ല. അവർ എവിടെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. കാര്യം നടത്തുന്നിടത്തു കളിക്കണമെന്നും കളിക്കുന്നിടത്തു കാര്യം നടത്തണമെന്നും അവർക്കു വലിയ നിർബന്ധമാണ്.

അർദ്ധശതാബ്ദം ഫുട്ബോൾ മെൻ്റിലെ ഉദ്യോഗജനകമായ ഒരു മത്സരം അതിലെ വിധിനിർണ്ണായകവും സംഭ്രമജനകവുമായ ഒരു സന്ദർഭം. ഗോളിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പായുന്ന പന്തിൽ നിങ്ങളുടെ സകല ശ്രദ്ധയും കൂടുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ അടക്കമില്ലാത്ത ചാഞ്ചാട്ടത്തിനനുസരിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ചാഞ്ചാടുകയാണ്. അപ്പോൾ അടുത്തുള്ള കസേരയിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മാന്യൻ നിങ്ങളുടെ തുടയ്ക്കു തട്ടിക്കൊണ്ട് പോടിക്കുകയാണ്, “അപ്പഴേ സാരേ, അടുത്ത ആഴ്ച മുതൽ നമ്മുടെ റേക്കറൊക്കെ കുറയ്ക്കാൻപോകുന്നെന്നു പറയുന്നത് വാസ്തവമാണോ?” .....!!

ഒരു ഗായകഗന്ധർവ്വന്റെ രാഗാലാപസരണിയിൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് അലിഞ്ഞലിഞ്ഞു വേരുകയാണ്. അഭ്രമങ്ങളായ ആനന്ദങ്ങളും വേദനകളും അതിൽ ഓളംതല്ലുകയാണ്. പ്രപഞ്ചസീമകളെല്ലാം കടന്ന് നാകലോകരഹസ്യങ്ങളെ തഴുകിക്കൊണ്ട് അതങ്ങനെ ഘൃകുകയാണ്. അപ്പോൾ പുറകിലിരിക്കുന്ന സഹൃദയൻ തോളത്തു് കൈയിട്ടു നിങ്ങളെ പുറകോട്ടു വലിച്ചുകൊണ്ട് പോടിക്കുകയാണ്, “ഇതാർക്കു് ഒരു കച്ചേരിയ്ക്കു് എത്രയു പായാ, അറിയാമോ?” .....!!!

കൊല ഒരു കുറ്റമാണെന്നു വിധിച്ചു വീണ്ടുവിചാരമില്ലാത്ത നിയമനിർമ്മാതാക്കളെ നിങ്ങൾ ഹൃദയപൂർവ്വം ശപിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളാണവ.

പക്ഷേ, ഞാനെന്നു പോലിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പത്തുകളിയോ പാട്ടുകച്ചേരിയോ കളിയായി മാത്രം കരുതിയതു് നിങ്ങളിൽ ആരാണു്? അതിൽ സർവ്വം മറന്ന് അതിന്റെ ആസ്വാദനത്തിൽ നേരിട്ട അല്പമായ പ്രതിബന്ധംപോലും അസഹനീയവും അത്യന്തം പ്രകോപകവുമായിക്കരുതിയ നിങ്ങളോ, അതിനെ അതൃപ്തനെ കാര്യമായി കരുതാതെ അതിന്റെ ഇടയ്ക്കു അല്പം കാര്യവിചാരത്തിനുമിട്ടു ആ മനുഷ്യനോ? കളി കേവലം കളിയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഇടയ്ക്കു അല്പംകാര്യം കടത്തിയാൽ നിങ്ങൾ എന്തിനു കലഹിക്കണം? എങ്കിലും നിങ്ങൾ മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ കലഹിച്ചുപോകും. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല, യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യനു് കളി പ്രായേണ കാര്യത്തെക്കാൾ എത്രയോ കാര്യമാണ്.

കളിയും കാര്യവും തമ്മിലുണ്ടെന്നു നാം സാധാരണ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന അന്തരവും വൈരുദ്ധ്യവും യഥാർത്ഥത്തിൽ അതാണ്.

മനുഷ്യൻ ക്ലേശിച്ച് സമാർജ്ജിക്കുന്ന ധനത്തിന്റെയും, അവന്റെ പരിമിതമായ ആയുസ്സിന്റെയും അവന്റെ അപരിമിതങ്ങളായ ശക്തികളുടെയും സിംഹഭാഗം അവൻ കളിയുടെ കാലടികളിൽ കാണിക്കുവെന്ന കാര്യമാണു നാം എവിടെയും കാണുന്നത്. മനുഷ്യർ തമ്മിൽ കളിയിൽ കലഹിക്കുന്നതുപോലെ കാര്യത്തിൽ കലഹിക്കാറുണ്ടോ? പണ്ടത്തെ കുടുംബകലഹങ്ങളുടെയും കരവഴക്കുകളുടെയും പരിതൃഷ്ടർ അപഗ്രഥിച്ച് പരിശോധിച്ചാൽ അവയുടെ അടിയിൽ ഒരു ചുണ്ടൻവള്ളമോ ഓണപ്പന്തോ കുതിരകളോ താലപ്പൊലിയോ നിങ്ങൾ തീച്ചു്തായും കണ്ടു്തും. നിങ്ങൾ അസംഖ്യം ആളുകളോടു് ഇതിനകം പിണങ്ങിക്കാണുമല്ലോ. ആ പിണക്കത്തിന്റെയെല്ലാം കാരണം ഒന്നാണതു നോക്കണം. കളിസ്ഥലങ്ങളിലിനിന്നല്ലേ അവയിൽ മിക്കതും ജന്മമെടുത്തതു്? കലഹത്തിനു മുമ്പായി കനകത്തേയും കാമിനിയേയുംമാത്രം കണ്ടു വിരതൻ കളിയേയും കളിയുടെ അതുല്യമായ കലഹകാരകശക്തിയേയും പററി കേവലം അജ്ഞനായിരുന്നിരിക്കണം.

കലഹങ്ങളുടെ കേദാരമാണ് കളി. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കാര്യത്തെക്കാൾ പതിനടക്കു കാര്യവുമാണ്.

ഒരാളിന്റെകാര്യം മറ്റൊരാളിനു് കളിയാണ്. ഒരാളിനു തന്നെ കളി കാര്യമായും കാര്യം കളിയായും സന്ദർഭാനുസരണം രൂപം

മാറും. കടത്തുകുടിയിൽ കിടക്കുന്ന വഞ്ചി അക്കരെ എത്തിക്കുന്നത് നിങ്ങൾക്കു് കളിയാണ്. ദിവസം നൂറുപ്രാവശ്യം, ആണ്ടിൽ മൂന്നുനൂറ്റാണ്ടു പത്തിയഞ്ചുദിവസം ആ കൃത്യം നിവ്ഹിക്കുന്ന കടത്തുവഞ്ചിക്കാരനു് അതിൽ കളിയുടെ അംശംപോലും കാണാൻ സാധ്യമല്ല. അതു് നട്ടെല്ലുപൊട്ടിക്കുന്ന കടുത്ത കാര്യമാണവനു്.

കാരോടിക്കുന്നതിനുള്ള നൈപുണ്യം നവമായി സമാർജ്ജിച്ചു യജമാനൻ ഡ്റൈവറെ ഇടത്തുവശത്തു് മാന്യസ്ഥാനത്തു നിഷ്ക്രിയനായിരുത്തി തന്നത്താൻ കാരോടിക്കുന്നതിൽ അതീവ തൽപരനാണ്. എന്നാൽ ഒരുമാസം കഴിയട്ടെ ഡ്റൈവർ ഒരു മണിക്കൂർനേരത്തേയ്ക്കു് അവയിലോടിച്ചാൽ ആ പാവത്തിനോടു് ആ മഹാനുഭാവൻ ന്യായമായും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായും കയ്ക്കുന്നത് കാണാം. അതിൽ അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ട. ഒരുമാസംകൊണ്ടു് ആ കളി അദ്ദേഹത്തിനു കാര്യമായിപ്പോയി.

ഞാൻ അധ്യാപകനായി ആദ്യം ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനോടൊപ്പംതന്നെ രസാവഹമായി എനിക്കനുഭവപ്പെട്ട ഒരു കൃത്യമാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭ്യാസങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു മാർക്കുക എന്നുള്ളതു്. ആ അല്പജ്ഞന്മാരുടെ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ തെറ്റുകൾ പോലും തേടിപ്പിടിക്കുക, അതെല്ലാം ചെമ്മന് മഷിയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തി എന്റെ സർവ്വജ്ഞതാ സ്ഥാപിക്കുക, സംഖ്യയില്ലാതെ ഞാൻ കൈവശം വച്ചുസൂക്ഷിക്കുന്ന മാർക്കിൽനിന്നു് ഒരു പ്രാധ്യാപകപ്രമുഖന്റെ കർക്കശമായ നീതിദീക്ഷയോടും ഒരു പരമജ്ഞാന്റെ ദാനവൈമുഖ്യത്തോടും രണ്ടും മൂന്നും ആ ദരിദ്രക്കു ദാനംചെയ്യുക! അത്യന്തം രസാവഹമായ ആ കൃത്യത്തിൽ വൈരസ്യവും നിരുത്സാഹവും പ്രദർശിപ്പിച്ച ചില പഴക്കംചെന്ന സഹാധ്യാപകന്മാരെപ്പറ്റി എനിക്കു ആയിടയ്ക്കു വാസ്തവത്തിൽ വളരെ സഹതാപവും കുറച്ചൊക്കെ പുച്ഛവുമുണ്ടായി. ആദ്യത്തെ മാസത്തിൽ ഞാൻ എത്ര അഭ്യാസങ്ങളാണ് എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ടെഴുതിയതു്, തെറ്റുതിരുത്തി മാർക്കിട്ടുകൊടുത്തതു്! പിന്നെയോ?.....അധ്യാപകന്റെ കത്തവ്യങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധാ വഹാ, ഏറ്റവും രസയുഗ്തം, ഏതെന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ ഇന്നു് യാതൊരു സംശയവുമുക്താതെ ഞാൻ പറയും ആ ‘തെറ്റു തിരുത്തലാ’ണെന്നു്. ഒരുകൊല്ലമെങ്കിലും അധ്യാപകവൃത്തിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുള്ള ആരും അതിനോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഏതൊരു തൊഴിലും ആദ്യമായി അതിൽ എപ്പെട്ടെന്ന ഒരാളിനു് അല്പകാലത്തേക്കു കളിയും പിന്നീടുള്ള കാലമെല്ലാം കാര്യവുമാണ്.

കളി കേവലം കളിയായി മാത്രം സ്വീകരിച്ച് അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന പലരും കാലാന്തരത്തിൽ അതിനെ കാര്യമാക്കി അധഃപതിപ്പിക്കാറുണ്ട്. കളി ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുന്നവരാണിവർ. അവർ കളിക്കുന്നത് അന്യരെ രസിപ്പിക്കാനും സ്വയം സംരക്ഷിക്കാനുമാണ്. കളി അവർക്കു കാര്യം. അവരുടെ കാര്യം നമുക്കു കളിയും.

കാര്യം—എന്നുവെച്ചാൽ, സാമാന്യക്കാരുടെ തലകീറുന്ന കാര്യം—കാലാന്തരത്തിൽ കളിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന അപൂർവ്വം ചിലരേയും നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആരും ഭിച്യു സാഹിത്യപഠനം, പ്രത്യേകിച്ച് ക്ലേശഭരിതമായ ഗഹ്വരസാഹിത്യപഠനം, ഒരു നിത്യാവശ്യമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളവർ, ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉച്ചകോടികളിൽ കിടക്കുന്ന കീറാമുട്ടികൾ വെട്ടിപ്പൊളിക്കാൻ വിശ്രമസമയം മുഴുവൻ വിനിയോഗിക്കുന്ന ഉമന്തന്മാരായ ഗണിതശാസ്ത്രോപാസകന്മാർ, ചീനിക്കു കിളയ്ക്കുകയോ ചീട്ടുകളിക്കുകയോ ചെയ്യാനുള്ള സമയത്തു് മസ്തിഷ്കത്തിനു തീകൊളുത്തി അജ്ഞാതതയുടെ കൂരിരൾ നിറഞ്ഞ ഗഹ്വരങ്ങളിൽ കടന്ന് ദുർജ്ജ്ഞയങ്ങളായ പ്രപഞ്ചരഹസ്യങ്ങൾ ഉപദർശിക്കാൻ സോത്സാഹം അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന വേദാന്തികൾ—ഇവരെല്ലാം കാര്യം കളിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവരാണ്.

ഒരേവ്യാപാരംതന്നെ ഇങ്ങനെ ഒരാൾക്കു കളിയും മറ്റൊരാൾക്കു കാര്യവും ആകാമെങ്കിൽ, ഒരാളിന്റെ അനുഭവത്തിൽതന്നെ ഒരേ വ്യാപാരം മാറിമാറി കളിയായും കാര്യമായും രൂപാന്തരപ്പെടാമെങ്കിൽ ഒരു സംഗതി തീച്ചു്താണ്—കളിയും കാര്യവും വ്യാപാരത്തിലല്ല, വ്യാപരിക്കുന്നവന്റെ മനസ്സിലാണ്.

ജീവിതം മുഴുവൻ കാര്യമായി മാത്രം കരുതി അതിൽ അവിശ്രമം ക്ലേശിക്കുന്നതിനോ ജീവിതം മുഴുവൻ കളിയായി മാത്രം കരുതി അതിൽ അവിരതം ആനന്ദിക്കുന്നതിനോ മനസ്സിനു കഴിയും.

മനുഷ്യന്റെ വിജയം കളിയും കാര്യവും തരംതിരിച്ച് രണ്ടുകളിലാക്കി അന്യോന്യം ഇടകലരാതെ പൂട്ടിക്കെട്ടി മുദ്രവച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതിലല്ല, കാര്യം കളിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിലും ആ കളിയാണ് കാര്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതിന്റെ ആനന്ദസന്ദായകതപത്തെ അഭേദം സംരക്ഷിക്കുന്നതിലുമാണ്.

തിരുവിതാംകൂറും സാമൂതിരിയും

മലയാളരാജ്യം മൂന്നു

വ്യത്യസ്തഭാഗങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ
തിരുവിതാംകൂറും സാമൂതിരിയും

സംസ്കാരവും സാമൂഹികവുമായ വളർച്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ കേരളത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ പ്രധാനസ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അനേകം പണയനപോലെയുള്ള കാരണമായിത്തീർന്നുവെന്നും ചിന്താശീലരായ കേരളീയർ ഇപ്പോൾ കരാ അധികം പഠനം തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതും കേരളസംസ്ഥാനസ്ഥാപനത്തിന് ജനങ്ങൾ മോഹിക്കുന്നതു സാധാരണവുമായാണ്. കേരളം മുഴുവനും ഒരു ചെങ്കോലിൽ കീഴിൽ വരുത്തി ഭരിക്കുവാൻ മുമ്പ് തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി രാജാക്കന്മാരും സാമൂതിരി രാജാവും മോഹിച്ചിരുന്നതിനും സാമൂതിരിയോടും അടുത്തുനിൽക്കുന്ന കരാ വിജയം നേടിയതിനും ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഐക്യകേരളം സ്ഥാപിക്കുന്ന നമ്മുടെ ചിലക്കു പഴയകാലത്തിലെ റിക്കോർഡുകളിൽനിന്നും കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് രസപ്രദമാവുമെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ—സാമൂതിരി രാജാക്കന്മാരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ വേണാട്, ഏർനാട് നാട്ടുകളുടെ ഉടയവരായിരുന്നുവെന്നു നിരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ. ഒട്ടേറെ വിഭാഗങ്ങളായിത്തീർന്നിരുന്ന ചേരമാൻപെരുമാൾ രാജ്യമെല്ലാം ബന്ധുക്കൾക്കു ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു തീർത്തതായാണു മതപരിവർത്തനത്തിനോ പുറപ്പെട്ടുവെന്നു പരക്കെ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവത്തിനു വളരെ മുമ്പുപോലും വേണാട്, ഏർനാട് പ്രദേശങ്ങൾ സാമൂതിരി സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. കൃഷ്ണപാട്ടും മറ്റും പാട്ടും വാണിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാക്കന്മാരായിരുന്ന ഭാസ്കരദാസവർമ്മൻ വീരരാഘവപ്രകാശത്തിനും ഭൂതന്മാർക്കും കൃത്യപ്രാദികൾക്കും എഴുതിക്കൊടുത്ത താമരസംഗങ്ങളിൽ സാക്ഷികളായി ഒപ്പിട്ട പ്രമാണികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വേണാട്—ഏർനാട് രാജാക്കന്മാർ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

പാക്കിക്കര ഇവിടെ വന്നുയർന്ന മറ്റൊരു പാർട്ടിക്കാർക്കുവേണ്ടി എന്ന അറിയപ്പെടുന്ന ചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു ചേരമാൻപെരുമാൾ രാജ്യം ഭരിച്ചു മതപരിവർത്തനത്തിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്റെ ഒരു മരുമകനെ കോഴിക്കോട്ടു സാമൂതിരിയായി വാഴിച്ചുവെന്നും മറ്റു രാജാക്കന്മാരോടൊപ്പം സാമൂതിരിയെ വണങ്ങുവാനുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ഒരാളായിരുന്നുവെന്നും എന്നാൽ നാണയമടിക്കുന്നതും അധികാരം സാമൂതിരിക്കുമാത്രം കൊടുത്തു എന്നുമാണ്. പിന്നീട് ബാഗോസ് എന്ന പാക്കിചരിത്രകാരനും പെരുമാൾ, കണ്ണൂർ, കൊല്ലം രാജാക്കന്മാരായ തന്റെ ഉറപ്പാക്കുന്നതും കോഴിക്കോട്ടു കൊടുത്തതും ചക്രവർത്തിയെന്നുമുള്ള സാമൂതിരി സാമ്രാജ്യത്തോടു കൂടി ഒരു മരുമകനെ കോഴിക്കോട്ടു രാജാവായി എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതാണിതെന്ന് അറിയാൻ ഡി കൂടാ എന്ന ഗ്രന്ഥകാരനും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു കാര്യത്തിൽ മധ്യത്തിലായി രചിക്കപ്പെട്ടതെന്നു വിശ്വസിക്കാവുന്ന കേരളോല്പത്തിയിൽ സാമൂതിരിയോടു പെരുമാൾ വേണാടുകിടന്നു കോലത്തിരിയോടും മാത്രം പടവെട്ടുതന്നെ കല്പിച്ചതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു—പ്രകാശം വരുന്ന ഭരണിതിരുന്നാൾ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ കൊട്ടാരസേവകനായിരുന്ന കടയ്ക്കേരി നമ്പൂതിരി എഴുതിയ മാമാങ്കം കീഴ്പ്പാട്ടിൽ പെരുമാൾക്കുവേണ്ടി എഴുതിയ ഏർനാട് ഉടയവക്കു പുതുപട്ടണമുതൽ കുന്നേട്ടിമ്പലത്തു കേരളത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്മയിലാകാൻ കല്പിച്ചുകൊടുത്തതായിട്ടാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറ്റു കൊല്ലത്തോളം കൊച്ചിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ലത്തക്കരുടെ ചെറുപുറം—കുളിപ്പാലായിരുന്ന മോയർസ് പറയുന്നതു ചേരമാൻ പെരുമാൾ തിരുവിതാംകൂർ, കോലത്തുനാട്, കോഴിക്കോട്ടു രാജ്യങ്ങൾ തന്റെ വിജയമായിരുന്നെന്നായിരുന്നുവെന്നു പുത്രന്മാർക്കും കൊച്ചി തന്റെ സഹോദരീപുത്രനും കൊടുത്തുവെന്നാണ്.

വേണാടുകിടന്ന ഒരു ഭൂതൻ കുന്നേരിക്കടവിൽനിന്ന് ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ ഉപദ്രവിച്ചു കാരണത്താൽ സാമൂതിരിപ്പാട് മറ്റൊരു കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ “വെട്ടി, Vpeey”യുടെ കൊച്ചി അഴിക്കുന്ന ചിരങ്ങനാട് കറുപ്പുറംവഴിയായി പയറാക്കുപോലും കടന്നു ആലപ്പുഴയ്ക്കു പുറപ്പെട്ട് തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കു കുന്നേട്ടിമ്പലത്തു കടന്നു ഒട്ടനാട്ടുകര ചെന്നപ്പോൾ വേണാടുകിടന്ന സാമൂതിരിയെ എതിരോട് യുദ്ധിച്ചുവെങ്കിലും മുമ്പൊരുത്തനാട് സാമൂതിരിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽ സാമൂതിരിക്ക് ചില കോയ്മാധികാരങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും തിരുനാവായിലെ മാമാങ്കംകാലത്തു സാമൂതിരിയുടെ അധികാരത്തെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അടിമക്കൊടി കൊടുത്തതായും മനോഹരമായും ചെയ്തതായി കേരളോൽപത്തിയിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ കണ്ണൂരു രാമനണ്ണിയായ രാജാവിനു കേരളചരിത്രപ്രകാരം കന്യാകുമാരിക്ക് തീർത്ഥാടനപ്രായമായ ഒരു രാജാവിനു രാജാ (രാജാ സാമൂതിരി)വിനോടുള്ള ബഹുമാനസൂചകമായാണ് പ്രസ്തുത സ്ഥലങ്ങളും അവകാശങ്ങളും വേണാടുകിടന്ന സാമൂതിരിവംശത്തിലേക്ക് കൊടുത്തതെന്നാണ്. ഏതായാലും ഈ ഭൂമികളെ ഭരിപ്പാനായിരുന്ന മനസ്സിലാക്കിയ സാമൂതിരി അപ്പോൾത്തന്നെ അവയെ പത്മനാഭസ്വാമിയിൽ അർപ്പിച്ചുവെന്നും അതല്ല, മറ്റൊരു സ്വാമിയാക്കു ഭരണമേയ്ക്കുവെന്നും വ്യത്യസ്തമായിട്ടായിരുന്നുവെന്നും സാമൂതിരിയോട് പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലെ കോയ്മാവകാശങ്ങൾ പിന്നീട് ഏകീകരണ എന്ന സ്ഥാനപ്രദോടുകൂടി തുടർച്ചയായാണു ഒരു നമ്പൂതിരിയെ ഏല്പിച്ചതായും ഇന്നും അദ്ദേഹം അവ നടത്തുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. ചെന്നന്നിപ്പുറമതിലുള്ള കോയ്മയും വേണാടുകിടന്ന സാമൂതിരിക്ക് കൊടുത്തിരുന്നു. ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് “ഭീരുമാറ്റേരി” നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിനു മാതൃകയായി നടക്കുന്നു എന്നും കേരളോല്പത്തിയിൽ കാണുന്നു.

മറ്റൊരു വാദം പാക്കിക്കര വന്ന് സുമാർ നൂറുകൊല്ലക്കാലവും കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രബലനായ രാജാവു സാമൂതിരിയായിരുന്നുവെന്നു ഐതിഹ്യങ്ങൾക്കു പുറമേ വിദേശീയർ എഴുതിവെച്ച റിക്കോർഡുകളും വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. കണ്ണൂർ (കോലത്തിരി) രാജാവു സാമൂതിരിയുടെ മേൽക്കോയ്മ സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽതന്നെ കേരളത്തിൽ കണ്ണൂർമുതൽ തിരുവിതാംകൂർ കൊല്ലംവരെ സാമൂതിരിയുടെ ശക്തിയായ അധികാരത്തിൽ കീഴിലായിരുന്നുവെന്നു “മലബാറും പാക്കിക്കും” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകത്തിൽ സർദാർ കെ. എം. പണിക്കർ പലേടത്തും ഖണ്ഡിതമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ആലങ്ങാട് പൂർവ്വ രാജ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സാമൂതിരിയുടെ നേരിട്ട ഭരണത്തിൽ കീഴിലായിരുന്നുവെന്നു വെമ്പ

പാക്കിക്കര

ശ്രീ: പി. സി. എം. രാജാ, ബി. എ; എൽ. റി.

നടയിശ്വരനായിരുന്ന വടക്കുംകൂർ, തെക്കുംകൂർ രാജാക്കന്മാരും കായംകുളം, വേണാട് രാജാക്കന്മാരും ബ്രാഹ്മണരാജാക്കന്മാരും ഇടപെട്ടിരുന്നതും സാമൂതിരി

ക്കുറുപ്പുകൊടുത്തും സഹായിച്ചും അധികാരം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കറുപ്പാത്തിലെ സുതന്ത്രനായ പുറക്കാടുകിടന്ന ബ്രാഹ്മണപ്രമാണിയും ചിലപ്പോഴെല്ലാം സാമൂതിരിയുടെ ആധിപത്യം സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മന്ത്രിയുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പുരസ്കാരസംഘത്തിലെ റിവിയർ, വെട്ടി (Revier and Vetti) എന്ന രണ്ടു കുട്ടുവടക്കും സാമൂതിരിയുടെ അനുവാദം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിട്ട് “കുട്ടുവടം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എഴുതിവെച്ച സംഗതികളിൽനിന്ന് “മേലപക്ഷം കൊച്ചിയെഴുതുകയുള്ള മലയാളത്തിലെ എല്ലാ രാജാക്കന്മാരും, മലബാറിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്തു വെള്ളവരെയും തന്നെയും ഇന്നും സാമൂതിരിയുടെ മേൽക്കോയ്മ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്; ഇന്നും അവർ അടിമക്കൊടിയിലോ മറ്റോ അയച്ചു സാമൂതിരിയുടെ അധികാരത്തെ അനുവദിക്കുന്നു; എന്നാൽ മർദ്ദം-പുണ്യമായിരുന്ന സാമൂതിരിയുടെ ശക്തി ഇന്ന് വളരെ കുറഞ്ഞതിനാൽ പേരിനു മാത്രമാണ് ഈ രാജാക്കന്മാർ സാമൂതിരിയെ ഇന്നു വണങ്ങുന്നത്” എന്ന് കാണുന്നു.

ഇടപെട്ടിരുന്നതും സാമൂതിരിയുടെ ഉറപ്പാക്കിയതും സാമൂതിരിയുടെ യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ ൩൦൦൦ നായന്മാരെ അയച്ചു സഹായിക്കുന്ന ചമതല എളങ്ങല്ലൂരിനു (ഇടപെട്ടിരുന്ന) അടുത്തായിരുന്നു. പാക്കിക്കര വന്നാലിൽ കൊച്ചി രാജാവും പാക്കിക്കുളം വളരെ പ്രാവശ്യം ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള ആക്രമിച്ചു കൊള്ളിയിട്ടിരുന്നു. സാമൂതിരി കടൽവഴിയായും കരവഴിയായും സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള എപ്പോഴും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ലോറൻസ് മറ്റ് നോ എന്ന പാക്കിത്തലവന്റെ കീഴിലുള്ള കൊച്ചിസൈന്യം മറ്റൊരു മാച്ച് നാലാം തീയതി ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള ആക്രമിച്ചപ്പോൾ സാമൂതിരി അറുപതു ശതമാനം കൊച്ചിയിലെ കിരീടാവകാശിയായിരുന്ന സൈന്യാധിപൻ തമ്പുരാൻപെട്ടെന്ന് ൩ കൊച്ചിത്തമ്പുരാക്കന്മാർ ഭൂമിയടങ്ങത്തും പാക്കിക്കരയെന്ന എഴുതിവെച്ചതാണ്. പിന്നെയും ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിലും പാക്കിക്കരയെന്ന തോറ ഇടപെട്ടിട്ടുള്ളതെല്ലാം. ഒട്ടേറെ വിട്ടുകൊടുത്ത പാക്കിക്കുളം വന്ന്, കൊച്ചിയിൽ കോട്ടകെട്ടി ഉപേക്ഷിച്ചശേഷം മറ്റൊരു അവസരത്തിൽ വീണ്ടും ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള ആക്രമിച്ചു കണക്കിലെറെ നാശങ്ങൾ വരുത്തി. സാമൂതിരി ഇതിന് പ്രതികരണമായി കൊച്ചി പിടിക്കുന്നതിനായി ഇടപെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ വന്നുപോന്നു. മൂന്നു മാസം ശ്രമിച്ചിട്ടും പാക്കിക്കുളം വന്നുവെങ്കിൽ പാക്കിക്കുളം തടുത്തുനിന്നു. വീണ്ടും പാക്കിക്കുളം വരികയും ഡി സുസേനന്റെ കീഴിലുള്ള സൈന്യങ്ങൾ സാമൂതിരിസൈന്യത്തെയും

ഇടപെട്ടിട്ടുള്ളതും എതിർത്ത് രാജ്യം മുഴുക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സമയം കത്തലയിലുള്ള കീഴിലുള്ള സാമൂതിരിയുടെ കപ്പൽ പാക്കിക്കുളം കൊച്ചിയിൽ നിന്നു ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള സഹായമയച്ചിരുന്നതു തടഞ്ഞു ഇടപെട്ടിരുന്നവനെ രക്ഷിച്ചു. മറ്റൊരു പാക്കിക്കുളം അതിക്രമങ്ങളോട് നേരിടേണ്ടതിന്നു സാമൂതിരി നടത്തിയ ഗംഭീരയുദ്ധത്തിൽ സാമൂതിരിയെ സഹായിച്ച രാജാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇടപെട്ടിരുന്നവരും ആലങ്ങാട് (മങ്ങാട്) പെട്ടു. പിന്നെ മറ്റു കൊല്ലങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മന്ത്രിയെ-ൽ അലപ്പാതിരുന്ന സാമൂതിരി കൊച്ചിയിലെ കിരീടാവകാശിയായ മൂത്തതമ്പുരാൻ കൊച്ചി രാജാവിനും പാക്കിക്കുളം എതിരായി സഹായിച്ച യുദ്ധത്തിലും സാമൂതിരിപക്ഷത്തിൽ ഇടപെട്ടിട്ടു, ആലങ്ങാട്, വടക്കുംകൂർ തെക്കുംകൂർ രാജാക്കന്മാർ ചേർന്നിരുന്നു.

വടക്കുംകൂർ തെക്കുംകൂർ രാജാക്കന്മാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ സാമൂതിരിക്ക് കീഴെ മന്ദവരം സാമൂതിരിയുടെ ബന്ധുക്കളായിരുന്നു. മറ്റൊരു-നാട്ടത്തു തെക്കുംകൂറിൽ നിന്നു ഒരു തമ്പുരാൻ സാമൂതിരിവംശത്തിലെ നാലാംകൂർ രാജാവായി ഭരണമേറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ബിജപ്പർ സുൽത്താൻ ആദിൽഷാഹിന്റെ കൊട്ടാരകവിനായിരുന്ന കേരളം സൈന്ദീൻ സാമൂതിരിരാജ്യത്തിൽ വന്നപ്പോൾ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടു. മറ്റൊരു-ൽ ഭരണിതിരുന്ന സാമൂതിരിപ്പാടിന്റെ കാലത്തു തെക്കുംകൂറിൽനിന്ന് രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ സാമൂതിരിവംശത്തിലേക്ക് ഭരണമേറ്റെടുത്തു തീർപ്പുണ്ടായിരുന്നതും ആ സാമൂതിരി മരിച്ചതിനുശേഷം പിന്നത്തെ സാമൂതിരി അതുപേക്ഷിച്ച് കണ്ണാടുകുളത്തിലെ നീലേശ്വരം രാജകുടുംബത്തിൽനിന്ന് ഭരണമേറ്റെടുത്തു പ്രസിദ്ധമാണ്. ബംബാൾ രാജസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു ഭരണമേറ്റെടുത്തിരുന്നതെങ്കിൽ വടക്കുംകൂർ തെക്കുംകൂർ രാജാക്കന്മാരുടെ സഹായത്താൽ സാമൂതിരിക്ക് കൊച്ചിയുടേയും ഡച്ചിന്റെയും കഥ അന്നുതന്നെ കഴിക്കുന്നതിനും, മെത്താസ്ഥാവർമ്മയെ കേരളത്തിന്നും പിന്നീട് സാമൂതിരിയുടെ രാജാധികാരം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ മൈസൂർ ആക്രമണം തടയുന്നതിനും തീർച്ചയായും സാധിക്കുമായിരുന്നുവെന്നു ഒരു ചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചതു സ്മരണീയമാണ്.

മറ്റൊരു-ൽ കൊച്ചി രാജാവിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം പാക്കിക്കുളം പീമണ്ട (വടക്കുംകൂർ) രാജാവിനെ ആക്രമിച്ചു രാജാവിനെക്കൊന്നു കോറിലകത്തിന്നു തീവെച്ചു. തന്റെ കീഴിലുള്ള വടക്കുംകൂറിനെ സഹായിക്കുവാനായി സാമൂതിരി ആലങ്ങാട്, വേണാട് നമ്പിടി (കൊല്ലംകോട്ട) കവലപ്പാറനായും, കറുപ്പാട്ട് രാജാ പാക്കിക്കുളം കൃത്യമേൽക്കുകയോടു വെട്ടത്തു രാജാ തുടങ്ങിയ മധ്യ കീഴ്പ്പട്ടിക്കന്മാർ കൊണ്ടുവന്ന വമ്പിച്ച സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി പാക്കിക്കുളം കൊച്ചി രാജാവിനേയും വട്ടതല (ബർഗ്ഗേ) എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് എതിർത്ത് മൂന്നു കൊച്ചി രാജാക്കന്മാരെയും മറ്റ് സിന്ധു കോഡിസിൾ വെമ്പുന്ന പാക്കിത്തലവനേയും കൊല്ലുകയും പുതിയകാവു യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് വടക്കുംകൂർ സൈന്യവും സാമൂതിരിസൈന്യവും കൂടി വേറെ ചില കൊച്ചി രാജാക്കന്മാരെയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

വെട്ടം രാജവംശത്തിൽനിന്ന് കൊച്ചിയിലേക്ക് പാക്കിക്കുളം ആഞ്ഞു നസറാൻ കൊച്ചി രാജാവു ഭരണമേറ്റെടുത്തപ്പോൾ രാജ്യഭരണം നഷ്ടപ്പെട്ട കൊച്ചി മൂത്തതമ്പുരാിക്കാൽ സാമൂതിരിയെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ചെമ്പകശ്ശേരി, പൂർവ്വ രാജാക്കന്മാർ കൊച്ചി ഭാഗവും വടക്കുംകൂർ തെക്കുംകൂർ, ഇടപെട്ടിട്ടു, ആലങ്ങാട് രാജാക്കന്മാർ സാമൂതിരിപക്ഷത്തിലും ചേർന്നു. ലത്തക്കരും സാമൂതിരിയെ തുണച്ചു. സാമൂതിരിസൈന്യം വടക്കിൽനിന്നും, വടക്കുംകൂർ സൈന്യം തെക്കിൽനിന്നും ലത്തക്കർ കടലിൽനിന്നും ഏകോപിച്ചു കൊച്ചിയിലെ പാക്കിക്കുളം വളഞ്ഞു. എന്നാൽ

ശ്രീ. പി. കെ. രാജരാജവർമ്മ

എന്തായാലും മി. രാമ മോഹനം സാഹകൃദനായും വിശ്വസിതവോളെ
 മാത്തംസ്വയമ് മാനോജോനിന കോളം ക്ഷിപിച്ചു ചക്രവാത്തിപരം തലങ്കരി
 ക്ഷണനശീകരണ മോഹം സഹ്യമായിത്തന്നെ വെട്ടിച്ച് ചുറ്റും കോളിയർ വളരെയ
 ധികം ഭരതവന്ദരകരായിത്തന്നെ. എന്ന സമാശ്വസിക്കാം. അത്രപോലെ
 സാമൂഹീയ മോളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക കോളത്തിലെത്തന്നെ ചുറ്റും തിള
 ത്തനെ പ്രധാന രാമമോഹി വെട്ടിച്ചു ക്ഷണന കൊളിയർ മോഹം ചുറ്റും
 ചുറ്റിപ്പോകുകയും സാമൂഹീയ മോഹം വെട്ടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.
 നാം ഇന്ന് എത്രയും വേഗം ഭരതവന്ദരകരായിത്തന്നെ. എന്നാൽ
 കോളം മഴവർ മോളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. കോളം മോഹം
 ക്ഷണന സാമൂഹീയ സാമൂഹീയ സാമൂഹീയ സാമൂഹീയ സാമൂഹീയ സാമൂഹീയ
 കൊണ്ടു് ഇര കൊളിയർ കൊണ്ടു് ഇര കൊളിയർ കൊണ്ടു് ഇര കൊളിയർ

അന്ത്യപ്രതീക്ഷ

ശ്രീ: പാലാ, നാരായണൻനായർ

ധീരകരമൊട്ടുകൂടേ! നിങ്ങളെന്തായാൽ
കുലമയമൊഴുകാം സന്ധി കീട്ടവിൻ
അരുണകിരണങ്ങളാലാവിൻ ഭവിക്കുമി-
പ്പുലരിയുടെ പുൽകലോരം തുടക്കവെ
ഇരുളിനടമുടൻ വിട്ടുനന്നുതമ-
യരികിലിതകൊണ്ടുതന്നെപ്പുണ്യവീഥികൾ!

വിരതികലരാഞ്ഞൊരി യാത്രയിൽ കൈവരും
കരയിലിവന്നുവന്നൊന്നു ചോദിക്കിലോ,
കരളിരിലൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, ഏതെടം
കരകറിയുമാശയാൽ കരവേരമാണമേ.

കസവണിപ്പുകലമോ, കാഷായവസ്ത്രമോ
കപടമൊഴുകുവാ നില്ലാത്തതാണമുദം
പുതുവരണമലയും മാറിപ്പിടിച്ചു മത്-
പ്പുതിയെടുക്കുന്നതിലൊത്തുന്നതാണി-
അഴിമതികളെല്ലാമേലൊന്നായിരിക്കിലും
വഴിയിലൊരുവേരും പേടിക്കുയില്ലാത്തത്!
ചിരിയടിവിന്നിടം, സന്ധ്യനക്ഷത്രമെ-
ന്നരികിലവസാനമായ് ഞാൻ നടന്നെത്തവേ

* വിവർത്തനം.

ശ്രീചിത്തിരതിരുന്നാഥംഗളം

ശ്രീ: എം. ഭാഗ്ഗവിത്തമ്മ ബി. എ; എൽ. ടി.

വഞ്ചിനാട്ടിൻ ഭാഗധേയസഞ്ചയത്തിൻ മലമായ
സഞ്ചിതസൗഭാഗ്യവാനാം ചിത്തിരരാജൻ

പഞ്ചബാണമുഖ്യരൂപൻ പത്മനാഭപാദകേതൻ
വഞ്ചിഭൂപാലകമൗലി വിജയിക്കട്ടെ.

സ്വപ്രജാപുത്രത്തിനേറ്റും കല്പവൃക്ഷസമനമായ്
ഐപ്പോഴുമാനമേകും സൽപുരുഷേന്ദ്രൻ

സംസ്കൃതമാനസയാകും അമ്മമാറാണിയോടും,
സൗശീല്യസമ്പന്നനായും സോദരിയോടും,

വീഴ്ചരൂപമുണ്ടാന്നിവി വിദ്യാവിശാരദൻ യുവ-
പുരുഷൻ മാന്ത്വസാധുനാം സോദരനോടും

മമഹൃദയമൊരൊരോ കാണവാനിതുന്നാഥം
മമതയോടു കാത്തുപോലാപ്പേരുന്നായകൻ,
തുടയുടെ മനോഹരതമോ മനസ്സുടപ്പു ത്നി-
ന്നിടയിടെ മുഴുകിപ്പോ നിന്റാണകാളമേ!!

ആത്മരൂപനാത്മമിന്നു പാർത്തുവെത്തരിച്ചു
പാർത്തിവൻ ശ്രീചിത്തദേവൻ ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!

പാശ്ചാത്യദേശങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതുവന്നു വഞ്ചിനാട്ടിൽ
മെച്ചമോ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യും മനോരമൻ

കീർത്തിയവളുമായെങ്ങും പരത്തി, തൻ മഹനീയ
ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിലവിളംബരത്താൽ.

പാർത്തലമൊട്ടുക നിത്യമാന്തിയെഴുമിക്കാലത്തും
പാർത്തിവേദൻ ചിത്രരാജൻ ജഗദ്വിഖ്യാതൻ

ആത്മീയനായാതെന്നെക്കൊത്തുരക്ഷിക്കുന്നമഹാ-
കീർത്തിമാനാം സചിവേദസഹായത്തോടെ.

സർവ്വലോകമഹനീയ “ബാലരാമവർമ്മ” ബുനാം
സർവ്വവ്യപിതർക്കുജരാജൻ കിരണനാം

സർവ്വകൗതൻ ജഗദീശൻ കൃപാംബുധിപത്മനാഭൻ
നിവിശകുമ്പകിട്ടട്ടെ സർവ്വംഗളം!!

മാതൃമാണെന്നു ഗവയമുണ്ടിന്നു അറിഞ്ഞുകൂടയോ? അവർ വിചാരിച്ചാൽ
തിരുവിതാംകൂറിനെ വെറും ഒരു പത്താംകിടരാജ്യമായി തരംതാഴ്ത്തുന്ന
തിനോ എന്നാംകിടയിലേക്കു ഉയർത്തുന്നതിനോ സാധിക്കും എന്ന വസ്തുത
വിസ്മരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല.

രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യുടെ വമ്പിച്ച
സ്വാധീനശക്തിയെപ്പറ്റി ലോകനേതാക്കന്മാർ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാ-
ക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഹിററും മൂസാജിനിയും തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളിലെ
അർദ്ധഭാഗം വെട്ടിക്കുറുത്തു നൽകി അവരോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നു. യുദ്ധ
ത്തിനുമുമ്പ് അവളെ പൂർണ്ണമായി ഹിററും ഇന്ന് പശ്ചാത്താ
പത്തോടെ അവളുടെ കരുണയ്ക്കുവേണ്ടി യാചിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ
നിലനിൽപ്പിന് ഏറ്റവും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളത് വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള
“ഇ”യുടെ അനുഗ്രഹമാണെന്നു് അവിടുത്തെ നേതാക്കന്മാർ കക്ഷിഭേദ
മെന്യേ ഉൾബോധിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവർ സഭയ്ക്കു കടാക്ഷിച്ച
തിരുവിതാംകൂർമാതൃമാതൃ അവഗണിക്കാൻ അധികേഷപിക്കാൻ
ഒരുവെടുപ്പ്!

ഗവയമുണ്ടിന്റെ കരയുധമായി വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യെ അപ-
മാനിക്കാൻ ഒരുവെട്ടു് ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും പരിതാ-
പകരം. ലോകാരംഭമുതൽ സ്ത്രീയും വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യും തമ്മിലുള്ള
ബന്ധം അഭേദ്യവും പാവനവും ആയിട്ടുള്ളതാണ്. സ്ത്രീയുടെ പ്രഥമവും
പ്രധാനവും ആയ ജീവിതോദ്ദേശം മാതൃത്വം വഹിക്കുക ആണെന്നു്
ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ ലോകം പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു
പഴഞ്ചൻവാദവുമൊക്കെ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്നു സഹോദരി
മാർ കുറപ്പെടുത്തേണ്ട. സ്ത്രീകൾ അവകാശപ്പെടുന്നതോ ഇഷ്ടപ്പെട-
ുന്നതോ ആയ മറ്റു തൊഴിലുകളിൽ നിന്നു നാം വിരമിക്കണമെന്നോ
ഒന്നും വ്യംഗ്യമായിട്ടുപോലും ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. വക്കീൽപണി,
വാല്യുർപണി, ക്ലാർക്കുപണി, അടുക്കളപ്പണി, നന്നപറച്ചിൽ, ദോഷാല-
ങ്കാരം, പേൻകൊല്ലൽ, മുഖവീപ്പിക്കൽ, ഭർത്തുനിയന്ത്രണം, പ്രണയക-
ലാപം തുടങ്ങിയ ആധുനികവും പുരാതനവും ആയ സകല തൊഴിലുകളിലും
ഉപതൊഴിലുകളിലും ഇരുന്നെത്തുന്നവർ നമുക്കു പ്രവേശിക്കുകതന്നെ
വേണം. പക്ഷേ, ഏതു തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചാലും നാം മാതൃത്വ
ത്തിനു പിന്നെയും വെറുപ്പു എന്ന വാസ്തവം പഞ്ചിപ്പിക്കായി പറയാൻ
പാടില്ലെങ്കിലും നമ്മൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നതാണല്ലോ.

വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ” തിരിഞ്ഞുനോക്കിയില്ലെങ്കിൽ അറിയാതെ
സ്ത്രീകളായ നാം കാണിക്കുന്ന വെപ്പാളങ്ങൾ! വഴിവാടുകളായി, തിരു-
വോണം കാലുകഴിച്ചിട്ടുകൂടായി, തീർത്ഥാടനങ്ങളായി, ഭജനമായി, മരു-
ന്നസേവയായി, അപ്പരേഷനായി, ഭർത്താക്കന്മാർക്കു മരുന്ന്കളും കത്തി-
വയ്പുകൾക്കും ആയി, മാസാമാസം ഫലംകൊത്തു് ഇരിക്കുകയായി, മാസാ-
മാസം നിരാശകളായി പതിക്കുകയും ആയി. വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യുടെ
ഒരു പ്രസാദത്തിനും, ഒരു പുഞ്ചിരിയ്ക്കും, വേണ്ടി തങ്ങളുടെ സർവ്വവും
ഉപേക്ഷിക്കുവാൻകൂടി നാം തയ്യാറല്ലേ?

പണ്ടത്തെ സ്ത്രീകൾ മാതൃത്വത്തെയും വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യെയും
നിരപാധികമായി, അതിരില്ലാതെ, സ്നേഹിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും
ചെയ്തിരുന്നു. “അധികസ്വ അധികംഫലം” എന്ന പ്രമാണമനുസരിച്ച്
കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രസവിക്കുന്നതിനു അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. വൈദഗ്ദ്ധ്യ-
മുള്ള “ഇ” അവരെ കണ്ണുമടച്ച്, ലോഭംകൂടാതെ പ്രസാദിക്കുകയും
ചെയ്തിരുന്നു.

ആധുനികവനിതകൾ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്
ചില മാനസിക ഉപാധികളോടുകൂടിയാണ്. രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യ-
ത്തിലധികം തങ്ങളേ തൊട്ടുകുളിക്കരുതേ എന്നൊരു ഭയനീയ അഭ്യർത്ഥന

യോടുകൂടിയാണ് അവർ “ഇ”യ്ക്കു സാഗതമരുളുന്നത്. തങ്ങളെ ചിരം
ഗർഭിണികളാക്കാനും, പട്ടികളെപ്പോലെ വർഷാവർഷം മൂന്നുനാലെണ്ണ-
ത്തിനേവിതം പ്രസവിപ്പിക്കാനും, തങ്ങളുടെ യൗവ്വനത്തെയും ആരോഗ്യ-
ത്തെയും ധനത്തെയും മനസ്സുചെയ്തെയും നിശ്ശേഷം ഹനിക്കുവാനും ഉള്ള
“ഇ”യുടെ കഴിവുകളെപ്പറ്റി അവർ ഭയപ്പെടുന്നു.

ഇതല്ലാത്ത അറിയാമായിരുന്നിട്ടും ഒരു സ്ത്രീ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യെ
രേഡിയോവിൽകൂടെ പരസ്യമായി അപമാനിക്കാൻ മുതിർന്നു് എത്ര
വിവേകശൂന്യമാണ്? ഒരു സ്ത്രീയുടെ തൊറിനും തിരുവിതാംകൂറിലെ
സ്ത്രീകളെല്ലാം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുകയില്ലേ? സ്ത്രീസമാജങ്ങൾ
ഇനിയെങ്കിലും താമസിയാതെ “ഇ”യോടു ക്ഷമയാചനം ചെയ്യണം.

അഞ്ചാംസോദരിയെ അധിഷ്ഠിപ്പിച്ച ഒരു മുസ്ലീം ആണെ-
ന്നുള്ള വസ്തുത മി. ജിന്ന അറിഞ്ഞെങ്കിൽ അദ്ദേഹം എന്തുതന്നെ ചെയ്യുക
യില്ല. പാകിസ്ഥാൻവാദത്തിന്റെ പിൻതുണയും ജീവനും വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള
“ഇ”യാണ്. അവളുടെ പ്രസാദത്താലത്രെ ബംഗാളിലെയും പഞ്ചാബിലെ-
യെയും മുസ്ലിമുകൾ ഒരു ഭൂരിപക്ഷസമുദായമായി കഴിയുന്നത്. അവർ
ഒന്നു തുമ്പിയാൽമതി, ബംഗാളിലെ മേ:ശതമാനവും, പഞ്ചാബിലെ ഒന്നു
ശതമാനവും മുസ്ലീംഭൂരിപക്ഷം ഒരു നൂറ്റാണ്ടുവരെയായിത്തീരാൻ! പാകി-
സ്ഥാൻ മങ്ങിമാളിക ഇടിഞ്ഞു താഴെപ്പിഴാൻ! ശ്രീ. അയിഷാബീബിയുടെ
പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നു ലീഗ് പരിപൂർണ്ണമായി വിരോധിക്കുന്നു എന്ന്
ലീഗുകാർക്കു കൂടി ഉടൻതന്നെ വ്യക്തമാക്കി അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കേ-
ണ്ടതാണ്.

പ്രകൃതിയുടെ ഗവയമുണ്ടിന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യ്ക്കു പോർട്ടു്
മോളിയോ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഒന്നാണ്. . . ശുദ്ധ, ബെറിബെറി,
കഷണി, വായ്പുണ്ണ, മുഖക്കുരു, ജലദോഷം മുതലായ താരതമ്യേന
നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾ ഏ. ബി. സി. ഡി. എന്ന മുത്തസഹോദരിമാർ നോ-
ക്കുവാൻ, സമുദായത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ് “ഇ”യുടെ ചുമതലയിലാ-
ണ്. നിരവധി യുദ്ധങ്ങളും, ലഹളകളും, പകർച്ചവ്യാധികളും, ക്ഷാമങ്ങളും
മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ നാമാവശേഷമാക്കുവാൻ നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊ-
ണ്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിലും വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യുടെ സാമർത്ഥ്യത്താൽ ജനസംഖ്യ
ഉത്തരോത്തരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഇരിക്കുന്നു. സമാർത്ഥം സദാ-
ചാരം മുതലായവയുടെ വളർച്ചയും അവൾ സഹായമായി നിലകൊള്ളുന്നു.
കുതിച്ചുപാടുന്ന ഭോഗാസക്തിയ്ക്കു അവളാണ് കടിഞ്ഞാൺ പിടിക്കുന്നത്.
ഭോഗാലോലുപരായ യുവതീയുവാക്കന്മാർ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യെ നിറയ്ക്കു-
മ്പോൾ നടക്കുന്നു. അവളുടെ മുഖത്ത് അവർ, ഒരു ഹൈന്ദവസ്ത്രയുടെ മുഖത്ത്
സ്ത്രീകൾകൂടിയും എന്നതുപോലെ ഭയവിഹ്വലരായി വിറയുന്നു. യുവതീ-
യുവാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള വിനോദങ്ങളുടെപ്പോൾ പ്രകൃതിയുടെ ഗവയമുണ്ടിന്റെ
ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന “വിനോദനികുതി”യാണല്ലോ സന്താനങ്ങൾ. ഈ
നികുതിപിരിവു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള “ഇ”യുടെ കീഴിലാണ്.
അവൾ എത്ര കാര്യക്ഷമതയോടെ ഈ നികുതിപിരിവു നടത്തുന്നു! നികു-
തി കൊടുക്കാതെ കയ്യിലിരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത അപത്തിനാലും നോ-
ക്കുന്ന മിടുക്കന്മാരെയും കൊച്ചുമിടുക്കികളെയും അവൾ ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ
മറ്റൊരാൾക്കു പിടികൂടുകയും നികുതി ഹൈന്ദവസമേതം വസുലാക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു!

എന്നിട്ടും ശ്രീ. അയിഷാബീബിയും തിരു: ഗവയമുണ്ടിനും പറ-
യുന്ന “നിരുൽപാദകതപരിരോധകമായ ജീവകത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടു
ഇവിടെ വലിയ ദോഷമാണു വരാനില്ല” എന്ന്. ശാന്തം! പാപം!
മഹാമാന്യയായ സഹോദരി “ഇ”, അവിളക്കുരള ഭാര്യസംഘത്തി-
ന്റെ അക്ലിംഗപ്രസിദ്ധങ്ങളെ നിലയിൽ ഞാൻ ഭവതിയോടു അഭ്യർത്ഥി-
ക്കുന്നു, ഇവരുടെ അജ്ഞത പൊറുക്കണമെന്ന്, തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ത്രീ-
കളുടെമേൽ കോപിക്കരുതേ എന്ന്!”

‘ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഗന്ധർവ്വപ്രതിമകൾ’

ശ്രീ: പി. അനന്തൻപിള്ള എം. എ.

ഏതു ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നാലും ദേവന്മാരോടോ ദേവിയുടേയോ പ്രതിമയ്ക്കു പുറമെ അനവധി രൂപങ്ങൾ കല്പിച്ചും മാതൃകയും കൊത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. അമ്മതിരിയ്ക്കു ചവരച്ചിത്രങ്ങളും ചിലപ്പോൾ സുലഭമേന്മ. എല്ലായിടത്തും ഉള്ള പ്രതിമകൾ ഒരുപോലെ ഇരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും പ്രകടമായ ചില സാമ്യങ്ങൾ കാണുന്നതാണ്. ദൈവവിഗ്രഹങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച് അവയെ വന്ദിക്കുന്നതിനും ആളുകൾ മടിക്കാറില്ല. എന്നാൽ ക്ഷേത്രാധികാരികൾ അവയെ ഉദ്ദേശിച്ചു വഴിപാടുകൾ കഴിക്കുമ്പോൾ, പുഷ്പമാലാങ്ങൾ ചാർത്തുകയോ മുനിൽ വെക്കുമ്പോഴോ ഒന്നും പരിവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. ആളുകൾ ചാരിനിന്നും, എണ്ണയും കരിയുംപാടി അർപ്പിക്കുകയും, രൂപപോലും തിരിച്ചറിയുവാൻ വേണ്ടത്ര അവതീർത്തുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. ചിലതു തുറിച്ചുനോക്കിയും മറുചിലതു മന്ദഹസിച്ച് ഇങ്ങനെ നവരസങ്ങളും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു എത്രയോ സംവാസനങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്നവരും. സ്തോത്രങ്ങളിലെന്നപോലെ വസ്ത്രധാരണത്തിലും ദേഹലങ്കാരങ്ങളിലും ഇവയ്ക്കുള്ള പല സാമ്യവൈവിധ്യങ്ങളും നമ്മെ അത്ഭുതചിത്തരാക്കുന്നു.

ദേവന്മാരോടോ, ദേവിയുടേയോ വിഗ്രഹങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഉഴലുമായി ഇട്ടേക്കിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, ഗന്ധർവ്വപ്രതിമകളെ എടുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും, ദൈവികശില്പവിധാനസിദ്ധാന്തങ്ങളനുസരിക്കുന്നവയായതുകൊണ്ട്, അവയുടെ ഗന്ധർവ്വപ്രതിമകളും ചിത്രങ്ങളും അധികമായി കാണാൻ കഴിയും. നാഗരൂപങ്ങളും ശിവഭൂതഗണങ്ങളുടെ പ്രതിമകളും പിൽക്കാലത്തു കയറ്റിയിരിക്കുന്നത്. പഴയപ്രതിമകളെ ഇങ്ങനെ ദേവപ്പെടുത്തിയും പരിപാലിച്ചുവരുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ട്. അവയിലധികവും തെക്കൻഭാഗത്തുവെച്ചാണ്.

പുരാണങ്ങളിൽ ഗന്ധർവ്വന്മാർ ഒരു പ്രത്യേകവർഗ്ഗമായിത്തീർന്നുവെന്നു കേൾക്കാം. വൈദികസംഹിതയും നോക്കിയാൽ ഒരു ദാദാഗന്ധർവ്വൻ, അതായത് ദിവ്യഗന്ധർവ്വൻ മാത്രമേ അനുജനായിരുന്നുള്ളൂ, എന്നു തോന്നും. അയാളുടെ അധിവാസം, ആകാശത്തും സ്വർഗ്ഗംഗാതീതങ്ങളിലുമാണ്. ജോലി സോമരസ (ആത്മ)പരിപാലനം തന്നെ. പിന്നീട് പുരാണകാലത്തു ഗന്ധർവ്വന്മാരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചപ്പോഴും ദേവപ്രഭുക്കളായ ശാിവലക്ഷണങ്ങൾ തന്നെയാണ് അവർക്കു നൽകിക്കൊടുത്തത്. ഭാരതീയസാഹിത്യത്തിൽ മാത്രമല്ല ഗന്ധർവ്വന്മാരുള്ളത്. ‘അവസ്ഥ’യിലെ ‘ഗന്ധർവ്വൻ,’ ‘ഗ്രീസിലെ ‘കെൻറോസ്,’ ഹൈന്ദവ ‘ഗന്ധർവ്വൻ,’ കണ്ണൂർകടൽത്തീര ‘കുളഭം,’ തെലുങ്കിലെ ‘ഗുറു,’ നമ്മുടെ ‘കുറു’—ഇവയെല്ലാം സംസ്കൃതത്തിലെ ഗന്ധർവ്വശബ്ദത്തിന്റെ രൂപാന്തരങ്ങളാണെന്നു വിശേഷിച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പുരാണികഗന്ധർവ്വന്മാർ ദേവലോകത്തെ ഗൗരവകരമാണ്. അവരുടെ ഗൗരവസംഹാരം വിശേഷാലസരങ്ങളിൽ പലയിടത്തുംചെന്നു പാട്ടുകച്ചേരി നടത്താറുണ്ട്. എന്താനും ഗന്ധർവ്വന്മാരും, അവരുടെ ഭാര്യമാരായ അപ്സരസ്സുകളും ഇന്ദ്രസഭയിലെ സ്ഥിരം പാട്ടുകാരും ആട്ടക്കാരുമാണ്. ഇതെല്ലാം ദേവന്മാരിലെ ഇരട്ടിപ്പാടായിട്ടുള്ളതായി വിവരണങ്ങളുടെ വിപുലീകരണമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ കിന്നരന്മാരും കിംവദന്ത്യന്മാരും ഗന്ധർവ്വന്മാരുടെ വകഭേദങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഏകദേശഗണങ്ങളെപ്പറ്റി ജൈനഗ്രന്ഥങ്ങളും, പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ‘വേദവിജ്ഞാനം’യും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ‘കിംവദന്ത്യന്മാർ’ കുമ്പളങ്ങിയോട്ടിയിലെ നൽകസംഹൃത്തിലും പെട്ടെന്നുവന്നു. തക്ഷശൻ അധിവാസിക്കുന്ന അക്ഷരപുരം കോളിദാസൻ മോലസഭാശാലയിൽ സരസമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വിശ്വമോഹിനികളായ യക്ഷികൾ ഇന്ത്യയിലെ സമതലപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു കടക്കുകയും വരാറുണ്ടെന്നും, രാജധാനികളിലാണ് അവരെ സംവരണ കണ്ടത്തുന്നതെന്നും പല കഥകളും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. യക്ഷികളിലെങ്കിൽ മോലസഭാശാല അതിന്റെ അടുത്ത അവകാശിയായ ഉണ്ണുനീലിസഭാശാല ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു എന്നു സംശയമുണ്ട്.

“യക്ഷ്യംയക്ഷഃ സിന്ധവനിമയം,
നേത്യഹർദ്യസ്ഥലംനി
ജ്യോതിസ്തന്മാ കസുമചിതം
സുതമ സ്രീ സഹായം
ആ സേവതേ മധുരനിമലം
കല്പവൃക്ഷപ്രസൂതം
തപൽ ഗംഭീരമധുരനിമലം
പുഷ്പരോഷാഹരതേഷു—ഉ-മ-ന-

ഇന്ത്യയിലെ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ നോക്കുക. കൊല്ലം ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു “യക്ഷി” കട്ടത്തുരുത്തിയോളം വന്നായി ശ്രീമാൻ രാമൻനമ്പൂരി തെളിയിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു; അതിനു പത്തുനൂറ്റാണ്ടു മുൻപു എത്രയെത്ര യക്ഷികളെ കളിദാസൻ കണ്ടിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്? ഈ വ്യതിയാനം ഇവിടെ നില്ക്കട്ടെ.

ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഗന്ധർവ്വപ്രതിമകളിൽ പലതും ഒരേ സ്തോത്രങ്ങളെ പ്രകടമായി കാണിക്കുന്ന എന്നു പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ചിലതു നഗ്നരൂപങ്ങളിൽ കാണാം. അതുകൊണ്ട് അവയെല്ലാം ചെമ്പിലുവർ വെള്ളത്തും നിറഞ്ഞവരായിരുന്നു എന്നും, ശില്പികൾ ബോധിച്ചുപോലെ നിമിച്ച് എന്നോ പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ശിവ

ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ രൂപങ്ങൾ മിക്കതും നൃത്തം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കാൻ കാണാം. അതിനു പ്രമാണവും ഉണ്ട്.

“നാട്ടുവേദം ദൈവ പൂർവ്വം
ഭരതായ ചതുർത്വം
തതശ്ച ഭരതഃ സംഭവം
ഗന്ധർവ്വസംഗമം
നാട്ടും, നൃത്തം, തഥാ നൃത്യം
അഗ്രേ ശംഭോഃ പ്രയുക്തവാനം.”

—അഭിനവദർപ്പണം

ഗന്ധർവ്വന്മാരുടെ പ്രതിമ കൊത്തുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു പ്രത്യേക സംഗതി കിരീടം പാടിയിട്ടുള്ളതാണ്. തലമുടി ഭംഗിയായി കെട്ടിവെച്ചിരിക്കാം.

“ദേവതാശ്ചാപി ഗന്ധർവ്വം
മുക്തോ വിവർജിതഃ
കൗവ്യംസ്തേ മഹാരാജ
ശിവരൈരപശോഭിതഃ.”

—വിഷ്ണുധർമ്മോത്തരപുരണം

ക്ഷേത്രശില്പങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന “മാനസാരം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു ല്യായം മുഴുവൻ ഗന്ധർവ്വപ്രതിമകൾക്കുവേണ്ടിയാണ്. ഗന്ധർവ്വന്മാരുടെ ദാദാതിരിയ്ക്കും കൂട്ടമായും ഉള്ള നില്പ്, സംഗമ സാമഗ്രികളോടുകൂടിയ കരതലങ്ങൾ, അണിയേണ്ട ആഭരണങ്ങൾ—ഇതെല്ലാം അതിൽ വ്യക്തമായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേയരം, താടകം, കണ്ണുകൾക്കുള്ള, നക്ഷത്രമാലകൾ മുതലായവ എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് പ്രതിമകളിൽ സംവിധാനം ചെയ്യേണ്ടതെന്നു സൂക്ഷ്മമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബ്രഹ്മം, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരന്മാരെ അകമ്പടി സേവിക്കുന്ന മട്ടിൽ വാലോട് വാലായി അനവധി ഗന്ധർവ്വരൂപങ്ങൾ ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൊത്തിയിരിക്കുന്നതു കാണാം. അതുപോലെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുകളിൽ (ചിലപ്പോൾ ശ്രീകോവിലിന്റെ ഭിത്തികളിലോ, ഗോപുരഭിത്തികളിലോ) പാണവന്മാരുടെ മാലകൾ ചാർത്തുന്ന മാതൃകയും കാണാം. ബുദ്ധവിഗ്രഹങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ അപ്സരസ്സുകളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ദേവന്മാരുടെ പല്ലക്കുകൾ ചമക്കുന്നതും ഗന്ധർവ്വന്മാരുടെ ജോലിയായതാണ് ആ വിധത്തിലും രൂപങ്ങൾ കൊത്തിയിട്ടുണ്ട്. ക്ഷേത്രപാലത്തായ ഗന്ധർവ്വന്മാരുടെ ഭീമകൃതിയിലുള്ള പ്രതിമകൾ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നാലുശാലകളിലും (നാലമ്പലത്തിനു വെളിയിൽ) സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് ആരംഭം ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതാണ്. തമിഴ്നാട്ടുകളിൽ വലിയ പ്രളയംവന്നപ്പോൾ തലപ്പാലം, ഉടുപ്പം ധരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു നാട്ടുകാർക്കു സരിച്ചു വ്യതിയാനമായി വിചാരിക്കാം.

ഗന്ധർവ്വന്മാർക്ക് ‘അശ്വമേധം’ സംവരണ കാണുന്നതാണ്.

“കസ്യ ചിന്നമുഖംശാലകായതപാൽ,
കസ്യ ചിരശ്ചമഭാഗശരീരതപാൽ.”

എന്ന ക്ഷീരപാമിയുടെ അമരകോശവ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും അശ്വശരീരവും, നരമുഖവും, അല്ലെങ്കിൽ നരശരീരവും അശ്വമുഖവും ഇങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ആകാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഫലായുധന്റെ ‘അഭിധാനചിന്താമണി’യിൽ,

“കിന്നരസ്യാൽ കിം പുരുഷോ
മയൂരാശ്വമുഖസ്തഥാ.”

എന്നും കാണുന്നു. ഇങ്ങനെ കിന്നരന്മാർക്കും ഗന്ധർവ്വന്മാർക്കും അശ്വമുഖം കല്പിക്കുന്നതിൽ പാണ്ഡിതന്മാർ ഭിന്നഭിപ്രായക്കാരാണ്. ഇതനുസരിച്ച് രണ്ടുവിധത്തിലും കൊത്തിയിട്ടുള്ള പ്രതിമകൾ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതാവശ്യമില്ല. ‘മാനസാരം’യിൽ കിന്നരന്മാർക്കു ഇന്നയിന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ വേണമെന്നു വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിസ്തരയന്ത്രം അതിവിടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ അനേകം കൊത്തുപണികൾ പ്രസിദ്ധ ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കാണാം. കാഞ്ചീപുരം, രാമേശ്വരം, ഉദയഗിരി ഇന്ത്യയിലെ ചുരുക്കം ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഗന്ധർവ്വപ്രതിമകൾക്കു മാഷ്യശരീരവും, ചിറകും കൊത്തിക്കൊടുത്തു. കൈയിൽ തുഞ്ചമുഖം ഉണ്ടായിരിക്കാം. ശില്പികൾ പാണ്ഡിതന്മാരുടേയും കവികളുടേയും കല്പനകൾ അംഗീകരിച്ചാണ് ഈ രൂപങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

എന്തായാലും ഗന്ധർവ്വപ്രതിമകളിലായിരുന്നു എങ്കിൽ നമ്മുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നവർക്കു ഹിന്ദുക്കളുടെ സൗന്ദര്യകല അഭിനവീകരണം സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതെന്നു എന്നു സംശയമുണ്ട്. എന്നാൽമല്ല, സമുദായസംരക്ഷണയന്ത്രം എന്നൊരു ദേവതാവിശ്വാസത്തോടു കൂടിയ ഗന്ധർവ്വന്മാരുടെ ദർശനവും ഭക്തിസംവൽക്കമായിരിക്കാം എന്നുള്ളതിലേക്കു അവരുടെ ക്ഷേത്രത്തിലുള്ള പെരുമാറ്റംതന്നെ നല്ല തെളിവായിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ചുവരിലും, തറയിലും, വഴിയിലും സ്വന്തം രൂപങ്ങൾക്കൊണ്ടു നിറച്ചാൽ പാശ്ചാത്യയന്ത്രങ്ങൾ മാത്രം അവർ വിഷമിക്കേണ്ടതല്ല. സൗന്ദര്യവിധാനവും പെരുമാറ്റമില്ലാത്ത മട്ടിലായാൽ ഉദ്ദിഷ്ടഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു വിശേഷിച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

രാജകീയസന്ദർശനം:—ബ്രിട്ടനിൽ ക്രൈസ്തീയൻ ഗവർണ്ണർസി ലെ ഇന്ത്യൻപട്ടാളത്തെ ബ്രി: രാജാവും, രാജ്ഞിയും, എലിസബത്തും, മാർഗാരറ്റ് രോസ് എന്നീ രാജകുമാരിമാരും സന്ദർശിച്ചുവസരത്തിലെടുത്ത ചിത്രം. പേജ് മുകളിൽ:—ബ്രി: രാജ്ഞി ഒരു ഇന്ത്യൻ ഫ്ലെയിംഗ് ആഫീസറോടു സംസാരിക്കുന്നത് ചിത്രത്തിൽ കാണാം. പുറകിൽ ഇന്ത്യൻ സർവ്വസെന്റാധിപനായ ഫീൽഡ് മാർഷൽ ക്ലാഡ് ആക്കിൻലക്കിനേയും രാജ്ഞിയുടെ ഇടതുഭാഗത്തു് രണ്ടു രാജകുമാരിമാരെയും കാണാം. ബ്രി: രാജാവിനെ: ഇന്ത്യൻ ആർമി ബ്രിഗേഡിയർ മ. ചന്ദ്രശിഖരയും മറ്റും പരിചയപ്പെട്ടതിനെക്കുറിക്കുന്നതാണ് ടോറോ മുകളിൽ കാണുന്ന ചിത്രം.

മുകളിൽ:—പ്രസിഡൻറ് ടൂമൻ(നടുക്ക്) ടൂമൻറെ ഇടതുഭാഗത്തു മി. ചർച്ചിലും, വലതുഭാഗത്തു മാർഷൽ സ്റ്റാലിനും. മി. ചർച്ചിൽ: യുദ്ധാനടക്കുന്നവസരത്തിൽ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ ബ്രിട്ടനെ പ്രതി വിധികരിച്ചു പോട്ട്സ് ധമിലെത്തി മാർഷൽസ്റ്റാലിൻ, പ്രസിഡൻറ് ടൂമൻ എന്നിവരെ സന്ദർശിച്ചുവസരത്തിലെടുത്ത ചിത്രം.

ഇടതു്:—ചൈനിസ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ പ്രസിഡൻറായി 1949-ൽ കപ്പെട്ട മാർഷൽ ചിയാങ് കൈഷങ്ക്. പേജ് മുകളിൽ:—ബ്രി: പ്രധാനമന്ത്രി മി. ആറ്റാലി.
വലതു്:—ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിൽ മേധാവിയായ ഫീൽഡ് മാർഷൽ വൈക്കരണ്ടു മാണ്ടു്ഗോമറി.

ആന്ധ്ര, തമിഴ്നാട് ഈ ദേശങ്ങളിലെ
നഗരങ്ങളിലെന്നപോലെ കേരളത്തി-
ലെ മുഖ്യപട്ടണങ്ങളിലും പ്രതീക്ഷിക്കുക

• നാഗയു • • • ജയമ്മ •

അഭിനയിക്കുന്ന

പുതിയ തെലുങ്കു പടം

= ത്യാഗയു =

ശ്രീരാമഭക്തനായ ശ്രീ ത്യാഗരാജസ്വാമികളുടെ ചരിത്രം!!!

For Kerala Contact:

Associated, Ernakulam

പ്രദർശനദിനം സമീപിക്കുന്നു!

• ഇക്കൊല്ലത്തെ പുതിയ തമിഴ് പടം!!

— കിടകിം —

Producers — തമിഴ്നാട് ടാക്കീസ്

Direction — ആചാർ (who directed Mangamma)

Cast

- ബേബി കമല
- ടി. സുരേഷ്കുമാർ
- വിജയകുമാർ
- കൃഷ്ണവേണി
- ടി. എസ്. ബാലയ്യ
- ടി. എസ്. ദാമോദരൻ
- ടി. ആർ. രാഘവൻ
- കൊളത്തുമണി

Etc.

Rights for Travancore with - കൊച്ചിൻ ഫിലിംസ് കോർപ്പറേഷൻ

Distribution for Travancore - അസോസിയേറ്റഡ്, എറണാകുളം

‘ഭാഗ്യവന്തം പ്രസൂയേത
മാ ശുഭം മാ ച പണ്ഡിതം’

ശ്രീ. സി. എസ്സ്. സബ്രഹ്മണ്യൻചോറി

നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കാളേജിൽനിന്നും കൈമിസ്ട്രിയും ഫിസിക്സും പ്രത്യേകവീക്ഷണങ്ങളായി പഠിച്ച് ബി. എസ്. സി. പരീക്ഷയിൽ ഡിസ്റ്റിങ്ഷനോടുകൂടി ജയിച്ചു. മദിരാശി മെഡിക്കൽ കാളേജിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രം പഠിക്കണമെന്ന് ഒരു അശ്വംഗ്രാഹം എന്റെ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തെ ഗുഹിച്ചിരുന്നു. അതിനുകൂടിയായിരുന്നു മേല്പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങൾ ഏടുത്തത്.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തുനിന്നും മദ്രാസ് മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ പ്രവേശനം കിട്ടണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് അയച്ചെങ്കിലേ സാധിച്ചു. ഞാൻ മുറപ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ വേണ്ടു എല്ലാം ഉള്ളുകൊണ്ടുചോട്ടുകൾ യഥാകാലം യഥാസ്ഥാനത്തു സമർപ്പിച്ചു. പാലയുപേയ്യർ യിപ്പാതെ ക്ലാസ് കയറാത്തതോടുകൂടി വെറുപ്രദേശം; വേണാധിപം വോള പേർ പക്ഷത്തോളം; പ്രാതിനിധ്യം കാരണ വർഗ്ഗയോഗ്യത; കർമ്മരഹിതമായ വിദ്യാലയജീവിതം; അടുത്ത പരീക്ഷകളിൽ പ്രായം; തീരത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ വിജയിയ്ക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാക്കിക്കൊണ്ടു ദിവസംകഴിച്ചു. ഗവൺമെന്റിന്റെ തീരുമാനദിവാസം അടുത്തു. പല കേരവികളും നാട്ടിൽ പരന്നു. പൊളിറ്റിക്കൽ പൂൾ ന്നും, മതകാര്യപൂൾ ന്നും, വലിയ ഇടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ശിപാർശപൂൾ ന്നും, രാജ്യത്തുവരിയ്ക്കുന്ന പൂൾ ന്നും, നിയമസഭയുമെമ്പാൾ പൂൾ ന്നും എന്നിങ്ങനെ അധികാരികളു ബാധിക്കുന്ന പല പൂൾ ന്നങ്ങളെയും ഈ ഞരങ്ങത്തു പൂൾ ന്നത്തോടു ബന്ധിച്ചു വിമർശനങ്ങളും ചർച്ചകളും ധാരാളം കേട്ടുകൂടാറി, എന്റെ തീർച്ചയ്ക്കു ചലിച്ചു.

സംബന്ധപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഒന്നുകാണാൻ ഉപദേശം കിട്ടി. ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രേരണയും. അപേക്ഷകളെല്ലാം മറയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഒരാൾ; പരമാധികാരി ടിവാൻജിയാണ്; ഫയിൽ ഭടന്മാരിലൊരാൾ സന്തോഷം പോയി; എന്നു മറ്റൊരാൾ; ഇത്രവളരെ പക്ഷവിധ എനിക്ക് അത്രവളരെ വലിയ അത്ഭുത കണ്ടുപോയതുകൊണ്ടു സാധ്യമാണോ? കാര്യമെന്തുവിട്ടു അധികകാലമാകാത്ത വിദ്യാർത്ഥികൾ സാത്താശക്തിയെ സാധാരണയായാണെന്നു അറിയേണ്ടതായിരിക്കണം. “ഇരുന്നൂ” ടിവാൻജിയെ ആരുമോ കാരണമെന്തെന്നു കാര്യമില്ല. “മരിച്ചു” നോക്കി അദ്ദേഹം ചെന്നുവെക്കുകയും എന്ന് അവിടെത്തന്നെ കീഴയിരിക്കുന്നതിനുള്ള മറുപടി അവിടെനിന്നും എന്നു മറുപടി.

ഫലം വ്യക്തമായി. എന്റെ വേദ കൂട്ടത്തിലില്ല. കൂട്ടക്കാരെയെല്ലാം തന്നെ ഞാൻ അറിയാം. മിറാഞ്ഞെപ്പിന്നെപ്പറ്റി വിചാരിക്കാൻ എന്റെ കൂട്ട പ്രായത്തിനു അധികാരമില്ല. ഒരു സന്ദർശനം സംഭാഷണമോപേക്ഷാ നടത്താതെ “ഫലിറാ” നിർമ്മിക്കുന്ന വിധി—ആ രാഗസം കഠിനമായ ഇല്ലാത്തതായിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയൊന്നിടത്തുനിന്നും വിട്ടുപോകാൻ നിങ്ങൾക്ക് അധികാരമില്ല.

கனகசபைக்குக் காணியாக அந்நாள் அந்த உரையின் மூலம் அந்த அமைதிப் பேரவையின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அந்த உரையைக் கேட்டுக் கொண்டனர். அந்த உரையின் மூலம் அந்த அமைதிப் பேரவையின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அந்த உரையைக் கேட்டுக் கொண்டனர். அந்த உரையின் மூலம் அந்த அமைதிப் பேரவையின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அந்த உரையைக் கேட்டுக் கொண்டனர்.

ഒരു സാഹസികമായിത്തന്നെ എടുത്തുവെച്ച അത്ഭുതകരമായ കഥയാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. അതിന്റെ പേര് ഏന്റിക്ലോസ്റ്റർ എന്നാണ്. അത് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഒരു വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുതിയ തലമുറയാണ്. ആ ഒരു ശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം എഴുതിയ "എന്റിക്ലോസ്റ്റർ" എന്ന പുസ്തകം—എന്റിക്ലോസ്റ്റർ എന്നാണ്—ഒരു ഉദ്യോഗം നൽകി.

എട്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ നാദേശത്തെ വന്നുകണ്ടു വരിച്ചു. വിശ്വാസപൂർവ്വമായും വിദഗ്ദ്ധമായും ജോലി നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എനിക്ക് എന്റെ മേലോപ്പം കിടക്കൊഴുത്ത കല്ലറ നൽകി. ശിശുപാഠത്തിലെ അച്ഛനമ്മയും മരിച്ചു നിർമ്മാണമായ എന്റെ വളർത്തു എന്റെ അച്ഛൻപെങ്ങൾ മിണ്ടാതെ നടക്കുകയ്ക്ക് എനിക്ക് മാറ്റുന്നതും എന്നെ വാത്സല്യപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട തിരുവനന്തപുരം നഗരം. ഞാൻ ശ്രീപത്മനാഭനേയും ശ്രീകണ്ഠേന്ദ്രനേയും ഓർത്തു. കോവിഡലുഴന്നുളളതുകൊണ്ട് അകലെ മറ്റി
 ഏങ്ങിനിന്ന് ശ്രീപത്മനാഭനേയും—വൃത്തവും പ്രബോധനവും മമതയും
 വിനയവും മത്സരിച്ചു പ്രശോഭിക്കുന്ന എന്റെ പൊന്തത്തുറയെ കണ്ണു നീക്കുക
 ഞ് ഉള്ളുനിൽക്കെ കൈകൾ. ഈ മനോരാജവിനെ ശ്രീവഴംകോടി നൽകി
 യവജ്യാംഭരണാലയത്തിലേക്ക്—അഗ്നിമയജ്യാംഭരണിയിൽ അമ്മയുടേ
 മനസ്സെഴുതിയിട്ടു. ഹൈന്ദവജ്യാംഭരണി കണ്ടിരുന്നതിൽ ഏറ്റവും
 ഉദ്യോഗാർത്ഥനായ പ്രസംഗനിർത്തലിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. പക്ഷേ നേളവീരനാ
 മേയും ശ്രീനാഥനാമയും മൈതാനപ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടു.

സ്റ്റോർട്സിനുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യമുദ്രയാണ് അങ്കിതമായ ബ്ലേസർ കോട്ടംധരിച്ച സായന്തനങ്ങളിൽ ഞാൻ മെയിൻറോഡെ നടക്കുക പതിവായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തിലെ ആ പ്രിയപ്പെട്ട രാജമർദ്ദം. സാരിയും പമ്പോടയും പൊതിഞ്ഞ തണിൻകുടുംഭം ആ വഴിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ എന്റെ കണ്ണുകൾ മറുവശത്തേയ്ക്കു പോകും. ആണങ്ങളെ കാണിക്കാനും അവരെക്കൊണ്ടു നോക്കിക്കാനും അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണുങ്ങൾ ഈ വിചിത്രവേഷങ്ങൾ ധരിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്. എന്ദിക്കും എന്റെ തണ്ടു് ഉണ്ടു്. അതിനെ ഞാൻ ബഹുമാനിക്കും. അമിതാനന്തോടെ സംരക്ഷിക്കും. കലാവിശേഷം! കലാരസികർ നോക്കി രസിക്കട്ടെ.

എനിക്ക് നൽകിയ പ്രഥമപരാജയംകൊണ്ട്—ഡേവിഡ് കാളേജിലേയ്ക്ക് പ്രവേശനപരീക്ഷയിലെ പരാജയംകൊണ്ട്—എന്റെ നാസ്തിൽ ചെലിച്ച തികക്ക

അധികം വാറിയിട്ടില്ല. ആത്മാഭിമാനത്തിനേല്പിക്കപ്പെട്ട ആ മുറിച്ച് ഉണങ്ങിയിട്ടില്ല. ഞാൻ ഒരു വാമശീലനായതു തെറ്റല്ലെന്നെ.

“മാണി, ആ ദേവൻകാറിലുള്ള ‘സുഷമാകുടീരം’ ഞാൻ വാങ്ങിയിരിക്ക
യാണു്. പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം ചാഞ്ചാടുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണു് അവിടം. നീ അവി
ടെപ്പോയി കറോറം റോമസിക്കണം. ഉടൻ യാത്രയയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കാമുള്ളു.” വലി
യമ്മ ആജ്ഞാവിധിച്ചു. കൂടുകേടേ എന്ന ബാധിച്ചുകൊണ്ടു ചൈതന്യശൃന്ഗത്താൽ അ
വർ കണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു ചികിത്സയായിരിക്കണം ഇതു്.

[illegible][illegible]

മുനിഷ്കളെ വഴിയേ ഞാൻ നടന്നു. രണ്ടുനൂറു ഫർലാങ്ങിനപ്പുറത്തുവെച്ച് ഒരു മനുഷ്യനേ—അതേ ഒരു മനുഷ്യനാത്തന്നെ കണ്ടു. “മീശയം താടിയാ ചെട്ടു ഭവാനോറാം വിരളതെ” എന്ന കൂട്ടപ്പാഠകക്കുരന്റെ വണ്ണ ശരീരയുക്തം. മുഖം ഒരു കറുപ്പാലു ഞാടംകൂട്ടതന്നെ. നെററിയുതാഴെ കണ്ണുകളും മൂക്കിന്റെ അറ്റവും മാത്രമേ കണ്ടുനോക്കൂ. എന്റെ ചോദ്യം അയാളോട്. ആ കരടി താന്റെ വായുക്കു സ്ഥാനത്തുള്ള കോടകൾ കലാ ഇളകി അടങ്ങി. ഒരു ഒന്നും എന്റെ ശബ്ദഗ്രാഹണയന്ത്രത്തിന് പിടികിട്ടിയില്ല.

മാസ്സം അവയവങ്ങളും തളിൻ ഞാൻ മുഖിൽകണ്ടു വഴിയെ നടക്കൊണ്ടു. കാലുകൾ മേൽക്കുകോടെ കിഴോട്ടു നീങ്ങി. ഒരു മനുഷ്യവാസസ്ഥലവും അവിടെ യെങ്ങും കണ്ടില്ല. ഒരു നൂറുമൈൽ ദൂരം നടന്നെന്നു തോന്നി. പക്ഷേ വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ അമ്പതിൽ ഒന്നുപോലും ആയിക്കാണുകയില്ല. എന്നേപ്പോലെ മാനസ്സിടിഞ്ഞു അമ്മന ഒരു മനുഷ്യൻ കാലദൂരങ്ങൾക്കു വല്ല അർത്ഥവും ഉണ്ടോ? അവിടെയെങ്ങാനും കിടക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. എന്ന വിചാരത്തോടെ ചുറ്റും ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചപ്പോൾ ഒരു വളവിന്റെ വലത്തുവശത്തായി ഒരു വഴിയും അതിന്റെ അറ്റത്തു് എഴുത്തു മിക്കവാറും മാഞ്ഞ ഒരു ചുണ്ടുപലക ഒരു തൂണിന്മേൽ നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു. അടുത്തുചെന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ദേവൻകാവു് എന്നു കല്പിച്ചു വായിക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു.

ആ വഴിയ്ക്കു അധികം അകലെയല്ലാതെ മീറ്റിച്ച് ആറുപാപ്പില്ലാത്ത ഒരു 'കെട്ടിടം' എന്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടു. പരിത്യജിക്കപ്പെട്ട നിരാനന്ദമയമായ ആ വീടും ചുറ്റുപാടുകളും എന്റെ തണുത്തുരുവിയിൽ ഹൃദയത്തെ അസ്വതരമിസ്രത്തിലേയ്ക്കു തള്ളി. അതാ! ഒരു ദിവ്യജ്യോതിസ്ഫലംഗം പെടുന്നു ആകാശത്തിൽ നിന്നെന്നുപോലെ മുമ്പിൽ അവതരിച്ചു. അതു് എന്റെ ഹൃദയത്തിന് മുട്ടുനൽകി. കൂറിയു മനസി, കർത്തികാ വരിത; പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അസ്തമനസ്യ ത്വന്റെ സുവർണ്ണകിരണങ്ങൾ പരിസരങ്ങളെ ഭംഗം അർപ്പിച്ചു.

അവളുടെ ആകൃതി ആകർഷകം—ആകർഷകമെന്നവളാൽ സ്രീസരസ്വതി
 ത്തന്റെ പരമകാഴ്ചകളായി നമ്മൾ സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉഗ്രിയും മേനകയും രണ്ടും
 തിലോത്തരയും ഒന്നിച്ചപ്പോൾ ഒരു ദ്വാര രൂപം പുറപ്പെട്ടിരുന്നുവോയെ.

മാതൃസ്നാനം കാഴ്ച ലഭിച്ചു. എന്നിക്ക ഒരു ആശ്വാസം. “വരണം” ഞാൻ ഒരു ഹെക്ടറിപ്പോടുകൂടി അവളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. എന്റെ ദുഷ്ടികൾ അവളുടെ മുഖത്തേയ്ക്കുചെന്ന് അവിടെ നില്ക്കാനി.

“വരണം” ഒരിക്കൽക്കൂടി എന്റെ ചൊടികൾ പാഞ്ഞു.

അവൾ ചിരിച്ചു. ഹിമാലയഗിരിയുടെ മഞ്ഞുകെട്ടുകളിലൂടെയുള്ള സൂര്യോ
ദയംപോലെ—അതു പ്രകാശിച്ചു. കരോളുടെ ഉജ്വലമായി—എന്നാകാം.

“സുഷമാകുടിനത്തിലേക്കുള്ളവഴി ഏനിക്കു പറഞ്ഞതുകേൾക്കുമോ?” എന്റെ നാമ്യം ധൈര്യപ്പെട്ടു.

“സുഷമാകട്ടിരമോ?” സരസ്വതീദേവിന്റെ വീണക്കമ്പികളുടെ സ്വരം!

“അതേ, എന്റെ അച്ഛൻപെങ്ങളുടെ—വെളിക്കുന്നിൽ വലിയമ്മയുടെ

“നിങ്ങൾ അവരുടെ മരുമക്കനാണോ?”

“അതേ—അല്ല, അവരുടെ മകളുടെ ഭർത്താവല്ല. അവരുടെ മകൻ.”

അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഒന്നു കോണി. ആ നന്മയിലുള്ളതികൾ ഏന്റെ മുമ്പാകെ പതിഞ്ഞു. അവൾ ഇടയ്ക്കുകയെ മലത്തിൽ പെരുവിരൽ നീട്ടി ആ മുടിഞ്ഞ വീടിന്റെ നേർക്ക് ചൂണ്ടി.

“എന്നും—നിങ്ങളുടെ” അതു യഥാർത്ഥം”

“എന്റെ വലിയമ്മയുടെ—”

“എന്താ പറഞ്ഞത്?”
“എന്റെ വലിയമ്മ പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ—അതുകൂടി ഞാൻ അത്ഭുതമായിട്ടു—സൂക്ഷമാകൂടീരം...അതായത്...ഭയം—”
“നിങ്ങൾ നഗരജീവിതം സംഭാവനയിൽ കിടന്നു ജീവിച്ച ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണ്. ഇല്ലേ? ഞങ്ങൾ നാട്ടുവൃന്തകൾ—ഞങ്ങൾ വെറും സാധാരണരീതിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്നവരാണ്. അവരുടെ ഭാഗ്യമേന്മയെ മറികടക്കും ബാഗ്ഗാവകളും—ഇവിടെ ഭാഗ്യമെട്ടിയ കടലുകളും തടികൊണ്ടുതീർത്ത നാലുകെട്ടുവീടുകളും. ഞങ്ങൾ—”
“ഓ! ശരി-ശരി!”—ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതായത്—ഇവിടെ ഒരു നല്ല ദിക്കു...ഈ വീടു...
“മുഴുവൻ പറയൂ.”
“നിങ്ങൾ കൂടെവന്ന് ഈ വീടു മുഴുവൻ എന്നെ ഒന്നുകൊണ്ടിട്ടു തന്നെ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നത് ഒരു ഭയങ്കരമായ അധികപ്രസംഗമാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുമോ എന്നൊരു പേടി...നിങ്ങൾ...”
അവൾ ആ തല അല്പമേറും ആട്ടി സമ്മതം സൂചിപ്പിച്ചു. അവളുടെ തലയെടുത്തിരിക്കുക ഒരു വിശേഷമനോഭാവത്തെ ഉണ്ടാക്കി.
അവൾ ആ ചെടികൾ ഇടതുവശത്ത് വളർന്നിരുന്ന ആ വീടുവഴിയെക്കൂടി തിരിഞ്ഞുനടന്നു. ഞാൻ അടുത്തു പിറകെ. അവൾ വാതിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു: ഞാൻ സഞ്ചിതാർന്നു വലിയമ്മയെന്ന താക്കോലെടുത്തു താഴെത്തട്ടെത്താക്കോലോടുകൂടി അതു തുറന്നു മലർന്നുകഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ അകത്തേയ്ക്കു കടന്നു.
“നല്ല ജനലുകൾ—” അവൾ പറഞ്ഞു—“ഒന്നാൽക്കൂടി പണിത്തരം.”
“സംശയമില്ല. കണ്ണാടിപ്പലകകൾ ചേർന്നുള്ള അമിതഭാരം അനേകവിധ് അവ അധഃപതിച്ചിട്ടില്ല.”
“നിങ്ങൾ ഒരു ദോഷമെങ്കിലുമുണ്ടാ—ഞാൻ പോകുന്നു.”
“നിങ്ങളും—അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കുക—ഒരു കസേരയോ സ്കൂട്ടറോ കൂട്ടിലോ തട്ടുപടിയോ മേശയോ ഒന്നുകൊണ്ടും ഈ വീടു അലംകോലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ ഏറ്റവും പുതിയ ആശയങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും യോജിച്ചതു—എന്നാൽ ഇതുവരെ ഞാൻ വിചാരിച്ചത് എന്റെ വലിയമ്മ ഒരു പഴമക്കാരീ...
“നിങ്ങൾ ഇവിടെ താമസിക്കാൻ പോകയാണോ? ഒരു അകസമാനം പോലും ഇല്ലാത്ത ഇതിൽ—”
“എന്തുകൊണ്ടു വയ്യ? ഞങ്ങൾ പട്ടണനിവാസികൾ അതൊന്നും അത്ര കൂട്ടാക്കുന്നവരല്ല.”
ഞാൻ ഒരു കോസിയോ ബുക്ലാക്കോ കൊണ്ടുവരട്ടെ. എന്റെ അനുജൻ ഒരു ബായിസ്സുട്ടാണ്. അവന്റെ പക്കൽ ചില കിടപ്പുസാമഗ്രികൾ ഉണ്ടു്.”
“ഒരു ബുക്ലാക്കോ മാത്രം തന്നെ ഞാൻ അത്ര വാങ്ങാം. അതിസൂക്ഷ്മമാണ്. എനിക്കിഷ്ടമല്ല.”
അവൾ ഒരു ഹസ്സുചലനംകൊണ്ടു യാത്ര പറഞ്ഞു പോയി. ആ ഉള്ളം കൈയും വിരലുകളും കേതകീകസ്യമങ്ങൾ!
ഞാൻ അന്നുരാത്രി കഴിക്കേണ്ട ആ വീടൊക്കെ ഒരു നോക്കിക്കാണാൻ ആരംഭിച്ചു. അതു ഏതാണെന്നുവീടും പരസ്പരലിലാണെന്ന് ഞാൻ ആദ്യം തന്നെ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു മുടിഞ്ഞ ഒരു വീടു ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അവിടെവിടെ ചേർന്നുകഴിഞ്ഞു ചിത്രപ്പാർ പൊങ്ങിയും ഉള്ള തറ—കുമാരൻ അടന്നു പല ദിക്കിലും കല്ലും കട്ടയും തെളിഞ്ഞ ചുവരുകൾ; തുലാങ്ങളിൽ ചില തൊടിത്തറയും വളത്തറയും പൊളിത്തറയും ഉള്ള തട്ടു; ചിതലിച്ച പൊടിഞ്ഞ മേച്ചിലോടു കൂടിയ മേൽപ്പുര; എന്തിന് മനുഷ്യവാസത്തിന് ഒട്ടും പറ്റാത്തതല്ല ആ വീടു. ഞാൻ ആ ദൈവഭൂതികയെ കാത്തു.
അവൾ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷമായി. ഇപ്പോൾ ഒരു കാര്യം, തന്നത്താൻ ഭാടിച്ചു; “ഫാർഡ് കോറിന്” ഒരു ആത്മാവും നല്ല സൗന്ദര്യവും ഉണ്ടെന്നു ഇതുവരെ എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നില്ല. അവൾ എനിക്കു—തളൻ വശംകെട്ടു എനിക്കു അടുത്തുകൊണ്ടു വന്നതു. ക്ഷീരസാഗരകന്യകയെപ്പോലെ—പാലം തേനിലിട്ടു ഉണക്ക നേന്ത്രപ്പഴവും. ഞാൻ ആവരണംകഴിക്കുന്നത് അവൾ ഒരു ജനൽപ്പടിയിൽ കയറിയിരുന്ന നോക്കിക്കാണിരുന്നു.
“നിങ്ങൾക്ക് ഈ ദേശം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് തോന്നുന്നു.”
“എനിക്കു—ഞാൻ ആരായിരുന്ന. ഈ പരിസരം “ആപാദമധുരവും ആലോചനാമൃതവും.”
“പച്ചക്കള്ളം പറയാതിരിക്കൂ. ഈ മിറാസനെ എത്രയേകാം. നിങ്ങൾ കോഴിച്ചുമ്പോൾ എണ്ണിറാ എന്ന് മുത്തങ്ങാപ്പല്ലം മുടിയുമ്പോൾ പഠിച്ചുകയറുന്ന മല്ലോ.”
“ഞാൻ മിറാത്തിന്റെയും പാമ്പിന്റെയും കാഴ്ചമല്ല പറഞ്ഞത്. ഞാൻ പറ—പറഞ്ഞതു...നിങ്ങളെ...നിങ്ങളെപ്പറ്റി...”
“എന്തു?”
“ഞാൻ—ഞാൻ—” എന്റെ മനസ്സും—സർവ്വം വികാരതരളിതമായിരുന്നു. ഞാൻ പെട്ടെന്നു പറഞ്ഞു, “അതേ നിങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ.”
അവൾ എണ്ണിറാറിന. അവൾക്ക് ആറടി ആറാലും പൊക്കമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. അവളുടെ സ്വതസ്സം സ്വതസ്സം എന്നെ തവിട്ടുപൊടിയാക്കുമെന്ന് അപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിച്ചുപോയി.
“നിങ്ങൾ ധൂംഗാരം അഭിനയിക്കയാണോ? എന്നോട്—”
“ഞാനോ? ഈശ്വരോ രക്ഷ. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്നു?”
പണ്ടു മെയ്ത്തി ആ കാട്ടാളനെ നോക്കിയില്ലേ? നോക്കിയിരിക്കണം. ഞാനും ആ വീടു മാത്രമല്ല അവിടെയുള്ളതെല്ലാം ദഹിച്ചുപോകത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു നോട്ടം.
“ഞാൻ പോകയാണു്.”
“അയ്യോ—പോകരുതു്. എന്റെ നില മഹാകഷ്ടത്തിലാവും. എന്റെ ദേഹിയും ദേഹവും അത്യന്താധരം...”
അവൾ പോയി.
ആ വെളിച്ചവും പൊലിഞ്ഞു. ഇരുട്ടു മാത്രമായി.
ഞാൻ അവിടെയിരുന്നു; ഇരിക്കാവുന്നിടത്തോളം ഇരുന്നു. ക്ഷമകെട്ടപ്പോൾ ഒരു കിടന്നുനോക്കുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അവൾ ഇടുംവെച്ചുപോയ ബുക്ലാക്കോമെടുത്തുകൊണ്ടു വീട്ടിനകത്തു കടന്നു. ആൾ പാക്കായെന്നു ജീണ്ണാലെയെടുത്തു മുടിഞ്ഞ ഒരു കടലിലേ നിലത്തു നിങ്ങൾ ആരെങ്കിലും കിടന്നു നോക്കി

യിട്ടുണ്ടോ ആരോ? ആ ഭാഗ്യം നിങ്ങൾക്കു വരാതിരിക്കട്ടെ. കമ്പും കല്ലും കരടും കട്ടിവിടിച്ച ചിതപ്പാർ ഇടതുവശത്ത്; വിരിപ്പിന് ഒരു കമ്പിളിമൃതം. ശരശയനം. ഞാൻ ഭീഷ്മരോ? ആണിക്കട്ടിലിൽകിടന്നു ശീലിച്ച കൃഷ്ണൻ തപസ്വിയായ യോഗിയുമല്ല. ഞാൻ കിടന്നു. എത്രനേരമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എനിക്കു തോന്നിയത്—അന്നത്തരം മുപ്പതുനാഴികയും അനാത്തിയൊൻപതേക്കുക്കുലയരയ്ക്കാൽ വിനാഴികയും കഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നാണ്. ഒരു കക്കടക്കുടന്റെ “കൊക്കരക്കോ” ഇടിനാദംപോലെ എന്റെ ചെവികളെത്തു കയറി. ഞാൻ “ഞെട്ടിമുന്നെത്തുകൊണ്ടു്” ഉറങ്ങിയില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഉറക്കംവരാത്തവരെപ്പറഞ്ഞുകൂടിയിൽ വിദൂരം എന്നെ ചേർത്തിട്ടുവെച്ചു.
ഞാൻ എണ്ണിറാറിന. ഉടനെ തുടങ്ങി ഒരു മഴ. മേൽപ്പുര ചോർന്നു വെള്ളത്തുള്ളികൾ പാറക്കുഴക്കുഴന്നുപോലെ വീണുതുടങ്ങി. ഞാൻ നേരേ ചോർച്ചയില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു ചുരുങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ തെറിവെള്ളത്തിന്റെ ആക്രമണം! അർജ്ജുനന്റെ ശരപ്രയോഗപരിശീലനംപോലെ. ഒരു രാത്രിയിലെ ജീവിതം? നമ്മുടെ നാനാശി വേണോ? നരകങ്ങളെല്ലാം ഈ ഭൂമിയിൽതന്നെ.
മുഷ്ടം മനുഷ്യത്തോടുകൂടിത്തന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കഴിയുന്നതുംവേഗം ഞാൻ താമസിച്ചുകഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ട “ആ സൂക്ഷമാകൂടീരം” ആദ്യംപോലെ ആവശ്യകൃമത്തിന് അതിന്മേൽക്കുറുപ്പും ശരിയാക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. ആദ്യം ചില ദിക്കിലെങ്കിലും ചോർച്ചവരാതെക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നു നോക്കുന്നതിനു ഞാൻ മേൽപ്പുരപ്പുറത്തുകയറി—
“കട്ടാ—മാണീ...നീ അവിടെയെവിടെ ഇരിക്കുന്നതെന്തിന്?”
“സൂക്ഷമാകൂടീരത്തിനു മോടി പിടിപ്പിക്കാൻ.”
എന്റെ വലിയമ്മയുടെ ചോദ്യവും അതിനു വേറെൊരാൾ കൊടുത്ത ഉത്തരവും എന്റെ ചെവികളിൽ പതിച്ചു.
എന്റെ വലിയമ്മയുടെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ ആ വിളി എന്നെ താഴത്തേയ്ക്കു തള്ളിയിടാത്തതു് ആയുസ്സിന്റെ ബലംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്.
“സൂക്ഷമാകൂടീരമോ! ഇതെന്തൊരു കൃത്താണ്!” സ്വപ്നമോ മായയോ മന്മതിഭാഗ്നിയാ? എന്നു കാളിഭാസനെ ഉൾക്കൊള്ളാത്തതു് അവയ്ക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു് കായിരിക്കും.
“എന്റെ വലിയമ്മേ, അതേ, സൂക്ഷമാകൂടീരം”
“നീ എന്താണ് പറയുന്നത്? ഞങ്ങൾ പഴയ ആളുകൾ—ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാരെ നേരമ്പോക്കുകൾ ഗ്രഹിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു വയ്യ, എന്റെ കമ്പി നീ കണ്ടിട്ടേ?”
“കമ്പിയോ വലിയമ്മേ—ഇല്ല. ഞാൻ—”
“നീ സൂക്ഷമാകൂടീരത്തിലേയ്ക്കു പോകാത്തതു്?”
“സൂക്ഷമാകൂടീരമല്ലേ ഇതു്?”
“നീ പിന്നെയും നേരമ്പോക്കു പറയാതെ ഇറങ്ങിവരു.”
“ഇവിടെയെവിടെയോളമുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരീ...
ഒരു സാരിയുടെ വാൽ ആ വീട്ടിന്റെ ഒരു കോണുപറ്റി മറയുന്നത് എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടു.
മിന്നലിന്റെ വേഗത്തിൽ കാര്യത്തിന്റെ സാരം എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. അതുപോലെതന്നെ വേഗത്തിൽ ഞാൻ രാജ്യേയ്ക്കു് ചാടി. മറുവശത്തുകൂടി ഭാടിച്ചെന്നു ആ ചിത്രപ്പാർവാരായ പിടികൂടി.
“നിന്റെ സമാധാനം? ഉം പറയൂ.” ഞാൻ ആവേശത്തോടെ ചേദിച്ചു.
“പൊന്നങ്ങന്നേ, ഞാൻ ഇവിടെ ഒരു കൃഷിക്കാരന്റെ മകളാണേ.”
“കററം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കററക്കാരീപ്പെണ്ണങ്ങളെല്ലാം ഇങ്ങനെ വല്ലതും പറയൂ.”
“ഞാൻ...ഞാൻ...
“സത്യം പറഞ്ഞേയ്ക്കൂ...
“ഇങ്ങനെ ഒരാൾ വരുന്നുഎന്നും നിങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിക്കണമെന്നുംമറ്റും എന്റെ അച്ഛന് നിങ്ങളുടെ വലിയമ്മയുടെ ഒരു കമ്പി ഇന്നലെ വന്നു. ഞാനാണു കമ്പി വാങ്ങിയതു്.”
“കള്ളക്കണ്ടമെന്തിനുള്ളതേ, നീ എന്നെ ഇതുവളരെ കളിപ്പിച്ചു കാഴ്ചപ്പെടുത്തിയതു് എന്തിന്?”
“നീ എന്നെ തുറിച്ചും മിഴിച്ചും നോക്കിയതിനുള്ള ശിക്ഷ. നാണമില്ലല്ലോ. വലിയ പഠിത്തക്കാരൻ! പരീക്ഷക്കാരൻ! പെണ്ണങ്ങളോടു വേണ്ട മര്യാദ പഠിക്കണം. ഇതു നഗരമല്ല; നാട്ടുവുമാണ്. ഞങ്ങൾ പുതിയ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ശീലിക്കാത്തവരാണ്...
അവളുടെ പ്രഭാഷണം പെട്ടെന്നു നിന്നു. മുറക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്ന മുഖപേശികൾ അയഞ്ഞു. അല്പകൾ കാണത്തക്കവണ്ണം പൊൻതമരപ്പൂ വികസിച്ചു. വെള്ളമണി കിലുങ്ങിയതുപോലെ ഒരു കിലുകിലാറാം. അവൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.
“കൊള്ളാം. ചേട്ടൻ ഇനി പെണ്ണങ്ങളെ തുറിച്ചുനോക്കരുതു്.”
“കള്ളപ്പച്ചക്കട്ടി! നോക്കിയ്ക്കോ! നിന്റെ ഈ ഇളംകഴുത്തു് പൊന്നും ചങ്ങലകൊണ്ടു ഞാൻ കെട്ടും.”
“അയ്യ! കടലിൽവളർന്നു കളിപ്പെണ്ണാണോ കൊട്ടാരവാഴ്ന്ന കോടീശ്വരൻ!”
ഞങ്ങൾ മോറാവശത്തേയ്ക്കു ചെന്നു.
“വലിയമ്മ ആരോടോ സംസാരിക്കുകയാണ്.”
“എന്റെ അച്ഛനോട്.”
“മാണീ, ഇതു മേലേവീട്ടിൽ വലിയമ്മമാനാണ്. ഈ കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ.”
ആ കമ്പിന്റെ ചരവിൽ ഒരു ചെറുപൊയ്കയുടെ തീരത്തു് പൂപ്പലതാ ഫലപ്രകൃതസുഖമായ ഉദ്യാനത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടുകൂടിയ സന്ദേശമായി പരിലസിക്കുന്ന സൂക്ഷമാകൂടീരത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ മധുവിധു മധുരമധുരമായി കഴിഞ്ഞു.
തിരുവിതാംകൂറിന്റെ “ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡവലപ്പ്മെന്റിൽ” കാര്യമായി മുതൽ മുടക്കിയിരുന്ന വലിയമ്മയോ മേലേവീട്ടിലെ യജമാനനും മാത്രമായിരുന്നില്ല, എന്നെ വിവാഹത്തിൽ കുടക്കിയ ദുരളോചനാസംഘത്തിലെ കൂട്ടുകെട്ടുകാർ. എന്നെ ഇപ്പോൾക്കുവെച്ചുതന്നെ മഹാമനസ്സുന്റെ കൈയും അതിലൂന്നായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പിന്നീടു് അറിഞ്ഞു.

വേണുഗാനം

ശ്രീ: കെ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള എം. ഐ.

വിശാലമായ ഒരു മൈതാനം. പരിഷ്കാരഭാസം മനുഷ്യനെ വഴിതെറ്റിക്കുന്ന പട്ടണപ്പകിട്ടിന് പുണ്യപിരാമിട്ടും, ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യം സാക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ ഉതകുന്ന ഗ്രാമാന്തർഭാഗത്തിന്റെ ഏകാന്തതയെ സ്വാഗതം ചെയ്തും വിളങ്ങുന്ന പുണ്യഭൂമി. അതാ, മനോഹരമായ ഒരു രാജ്യം. അതേ കമനേകം ശതദിനങ്ങൾ കൊണ്ടാടിയ ഈ മഹാവൃദ്ധന്റെ ഉറച്ച നില അത്യന്തം ആശ്ചര്യജനകമായിരിക്കുന്നു. കാലപുരുഷന്റെ കരവാളത്തിൽനിന്നും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള പരക്കുകൾ ഈ ബോധി വൃക്ഷത്തിന്റെ പ്രായനിർണ്ണയത്തിനു പറവിയ മുരടുകളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു.

പട്ടണത്തിൽനിന്നും വന്നെത്തുന്ന വിശാലസുന്ദരമായ രാജപാത. അത് ഉല്ലാസസമേതം അശ്വമേധത്തിന്റെ ചുവടുവരെ പാഞ്ഞുവന്ന്, അതിനെ അതിക്രമിക്കാൻ അറച്ചുനിൽക്കുന്നു. മരവശമാകട്ടെ, കാട്ടരുവി കളഞ്ഞപ്പോലെ ഗ്രാമഭൂമിയിലേയ്ക്ക് പൊട്ടിയൊഴുകുന്ന ഒരയ്യടിപ്പാതകളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമായി കാണപ്പെടുന്നു. ഈ സന്ധിയിൽ വിവേകികൾക്ക് മാർഗ്ഗാർത്ഥ്യം അനേകായിരം അനുഭവങ്ങളുടെ ഭ്രഷ്ടാവും വക്താവുമായി ഈ ചിരജീവി പ്രശോഭിക്കുന്നു.

നാനാതപത്തെ നാരായണരാക്കി തഴയുന്ന നഗരജീവിതത്തിൽ ഭൂമിച്ച് നവയുഗം പ്രതീക്ഷിച്ചു പായുന്ന പരിഷ്കൃതങ്ങളുടെ പ്രസംഗവേദി. നഗരവാസികളുടെ ജീവനാഡിയായ ഗ്രാമീണരുടെ ചുമട്ടുതാങ്ങി. തരകന്മാരുടെയും തടസ്സന്മാരുടെയും താങ്ങുലശാല. അധികാരാധികാരത്തിൽ സഹോദരരേയും സർവ്വസാക്ഷിയേയും മറന്ന് സായന്തനവിശ്രമത്തിന് ഭൂമികുലുക്കിപ്പക്ഷിപോലെ നടന്നുചെല്ലുന്ന സോഹംഭാവക്കാരുടെ വിനോദരംഗം. കസ്തിക്കുട്ടികളുടെ കൂത്തരങ്ങ്. ലോകമേതറവാടായിക്കരുതുന്ന പുണ്യവാന്മാരുടെ വിദ്യാമന്ദിരം. ഇങ്ങനെയുള്ള വിവിധഭാവങ്ങളുടെ കർമ്മസാക്ഷിയത്രേ നമ്മുടെ അശ്വമേധ.

നേരം സന്ധ്യയാകാറായി. അന്ധകാരത്തിന്റെ പട്ടയിൽ നിന്നും രൂപമെടുത്ത പക്ഷികൾ വീണ്ടും ആ ശാന്തഭൂമിയിലേയ്ക്കു തന്നെ യാത്രയാകുന്നു. പക്ഷികൾ പരമാഹ്ലാഭഭരിതരായി വാനൊലിമുഴക്കിയും അല്ലാതെയും ചേക്കേറാക്കി പറക്കുന്നു. കർമ്മഭവന്റെ കരകൗശലശാലയിലെ വിശ്രമസമയം അറിയിക്കാൻ വന്നെത്തിയ സന്ധ്യാസമീരന്റെ പുപല്ലികളോടുപേന്ന് നടന്നുമാടുന്നു. പ്രകൃതിശാപിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിലിരിക്ക സമത്ജസമായുള്ള ഈ പരിസരത്തിൽ ഉലകങ്ങൾ ചിറകുതെളിച്ച് സന്നദ്ധരാകുന്നു. ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ കടന്നുചെന്ന് നത്തപിടിക്കാനത്രേ ഈ ഉദരഭരികളുടെ ശ്രമം! കഷ്ടം!!

അച്ഛാപ്പാദർ പതിവുപോലെ ആൽത്തറയിൽ ആസനസ്ഥനായി. അദ്ദേഹം അറിയുന്നവരും അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നവരുമായ ഒരു സംഘം ആളുകൾ ചുറ്റും വന്നിരിപ്പായി. ഈ സന്നാഹം വിനോദത്തിനു വകയുള്ളതാണെന്നു കരുതി, ആലിനചുറ്റും അങ്ങിങ്ങായി നിന്നിരുന്ന പരിഷ്കാരികൾ സാകൃതമന്ദസ്മിതം തൂകിക്കൊണ്ട് യോഗിവയ്ക്കന്റെ സമീപത്തേയ്ക്കു വീങ്ങി. ചപലതപലതാൻ യൗവ്വനമരംകൊണ്ട് മഹാമേരുവും മണൽത്തരിയാക്കാമെന്നുള്ള വ്യാമോഹത്താൽ കുതിച്ചുപാടുന്ന യുവാക്കൾ അവരേതന്നെ സ്വരങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് അച്ഛാപ്പാദന്റെ ചുറ്റും കൂടി. ഈ താടിക്കാരന്റെ തത്ത്വപാഠഭേദം തരിപ്പണമാക്കാനാണ് അവരുടെ സമാഭേദം.

മുഹൂർത്തം സമാഗതമായി. മൗനമുദ്രിതനായ മഹായോഗിയുടെ കണ്ണമുറച്ചിയിൽനിന്നും സംഗീതാമൃതം പ്രവഹിക്കുന്നു. വടപത്രത്തിൽ പള്ളികൊണ്ട് വൃന്ദാവനത്തിൽ വളർന്ന വിളയാടി വാസുദേവന്റെ വേണുഗാനധ്വനി! ജനനമരണാത്മകമായ സംസാരദുഃഖത്തിന് പരമൗഷധം! വൈവിധ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനരംഗമായ ഏകതപത്തെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്ന ദിവ്യമന്ത്രം! ജ്ഞാനകർമ്മങ്ങളെ സമനിലയിൽ സംയോജിപ്പിച്ച് ലോകത്തിന് ക്ഷേമവും ശാന്തിയുമരുളുന്ന സത്യഗാനം! സത്യാന്വേഷകന്റെ സഞ്ചാരം സുഗമമാക്കുന്ന മത്ജമുരളി! ഹാ! എന്തൊരാറാദം! ശ്രോതാക്കൾ ആനന്ദപൂർവ്വകിതരാകുന്നു! ആ സന്നാതന സംഗീതത്തിന്റെ ചാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു അവർ സ്വയമേവ തിരിയുന്നു. അനന്തകല്യാണനിധിയായ ആ വേണുവിനുണ്ടോ കല്പപാതത്തിലും നാശം വരണം!!

ലയവേദിയായ യോഗിയുടെ കണ്ണനാദം കാലാനുസരണം മൃദുവായമണ്. അദ്ദേഹം ഏതമാരഭിച്ചു. ശിഷ്യവർഗ്ഗവും ക്രമേണ അചാര്യന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ പിൻതുടർന്നു. ആനന്ദത്തിന്റെ അനന്തശക്തിയിൽ മുഴുകി, കാണികളിൽ ചിലർ സ്തംഭിച്ചുനിന്നു. ചിലരാകട്ടെ ഇതിൽ അശ്ര

VILLAGE UNIONS AND PANCHAYATS IN TRAVANCORE

Spear-heads of Rural Rehabilitation Campaign

Rajyasevanirata Dr. M. K. Gopala Pillai,
Director of Public Health & Registrar of Village Unions & Panchayats

WITH a growing net-work of Village Unions and Panchayats, and other cognate agencies and organisations, Travancore is taking rapid strides in the campaign launched forth for state-wide rural rehabilitation. Of the various rural reconstruction agencies, Village Unions and Panchayats alone function as statutory Village Self-governing Bodies. These two types of organisations have been constituted under the Travancore Village Panchayats and Unions Acts. Steadily increasing in number, the Village Unions are fast developing into a major feature of rural resuscitation in the State. These institutions have already brought within their orbit, an area of operations as large as about 700 sq. miles and a population of over 9 lakhs.

Consequent upon the measures implemented by Government for the fuller democratisation of the Village Unions, all these self-governing bodies have now passed under a non-official regime with elected Chairmen and with non-officials constituting no less than half the number of members. All the local officials belonging to the various nation-building Departments and vitally connected with different phases of village uplift work, are associated with the Village Unions as official members.

A many-sided and comprehensive programme has been chalked out for the Unions and Panchayats. The main objectives held in view are the provision of improved means of communication, water-supply arrangements, irrigation, midwifery service and medical aid, and of facilities for sanitation, conservancy, street-lighting, care of live-stock, and development of agriculture and cottage industries. The provision of cultural and recreational amenities also receives due attention. In implementing their programme of activities, the Village Unions and Panchayats strive to engender in the rural community, a spirit of self-help and a desire for better living and brighter outlook. Raising the standard of living, and the attainment of self-sufficiency, are the ideals animating the activities of the Unions and Panchayats, in consonance with their avowed aims to develop into well-organised economic and cultural units broadbased on sound foundations. Many are the Unions where the spirit of self-help has been successfully evoked and canalised, with the result that several miles of village roads, many bridges and other useful Public Works have been completed at considerable cost by the ryots themselves. On the Food-production Front, the Unions and Panchayats are quite alert and are contributing their co-operation towards the "Grow-more-food Campaign". Proposals are envisaged for giving a further impetus to all the diverse activities of the Unions and Panchayats, so as to quicken the tempo of their progress.

The Government have now embarked upon a large scale village uplift scheme of far-reaching benefit to the rural population in the State. The inauguration of this laudable project and the unfolding of its five-year plans, are bound to vouchsafe to our villages, all progress and prosperity, under the fostering care of the benign Government of His Gracious Highness the Maharaja whose constant solicitude is the promotion of the welfare of His Highness's loyal and devoted subjects.

ഷം കൌതുകം തോന്നായ്കയാൽ അവിടെനിന്നും യാത്രയായി. ഗാനവും ഏതവുമൊന്നും അവരുടെ ഇട്രിയങ്ങൾക്ക് വിഷയിഭവിച്ചില്ല. മറുഭുവരുടെ സ്തുതിവചനങ്ങൾക്കേട്ട് അവർ കയറുതു:—

“വേണുഗാനം! കഷ്ടം! ഇങ്ങനെയും വ്യാജപ്രകടനങ്ങളുണ്ടോ? ഈ താടിക്കാരനാണത്രേ വേണുഗാനം മുഴക്കുന്നത്! പാട്ടുണ്ട്, കൂത്തുണ്ട്; എന്തെല്ലാം അസംബന്ധങ്ങളാണ് പാടിപ്പം പകപതയുമുണ്ടെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ഇക്കൂട്ടർ ജലപിക്കുന്നത്. ഇവരാണ് മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ!”

അവർ പരിഭവിച്ചു യാത്രയായി. യോഗീന്ദ്രൻ ഭാവനിവൃത്തനായി. അദ്ദേഹം അശ്വമേധത്തെ നോക്കി മന്ദസ്മിതംചെയ്തു. ചന്ദ്രൻ ശീതളകിരണങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു.

ശാന്തിയും ധൈര്യവും നൽകുന്ന തരളവായു. തടിയും തടി യോടു ചേർന്ന ശാഖകളും അതിനെ നിശ്ചലമായിനിന്ന് ആസ്വദിക്കുന്നു. ഇലകളാകട്ടെ പരിഭൂമിച്ചിളകി വശാകുന്നു! ശാന്തം പാപം!

“പലപല അസ്വസ്ഥതകളും അസൗകര്യങ്ങളും ഒരു പരിഷ്കാരിയ്ക്കു ഹിതകരം അതിഥിയായി അകപ്പെട്ടപ്പോഴാണ്, നാം അനുകൂലിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. നിന്നാൽ “ഫർണിച്ച്”-അതായത് കസേര മേശ മുതലായവ-കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു “ഡ്രയിംഗ് റൂം”-എന്നവയുടെ ബംഗ്ലാമുറിയിൽ-കുറേനേരം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനാലാകാം ദണ്ഡനായ അവനും പോകുന്നില്ല. തിരിയാൻപാടില്ല, പിരിയാൻപാടില്ല, സ്വതന്ത്രമായി ഒരു കാൽനീട്ടാൻ പാടില്ല. അറിയാതെ ഒരു മരുസങ്കേതത്തിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് ഉള്ള സാധനമുടലും വിജിഷ്ടവാണ്. നേരമറിച്ച്, ഒരു പൂമുഖം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വലിയ വാനത്തണിണ്ണ, അങ്ങിങ്ങു കുറേ ടപ്പുകൾ പല്ലായും, അടകിൽ ഒരു വെറിലടങ്ങും, ഹാ: എത്ര പരമാനന്ദം! ഇതന്ന ഇരുപ്പിൽ നീട്ടി രണ്ടുനൂറു രൂപ

[illegible]

ALUMINIUM

And

Its Alloys

THAT WONDER METAL-WE MANUFACTURE AND SELL

"Crown Brand utensils for kitchen use and for other Civil, Military, Railway and Hospital needs."

Milk Drums and Vats for Dairy Farms. Waterbottles, for the Army, Navy, R. A. F., and Police. Ingot and its Alloys for Industrial purposes. Mess tins and other articles for the Department of Supply. Bottles, Cans, Percolators and other containers for the Chemical and pharmaceutical Industry. Granulated Ingot for the Steel Industry. Sheets for Aircraft and other Industrial uses. Wire for Ornaments, Welding and other purposes. Radio Horns for Broadcasting Services. Castings Industrial, Structural and other descriptions. Coagulating pans for Rubber Industry. Basins for Tea Industry. Frames, Dials, Hands and Numerals for Office Clocks, Railway Regulators and Public Towers. Blades for Fan Industry. Shoelasts for Shoe Industry. Pulleys and Tubes for Silk Industry.

ALL OF THEM NEED ALUMINIUM-AND WE SERVE THEM ALL

We Make all types of fabricated and cast articles according to designs given.

ALUMINIUM SCRAP

Old and worn-out Aluminium sheet utensils are not valueless. We purchase them any time.

JEEWANLAL (1929) LIMITED

MANAGING DIRECTOR:- Rai Bahadur HIMCHAND K. SHAH.

Calcutta, Bombay, Madras, Rajahmundry, Delhi, Aden, Rangoon.

The Asian Assurance Co. Ltd.

ESTD: 1910

"ASIAN"

H. O. BOMBAY.

A S I A N Marches from MUCH to MORE and MORE to MOST and is a MONUMENT of SAFETY and SECURITY and a TOWER of CONFIDENCE.

Maintains REPUTATION for PROMPT Settlement of CLAIMS and ECONOMIC MANAGEMENT.

Can be classified as one of the OLDEST and STRONGEST financially, Offering the MOST UP-TO-DATE and CHEAPEST method of INSURANCE.

Its ever increasing popularity speaks for its STRENGTH, STABILITY and SOUNDNESS. You need not be dazzled by BIG NAMES AND FUNDS. They do not PROFIT you. There is no reason why you should PAY MORE and get LESS for name sake. ASIAN POLICY is the BEST POLICY and cost you LOWEST. In your own interest we advise you to INSURE your LIFE AND PROPERTY with THIS FRONT RANK NATIONAL INSTITUTION.

Transacts: LIFE, FIRE, MOTOR CAR Etc.

Branches: In all leading towns of India.

AGENCY terms and conditions: Attractive and Unparallel. Come on make your future safe by representing "ASIAN."

For Further particulars write to:-

THE ASIAN ASSURANCE CO. LTD.,
ALLEPPEY.

S. M. Sundram Iyer

M. I. S. E., A. M. Tech. I. (C. I. Brit.)

PROPRIETOR

Announcement

KERALA FILMS LIMITED

have great pleasure in announcing
that their maiden

Malayalam Talkie Film

YACHAKI

a soul-stirring drama of All-India reputation
with
a galaxy of brilliant luminaries of the stage
is about to be produced from
one of the leading Studios
of South India.

Await for Details:—

KERALA FILMS LIMITED
CHANGANACHERRY.

INDIAN RELIEF BANK LTD.

(Incorporated in British India with limited liability)

Head Office:

Godown St., MADRAS.

Branches:— Madras, Palamcottah, Quilon,
Tangasseri & Tenkasi.

Branch in Organisation:- **TIRUNELVELI.**

Deposits accepted at favourable
rates to be ascertained on applic-
ation; Loans & overdrafts granted
on proper security. All kinds
of banking business transacted.

P. K. Thomas B. A., B. L., B. COM.,

Managing Director.

V. Mariapackiam,
Manager.

വസൂത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മൽപിടിത്തത്തിൽ

വസൂക്ഷാമത്തെപ്പറ്റി എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു? ഈ പ്രാദേശികനെയ്ത്തുസംഘത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലിരിക്കുന്ന കോവാപ്പറേറ്റീവ് കൈത്തറിവ്യവസായം വസൂക്ഷാമം ദുരീകരിക്കുവാൻ കഴിവതൊക്കെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതിന്റെ പല കൈത്തറിയെയ്ത്തുമാറ്റുകളും അവയോടനുബന്ധിച്ച നെയ്ത്തുസഹകരണസംഘങ്ങളും ഏജൻസികളും മുഖാന്തിരം പുസ്തകശിര്യുന്നത്ര തോതിൽ ഉൽപാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും പ്രസിദ്ധൻസിട്ടൊക്കെയുള്ള അവയുടെ 40 എമ്പോറിയങ്ങൾ മുഖാന്തിരം വില്പന നടത്തിക്കൊണ്ടുമാണ് ഈ വസൂക്ഷാമം ദുരീകരിക്കുന്നത്. മാതൃകയും തരവും ഡിസൈനും ഏതുതരം വസൂധാരണത്തിനും

ഏതുതരക്കാക്കും യോജിക്കുന്നവയാണ്. സാധാരണമാകുന്നതിൽ നിന്നു നേരിട്ട് ഉപഭോക്താക്കൾക്കു വിൽക്കുന്നവിലയ്ക്കു നൽകപ്പെടുന്നതും നെയ്ത്തുസംഘത്താൽ കർശമായി നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതുമായ മദ്രാസ് സഹകരണകൈത്തറിനെയ്ത്തുതരങ്ങൾ (മദ്രാസ് കോവാപ്പറേറ്റീവ് ഹാൻഡ്ലും ഫേബ്രിക്സ്) നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന പണത്തിന് ഏറ്റവും വലിയ പ്രയോജനം നൽകുന്നു. മറ്റൊരവിടെയെങ്കിലും നിന്നു വസൂക്ഷാമം വാങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് മദ്രാസിലോ മൊഹൂസിലോ ഉള്ള നെയ്ത്തുസംഘത്തിന്റെ എമ്പോറിയങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് സന്ദർശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കു ലാഭമുണ്ടാകുന്നതാണ്.

കൈത്തറികളിൽനിന്നു നേരേ നിങ്ങളുടെ ഹസ്തങ്ങളിലേയ്ക്ക്.

യോത്തികൾ, സാരികൾ, ഷർട്ടിംഗുകൾ, ടവ്വലുകൾ, പ്രിൻറുകൾ, ജിംപോംസ്, ഫിൻസ്, ഫർണിഷിംഗ്ഫേബ്രിക്സ്, ടേബിൾ ലിനൻ, ബെഡ്ഷീറ്റ്കൾ, കൈലേസുകൾ, ലുംഗികൾ, തോളിലിടുന്ന തുണികൾ, കൊതുക്വലകൾ, കോസുകൾ, തലയിണകൾ.

മദ്രാസ് കോവാപ്പറേറ്റീവ് ഹാൻഡ്ലും ഫേബ്രിക്സ്.

നിയന്ത്രണവിലയ്ക്ക് പുതിയ സ്റ്റാക്കുകൾ.

The Madras
Handloom Weavers' Provincial Co-operative Society Ltd.,
No. 6-A, Woods Road, Mount Road, Madras.

Lakmi Offers
TO THE NATIONAL MINDED PUBLIC

OUR
EXPERIENCE AT
YOUR SERVICE

Shirting
Coating
Bedsheets
Upholstery
Curtain Cloth

*All woven with
TWISTED
Coloured yarn*

Lakshmi Textiles Limited,

Nedumkad, TRIVANDRUM.

കെ. കേശവരവ്യർ

ജവല്ലേഴ്സ്, മെയിൻറോഡ്—കൊല്ലം.

എല്ലാത്തരം സ്വർണ്ണം, വെള്ളി ഇവയിലുള്ള ഉരുപ്പടികൾ മിതമായ ചാർജിൽ ക്രിപ്തസമയത്തു ചെയ്യുകൊടുക്കണം വില്പനയും തയ്യാർ. വളകൾ, മാലകൾ, അഡ്വൈസ്കട്ടകൾ ഇവകളിൽ ഡൈ ചെയ്യുകൊടുക്കണം സ്വർണ്ണം, വെള്ളി ഇവകൾ വാങ്ങുകയും വില്പനയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

സന്ദർശിപ്പിൻ!

സന്ദർശിപ്പിൻ!!

ശ്രീ

ഭഗവതിവിലാസം —

പോറികാഫിക്ടബ്ബ്

ബസ്സ്റ്റാൻറിനസമീപം, ചേത്താല.

Prop: എ. രാമചന്ദ്രൻപോറി.

ആയുർവ്വേദജ്ഞാൻ ഡോ. ഷാൻസ്

ശുദ്ധ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾ കത്തിവെയ്ക്കുന്ന

കേരളത്തിലെ പ്രഥമ സ്ഥാപനം.

മറ്റു ഫലപ്രദമായ ചികിത്സകൾ—മിതമായ വില.

ജയഭാരത് ആയുർവ്വേഡ് സ്റ്റോർസറി

H. O. പുതുപ്പള്ളി.

ബ്രാഞ്ച്:- കായംകുളം A. O. & P. O.

N. B. പി. എ. രാമചന്ദ്രൻ, വൈദ്യകലാനിധി & ഏ. എസ്. വി. മലയാളത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള “ആയുർവ്വേദസുവിവേചനവിജ്ഞാനം” അച്ചടിച്ചു തയ്യാറായിവരുന്നു. ആവശ്യക്കാർ ഉടൻ പേജ രജിസ്റ്റർചെയ്യിക്കുക.

ഓടയാദർശം

By വിചാൻ, ടി. സി.

സർദാർ കെ. എം. പണിക്കർ, മനോഹരി ഉള്ളൂർ തുടങ്ങിയവരുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായ ഒരുത്തമകാവ്യം. വില രൂ. ൧. കൈരളീമഠം, പത്തനാപുരം.

N. B. ‘ശ്രീരാമവിലാസം’, ‘ഉദയം’, ‘വിദ്യാനന്ദം’ തുടങ്ങി എല്ലാ പുസ്തകശാലകളിലും കിട്ടുന്നതാണ്.

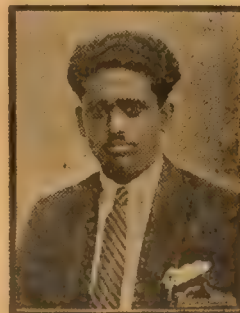
“വൈദ്യരത്നം പി. എസ്. വാര്യേഴ്സ്”

കോട്ടയ്ക്കൽ ആയുർവൈദ്യശാല

ഏജൻസിത്താമിസ്: മല്ലയ്ക്കൽ—ആലപ്പുഴ.

ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രങ്ങളിൽവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠമെന്നു ലോകപ്രസിദ്ധമായ ടി സ്ഥാപനംവക എല്ലാവിധ ഔഷധങ്ങളും ഇവിടെ വില്പനപ്പെടുന്നു.

പ്രൊപ്രൈറ്റർ, ആർ. എൻ. അയ്യർ.

ദന്ത ചികിത്സാലയം,
കായംകുളം

DR. V. N. SANKAR
(Varanappally)

Specialist in dental gold work
(Established in 1105 M. E.)

Time: From the 1st of Chingom 1122
9 to 12 & 1 to 6

തൊഴിലാളി ഒഴിവായിരിക്കുന്നതാണ്.

Mr. K. N. SANKUNNY PILLAI B. A. & B. L., KOTTAYAM.

begs to announce that the six different Motor Transport Companies managed by him, have been amalgamated and consolidated into one Concern under the name and style of

“SWARAJ MOTORS LIMITED,”

The new Company controls the Passenger Transport between:

KOTTAYAM—ALWAYE
KOTTAYAM—DEVICULOM
KOTTAYAM—THODUPUZHA
KOTTAYAM—ERATTUPETTAH
KOTTAYAM—KUMILI
KOTTAYAM—MUNDAKAYAM
KOTTAYAM—ERUMELI
KOTTAYAM—KOZHENCHERRY

and a host of other mofussil services and the TOWN SERVICES at KOTTAYAM

The Sri Krishna Vilasom Motor Union Workshop, enlarged and modernised with the addition of the latest types of machinery, has now changed its name into “SWARAJ INDUSTRIES LIMITED,” owning the following subsidiary Concerns:—

- 1) SWARAJ STORES, Kottayam. Dealers in Spare Parts.
- 2) SWARAJ PRINTING WORKS, Kottayam. High Class Printers.
- 3) SWARAJ NAVIGATION, Alleppey. Motor Boat Services.
- 4) SWARAJ BODY BUILDING DEPT, Kottayam. Coach & Body Makers.

The Patronage of the public in the past has made this all round progress possible. I solicit the hearty co-operation of the public in the future, as in the past.

ആചാരഗവേഷണത്തിലെ ചില ഏടുകൾ

ശ്രീ: മേക്കുന്നത്തു കുഞ്ഞിക്കുപ്പൻ നായർ.

നമ്മുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പൂർണ്ണമാണെന്നോ അതിനാൽ അതിലിനി ഗവേഷണങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനമില്ലെന്നോ ആരുതന്നെ അവകാശപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പുരാതനചരിത്രത്തെ പരമാർശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇരുളടഞ്ഞ മഹാകുടുംബങ്ങൾപോലെ, ആ പഥത്തിൽ ഇന്നും വെളിച്ചംവീശാത്ത ഭാഗങ്ങൾ അനേകമാണെന്നു കാണാം. പ്രാചീനഭാരതീയസംസ്കാരം അത്യുന്നതകോടിയിൽ എത്തിയിരുന്നുവെന്നും, ഇതരരാജ്യങ്ങളിലെ ചില പ്രസിദ്ധസംസ്കാരങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും അനുമതിക്കുവാൻ വിശിഷ്ടഗവേഷണഫലങ്ങൾ അടുത്തകാലത്തുമാത്രമാണല്ലോ പശ്ചാത്യർക്കിന്നും സിന്ധ്യർക്കിന്നും നമുക്കു കണ്ടുകിട്ടിയത്. ഇത്തരം ഗവേഷണഫലങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ചരിത്രം മററിക്കുറിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു. ചരിത്രകാരന്മാരുടെ പക്ഷപാതങ്ങളിൽനിന്നും അബദ്ധാനുമാനങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷനേടുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു ചരിത്രഗവേഷണങ്ങൾക്കു കഴിവുള്ളു.

വളരെ പഴയ കാലത്തെ ആ കേരളചരിത്രം, ആയുസംസ്കൃതിയ്ക്ക് അടുത്തുമുറുപതു ചിലുവുള്ള കാലത്തെക്കുറിക്കുന്നതു് പ്രത്യേകമായും, ഇന്നും ഇരുളടഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. ചർച്ചയിയ്ക്കു തോതിലേകിലും, കേരളത്തിലെ ഗവേഷണശാസ്ത്രമുള്ള ചരിത്രവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു പ്രായോഗികപ്രവർത്തനം നടത്തിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യത നമുക്കിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ചില ചരിത്രസംഘങ്ങളും സമിതികളും അങ്ങിങ്ങായി രൂപവല്പരീകരണം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ ലേഖകൻ അവഗണിക്കുകയല്ല; പക്ഷെ ആ സംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും കൊണ്ടു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അവ നിഷ്പലങ്ങളും നിഷ്പ്രഭങ്ങളും ഇന്നു കേവലം നിർബാലമായവയാണെന്നു കാണാം. ചില കൊച്ചുപക്ഷികളുണ്ടാക്കി തന്നെ അടങ്ങിയ പ്രയത്നങ്ങളാണവ. ചരിത്രകാര്യങ്ങളിൽ സജീവമായ താല്പര്യമുള്ളവർക്കു ഗവേഷണങ്ങളിലും സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു; കൂടുതൽ ഇത്രയുംകൂടിപ്പറ്റണമെന്നുള്ളതു്. കേരളചരിത്രഗവേഷണത്തിന് ഒരു സംഘം രൂപവൽക്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു തീരുവിതരുംകൂർ, കൊച്ചി, ബ്രിട്ടീഷുമലബാർ എന്നീ മൂന്നു ഘടകങ്ങളുടെയും പ്രാതിനിധ്യമുള്ളതായിരിക്കണം. പേരിനനുസരിച്ചു പ്രാതിനിധ്യം അപൂർവ്വമാണ്; കേരളചരിത്രഗവേഷണത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുവാൻ ഒരു തീവ്രചൈതന്യം പ്രതിനിധീകരിക്കേണ്ടതായിരിക്കണം. ആ ചൈതന്യം അവരെ കൂടുതൽ കൂട്ടലായി പ്രവർത്തനംഗങ്ങളിലേയ്ക്കു് ആകർഷിക്കുമാറുകയും വേണം.

അത്തരത്തിൽ നമ്മുടെ അഭിലാഷമനുസരിച്ചു് ഒരു ഗവേഷണസംഘം രൂപവൽക്കരണമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ പരിഗണനയ്ക്കുതക്കമായ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇവിടെ കുറിക്കണമെന്നുവേണ്ടി. ആ സമിതിയുടെ ഗവേഷണപരിധി വിപുലമായിരിക്കുമെന്ന വിചാരത്താലത്രെ ഈ അപ്രയാസകാര്യങ്ങൾ കുറിക്കുന്നത്. തമിഴുകാരോ മറ്റോ ചെയ്യാനുള്ള സാഹസ്യവും അവർക്കുണ്ടല്ലോ.

നമ്മുടെ പുവികസംസ്കാരം സംബന്ധിച്ച രേഖകളെപ്പറ്റി ഞ്ഞിവിടെ ചർച്ചചെയ്യുന്നില്ല. പക്ഷെ ആയുർവ്വേദങ്ങളുമായി സംസ്കൃതമണ്ഡലത്തിൽ പിന്നീട് ഇവിടെ നിലനിന്നുപോരുന്ന അലിഖിതങ്ങളായ ചില സജീവരേഖകളുണ്ട്. ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ ഇടയിലുള്ള ആചാരവിശേഷങ്ങളാണവ. ഇവയിൽനിന്നു ചില അനുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നമുക്കു വഴിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷെ, ആ മർദ്ദം കണ്ടുകുടിയ്ക്കുമാണെന്നതിന്നു സന്ദേഹമില്ല. പക്ഷെ മറ്റു മെങ്കിലും പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടുപോലെയ്ക്കു് അത്തരം വിഷമതകൾ തരണംചെയ്യുവാൻ അസാധ്യമാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും.

സാമൂഹികമായും മതപരമായുമുള്ള ആചാരങ്ങളാണു നമുക്കു് അന്വേഷണത്തിന്നു് വിധേയമാക്കേണ്ടുന്നതു്. ആ രണ്ടിനങ്ങളിലുംപെട്ട രണ്ടാചാരങ്ങളെ ഉദാഹരണാർത്ഥം താഴെ പരാമർശിക്കാം.

ആര്യന്മാർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നതും ആദിമനിവാസികൾ ചെറുത്തുനിന്നിരിക്കുന്നതും അവസാനം, പരാജിതരായ അവർ പിന്നോക്കം പിന്നോക്കം പോയി മലയിടുക്കുകളിലും കാടുകളിലും അഭയംതേടിയിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ വഴിയുള്ളതു്. ഇന്നു് കാട്ടിലും മേട്ടിലും ജീവിച്ചിരുന്ന നിരവധി വർഗ്ഗങ്ങൾ ഒരു കാലത്തു് അത്തരം വന്യജീവിതം നയിച്ചവരായിരിക്കയില്ല. പരിചയം അവരെ ഈ ജീവിതവുമായി ഇണക്കിയെന്നുവേണ്ടു. വടക്കേമലബാറിൽ 'കുറിച്ചിയർ' എന്നൊരു മലങ്കാടൻ വർഗ്ഗമുണ്ട്. നിഷ്കൃഷ്ടമായ തൂലിയം വിശ്വസംസ്കൃതികളും പരിപാലിക്കുന്നവരാണവർ. ഇപ്രകാരം വേറെയും അനവധി വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. അധികം രലാഭത്തിന്നുശേഷം ആര്യന്മാർ ചെല്ലതു് ശത്രുവർഗ്ഗങ്ങളെ സമുദയബാഹിഷ്കരണം അനുഭവിപ്പിക്കുകയായിരിക്കണം. സംസ്കൃതത്തിന്നു കൊള്ളാത്ത 'ദ്രാവിഡ'രായിട്ടാണല്ലോ ആയുർവ്വേദം അവരെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ബാഹിഷ്കരണത്തിന്റെ കർക്കശതയ്ക്കു് അവരോടുള്ള ഏതിപ്പിന്റെ കഠിനം ശക്തികൂട്ടിയിരിക്കാം. ബാഹിഷ്കരണപരിപാടിയിൽ അസ്പഷ്ടത ഒരു പ്രധാന ഇനമായിരുന്നിരിക്കാൻ മതി. അവർ അടുത്തുപോയാൽക്കൂടി അയിത്തംകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നു കരുതുവാൻ വഴിയുണ്ട്. എന്നാൽ ആയുർവ്വേദം എത്രനിലയിൽ അവരെ ബാഹിഷ്കരിച്ചുവേണ്ടാപ്രകാരമെന്ന ആയുർവ്വേദ അങ്ങോട്ടു ബാഹിഷ്കരിച്ചതായി അനുമതിക്കുവാൻ കുറച്ചിടങ്ങളും മറ്റും ആചാരവിശേഷങ്ങൾ സഹായകങ്ങളായി നിൽക്കുന്നു. എത്ര വലിയ ആയുർവ്വേദമെന്നായാലും കുറച്ചിടങ്ങളെ കടിച്ചിന്റെ മറ്റൊരു നിന്നു കരെ അകലെ എത്തിപ്പോയാൽ കടിച്ചിലുള്ളവർ മാത്രമല്ല സ്ഥലത്തിന്നുകൂടിയും അയിത്തം കല്പിച്ചു, കരിയ്ക്കുവെട്ടി തൂലികൾ നടത്തിവരുന്നു. ഈ ആചാരം അത്തരമൊരനായെ ന്യായീകരിക്കണമല്ലോ. ഈവിധം ആയുർവ്വേദം ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ആദിനിവാസികളും തമ്മിലുള്ള മാതൃകയ്ക്കുതക്ക ചരിത്രം സംബന്ധിച്ച പല സംഗതികളും കാട്ടുജന്തുക്കളുടെ ആചാരങ്ങളിൽ ഗവേഷണം നടത്തുവേണ്ടു കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.

ചില പഴയ കേരളീയത്തറവാടുകളിൽ ഇന്നും 'ശാശ്വതയകൽ' കഴിക്കുന്ന പതിവുണ്ടല്ലോ. ശാശ്വതയകൽ കൊളുത്ത അഥവാ കുളാചരപലതിനെ സംബന്ധിയ്ക്കുന്നതാണെന്നതിന്നു് സന്ദേഹമില്ല. ഇന്നു പക്ഷെ ആ പലതിന്നു രാത്രിപലതിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും പൂർവ്വപത്തിൽ അതപ്രകാരമായിരുന്നില്ല. ആയുർവ്വേദം, അകുററിനിൽക്കിയ 'അനന്ത്യ'രുടെ ആചാരമുണ്ടായിരുന്നതായി പിന്നീടു പരിചയം സമ്പാദിക്കുകയും സ്വകീയരീതിയിൽ അവ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ശിവ'നെന്ന മഹാദേവൻ ഭൂവിധരുടെതാണെന്നു്

ഇപ്പോൾ ഹൈന്ദവമതത്തിലും 'ശിവ'പ്രതിമയ്ക്കു് വിഭവനം അർപ്പിക്കുന്നതാണെന്നു്. ആയുർവ്വേദം അതിന്റെ 'മുദ്ര' എന്ന ദേവന്റെ വിഭവനവുമായി ഇണക്കിയതു് പിന്നീടാകുന്നു. ശിവശക്തിരത്നങ്ങളുടെ സമാഹാരംതന്നെയാണു് 'കൊളാചരപലതി'. ഈ പലതി കലാനന്തരത്തിൽ പൂർവ്വമുദ്രാശ്ചര്യവിശേഷങ്ങളായിപ്പിറയുകയും ബാഹ്യമാത്രപ്രസക്തമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാഹ്യരായനയ്യപ്രകൃതങ്ങളായ ദൈവശാക്തക്ഷേത്രങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളും കേരളത്തിലെങ്ങും കാണാം. ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പലതും പിന്നീടു് ആയുർവ്വേദത്തിൽ കച്ചേരി അധികാരി സമാപിച്ച് നടത്തുന്നവയാണെന്നതിന്നു് തെളിവുകളുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ആയുർവ്വേദം തിരിമാക്കു് ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ വിചിത്രിച്ചു് 'കൊട്ടിയൂർ' ക്ഷേത്രവും, പാലക്കാട്ടെ 'പരക്കാട്ടു' ക്ഷേത്രവും മറ്റും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. കൊട്ടിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവങ്ങളാഠിക്കുന്നതുതന്നെ കുറിച്ചിയർ 'ദൈവ'ത്തെ കണ്ടെത്തുന്നതാണെന്നു്. പാലക്കാട്ടിൽ ഉത്സവത്തിന്നു് പായരുടെ പാട്ടും കൊട്ടും നിർബന്ധമാണു്. വേറെയും അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഏതായാലും ദൈവശാക്തരത്നങ്ങളുടെ നിലയനമായ കൊളുത്തത്തിന്നു് കേരളത്തിൽ എത്രരൂപത്തിലും എത്രവുമധികം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നുവെന്നു് അനുമാനിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല.

ഈ വാസ്തവവുമായി കേരളത്തിലെങ്ങും കാണുന്ന പാമ്പിടുകയുള്ളതും നമുക്കു് സംബന്ധിച്ചുകാണുന്നതാണ്. ഭയംകൊണ്ടാണ് കേരളത്തിൽ പാമ്പുകളെ ആരാധിച്ചുപോന്നതെന്നും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ചില അനഭിജ്ഞ ലേഖകന്മാരുടെ സങ്കല്പസൃഷ്ടികളെന്നു് ധരിയ്ക്കുവാനുള്ളു. അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ നാം പുലിക്കും നരിക്കും കാട്ടിക്കും കറടിക്കും ആരാധനാലയങ്ങൾ പണിയേണ്ടതായിരുന്നില്ലേ? പാമ്പുകളെത്തന്നെ കൊല്ലുവാൻ നമ്മുടെ കൈകൾ ഉയരുമോ? വാസ്തവം, അതായിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. കൊളുത്തലായിൽ പ്രകീർത്തിതമായ 'കണ്ഡലിനി'ശക്തിയെ (കുളകണ്ഡത്തിൽ ഈ ഭീമശക്തി സ്പർശകരത്തിൽ നിദ്രിക്കുള്ളതും. സ്പഷ്ടമായിക്കിടക്കുന്ന ഈ പരമശക്തി സകല ശക്തികൾക്കും നിപാതമാണു്.) യോഗാസന്ധാനന്താൽ അനുഭവപ്പെടുത്തുവാൻ അസാധ്യമായവർക്കു് ബാഹ്യരായനയ്യയ്ക്കു് സങ്കല്പസൃഷ്ടികളാണു് നാഗക്കുറുപ്പുകൾകൊണ്ടു് നൽകാൻദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കണ്ഡലിനിരൂപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ആദായ് നമ്മുടെ സ്മൃതികളിന്നിത്തീരുന്ന നാഗപടക്കോഴകളിലും പഴയ തറവാടുകളിലെ കൊത്തുപണികളിലും കൂടി കാണാവുന്നതാണ്. നാഗരൂപങ്ങൾ സർവ്വസംശയണമായി കണ്ടുവരുന്നു. കേരളത്തിൽ അവയ്ക്കുള്ള പ്രചാരം കൊളുത്തലുമായി സംബന്ധിച്ചിട്ടു് പല സംഗതികളും ഉപേദയ്ക്കുവാനുള്ളതു്. കൊളുത്തലും കേരളവും തമ്മിലുള്ള ഈ ബന്ധം കൂടുതൽ ഗവേഷണം അർഹിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം നടത്തുന്ന ആചാരഗവേഷണങ്ങൾ പഴയ കേരളചരിത്രത്തിലെ പല ഏടുകളെയും പ്രകാരമാനമാക്കുമെന്നു ഞ്ഞു് വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു. ക്ഷമയ്ക്കു വിവേചനവുമുള്ള ഗവേഷകന്മാർക്കു ദീർഘകാലത്തോളം ഗവേഷണം നടത്തി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കാവുന്ന ഒരു വിപുലമണ്ഡലമാണു് ആചാരഗവേഷണം.

എലിസബത്ത് രാജകുമാരി ലണ്ടൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ:—
യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ബാച്ചിലിൽ അഫ് ബുസിക് എന്ന ആണുവിമുദരം രാജകുമാരി വാങ്ങിയ സന്ദർഭത്തിൽ എടുത്ത ചിത്രം.

നമ്മുടെ കൊടിയടയാളം-ശംഖ്-

ഒരു മത്സ്യവ്യവസായിയുടെ വിഭാവനയിൽ

ശ്രീ: എ. നാരായണൻനായർ ബി. എസ്സ് സി.
ഇംപീരിയൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി (ജപ്പാൻ) എം. എസ്സ് സി. വാഷിംഗ്ടൺ

മഹാഭാരതം ശാന്തിപർവ്വത്തിൽ ഭീഷ്മനുശാസിച്ച മായീരാജയമ്മ സവിശേഷം പാലിച്ചു. 'മാനുഷ'രെല്ലാ രെയും 'ഒന്നുപോലെ' ഭരിച്ചു; 'കുളുവുമില്ല ചതിവുമില്ലാ'ത്ത ഒരു സമുദായവ്യവസ്ഥിതി സാധിച്ചു; മാതൃകാമഹിപാലനായ മഹാബലികൃപത്തിയുടെ, സുമധുരസുരണ, പ്രതിവർഷം പൊന്നുംചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണത്തു നാൾ കേരളത്തിലാസുകലം കൊണ്ടാടിവരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ പൊതുസ്വത്താണ് ഈ സുദിനവും അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുടികൊള്ളുന്ന സുദൃഢസുന്ദരമായ ഒട്ടേറെ ഭാവനാചിത്രങ്ങളും. എന്നാൽ, അതിലുംകൂടുതലായി, വഞ്ചിരാജ്യവാസികൾ 'ഞങ്ങളുടെമാത്രം' എന്നഭിമാനിക്കുന്ന ഒരു രണ്ടാംമഹാതിരുവോണം ഉണ്ട്; അതിന് ഐതിഹ്യങ്ങളില്ല, വിഭാവനകളില്ല, സത്യംമാത്രമേയുള്ളൂ. അത് ഇന്നാണ്; തുലാമാസത്തിലെ പൊന്നിൽപൊന്നായ ചിത്തിരതിരുനാൾ. പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവുമായ ശ്രേഷ്ഠരാജധർമ്മങ്ങളുടെയും സംസ്കാരമഹിമയുടെയും മുത്തീധാമമായ ബാലരാമവർമ്മ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തിരുവവതാരം ചെയ്ത അനുഗ്രഹിതദിനമാണ്. ഈ 'മഹാതിരുവോണം' സന്നാതനോത്തുംഗമായ ധർമ്മതൽപരരുടെ വിജയവൈജയന്തിയായി പരിലസിക്കുന്ന പൊന്നുതിരുമേനിയുടെ കൊടിക്കൂറയിലെ രാജചിഹ്നമായ ശംഖത്തിന്റെ സന്ദേശം, ധർമ്മശംഭുത്വം വിവരമായ ആധുനികലോകത്തിന് മാർഗ്ഗശുക്ലമാകുവാൻ തികച്ചും അർഹമാണ്.

നമ്മുടെ കൊടിക്കൂറയിലെ ഈ ശംഖചിഹ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? പതാകാപരമായി ഈ ചിഹ്നത്തിന് താരതമ്യേനയുള്ള അർത്ഥമാഹാരത്വം എന്താണ്? അമേരിക്ക, ജർമ്മനി, റഷ്യ തുടങ്ങിയ വിവിധ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെയും ജപ്പാൻ തുടങ്ങിയ പല പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെയും കൊടിക്കൂറുകളിൽ കാണുന്ന ചിഹ്നങ്ങളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തി തദ്ദേശീയരായ കേവലം ബാലനാർക്കുപോലും സുവിശദമായിരിക്കേ, നമ്മുടെ ശംഖചിഹ്നത്തിന്റെ അസന്ദിഗ്ദ്ധരൂപത്തിലുള്ള അർത്ഥം നമ്മിലധികം പേർക്കും കേവലം അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ചരിത്രപരമായി ഈ ശംഖചിഹ്നം നമ്മുടെ കൊടിക്കൂറയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചതെങ്ങനെയെന്നു നിസ്തുനിക്കാൻ രേഖകൾ ഇതുവരെ ഒട്ടിവിടയമാക്കിയിട്ടില്ല.

മുപ്പടെ പേർക്കു പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ശംഖിനെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശങ്ങളും ചർച്ചകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്നെ വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

- (1) Bhagavad Githa,
- (2) Tibetans of the South by Risley,
- (3) From Tankin to India by Henry d' Orleans,
- (4) Cathay and the Way Thither by Yule,
- (5) Fide Yules Hobson and Jobson"
- (6) Fide Yules "Book of Ser Marco Polo"
- (7) Findings of Bruce Fooke, Archaeologist.

മംഗളത്തേയും മംഗല്യത്തേയും ശംഖ് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഡക്കാൻ, കത്തിയവാർ, ഗുജറാത്ത്, ബംഗാൾ മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾക്കും സർസാധാരണമോ അഥവാ അനുപേക്ഷണീയംതന്നെയോ ആയ ഒരുപാധിയായി ശംഖം അംഗീകൃതമായിക്കാണുന്നു. ബംഗാളത്തിലും ബീഹാറിലുമുള്ള സന്നാളിപർവ്വക്കാർ നിഷ്പ്രഭരുടെ ഒരുയാളമായി ശംഖിനെ ആദരിക്കുന്നു എന്ന് ഓൾഡ്ഹാമും, റിസിലിയും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ടവർണിയർ എന്ന മഹാന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആസാം, ബീഹാർ, ഒറിസ്സ എന്നീദേശങ്ങളിലുള്ളവർ ജീവിതദൈർഘ്യത്തിനും പുരോഗതിക്കും, സഹായകരമെന്ന നിലയിൽ ശംഖും ശംഖനിർമ്മിതമായ സാധനങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. സ്റ്റേഫാജവർ പരസ്സരം താഴ്വകടനാത്ഥം ഒരുപാധിയായി അതിനെ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടത്രെ. ചില മംഗോളിയന്മാർ ഭൂതപ്രേതാഭിപ്രീഡകൾക്കും ആഭിചാരപ്രയോഗങ്ങൾക്കും പ്രതിവിധിയായി 'രക്ഷാകവച'മായി ശംഖ് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആര്യഭാവിഡക്കും, ജൈനർക്കും അത് സൂചികാര്യമാണ്. ചൈനയിലെ ലോലോവർഗ്ഗീയർ അവരുടെ പ്രാവേസ്യപകമായി ശംഖാംശങ്ങൾ തൊപ്പിയിൽ ചേർത്തിരുന്നു. ബുദ്ധമതക്കാരുടെ 'ലക്ഷണാഷ്ടക'ത്തിൽ ശംഖും ഉൾപ്പെടുന്നതായി 'ക്ലാഡ്വെറ' എന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കോയമ്പത്തൂരുള്ള ചില കൊങ്കണവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിൽ നിസ്സലമായ വിശ്വസ്തരുടെ ലക്ഷണമാണു ശംഖ്. ചിലരുടെ പക്ഷത്തിൽ ശംഖ് രോഗനിവാരണ

കാരണവുമാണത്രേ. കോട്ടാസ് എന്ന വർഗ്ഗക്കാർ സ്രീപുരൂഷസ്ഥതപവാദത്തിന് ഉപോത്ബലകമായ ഒരുപാധിയായി ശംഖിനെ പരിഗണിക്കുന്നു.

രാജകീയവും ക്ഷത്രധർമ്മോജ്ജ്വലവും ആയ ഒരു ചിഹ്നമെന്ന നിലയിൽ ശ്രീമത് ഭഗവദ്ഗീതയിൽ ശംഖം ആവർത്തിച്ച് കീർത്തിച്ചു കാണുന്നു.

നോക്കുക;—

തസ്യ സഞ്ജനയൻ ഹർഷം കുരുവുലുഃ പിതാമഹഃ
സിംഹനാഭം വിനദ്യോദ്യൈഃ ശംഖം ദധാമു പ്രതാപവാൻ

തതഃ ശംഖാശ്ച ഭേദശ്ച പണ്ഡനാകഗോമുഖാഃ
സഹസൈവാഭ്യഹന്ത്യന്ത സശബ്ദസ്മൃദ്ധോഭവത്.

തതഃ ശോഭതേർഹയൈയ്കുതേ മഹതി സ്യന്തേ സ്ഥിതൗ
മാധവഃ പാണ്ഡവശ്ചൈവ ദിവ്യൗ ശംഖൗ പ്രദധാമതഃ.

പാണ്ഡജന്യം ഏഷീകേശോ ദേവദത്തം ധനഞ്ജയഃ
പൌണ്ഡ്രം ദധാമു മഹാശംഖം ഭീമകർമ്മാ വുകോദരഃ

അനന്തവിജയം രാജാ കന്തീപുത്രോ യുധിഷ്ഠിരഃ
നക്ഷത്രസ്തപദേവശ്ച സുഹൃദോഷമണിപുഷ്പകൗ

കാശ്യശ്ച പരമേഷ്വരഃ ശിവണ്ഡീ ച മഹാരഥഃ
വൃഷ്ടദ്യുമ്നോ വിരാടശ്ച സാത്യകിശ്യാപരാജിതഃ

ഭൂപദോ ഭൂപദേയാശ്ച സർവഃ പൃഥിവീപതേ!
സൌഭദ്രശ്ച മഹാബാഹുഃ ശംഖാൻ ദധാമുഃ പൃഥക് പൃഥക്.

സഹോഷോ ധാർത്തരാഷ്ട്രാണാം ഏയാനി വ്യഭാരയത്
നഭശ്ച പൃഥിവീം ചൈവ തുദ്ധോവൃതനാഭയൻ.

കുരുക്ഷേത്രമഹാസംഗര കാലത്തെ അജിതപ്രഥമപരാക്രമികളായ യോഗ്യസിംഹങ്ങളുടെ പ്രതാപഗാംഭീര്യാദികൾ പ്രദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതിന് ശംഖധ്വാനം അവലംബിതമായിരുന്നു ഉല്പ്രതഭാഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും യുദ്ധോപ്പിലെ യുദ്ധവീരന്മാരുടെ വാളുകൾക്ക് പ്രത്യേക നാമധേയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, കൃഷ്ണഭഗവാന്റെ ശംഖിനു 'പാണ്ഡജന്യം' സവ്യസാചിയുടേതിനു 'ദേവദത്തം' ഭീമന്റെ ശംഖിന് 'പൌണ്ഡ്രം' എന്നിങ്ങനെ ഗണനീയയോദ്ധാക്കളേവർക്കും പ്രത്യേകം നാമനിർദ്ദിഷ്ടമായ ശംഖം ഉണ്ടായിരുന്നതായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

തമോഗുണഗ്രസ്തമായി 'അലസതാപിലസിത'മായിരിക്കുന്ന 'മനോബുദ്ധി'കളെ സതപഗുണവിശുദ്ധമായ ഉപരിമണ്ഡലത്തിലേക്കു ഉയർത്തുന്ന ഒരു ഉപകരണമോ ഉപാധിവിശേഷമോ ആയും ശംഖത്തെ വിഭാവനചെയ്തിട്ടുണ്ടത്രേ. നിദ്രാമുദ്രിതമായ ജീവലോകത്തെ കർമ്മനിരതമായ യോഗാവസ്ഥയിലേക്കു (യോഗകർമ്മസൗകൗശലം എന്ന് ഗീത) നയിക്കുന്ന ശംഖധ്വാനം ഹൈന്ദവദേവാലയങ്ങളിലും മതപരവും സാമൂഹ്യവുമായ പല പദ്ധതികളിലും സമാഭൂതമായി കാണുന്നത് എത്രയോ ഭാവനാമോഹവും സമുചിതവുമായിരിക്കുന്നു. കേവലം ഭൗതികപ്രധാനമായ സങ്കചിതപരിധികളിൽ കിടന്നു നട്ടംതിരിയാതെ ആ വക ഉപാധികളെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഉപരിസിദ്ധികൾക്ക് ഉപയുക്തമാക്കാൻ അവലംബിക്കുന്ന ഹൈന്ദവചിന്തയിലും ഭാവനയിലും ശംഖം അദപിതീയമായ ഒരു സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചിതിനുശേഷമാണു നമ്മുടെ കൊടിക്കൂറയിലെ ചിഹ്നമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

സമരത്തിലെന്നപോലെ സമാധാനത്തിലും തുല്യപ്രസിദ്ധിയുള്ള ഒരു ചിഹ്നമാണ് ശംഖമെന്ന് വ്യക്തമത്രെ. തിരുവിതാംകൂർ ലോകത്തിനു ആവശ്യമുള്ള ഏതൊരു മംഗളകർമ്മത്തിനും, പൗരരക്ഷപ്രദാവത്തിനും, സമതപവാദങ്ങൾക്കും, നിഷ്കപടവും ശുദ്ധവുമായ വിശ്വസ്തതയ്ക്കു തയ്യാറായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്ന ശംഖവും ശംഖധ്വാനവും, 'ധർമ്മോന്മുൽക്കലദൈവതം' എന്ന് അഭിരാമോജ്ജ്വലമായ മുദ്രാവാക്യം പ്രാണവായു ആയി ശ്വസിക്കുന്ന വഞ്ചിരാജവംശത്തിന്റെ സമാധാനത്തിനു സർവ്വ സമുചിതമായിരിക്കുന്നു. വഞ്ചിരാജവംശത്തിന്റെയും, വഞ്ചിരാജനിവാസികളുടെയും സഞ്ചിതപുണ്യസാരസർവ്വസ്വമായി വിജയിച്ചുരളുന്ന മഹാഭാഗനായ ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ പൊന്നുതിരുമേനിയുടെ ശംഖാങ്കിതമായ ഉത്തുംഗപതാകയുടെ സാന്ദ്രശീതളച്ഛായയിൽ സന്നാതനമായ ധർമ്മവും പ്രജാലക്ഷങ്ങളും ഇന്നത്തെപ്പോലെ എന്നും സൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുമാറ് ശ്രീ ചിത്തിരനക്ഷത്രം മിന്നിത്തിളങ്ങട്ടെ! ഈ ശംഖനാദവും അതിലെ സന്ദേശവും ലോകമെങ്ങും പരന്ന് സർവ്വ ശാന്തിയും സമാധാനവും പുലർത്തട്ടെ!!

ദലാൾ

ശ്രീ: തകഴി, ശിവശങ്കരപ്പിള്ള

ദലാൾ അത്ര സുന്ദരിയെന്നല്ല. എങ്കിലും യൗവനത്തിന്റെ അഴകു നല്ലപോലുണ്ട്. നല്ല ആരോഗ്യം അവർക്കുണ്ട്. ശരീരം കൊഴുത്തു തടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും ജീവനുള്ള കണ്ണുകൾ വളരെയെങ്ങും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അവളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ ദരവേശം ഉണ്ടായിരിക്കും.

അവൾ നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവളല്ല. ഇരുവശങ്ങളിലും ഉള്ള കടകളിലിരുന്ന് ചില ചെറുപ്പക്കാർ ചുറ്റും അടിക്കുകയും മറ്റു ചില ശബ്ദങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അതെല്ലാം രസിക്കുന്നവളായിരുന്നു. അവളെല്ലാവരും അവളുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾക്കനുസരണം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. അവളുടെ അടുത്തുനിൽക്കുന്നവർ അവളെ അറിയാത്തവർക്കുവേണ്ടി പലതരം പരിചരണങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. അവൾ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

പിറ്റേയ്യോർ ജംക്ഷൻ മുതൽ റോഡിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ അറ്റം വരെ എന്റെ കയ്യിൽ അടിക്കുകയും ചെയ്തു. കടകളിലും കഴിഞ്ഞു. ഇനി റോഡിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ അറ്റം വരെ റീടുകയാണ്. അവൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു. നടക്കുന്നത്. ആ ജംക്ഷനിലുള്ള കടയിലിരുന്ന് ചുറ്റുമടിച്ചവരിൽ ഒരുവൻ ഒരു സൈക്കിളിൽ അവളുടെ പിന്നിലെത്തി. സാവധാനത്തിൽ സൈക്കിൾ ചവിട്ടിക്കൊണ്ടു അവൾ ഏതോ അവളോടു പറഞ്ഞു. അവളും ഏതോ പറഞ്ഞു: എനിക്ക് അയാൾ ചവിട്ടി മുൻപേ കടന്നുപോയി.

ഞങ്ങൾ ഇരുമ്പുപാലുകൾ നടന്നു. അവളുടെ കടയിലിരിക്കുന്നവരും എതിരോടുന്നവരും അവളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. അവൾ പുതിയ പരിചയക്കൾക്കുവേണ്ടി ഉടനീളം പോകണമെന്നു തോന്നി. മുനിസിപ്പൽ പാർക്കിന്റെ മുൻവശത്തു നിന്നും പടിഞ്ഞാറേക്കുപോകുന്ന റോഡിലേക്കു അവൾ തിരിഞ്ഞു. ഞാൻ പാർക്കിലേക്കു കയറി.

പാർക്കിൽ ഒരൊഴിഞ്ഞസ്ഥാനത്തുകിടന്ന ബഞ്ചിൽ ഞാൻ ചെന്നിരുന്നു. എന്റെ അടുത്തെത്തും ആളുകളെക്കണ്ടിരുന്നു. ആ പെണ്ണിന്റെ പിന്നാലെ എന്റെ ചിന്ത പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ ഇറങ്ങിനടന്നു—അതെ, അതിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാണ്. ആ സൈക്കിൾക്കാരൻ, കടയിലിരുന്ന അവന്റെ കൂട്ടുകാരെ പ്രതിനിധീയായിരുന്നു. ഞാനും അവളെപ്പോലെതന്നെ പതുക്കെ നടന്ന് അവളുടെ കടയിൽ വന്നുവെന്നുവരികോ? അവളെത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു ഞാൻ പോകുന്നത്. എനിക്ക് ചോദിക്കാമായിരുന്നു. അവളുമായി സംസാരിക്കണമെന്നായിരുന്നു...ഇപ്പോൾ അവൾ എവിടെയായിരിക്കും?

ഒരു നല്ല മുണ്ടും ബനിയനും തോൽപ്പം ധരിച്ച അവൾ നല്ല പരിചയമുള്ളതുപോലെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു എന്നെ സമീപിച്ചു. അടുത്തുവന്നപ്പോൾ അയാൾ ഞാൻ എന്റെ കയ്യിൽ വിടുകയും ചെയ്തു. എനിക്ക് അവളെ ഒരു പരിചയവുമില്ല. ഞാൻ ഒരർത്ഥമോർക്കി. കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നുവരുമെന്നു. പരിചയമില്ല എങ്കിലും അങ്ങിനെ പറയാൻ സാധ്യമല്ല. അയാൾ ഒരു ജീവിതകാലം മുഴുവനുള്ള പരിചിതബന്ധം ഭാവിച്ചു. ഞാൻ കഴിഞ്ഞു. അയാൾ ചോദിച്ചു.

“എന്താ ഒഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ട് സ്ഥലംപിടിച്ചുകൂടാത്തത്?”

“ഓ! ഒന്നുമില്ല!”

അയാൾ താഴെത്തന്നു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.

“വടക്കുനിന്നു വരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. കിഴക്കു അരികിൽകൂടി വരുന്നു.”

അയാൾ എന്നെ കണ്ടു; ഞാൻ അവളെത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതും കണ്ടു. കുറച്ചിലായി! അയാൾ അത്ഭുതമായി ഒന്നു ചിരിച്ചു. നാശമായി! ഞാൻ അവളെ നോക്കിയതും അത്ര നിർദ്ദോഷമായിട്ടായിരുന്നില്ല. അയാൾ തുടർന്നു:

“ഞാൻ പിന്നാലെ ഉണ്ടായിരുന്നു.”

എന്റെ വിഡ്ഢിത്തം അവനറിഞ്ഞു. എന്റെ തെറ്റായ നടപടിക്കു ഒരു സമയം പറഞ്ഞു മതിയാകൂ. ഞാൻ പുറത്തു:

“എന്തുകൊണ്ടിതാണവൾ. പരസ്യമായി നടന്നു ക്ഷണിക്കുന്നു. അതു ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു.”

അയാൾ “അതെന്തെ” എന്നു സമ്മതിച്ചു. എന്നിട്ടു തുടർന്നു:

“എന്നാലും അവൾ വിചാരിക്കുംപോലെ അത്ര ചിന്തയല്ല. നല്ല ആരോഗ്യം. കണ്ടില്ലേ അങ്ങിനെ കൊഴുത്തുരുണ്ടിരിക്കുന്നത്?”

അതു ഞാനും സമ്മതിച്ചു. അയാൾക്കു അവളെ നന്നായറിയാം. അവളുടെ പേർ ഗൗരി എന്നാണ്. അവൾക്കു പതിനെട്ടുവയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്. ആ സൈക്കിളിൽ വന്നവനും ഒന്നും കാൽ നടക്കുകയല്ല. അവൾ ഹെറിയും മറ്റും ഉള്ളവളാണ്. എങ്കിലും അവൾ അത്ര നല്ലവളല്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞു:

“ചേയ്! അങ്ങിനെയാണിരിക്കേണ്ടി. അവൾ ചിന്തയാണു്.”

അയാൾക്കു തെല്ലു വാശികയറി.

“അല്ല അതു ഞാൻ കാണിച്ചതും; ഇപ്പോൾ കാണിച്ചതും. എന്താ യോഗ്യതാമണകിൽ—ഇപ്പോൾതന്നെ അവിടത്തേക്കു...”

അയാൾ എന്റെ ചിന്താഗതി മനസ്സിലാക്കിയതായി എനിക്ക് തോന്നി. ഞാൻ അവളുടെ കടയിൽ നടന്നതും, നോക്കിയതും എല്ലാം അയാൾ കണ്ടു. അയാൾ എല്ലാം അറിഞ്ഞു. അവൾ ചിന്തയാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴും, എന്റെ ഉള്ളിലിരുന്ന് എന്തെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ അടങ്ങിയ സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു:—

“അവളുടെ വീടെവിടെ?”

എന്റെ സ്വരം എന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി. ആ സ്വരം എന്റെ ആഗ്രഹത്തെ പ്രകടമാക്കുന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു:

“എനിക്കറിയാം.”

ചുറ്റും നോക്കിയിട്ട് അയാൾ തുടർന്നു. അടങ്ങിയസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു: “വേണോ?”

എന്തിനെന്നുള്ള ചോദ്യം ഞാനറിയാതെ എന്റെ കണ്ണുകളെത്തോളമെത്തി. എന്റെ മനസ്സെയെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന്റെ ദുർബ്ബലമായ ശ്രമമായിരുന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു:

“നോക്കൂ! സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.”

“അതെന്തു?”

“ആളുകൾ സംശയിക്കും.”

അയാൾ എഴുന്നേറ്റു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു:

“എട്ടുമണിവരെ ഇവിടെ ഇരിക്കണം. എന്നിട്ട് അവൾ പോയ റോഡു വരണം. ആ കലുങ്കിൽ ഞാൻ കാണാം.”

അയാൾ നടന്നു. അല്ല നടന്നിട്ട് അയാൾ മടങ്ങിവന്നു.

“കൈയിൽ രൂപയൊന്നോ? ഒരു രൂപയെടുക്കാൻ.”

“ഉണ്ടല്ലോ.”

ഞാൻ പഴ്സു കൈയിലെടുത്തപ്പോൾ എനിക്കൊരു സംശയംതോന്നി. ഇവർ അതുകൊണ്ടു കടന്നുകൂടുമോ? “എന്നെ പറിക്കുകയോണോ? എങ്കിലും പണം കൈയിലെടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ചോദിച്ചു:

“എന്തിനാണിപ്പോൾ പണം?”

“അഡ്വക്കേറ്റ് കൊടുക്കാൻ.”

പണം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു അയാൾ നടന്നു. ഒരുരൂപ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. കൂടുതൽ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ അയാളെ വിശ്വസിക്കാമെന്നു എനിക്ക് തോന്നി. ഇതുതന്നെല്ലാമുള്ള ഒരു ദ്രോഹമായിരിക്കാം അയാൾ. എന്തോ? അയാളുമായി സംസാരിക്കുന്നതു ആരും കാണരുതെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. അതു കുറച്ചിലാണ്! അങ്ങിനെ അയാളുമായി ഇടപാടുണ്ടായിട്ടുള്ളവർ വളരെ ഈ നഗരത്തിലുണ്ടായിരിക്കാം.

ഒരു സത്യം ഞാൻ സമ്മതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനു രൂപം പ്രാപിച്ചു. അവളുടെ യൗവനവും ആരോഗ്യവും എന്നെ ആകർഷിച്ചു. ഒരു പക്ഷേ ഈ മനുഷ്യനെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ഉദ്ദേശം രൂപം പ്രാപിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ എത്രയെത്ര ആഗ്രാഹങ്ങൾ, മനസ്സെയെടുത്തും സംസ്കാരത്തിന്റേയും കരുതലുകൾക്കു നമിക്കണമെന്നു: സൗകര്യമില്ലായ്മയോടൊത്തു; അമർത്തപ്പെടുന്നു!

അയാൾ എന്റെ ഉദ്ദേശം എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കി എന്നു അതുതന്നെല്ലാമു. എന്റെ ഉള്ളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു അയാൾ എന്റെ അടുത്തുവന്നു. അതെ, എത്രപേരുമൊണ് അവർ ഇടപെടുന്നത്! ഇവനു ഭാര്യയും മക്കളുമുണ്ടോ? കുടുംബമുണ്ടോ? ഒരുപക്ഷേ അതും ഒരു വ്യം പരസ്യമായായിരിക്കാം.

വടക്കുവശമുള്ള സിനിമശാലയിൽനിന്നും പാട്ടു കേട്ടുതുടങ്ങി, വിളക്കുകൾ തെളിഞ്ഞു. പാർക്കിൽനിന്നും ആളുകൾ പിരിഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഞാൻ ഇരുന്നു. എട്ടുമണിയാകുന്നു?

എട്ടിക്കുറയായപ്പോൾ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു. റോഡു പടിഞ്ഞാറേക്കു തിരിച്ചു നിൽക്കുന്നവനെ ഞാൻ അല്പനേരം നിന്നു, ചോദിക്കുന്നു? എന്റെ ദാർശ്വ്യത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി ആ ഒരുരൂപ പോകട്ടെ! അവൻ പോയവഴിക്കു പോയി. ഇനി വരികില്ല. എങ്കിലും ഒന്നു പരീക്ഷിക്കാം.

ഞാൻ നടന്നു. ആ കലുങ്കിൽ അയാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ തല വഴി തോർത്തിട്ടിരുന്നു. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ എഴുന്നേറ്റു. അയാൾ പതുക്കെ പറഞ്ഞു:

“നടന്നോളം. ഞാൻ വരാം.”

അയാൾ നടന്നു. ഞാൻ പിന്നാലെയും വിട്ടു. റോഡിൽകൂടി ധാരാളം ആളുകൾ വരികയും പോകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വിളക്കുകൾ തമ്മിൽ വളരെ അകലമുള്ള ഒരിടത്തു ഒരു വലിയ വൃക്ഷത്തിന്റെ മായയിൽ അയാൾ നിന്നു. ഞാൻ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു:

“നടക്കണം. ഞാൻ പുറകുകയ്യുണ്ട്.”

അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ പോയി പ്രധാനറോഡിൽനിന്നും ഇടത്തേക്കു ഒരു മുട്ടക്കു തിരിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് അയാൾ എന്റെ കയ്യിൽകൂടി. ആ മുട്ടക്കു കൂടി ഞങ്ങൾ നടന്നു.

പല വളവുകളും കഴിഞ്ഞു അന്ധകാരമായ ഒരു ഒരിടത്തെത്തി. അവിടെ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ സ്ഥലമാണ്. വഴിയിലേക്കു ചാഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒരു മരത്തിന്റെ താഴെ എന്നെ നിൽത്തിയിട്ട് അയാൾ പോയി.

ഇരുവശവും മതിലുകളാണ്. അല്ല മറ്റു ചെറുകുടികളുമുണ്ട്. അതു ധാരാളമായി ജനസംഗമമുള്ള ഒരു വഴിയല്ല. ഭൂമണിക്കൂർ നിന്നിട്ടും ആരെയും കണ്ടില്ല.

എനിക്ക് ഒരു ബീഡിലവലിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. പക്ഷേ തീപ്പെട്ടി ഉറയ്ക്കാൻ പേടി. ആരെങ്കിലും കണ്ടു ആത്മ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചാൽ എന്തു തരണംപറയും? ദുരന്തം നമുക്കുവേണ്ട സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. ഞാൻ നടന്നു. അവരെ കടന്നു കുറച്ചുദൂരംകൂടി പോയിട്ടു തിരിച്ചു. എന്റെ സ്വരം അതു നില്പായി.

മണി പത്തായി. അയാൾ വന്നില്ല. അയാൾ പറിക്കുകയായിരുന്നോ? നേരത്തെ ഏല്പാടുകയായാണ്; പിന്നെ ഇതു താമസമെന്തു? പട്ടണത്തിൽ കേട്ടിട്ടുള്ള ചില കഥകൾ എന്റെ മുമ്പിൽ ഓർമ്മയിലെത്തി. ഇങ്ങിനെ ആരുമില്ലാത്ത വഴിയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്ന നിന്റേതും; എന്നിട്ടു ദ്രോഹം കൂട്ടുകാരെ മൂന്നുപേർക്കു കൊണ്ടുവരിക; ഭയപ്പെടുത്തുക; കൈയിലുള്ളതു വാങ്ങുക; ഇതും അങ്ങിനെ ആയിരിക്കുമോ?

ഒരു പട്ടി മുറുമുറയ്ക്കുന്ന കരച്ചിലായിരുന്നു. എന്റെ നേരേ ചാടാമെന്നായി. അടുത്തെത്തുവീടുകാരൻ ആത്മ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു വിളക്കുമെടുത്തു മുറുത്തി. ഞാൻ ഓടി; എന്റെ ജീവനുംകൊണ്ടു ഓടി.

എനിക്ക് വഴിതെറ്റി. ഞാൻ ഒരുമണിക്കൂർ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അവസാനം പാർക്കിന്റെ മുൻവശമുള്ള കവലയിലെത്തി. പാർക്കിന്റെ മതിലുപേർ ഒരു നിഴൽ പററി ഒരു റിക്കുയുടെ പിന്നിൽ അയാൾ ഇരിക്കുന്നു. അവൻ അടുത്തുവന്നു. അപ്പോൾ അവിടെത്തന്നെ കടകളെല്ലാം അടച്ചിരുന്നു. അയാൾ പരിഭവമായി പറഞ്ഞു.

“ഇതു വലിയ വളപ്പായിപ്പോയി. ഞാൻ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ആളില്ല. നല്ല പറിക്കലായിപ്പോയി.”

അങ്ങിനെ ഞാൻ കുറുകുറുകായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“ഒരു പട്ടി കടിക്കാൻ വന്നു. നമുക്കു ഇപ്പോൾ പോകാം.”

“അതു—സമയം തെറ്റിയല്ലോ. ഞാൻ എല്ലാം ഏല്പാടുകയായാണ്. അവൾ സിനിമയ്ക്കുപോയി. വെറുതേ രൂപ ഒന്നുകൂടുമോ?”

എനിക്ക് ആകെക്കൂടി സംശയമായി; എന്നെ പറിക്കുകയായിരുന്നു.

ഭാരതത്തിന്റെ സന്ദേശം

ശ്രീ: ശുരനാട്ടു കണ്ണൻപിള്ള എം. എ.

എന്റെ ജന്മഭൂമിയായതുകൊണ്ട് മാത്രമാണോ ഭാരതത്തോടു എനിക്ക് അമിതമായ ആദരവും സ്നേഹവും തോന്നുന്നതെന്ന് ഞാൻ പലപ്പോഴും ആലോചിക്കാറുണ്ട്. വെറും യാദൃച്ഛികമായ ജനനത്തെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കിയൊന്നെങ്കിൽ, കുറച്ചു കൃതജ്ഞത തോന്നാനല്ലേ അവകാശമുള്ളൂവെന്ന് ബുദ്ധി എന്ന അനുസ്മരിപ്പിക്കും. പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ നിർമ്മിച്ചു എന്നോ ഒരു ശക്തി എന്നോ ഒരു കാരണത്തിനായി, അല്ലെങ്കിൽ യാതൊരു ചോദ്യവുമില്ലാത്തതെന്ന് ഇങ്ങോട്ട് വലിച്ചെറിഞ്ഞു, മറ്റു ബഹുതോടി മനുഷ്യരെ മറ്റു പല ഭൂതലങ്ങളിലേക്കും അതിനുവേണ്ടി ഞാൻ എന്തിന് സന്തോഷിക്കുന്നു. രാജ്യയിൽ പിറന്നവൻ രാജ്യത്തോടു പഠിപ്പിക്കും; ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ജനിച്ചവൻ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ബഹുമാനിക്കും; ഉത്തരഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായവൻ അവിടത്തെ നല്ലതൊന്നും കരുതും. ആഫ്രിക്കയിലെ വനം തരങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന വാമനന്മാർ അവിടത്തെ സുഖകേന്ദ്രമെന്നു വാദിക്കും. അമേരിക്കയിലെ ബ്രസീൽകാണങ്ങളും അവിടത്തുകാർക്ക് ആനന്ദകരമായിരിക്കും. ജനിച്ചിടം വിടാൻ ആർക്കും വളരെ സുഖമല്ല. മറ്റുള്ളിടത്തു ചെന്നു സുഖിച്ചാലും ജനിച്ച മണ്ണിനോടുതന്നെ അനേകത്തരം കൂടുതലായിരിക്കും. ദക്ഷിണഗ്രന്ഥത്തിൽ നടുത്തുള്ള ദീപങ്ങളിലെ ആളുകളെ അവിടന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ പലരും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തം നാട്ടുവിട്ടുപോയവർ അവർ മരിച്ചുപോകയാണ് പതിവ്. ഹാ! ജനിച്ച നാടിനോടു തോന്നുന്ന സ്നേഹം പറഞ്ഞറിയിക്കാവതല്ല. അവിടത്തെ മണത്തരികൾക്ക് ശാസ്ത്രകാരൻ നിപ്ചിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ആകർഷണശക്തിയുണ്ട്. അവിടത്തെ കാറ്റാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാണമാരുതൻ. അവിടത്തെ വെള്ളം അമൃതമാണ്. സ്വന്തം നാടിനെ പുകഴ്ത്താനുള്ള കെല്പ് ആർക്കുമുണ്ട്. സ്വദേശത്തെപ്പറ്റി അന്തർ പണ്ഡിതൻ പാമരനെപ്പോലെ സ്നേഹസമൃദ്ധനാണ്. സ്വദേശത്തെ പ്രശംസിക്കാൻ പാമരൻ പണ്ഡിതനെപ്പോലെ വാചാലനാണ്. തന്റെ നാട്ടിൽ സൂര്യന്റെ വെളിച്ചം മെച്ചമാണ്; അവിടെ കററിന്റെ രസികത പ്രത്യേകമാണ്; അവിടെയുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളുടെയും സസ്യങ്ങളുടെയും രുചി ഒന്നു വേറാതെന്നു; പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും വിശേഷമാണ്; ആ ദേശത്തിലെ സംസ്കാരമാണ് കേരം; എന്ന് എന്തെല്ലാം വിശ്വാസങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഒരേ അർത്ഥം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. ഇത്തരം ഒരു മനോഭാവത്തോടെയാണോ ഞാൻ ഭാരതത്തെ ആദരിക്കുന്നത്?

എനിക്ക് ഭാരതഭൂമിയോടു് അന്യമായ പക്ഷപാതം ഇല്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ആസ്ത്രേലിയക്കാരൻ ആ രാജ്യത്തോടു, ക്യാനഡാവാസി ആ ദേശത്തോടു, ഫിലിപ്പൈൻസുകാരൻ ആ ദീപങ്ങളോടു കാണിക്കുന്ന പ്രത്യേകത എനിക്കുമുണ്ട്. ഫിലിപ്പൈനിലെ കരിങ്കൽക്കല്ലിന്റെ വെളിച്ചത്തിന് അവിടത്തുകാർ രുചി കൂട്ടലാണെങ്കിൽ കേരളത്തിലെ കരിങ്കൽക്കല്ലിന് എനിക്ക് കൂടുതൽ ഇഷ്ടം. ആമലയും മലതന്നെ; എത്രയും കൂടുതൽ; എങ്കിലും സാമ്രാജീയോടു തോന്നുന്ന കൂറ് എനിക്ക് വേറെ ഒരു മലയോടു ഇല്ല. ഹിമാലയംപോലെ എന്റെ ഭാവനകളെ വികസിപ്പിക്കാൻ കഴിച്ചുള്ള വേറെ ഒരു പർവ്വതവും ഇല്ല. ഗൗരീശങ്കരശില രത്തിലിരുന്ന് ലോകാനുഗ്രഹം ചെയ്യുന്ന ദേവതകളാണ്, ഭൂമിയിൽവെച്ചേ ദേവസമൂഹങ്ങളുള്ളൂ, എന്റെ ആരാധനയെ ആർക്കിടുന്നത്. ഗംഗയെപ്പോലെ ഞാൻ വേറെ ഒരു നദിയേയും ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. ആമസോൺനദിയുടെ വീരീയും, മിസിസിപ്പിയുടെ നീളവും, റെബിയുടെ ഗംഭീര്യവും, ചൈനയിലെ മഞ്ഞനദികളുടെ പ്രശസ്തിയും, സംബസിതയുടെയും കോങ്ഗോയുടെയും വെളിച്ചപ്പെരുപ്പങ്ങളും എന്റെ തലയ്ക്കു് പെരുക്കമുണ്ടാക്കുന്നു. എങ്കിലും ശ്രീരാമനും സീതയും കേളിയും കീഴ്വരവരീവാരിതന്നെയാണ് എന്റെ മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കുന്നത്. മലയെന്നെന്നും, വിസ്മയെന്നെന്നും സിന്ധുവെന്നെന്നും ബ്രഹ്മപുത്രയെന്നെന്നും കേട്ടാൽ എന്റെ ചില ബന്ധുക്കളാണെന്നെ ഞാൻ വിചാരിക്കാറുള്ളു. പാണ്ടി എന്റെ അയലാണ്. കണ്ണാടകവും, ഹെലോകനാടും, ബങ്കാളവും, കോസലവും, പഞ്ചാബും, കാശ്മീരവും, ആസാമും എല്ലാം സ്വന്തം നാട്ടുകാരെ. കോസലത്തിലെ യുവരാജാവ് തുല്യവെട്ടികൾക്കൊണ് പരിപൂർണ്ണമായി ഭാരതം എന്നതന്നെ; അതുമുഴുവൻ, ലങ്കവരെ എന്റേതാണെന്നു. രാമായണകഥ പാടുന്ന നാട്ട്, കൃഷ്ണന്റെ ചരിത്രം പുകഴ്ന്ന ദേശം. ബുദ്ധഗേഹന്റെ ധർമ്മപദേശം കേട്ട രാജ്യം, ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലുണ്ടായ ധർമ്മങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു ഭൂഖണ്ഡം, അശോകന്റെയും, ഹർഷന്റെയും, അക്ബറുടേയും ശാസനംകൊണ്ടു വിളങ്ങിയ സാമ്രാജ്യം, ഇതിലൊക്കെ മെച്ചമായി ത്രികാലവേദികളും ത്യാഗധനന്മാരുമായിരുന്ന ഭൂമികളുടെ ഭൂമിയാണ് എന്റെ ഭാരതം. മലയാളികളോടു മലയാളത്തോടുമുള്ള പക്ഷപാതം എനിക്ക് വേറേതോടു വേറാതെ ഭക്ഷ്യത്തോടു ഇല്ല. പലവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട അനേകം രാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയാമെങ്കിലും, വെളിച്ചം തോടും, നിഗ്രോകളോടും, എക്വിമോവർഗ്ഗങ്ങളോടും, ചീനത്തോടും എല്ലാം എനിക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിലും, ഭാരതീയരോടാണ് എനിക്ക് വലുതായ മമതാബന്ധം. ലണ്ടനും, പാരീസും, ബർലിനും, മോസ്കോയും, സ്പെയിനും, വാഷിംഗ്ടണും,

പീക്കിങ്ങും, ടോക്കിയോയും എന്റെ ബഹുമാനത്തെ സമർപ്പിക്കുന്ന മഹാനഗരങ്ങളാകുന്നു. എങ്കിലും മദ്രാസും ബോംബെയും, കൽക്കത്തയും, കറാച്ചിയും ആണ് എനിക്ക് ഒന്നുകൂടി സുഖകരം. ഹിന്ദുവനന്തപുരം ഇവയിലൊക്കെ ചെറുതാണെങ്കിലും ആ പട്ടണമാണ് എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടം. എന്തിന്, ഇങ്ങനെയെണ്ണിയെണ്ണി പോയാൽ, കണക്കില്ല. ലോകത്തോടു മുഴുവൻ എനിക്ക് ഇഷ്ടമുണ്ട്. എങ്കിലും ഭാരതം ഏതേതാണ്. ഞാൻ ഭാരതത്തിന്റേതാണ്. എന്നേ ചുരുക്കിപ്പറയാനുള്ളൂ.

എന്താണ് പേരെങ്കിലും സംകചിതമെന്നു പറയുന്ന ഈ മനഃസ്ഥിതി മഹാനഗരങ്ങളല്ലേ എന്നു ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നതിനിടയിലുണ്ട്. ഞാൻ ഭാരതീയനായതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ചില പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ യൂറോപ്യനും, ചൈനക്കാരനും, ജപ്പാൻകാരനും എന്താണ് കറവ്? ഞാൻ നിഗ്രോയോടും ബോർണിയോദീപത്തിലേ കാട്ടാളന്മാരോടും അനന്യമായിത്തന്നെയാണോ? പക്ഷേ, ഇംഗ്ലീഷുകാരനോടും റഷ്യക്കാരനോടും എനിക്ക് എന്താണ് മെച്ചം? സുഖകരമായ കാലാവസ്ഥകളും ആവശ്യത്തിനുള്ള പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളും കൗതുകത്തിന്റേതായ സുന്ദരപദാർത്ഥങ്ങളും അവയ്ക്ക് ധാരാളമുണ്ട്. ബുദ്ധിയുടെ വായ്പാണെങ്കിൽ ഇന്ന് അവയ്ക്ക് വിശ്വമനസ്സോടു കൂടുതലാണ്. സ്വതന്ത്രങ്ങളായ രാജ്യങ്ങളോടു ചേർത്തുനോക്കുമ്പോൾ ഭാരതത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ വലിയ അഭിമാനത്തിനും ഇന്നു വകയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരോവർഗ്ഗമെന്നോ ഒരോതരമെന്നോ ഒരോ സംസ്കാരമെന്നോ ഒരോ ഭാഷയെന്നോ ഉള്ള നിലകൊണ്ടുവരുന്ന സംപൂർണ്ണമായ യോജിപ്പും നമുക്കില്ല. സിദ്ധകാര്യം മൃഗീയങ്ങളും ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പാഴ്സികളും അവയുടെയെല്ലാം അവാനന്തരഭേദങ്ങളും ഭാരതീയജീവിതത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളാണ്. ഇമ്മാരിലൊന്നിന്റെയും മറ്റും അംശങ്ങളിലാകുന്നു. ഉത്തരഗ്രന്ഥപോലെ തണുത്ത മഞ്ഞുറഞ്ഞ ഹിമാലയപ്രദേശങ്ങളും, സഹാറയെപ്പോലെ ചുട്ടപ്പഴുത്തസിന്ധുദേശങ്ങളുമുള്ള ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ട്. ഫലപുഷ്പലമായ ഗംഗാസമതലവും, വളരെ ശുന്യദേശങ്ങളും ഈ മഹാരാജ്യത്തിൽ ഉണ്ട്. ഈ സ്ഥിതി വിശ്വരൂപംകൊണ്ടല്ല ഭാരതത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയിൽ എനിക്ക് പ്രീതി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. പല അംശങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവയ്ക്ക് ഭാരതീയരോടൊരു മേന്മയുണ്ട്. പലകാര്യങ്ങളിൽ ഭാരതത്തിന് മറ്റുള്ളവരോടൊരു കറവുകളും പോരായ്മകളും കാണാം. എങ്കിലും ആ കെട്ടുകളെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ കിട്ടപ്പുകാണു്, ഫലപുഷ്പികൊണ്ടും ജീവിതത്തിന്റെ സൗകര്യങ്ങൾകൊണ്ടും, പരമ്പരയ്ക്കൊണ്ടും, തല്പര്യമുള്ള നിലകൊണ്ടും, ആശയങ്ങളുടെ പരിമിതികൊണ്ടും ജീവിതലക്ഷ്യംകൊണ്ടും നമുക്കു രാജ്യം വിശിഷ്ടമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്വദേശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അന്യമായ അഭിമാനമല്ല, സത്യത്തിൽ അടിയുറച്ച തോലനംകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഭാരതത്തെ ആദരിക്കുന്നത്. സകല ഗോളങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഭൂമിതന്നെ നല്ലതു്, ഭൂമിയിൽവെച്ചു് ഭാരതത്തെയാണ് ഏറ്റവും മഹാനായമുള്ള സ്ഥലം എന്നു നിശ്ചയമായി ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഭൂമിയുടെ മധ്യഭാഗത്തു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നഭാരതം വളരെ പുരാതനകാലംതൊട്ടേ മനുഷ്യജീവിതത്തിനു പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹം ദാനംചെയ്തു. ഹിമാലയവടക്ക് ഉത്തരഗ്രന്ഥവരെ ജീവിതാർണ്യമാണു്. അവിടെ പ്രകൃതി ഭയങ്കരമായിപ്പുകഴ്ന്നുപെട്ടു. ഉരുക്കുതണുത്തു; തിളയുന്നവെള്ളം ഇവിടെ മറ്റൊരൊരൊരു സ്ഥലങ്ങളും വിസ്തൃതങ്ങളായ മണൽക്കാടുകളും തിന്നാനും കുടിക്കാനും ഒന്നുകൂടാത്ത ശുന്യദേശങ്ങൾ; സസ്യങ്ങളും മൃഗങ്ങളുമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ; എങ്ങനെ ജീവിതം പുലർത്തും? തിബറ്റുപോലെ തണുത്ത ചെളിനിറഞ്ഞു് ജീവിതത്തെ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്ന ചൂടേതും ചുരുക്കമാണു്. സൈബീരിയൻ അന്ധകാരം മെൽ മഞ്ഞുറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. യൂറോപ്പു മുഴുവൻ തന്നെയും അക്കാലത്തെ സ്ഥിതിക്ക് വിഷമകരമായിരുന്നായി ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആ ലന്ധത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ചില സ്ഥലങ്ങളുമാത്രം സമൃദ്ധികൊണ്ടു് മനുഷ്യനെ ആകർഷിച്ചു. ഭൂമിയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ സാമാന്യമായി പാവയുമാർ കൂടുതൽ ദണ്ഡുമാക്കിയിരുന്നു. ചൈന, മെസോപൊട്ടോമിയ, സിറിയ, ഇസ്രായേൽ എന്ന ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങൾ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ പ്രീണിപ്പിച്ചു. ഭാരതമൊക്കെ വേറേ ഏറ്റവും ഉന്നതമായിരുന്നായി കൂടുതൽ സുഖസാധനങ്ങൾ നൽകി ജീവിതസൗകര്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യൻ കൗത്തിന്റെ മൂത്തസഹോദരനായി കഴിച്ചുകാലംതൊട്ടു് വേറാൻ അടുത്ത അനുജനായി ചമഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇന്നുവരെ ഭാരതംപോലെ ജീവിതത്തെ പുഷ്പിപ്പടുത്തിയ ഒരു ഭൂതലമില്ലതന്നെ. വടക്കുള്ള ഹിമാലയപർവ്വതം ഭാരതംകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച ഒരു കേന്ദ്രപോലെ ഉത്തരഭാഗങ്ങളിലേ അണുപിടിപ്പിച്ച് ഭാരതത്തെ രക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. ഹിമാലയവാസിയാതെ ശിവാനെ നാം ഓരോ യാത്രക്കാർക്കു പുജിക്കുന്നത്? ഇവിടത്തേ നദികൾ ഏറ്റവും ശാന്തപ്രകൃതികളാണ്. ഈ ജീവ്വരോജ്യം നൈൽനദിയുടെ സമ്മാനമെന്നു് പറയുന്നതു പരമാർത്ഥമാണെങ്കിൽ, ഗംഗയോടും, സിന്ധുവിനോടും, നർമദയോടും, കന്യാകുമാരിയോടും മറ്റു ഭാഗ

എങ്കിലും അതിന്റെ സൂക്ഷ്മമായിത്തന്നെ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ സിനിമ കഴിയട്ടെ. നമുക്കല്ലാതെ അതോടു നാക്കും." അയാൾ അല്ലെ ആലോചിച്ചിട്ടു മറുപടി പറഞ്ഞു. "വേണം. ഞാൻ അകത്തുപോയി വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാം." "സിനിമ രീതിനന്നിരുന്നില്ല. അവൾ വരുമോ?" "കൊള്ളാം വരുമെന്നോ? ഒരേതന്നെ എടുത്താട്ടെ. ഒരു ചീട്ടുവാങ്ങി അകത്തു കയറി അവളെ കൊണ്ടുവരാം." അവൻ കൈവീട്ടി. എടുത്തുകൂടി നാലുപെട്ടമെന്നെയുള്ളു എന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. ഞാൻ പറഞ്ഞു. "എന്റെ കൈയ്യിൽ പണമില്ലല്ലോ" അയാൾ പറഞ്ഞു. "ഇല്ലേ? പിന്നെങ്ങനെ? അവളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നാലും വിശേഷമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ പോയി പണം എടുത്തുകൊണ്ടു വരണം. ഞാൻ ഇവിടെ കാണാം." അതു ഞാൻ സമ്മതിച്ചു നടന്നു. അമ്പതുവരെ അകലെയാത്രയ്ക്കുപോം ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അവൻ കൊട്ടകയ്ക്കുകയ്ക്കു കയറിപ്പോകുന്നതു കണ്ടു.

പിന്നീടൊരുദിവസം രാത്രി രണ്ടുമണിസമയത്തു ബോട്ടുമട്ടിയിലുള്ള ഒരു ബോട്ടിൽ അവൻ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ വരുത്തുവാൻവിളിക്കുന്നതു കണ്ടു. അയാൾ ഒരു കാര്യമുണ്ടായിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നു. അയാളെപ്പോലെ അയാൾ അന്നു നാലു പെട്ടകളാണ്. ഒരോരോന്നും കഴിഞ്ഞു ഞാൻ അവളെ കണ്ടു. കൊമ്പത്തേക്കുള്ള ബോട്ടിൽ വെച്ചാണ്. ഞാൻ ബോട്ടിലിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ ഒരു കുട്ടിയേയും ഏതെങ്കിലും കൊണ്ടു ബോട്ടിൽ കയറി. പിന്നാലെ ഒരു കുഞ്ഞിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു ഒരു സ്ത്രീയുമുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ എന്റെ അടുത്തു വന്നിരുന്നു. ഈ പണക്കൊണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ആ സ്ത്രീയേയും കുട്ടികളേയും ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി, അവർ മറ്റൊരായി ജീവിക്കുന്ന ഒരു ഇടത്തരക്കാരീസ്ത്രീയാണ്. ഇല്ല, അയാൾ അവരെക്കൊണ്ടു പണമുണ്ടാക്കുന്നില്ല. ആകെക്കൂടി കണ്ടിട്ടു അയാൾ ഒരു സ്ത്രീയേയും ചീത്തയാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ കുടുംബത്തെ പുലർത്താൻവേണ്ടി അയാൾ പലവഴി നോക്കുന്നു. അതു പട്ടിണികിടന്ന വഴിത്തൊട്ടു തിരിക്കാൻവേണ്ടി അയാൾ സിപ്കരിച്ചു ഞെഴിലാണതു്. ഞാൻ വക്കിലായതു മറ്റൊന്നിനാണ്?

തീയതികളോടും നാം എത്ര കൃതജ്ഞത കാട്ടണം? ഹരിദാസന്റെ ബംകുളിൽ സുന്ദരവനംവരെ ആയിരത്തിൽ കൂടുതൽ മൈൽദൂരം, അച്ഛനത്തിനും തപ്പണത്തിനും ഹന്നപോലെ കൃഷിക്കും വാണിജ്യത്തിനും സർവ്വസങ്കല്പാനന്ദം ചെയ്തുകൊണ്ട് സമതലത്തിലൂടെ ഒഴുകുന്ന ഗംഗാദേവി ഭീരീമൻ ഭാരതത്തിന് സമാനിച്ച ദിവ്യകല്പയാണ്. ആയുരാരത്നം അനേകലക്ഷം ആളുകളുടെ സുഖവാസത്തിനുള്ള സ്ഥലമായി പ്രകൃതി ഒരുക്കിയിട്ടു. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള തീരപ്രദേശങ്ങളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സുഖങ്ങളും ഭംഗികളുംകൊണ്ട് വിഭജിച്ചു. എവിടെയും ഫലവും ജലവും തെളിഞ്ഞ വായുവും നല്ല മഴയും, അഴകേറിയ സസ്യങ്ങളുംകൊണ്ട് സുഖസമ്പന്നം. സസ്യങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും ഊലങ്ങളും പക്ഷികളും ജീവിതത്തിന് മോടി കൂട്ടുവാൻ ഉല്പാദിക്കുന്നു. മഹത്തായ ഒരു ജീവിതനാടകം അനന്തമായി നടത്തത്തക്ക രംഗമാണ് ഭാരതഭൂമിയിൽ ഒരുക്കിയത്.

ആ നാടകം എങ്ങനെ തുടരുന്നു? ഭയങ്കരകാരന്മാരായ കിരതന്മാരാണ് 'തോടമ്പ' അഭിനയിക്കാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഉഗ്രരംഭംകൊണ്ടായി കാട്ടിൽ കഴിച്ച അവർ ജീവിതചക്രത്തിൽ ഹിംസ്രജന്തുക്കളിൽനിന്ന് വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നരമാംസത്തിന്റെ സ്വാദ് അവരുടെ നാവിന് സംതൃപ്തി നൽകി. വന്യഗുഹകൾ അവരുടെ കേളിസ്ഥലങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ഉഗ്രസാധനമായ വ്യംഹാശങ്ങളാൽ അവർ ജീവിതത്തെ പൂരിപ്പിച്ചു. വാസരംഗമായ പർവ്വതങ്ങൾപോലെ അവരുടെ മനസ്സ് പാഴ്ക്കാടുകൾ നിറഞ്ഞു അന്ധകാരത്തെ പുലർത്തി. ഇരുൾഭാരമുള്ള ആ കാലങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്നു. അഴുകിപ്പോയ കളിപ്പോലെ കെട്ടിനിന്ന ഭൂമി ആ ജീവിതസ്ഥിതി ക്രമേണ തെളിയാൻതുടങ്ങി. ഉഗ്രങ്ങളെ കൊന്നതിന്നുന്ന വന്യങ്ങളുടെ മേൽ ഉഗ്രപാലനം ജീവിതധർമ്മമായി കരുതിയ വേദാന്ത ജനത വന്നുചേർന്നു. ജന്തുക്കളെക്കൊണ്ട് ജീവിതം സാധിച്ച് കാട്ടിൽ കഴിക്കുന്ന ഒരുകൂട്ടം, ഗുഹാജന്തുക്കളെ സംരക്ഷിച്ച് കാടിലുത്പന്ന പൽപ്പാങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന മറ്റൊരു ജനം, എന്ന് ഭരതീയജീവിതം രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു. ഒന്ന് ഇരുട്ടത്തും മറ്റൊരു വെളിച്ചത്തും തഴച്ചുതുടങ്ങി. പശുക്കളുടേയും ആട്ടിൻപറ്റാക്കളുടേയും പുറകേ നദീതടങ്ങളിലും സമതലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചും, മരത്തണലുകളിൽ വിശ്രമിച്ചും, ഫലമൂലങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് പാകംചെയ്തു ഭക്ഷിച്ചും, ഗാനങ്ങളും വിനോദങ്ങളും രചിച്ച് ആനന്ദിച്ചും ഒരു ജീവിതരീതി ഉയർന്നുവന്നു. ആ രീതി സമുദായത്തെ സംഘടനയേയും അതിനോട് ചേർന്നു സകല വിശേഷലക്ഷണങ്ങളേയും സൃഷ്ടിച്ചു. നീതിയും നിയമവും അവരുടെ മോഡത്തിൽ അംഗീകരിച്ചു. ആചാരവും ആരാധനയും അവർ നിർമ്മിച്ചു. സകല അനുഭവങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും യുക്തികളും വിശ്വാസങ്ങളും അവർ ഭാഷയിൽ സംഭരിച്ചു. അവരുടെ വലിയ യുഗം നല്ല ചില കഥകളായിരുന്നു. അവരുടെ വലിയ മത്സരം ഇരുട്ടിനോടായിരുന്നു; ഇരുട്ടിൽ കഴിയുന്നവരോടായിരുന്നു. ആ ജീവിതം അങ്ങനെ വളർന്നുവന്നു.

കാടുംജന്മാരും ഉഗ്രവൃത്തികളിലേയ്ക്കു പ്രേരിപ്പിച്ച ഭാരതത്തിലെ പ്രകൃതി പശുപാലന്മാർക്കു ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കാൻ പര്യപ്തമായി. ആകാശത്തെ തലകൊണ്ട് താങ്ങിനിന്ന ഹിമവാൻ കിരാനോട് യാതൊന്നും പാഞ്ഞില്ല. ഇടതൂർന്ന വനങ്ങൾ നായാടാൻ സൗകര്യം കൊടുത്തതല്ലാതെ അവർക്കു മറ്റൊന്നും നൽകിയില്ല. ഫലനമുണ്ടായ വൃക്ഷങ്ങൾ അവർക്കു വിശപ്പിനുള്ളിൽ. അവരുടെ ശരീരത്തെ പോഷിപ്പിക്കാനല്ലാതെ മനസ്സിനെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്താൻ അവ ഒന്നും കൊടുത്തില്ല. മറ്റാവർഗ്ഗക്കാർക്കുണ്ടാകാത്ത ഭാരതത്തിലെ പ്രകൃതി മാനസികമായ ആഹാരമാണ് പ്രധാനമായി ദാനംചെയ്തത്. വീശിയ ഒരോ കാറ്റും ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്ത് അതാനംഗിയെ ഉണർത്തിപ്പിച്ചു. ആകാശത്തിലേയ്ക്കു യന്ത്രപോയ ഹിമവത് ഗംഗാ അവരുടെ ചിന്തകളെ ഉച്ചലോകങ്ങളിലേക്കുയർത്തി. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും തെളിഞ്ഞ ആകാശവും ഭൂമിയിൽനിന്ന് അവരെ ലോകാന്തരങ്ങളിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. ശാലാലങ്ങളും കാനനങ്ങളും ശാന്തിയെപ്പറ്റി ഗംഭീരമായി അവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. ഒരോ പുറവും പുല്ലും അവയുടെയെല്ലാം കർത്താവായ ഒരു ശക്തിയെപ്പറ്റി അവർക്കു രാസസുനിർദ്ദേശംകൊടുത്തു. കണ്ടെല്ലാം അവർ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. എല്ലാത്തിലും അവർക്കു സംശയം തോന്നി. എല്ലാറ്റിനേറേയും പരമമായ അർത്ഥം എന്തെന്ന് ആരാഞ്ഞു ജീവിതത്തെ മോടിപിടിപ്പിക്കാൻ അവർ ക്ഷീണംകൂട്ടാതെ പ്രയത്നിച്ചു. എന്നാൽ ജീവിതത്തിലും അനുഭവങ്ങളിലും അവർക്കു വിശ്വാസമുണ്ടായില്ല. കയ്യിലിന്റെ സ്വഭാവം അവരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, ശബ്ദമെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ അവർ കഴിഞ്ഞു. പഴുത്ത ഫലങ്ങളുടെ സ്വാദ് അവരെ രസിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ പച്ചക്കറയ്ക്കു ഇല്ലാതിരുന്ന മധുര്യം പഴുത്തിന് എങ്ങനെയാണെന്നു അവർ ചിന്തിച്ചു. കിളിച്ചുവന്നപെടി അവരെ വിനോദിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും അതിന്റെ ക്ഷയഭാവം അവർ വിസ്മയിച്ചില്ല. പാമേ കണ്ടതു ഒരേനും വ്യത്യസ്തമായി മനസ്സിൽ പ്രതിഫലിച്ച് അവരെ വിക്ഷയിപ്പിച്ചു. ക്രമേണ അവർ കാണുന്ന ലോകത്തേക്കാളും അധികം കാണാത്തശക്തിയെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചുതുടങ്ങി.

ഈ മനോഹരതയുടെ ഫലമാണ് പ്രത്യേകമായിരുന്നു. കാറ്റ് കാറ്റായിട്ടല്ല വായുവേവയായിട്ടാണ് അവരെ തഴുകിയത്. പൂക്കളേയും വല്ലികളേയും നൃത്തംചെയ്തിച്ചും, താമരപ്പൊയ്കകളിൽ കളിച്ച് ഓളമുണ്ടാക്കിയും, ഉറക്കെഴുന്ന മരങ്ങളെ വിറപ്പിച്ചും പ്രലീലിച്ചു കാറ്റാണ് തങ്ങൾക്കു ശീതോപചാരം നൽകുന്നതെന്നു അവർക്കു പ്രത്യേകം സുഖമുണ്ടായി. വസിക്കാൻ സ്ഥലം നൽകുന്ന ഭൂമിദേവിയും പക്ഷർ പ്രകാശതരുന്ന സൂര്യനും, ദാഹംതീർക്കാനുള്ള വെള്ളവും, രാത്രിയിൽ വെളിച്ചവും പുടുന്നതന്ന അഗ്നിയും, എന്നുവേണ്ടപ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകലതും ഒരോ പ്രകാരത്തിൽ ജീവിതത്തെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ സന്നദ്ധമായി വർത്തിക്കുന്നതായി അവർക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ജീവിതവും ജീവിതത്തെ സുഖകരമാക്കാനുള്ള ഈ വ്യവസ്ഥകളും ഉണ്ടാക്കിയ ശക്തിയെപ്പറ്റി അളവിലുത്പന്ന കൃതജ്ഞതയുണ്ടായി. കണ്ടതെല്ലാം അവർക്കു അത്ഭുതമുളവാക്കി. അവയൊക്കെ അതിലും കൂടുതൽ ആനന്ദവും പ്രദാനംചെയ്തു.

ഭാരതത്തിലെ ഉദാരമായ പ്രകൃതിജീവിതത്തിന്റെ പുറമേയും അകമേയും ഉള്ള വളർച്ചയ്ക്കു ഇങ്ങനെ അനുകൂലമായി ഭവിച്ചു. അനുഗ്രഹമായിരുന്ന പ്രകൃതിയെ, തേമനോഭാവത്തെ ഇവിടുത്തെ ആളുകളിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കാനും കാരണമായി. എങ്കിലും ഇവിടുത്തെ ആദിമകിരന്മാരുടെ നൃശംസത ഇതുകൊണ്ടും നിശ്ശേഷം മാഞ്ഞുപോയില്ല. നന്മയുടെ കൽവീശിയെങ്കിലും കാടുകളിലും ഗുഹകളിലും ഉള്ളിപ്പതിയ പശുക്കൾ വസിച്ചു. സന്മാർഗ്ഗം ബഹുജനങ്ങളുടെ സുഖസഞ്ചാരത്തിനേർപ്പെട്ടെങ്കിലും ദാഹംതീർക്കാനും തക്കംകണ്ടു അങ്ങിങ്ങു തല ഉയർത്തിനിന്നിരുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ആത്മതേജസ്സിൽ അർപ്പിച്ച് അന്താനയജ്ഞം നടത്തി മഹാൻമാർ മുക്തിനേടി. ജീവനെ അഗ്നിയിൽ നേരിച്ചു മറ്റൊരാളുടെ സന്തുഷ്ടതയായി. ലോകം യഥാർത്ഥമെന്നു വിശ്വസിച്ചു ദാഹിമാനംപൂണ്ട് ഒരു കൂട്ടർ പ്രമദിച്ചു. ഇതെല്ലാം മിഥുനയെക്കണ്ടു മറ്റൊരാളുടെ വൈരാഗ്യം കൈക്കൊണ്ട് സന്യസിച്ചു. പ്രീതികളുടെ ആത്മശക്തിയും അസുരന്മാരുടെ ലോകധ്വംസവിക്രമങ്ങളും ഒരുമിച്ചു നടമോടിതുടങ്ങി. നന്മയ്ക്കു താങ്ങായി അന്നു മഹാൻമാരുണ്ടാവുക പതിവാണ്ല്ലോ. അങ്ങനെ പ്രീതികളുടെ സംസ്കാരം നശിക്കാതെ അവശേഷിച്ചു.

ശ്രീരാമനുമ്പിട്ടുവേദശിഖരൻ തൃശ്ശൂർത്തഴുത്തപ്പുറി മറ്റൊപ്പേരുകളോടുകൂടി മലയാളത്തിന്റെ ഭാഗ്യത്തിനെ നാരായണത്തിനൊഴുതിയപ്പോൾ കിഴിപ്പട്ടോരുദേഹത്തെതിന്നാരാധിച്ചതുകൊണ്ട്....

സകല ജീവശാലികളോടും ശാന്തി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന ആ ദിവ്യസന്ദേശം നിലനിന്നതാണ് ഭാരതത്തിന്റെ മഹാഭാഗ്യം. ലോകമാണ് തറവാട്, ചെടികളും പുല്ലുകളും പുഴക്കരകളുംകൂടി കടംബക്കാരാണ്, എന്നു വിശ്വസിച്ച മഹാൻമാരാണ് ഭാരതഭൂമിയുടെ വലിയ നേട്ടങ്ങൾ.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയ മഹർഷിമാർ ജീവിതത്തിന്റെ പരമമായ പ്രയോജനത്തിൽ ശ്രദ്ധയൂർപ്പിച്ചു. ജീവിതസുഖങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ ജീവിതത്തെ സുഖമാണോ എന്നും അവർ വിചാരിക്കാനാരംഭിച്ചു. വലിച്ചെടുത്തപ്പോൾ കല്ലിച്ച് സ്വാർത്ഥ സുഖമനോഹരിച്ചപ്പോൾ വേദമില്ലാത്ത ഒരു ജീവതത്വത്തേയും അവർ കണ്ടുനിന്നു. ജന്മംകൊണ്ടും കർമ്മംകൊണ്ടും വ്യത്യസ്തങ്ങളുണ്ടാക്കിയ സമുദായത്തോടു ഏകവും അഖണ്ഡവുമായ സത്യത്തെപ്പറ്റിയും അവർ ഉപദേശിച്ചു. വ്യക്തികളേക്കാൾ പ്രാധാന്യം ലോകത്തിനാണെന്നും ലോകത്തെ നിലനിൽക്കുന്നതാണ് ധർമ്മമെന്നും അവർ വിധിച്ചു. സകല ജീവശാലികളെയും ഒരുപോലെ നോക്കാൻ ബുദ്ധഗോവരണപ്പോലെ വേറെ ആരും പഠിപ്പിച്ചില്ല. ദോഗസംധനങ്ങളുംപോലും ആകർഷകമാണെങ്കിലും ജീവിതം ചഞ്ചലമാണെന്നു വ്യാസനാപ്പോലെ മറ്റൊരാളത്തരം കണ്ടില്ല. കർത്തവ്യം നടത്താൻ ജീവിക്കുന്നതും, വേണ്ടിവന്നാൽ മരിക്കുന്നതുമാണ് ധർമ്മമെന്നു കൃഷ്ണനാപ്പോലെ നിശ്ചയമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തവർ ഇല്ലാത്തതൽക്കാലം സുഖമായി കഴിക്കാനും അങ്ങേയ്ക്കായ ഭാവിയിൽ സുഖകരമായ ഒരു പദത്തിലേയ്ക്കു പോകാനുമുള്ള ധർമ്മമാണ് ജീവിതം എന്നു ഭഗവാൻ പഠിപ്പിച്ചു. ജീവിതത്തെ നിസ്സാരമെന്നു കരുതി തള്ളുന്നവരും, ജീവിതം ആണ് സർവ്വം എന്ന് വിശ്വസിച്ചു മറുകെപ്പിടിക്കുന്നവരും ഒരുപോലെ മുർഖന്മാരാണ്. ഭഗവത്സത്യത്തിന്റെ പല ഭാവങ്ങളാണ് ചോകമായിച്ചു മഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് ധരിച്ച്, ആ സത്യത്തേയും അതിൽ അടിച്ചൊച്ച ലോകത്തെയും പൂജിക്കാൻ നാം അഭ്യസിച്ച്.

കഴിഞ്ഞ അനേകായിരം സംവത്സരങ്ങളായി ഭാരതം ഈ വിശ്വാസത്തെ അവലംബിച്ചാണ് ജീവിതലക്ഷ്യത്തെ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പല പരിവർത്തനങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും ഭാരതത്തെ ഉലയ്ക്കാൻ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഭിന്നധർമ്മങ്ങൾ ഒളിവാലും വെളിവാലും എതിർത്തുനോക്കി. പഠിപ്പിക്കാൻ വന്നവർ സ്തുതിപാഠകന്മാരായി മടങ്ങി. അധികാരം സ്ഥാപിച്ചവർ ആദ്യം മടിച്ചു; പിന്നെ നശിച്ചു. ഒരിക്കൽ മൂപ്പു, പിന്നെ മന്ത്രിമാരും, പിന്നെ ശത്രുക്കൾ, യുദ്ധിപ്പിൻ എന്നു പുരാണ്യശത്രുവിമാർ ഇവിടെ ചെങ്കോൽ നടത്തി. ചന്ദ്രഗുപ്തനും സമ്രാട്ടുപുനെയും വിക്രമാദിത്യനെയും ഹർഷനെയും ഭാരതസമുദായത്തിൽ ചരിത്രം സ്മരിക്കുന്നു. തെക്കു ചേരന്മാരും പാണ്ഡ്യന്മാരും ചോളന്മാരും അക്കാലങ്ങളിൽ അധികാരം വഹിച്ചു. ഈ മഹാവാഴ്ചകൾ പലതും കാലത്തിന് അടിപെട്ടു. പിന്നീട് മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ ഭാരതത്തെ സ്വാധീനത്തിൽ വച്ചു. അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് പാശ്ചാത്യശക്തി ഭാരതത്തെ നട്ടിപ്പറിച്ചു. പരിവർത്തനശക്തി പിന്നെയും വിരമിക്കാതെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്തെല്ലാം മറ്റൊരാണ്, എന്തെല്ലാം കലാപങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായി. എന്നിട്ട് ഫലമെന്താണ്? ഒരേനേക്കാലത്തും തന്റെ ശാന്തിസന്ദേശത്തെ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഭാരതം ഒരിക്കലും സ്വാർത്ഥമായില്ല. വൈവിധ്യം കഴുത്തിൻ പിടിച്ച് തെരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴും സമസ്തലോകത്തിനും സുഖമുണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ഭാരതം ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. കപിലനും കണാദനും ബുദ്ധനും ബോദ്ധ്യയെന്നും ശങ്കരനും മലാൻറും രാമനാഥനും മാറിമാറി ധർമ്മപദേശങ്ങൾ ചെയ്തു. ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീംകളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ശാസനം ചെയ്തു. വേദാന്തവും സ്മൃതിസവും സുവിശേഷവും പ്രചരിച്ചു. സമതപവാദവും സമജീവിവാദവും മുറയ്ക്കു വന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം ഭാരതത്തിന്റെ മതം ഒന്നേന്നു. ധർമ്മം; ഭാരതത്തിന്റെ വിശ്വാസം ഒന്നിൽമാത്രം—സത്യത്തിൽ. ഭാരതത്തിന്റെ സന്ദേശം ഇതുതന്നെ—ലോകശാന്തി. ഈ മഹാസന്ദേശം ഭാരതത്തെ രക്ഷിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ ശാശ്വതരക്ഷയും ഈ സന്ദേശം കൊണ്ടു കൈവരികയുള്ളൂ. ഇതിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഭാരതത്തെ പ്രത്യേകം ആദരിക്കുന്നത്. ഭാരതത്തിന്റെ സന്ദേശം ലോകം ശ്രദ്ധിക്കുമെങ്കിൽ! വന്ദേമാതരം!

താദാത്

ശ്രീ: ബി. ആനന്ദവല്ലഭനമ്മ എം. ഏ. (കോണേഴ്സ്)

ഒട്ടാകിലാട്ടുന്ന കൈയും, താരാട്ടുപാടുന്ന നാഡു
മാണ് മാനന്ദരോരുടെ പുലർത്തിയിട്ടുള്ളത്. താരാട്ടുപാടി
കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഉറക്കുന്ന പതിവും, പണ്ടേക്കുപണ്ടേ, എല്ലാ
ദേശങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. അമ്മയുടെ കണ്ണിനന്ദകര
മായ താരാട്ടുകേട്ടാണ് ഞാൻ ഉറങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ആ താരാട്ടിന്റെ മധുരമാണ്
എന്തെങ്കിലും സാഹിത്യരസം ഉള്ളിലുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും.
പക്ഷേ, എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളാണെങ്കിൽ, താരാട്ടുകേട്ട് ഉറങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെ
സംശയം. അച്ഛൻ അതിനു ദുരന്തമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാനതു തടഞ്ഞിരിക്കാൻ
ഇടയുള്ളു. താരാട്ടുകേട്ടേ ഉറങ്ങുകയുള്ളെന്നു ശിശു ഇന്നത്തെ മോഹിന്റെ ദൃഷ്ടി
യിൽ ക്ഷണമില്ല. താരാട്ടിലിടകിടന്നുപോലും ഭയം ഉണ്ടാകാത്തതിന്റെ ലക്ഷണ
മാണെന്നു ധാരണ. താരാട്ടിലിട കഞ്ഞിയിന്നു കിടത്തിയാലും അറുത്തു നന്നു
രജ്ഞാനംപോലുമില്ലാത്ത വല്ല “കൊച്ചുപണ്ണി”മാരിരിക്കും. കൃത്യംതന്നെയാണു
കൊണ്ടു, ഒരുപോലും, അമ്മയ്ക്കു അതിനെപ്പറ്റി സമ്മതിപ്പെടുന്ന വന്നേയ്ക്കും. ദുഷ്ടി
ലാടുകിടക്കുകയോണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ, തനിക്ക് കിടന്നുവെന്നും, ശിശു ഉറങ്ങുന്നു
തന്നെ അമ്മയ്ക്കു നിർബന്ധമുമാണ്. “ഈ പൊടിക്കുഞ്ഞല്ലെങ്കിൽ, വായിച്ചി
ട്ടുള്ള വല്ല നോവലുകളിലെ കഥയെങ്കിലും പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു കട്ടിയെ ഉറക്കാൻ
ശ്രമിക്കുമായിരുന്നു. കൈക്കുഞ്ഞിനു കരയുന്നല്ലെങ്കിൽ എന്തിനാണ്? താരാട്ടുപാടി
ഉറക്കുന്നതു പഴയ സമ്പ്രദായമെന്നു കൂട്ടുകാരികൾ പട്ടിച്ചേക്കുന്നു ഇടയുണ്ടു്.”
ഇങ്ങനെ വിചിത്രരീതിയിൽ പോകുന്ന ജനത്തെ പല അമ്മമാരടേയും ചിന്താ
ഗതി. എന്നാലോ, താരാട്ടെന്നും അമ്മയ്ക്കു വശമില്ലെന്നുള്ളതാണ് പട്ടുപുറമാർത്ഥം!
ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു്, ഇന്നത്തെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു താരാട്ടിന്റെ മധുരമുണ്ടാവാൻ
നല്ല ഭാഗ്യം. ഇല്ലാത്തപോഴെങ്കിൽ അമ്മയ്ക്കുപോലുമുണ്ടാ? നാട്ടിൻപ്രദേശങ്ങളിൽ
പോലും ഈ സമ്പ്രദായം ഇന്നു നടപ്പിലുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ശിശു ഉറക്കുവാനു കരയുന്നതാണു് നാമെന്തു ചെയ്തുകയാണു പതിവും?
ഒരിടത്തു ഞാൻ കണ്ടു, കരയുന്ന ശിശുവിനെ മെത്തയിൽ കമഴ്ത്തിയിട്ടു പൂക്കു
ഗന്തു ധാരാളം ഉറക്കെ തല്ലുന്നതു്. സാധുക്കളേ! കുഞ്ഞുകുറഞ്ഞു രുദിൻ ഉറങ്ങി.
പ്രകൃതിയുടെ കാരുണ്യം!

ഇരയിടയ്ക്കു്, ഒരു ആംഗലവരികയിൽ സ്ത്രീകളെ ഗൃഹഭരണത്തുപണ്ടു
അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിന്നുസംബന്ധിച്ചൊരു ലേഖനം കാണുകയുണ്ടായി. ഡ്രാഡിംഗ്
ഗ്ലൂം ഒരുക്കുന്നതിന്നും, പാത്രങ്ങൾ ഭംഗിയായി അടുക്കിവെക്കുന്നതിന്നും, ചുരുക്ക
ത്തിൽ റീട്ടമുറവൻ മനോഹരമാണെന്നതിന്നും മറ്റും എന്തെന്തു പരിശീലനമാണു
വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കു നൽകേണ്ടതെന്നു ലേഖനത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ശുചി
ത്വവും ഭംഗിയും ഗൃഹത്തിൽ അത്യന്തംപ്രേക്ഷ്യമാണു്. സംശയമില്ല. എന്നാൽ
ഗൃഹഭരണത്തിലുള്ള വിജയം ഏതെന്നു ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്? പുറമേയുള്ള
പകിട്ടിലാണോ? അതോ, ഗൃഹനായകൻ, ബന്ധുജനങ്ങൾ, സന്താനങ്ങൾ എന്നു
വേണ്ട കുടുംബത്തെ ആശ്രയിച്ചുകഴിയുന്ന ഭൃത്യൻവരെ ഗൃഹത്തിലുള്ള ദാരുണ
തക്കും സാമ്രാജ്യവും സത്തുഷ്ടിയും പ്രദാനംചെയ്യത്തക്ക പരിസരങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു്,
കുടുംബപീഠത്തിൽ ശാന്തിയും, പ്രേമവും നിറയ്ക്കുവാനുള്ള വൈഭവത്തിലും, അന്യ
രുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കായി പാശ്ചാത്യരല്ലെങ്കിലും സ്വസ്വഖത്തെ തുണവൽ
ഗണിക്കുന്നുള്ള സ്വാഗതസന്നദ്ധതയിലുമോ? ഈ രത്നം ഗ്രാമിക്കാൻ കൺവ്യഞ്ചന
ധാരയും, സമാന്യബുദ്ധിയുമുള്ള ഗൃഹനായികയ്ക്കു പാഠപദ്ധതികളുടെ സഹായം
അനേകപ്പെടുന്നതോ? അതുപോലെതന്നെ, ശിശുപരിചരണത്തിൽ, പാശ്ചാത്യ
രത്നങ്ങളെ അസ്സദമാക്കിയുള്ള പല നിയമങ്ങളും രീതികളും നമുക്കു ഹൃദിസ്ഥ
മാണു്. സ്വശിശുവിന്റെ ജീവിതം വാത്സല്യംകൊണ്ടുനിറയ്ക്കാൻ മാതാവിനു അ
ഭ്യസനം ആവശ്യമില്ലല്ലോ. വിലയേറിയ വസ്ത്രങ്ങൾ സ്വസന്താനത്തെ അണി
യിച്ചുകൊണ്ടും, അതിന്റെപേരിൽ വലിയൊരുതുക ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിച്ചതു
കൊണ്ടും, പൊന്നുംപണങ്ങളും, സ്വർവ്വരങ്ങളും സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടും, മാതാ
പിതാക്കന്മാരുടെ കൺവ്യഞ്ചനം അനുസരിക്കുന്നില്ല. ശിശുവിനു ജീവിക്കാൻ
ഉദ്ദേശ്യപൂർണ്ണമായ ഭരണരീതിക്കും നിമിത്തങ്ങളെ അറയുടെ ചുമതലയാണു്. ശി
ശുവിന്റെ മാനസികവും, വികാസപരവുമായ വളർച്ചയ്ക്കും, അവർ ഉത്തരവാദിക
ളാണു്. ഉപദ്രവംകൊണ്ടു്, വല്ലഭാഭിയും കുഞ്ഞിന്റെ കരച്ചിലടങ്ങുന്നതിന്നു ഭൃ
ത്യരെ ഏല്പിച്ചു് ഭരണത്താണു് ഓടിക്കുന്നതിനപകരം കരയുന്ന കുഞ്ഞിനെ, മാ
താവു മറയ്ക്കണമോ, തോളിൽ കിടത്തിയോ, തൊട്ടിലിലാക്കിയോ, മദമായി പ
ലിപ്പിച്ചു്, എന്തെങ്കിലും താരാട്ടു മുറവായി ചൊല്ലി കേൾപ്പിച്ചുനോക്കൂ. തമസ
മെന്തു, കട്ടിയുടെ രോദനം ശമിക്കും, വേദനനിമിത്തം നിലവിളിക്കുന്ന ശിശു
പോലും ഗാനത്തിൽ ശുദ്ധിച്ചേക്കും. നാഭോരുഹത്തിന്റെ രസസാധനം ആ
ക്കാണ് ആനന്ദപ്രദമല്ലാത്തതു്?

ആംഗലേയരുടെ മതമാണല്ലോ, നമുക്കിന്നു ഏതിന്നും അവലംബം.

Hush a bye baby on the tree top
When the wind blows, the cradle will rock
When the wind ceases the cradle will fall
Down will come baby, cradle and all,

എന്നും,

Hush-a-bye, hush-a-bye, mother is near,
Hush-a-bye, hush a-bye, nothing to fear,
Angels of slumber are hovering near,
Hush-a bye baby, mother is near.

എന്നും മറ്റും ഏതു കട്ടിയേയും വിനോദിപ്പിച്ചു മയക്കി നിദ്രയിൽ ലയി
പ്പിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള മുറവമനോഹരങ്ങളായ ചെറുതാരാട്ടുകൾ പരിചയമില്ലാത്ത
ആംഗലേയർ കാണുകയില്ല. ശിശുവിനെ വാത്സല്യപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചു് അതിന്റെ
ഗുണമഹിമകളെ വാഴ്ത്തി പല താരാട്ടുകളും,—ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ “ലല്ലബിസ്”
എന്നുപറയും,—ഏതു സാഹിത്യത്തിന്റെയും അനൗപദസമ്പത്താണു്. വിശുതക
വിയായ ആൽഫ് റ്റാട്സന്റെ അരിമനോജ്ഞമായ ഒരു താരാട്ടുണ്ടു്. ഒരി
ക്കൽ പാടിക്കേട്ടാൽ അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിലും, അതിന്റെ മനോഹരരീതി
യത്തിൽ പതിഞ്ഞുകഴിയും. കവിയുടെ “പ്രിൻസ്സ്” എന്ന പ്രശസ്തിയേറിയ
കൃതിയോടു ചേർപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണു പ്രസ്തുത താരാട്ടു്. സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വീരുന്ന
മന്ദനിലനോടു്, കുഞ്ഞിന്റെ നിദ്രാഭാവത്തിൽ അതിന്റെ സമീപത്തണയുവാൻ
കവി ക്ഷണിക്കുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ മാതാവു മുറുകുകയാണു്.

Sleep and rest, sleep and rest,
Father will come to thee soon;

Rest, rest, on mother's breast,
Father will come to thee soon,
Father will come to his babe in the nest
Silver sails all out of the west
Under the silver moon,
Sleep, my little one, sleep, my pretty one, sleep.

അച്ഛന്റെ ആഗമനവും സ്വപ്നത്തിൽ ദർശിച്ചു്, മദമരതന്മയോടു്,
ബാലചന്ദ്രന്റെ പുനിലാറിൽ മാതുവക്ഷസ്സിലാണെന്നു സന്തോഷനിമഗ്നനായി
ശിശു നിദ്രയിൽ ലയിക്കുന്നു.

സ്വപിൻവേൺ വിശ്വവിശുതനായ ഒരു ആംഗലകവിയായാണല്ലോ. അ
തിസുന്ദരമായ ഒരു താരാട്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധ കവനങ്ങളിൽ
പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണു്. സുഷുപ്തിയിൽ മയങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മനോഹര
ശിശു, അഗ്നിപ്രഭയിൽ മഞ്ഞുകണങ്ങളെന്നപോലെ പ്രശോഭിക്കുന്നതായും, നിദ്ര
കുഞ്ഞിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിനു മാറ്റംകൂട്ടുന്നതായും കവി ഉൽപ്രേക്ഷിക്കുന്നു. സൗക
മായ്ക്കത്തിന്റെയും ഭംഗസൗന്ദര്യങ്ങളും മൂർത്തിത്തായ ആ വിഗ്രഹംകണ്ടു് മനോമയങ്ങി,
താരാട്ടായി, കുഞ്ഞിന്റെ സ്വപ്നസൗന്ദര്യത്തിൽ കവി വിഹരിക്കുന്നു. കവി
താദാഗി ഇതിൽ കവിതയെന്നല്ല.

മാതാവേ ആംഗലകവിയായ് രചയിതമായ സുമനോഹരമായ ഒരു താരാ
ട്ടിൽ ക്ലേശമറിയാത്ത കുഞ്ഞിനോടു് ശൈശവത്തിൽ സുഖമായി ഉറങ്ങിക്കൊൾ
വാൻ കവി ഉപദേശിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ ശൈശവത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കയും,
തൊഴുത്തിൽ, പല്ലുകൂട്ടിൽ, വയ്ക്കോൽപുറത്തുകിടന്ന ആ ദിവ്യശിശുവിനെ പൂജിക്കു
വാൻ ശിശുവിനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മധുരവും, ഉന്നതാർത്ഥവും
നിറഞ്ഞ താരാട്ടുകൾ കേട്ടുകേട്ടു വളരുന്ന ആംഗലേയർക്കു ബാല്യകാലം മുതൽ
സാഹിത്യത്തിലും സംഗീതത്തിലും അഭിരുചി ജനിക്കുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

മിസിസ്സ് സരോജിനിനായിഡ്വാന്റെ മനോധർമ്മം മുഴുവൻ പ്രവചിക്കുന്ന
ഒരു ചെറിയ താരാട്ടുണ്ടു്.

From groves of spice
O'er wild's of rice
Athwart the lotus stream
I bring for you
A glint with dew
A little, lovely dream.

സുഗന്ധസംപു
ണ്ണമായ ആരാമങ്ങ
ലിലും, കതിരറി
ഞ്ഞ പാടങ്ങളിലും
തമര പൊയ്കയി
ലും, അലഞ്ഞുതിരി
ഞ്ഞു്, മഞ്ഞുതളി
കളാൽ പ്രശോഭിക്ക
ുന്ന സുന്ദരമായ ഒരു
കൈരടപൂക്കു ശിശു
വിനെ ആനന്ദിപ്പി
ക്കാൻ കവയിത്രി തേ
ടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവ
രുന്നു. എന്തൊരു ഭം
ഗനാവിഭാസം! വേ
പ്പിനിടയിൽ മിന്നു
മിനുങ്ങുകൾ നൃത്തം
ചെയ്യുന്നു. ശിശു ഉറ
ങ്ങുകയാണു്. വേ
പ്പിപ്പൂപ്പത്തിന്റെ ഉ
ള്ളിൽനിന്നു ഒരു മോ
ഹനസ്വപ്നം ആ ക
വയിത്രിയുടെ മാതു
ഏദയം കവനംകൊ
ണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു പോ
ലും! ഉറങ്ങാൻഭാവി
ക്കുന്ന കുഞ്ഞിനോടു്
നായകിയാത്രചോദി

ക്കുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ തിളങ്ങുന്ന ആ വേളയാണു ആ കോമള
നേത്രങ്ങൾ സുഷുപ്തിയിൽ നിമിളിതമാവേണ്ട സന്ദർഭം. വാത്സല്യപൂർണ്ണരും ഒരു
മധുരസ്വപ്നം ഗാനമധുരിയിൽകൂടി ആ മൈനമൃത്തിൽ വന്നണയുന്നു. ആ
താരാട്ടിന്റെ മനോജ്ഞതയും ഭാവനാവൈശിഷ്ട്യവും പ്രശംസനീയമത്രെ. ഇത്ത
രത്തിലുള്ള ചേതോഹരങ്ങളായ കവനങ്ങൾ വായിച്ചുസ്വദിക്കുമ്പോഴാണ് കവിതാ
വാസനയില്ലാത്തതിൽ സ്വയം വേദിക്കുന്നതു്.

മാതാകവി ഉള്ളിന്റെ “ഭാരതം, നീയുറങ്ങു്” എന്ന താരാട്ടു് ശൈശവമ
ധുരിയായ ആരാധിക്കുന്ന ഒരു സുന്ദരഗീതമാണു്. ശിശുവിന്റെ ലീലകൾ പ്രകൃ
തിയിൽ കവി പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്നു. തക്കക്കിണ്ണമെടുത്തു് ആ ലാവണ്യധാമം
കിണറിൽ ഇടുന്നു. സായങ്കാലമാവുമ്പോൾ ചെങ്കുതിരോനെ വാരിയെടുത്തു
വിശ്വമാകുന്ന ശിശുവാരിയിൽ മുക്കുന്നു. തായാട്ടുകാട്ടുന്ന പൈതൽ മഷിക്കപ്പി
കമഴ്ത്തി കടലാസ്സിൽ ഒഴിക്കുന്നു. പ്രകൃതിദേവി കാർമ്മേലമാകുന്ന കരിമഷിവാരി
നഭോമണ്ഡലത്തിൽ തേയ്ക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ മണൽവാരി അപ്പങ്ങൾ നിമിളിച്ചു
വിനോദിക്കുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തിൽ താരാഗണം വിളങ്ങുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ
ശൈശവവിഹാരങ്ങളെല്ലാം പ്രകൃതിചേക്കുകളുടെ പ്രതിഫലനങ്ങളാണെന്നു താരാ
ട്ടുപാടി കവി, ശിശുവിനേയും ലോകത്തേയും ഗ്രാമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല
ങ്കാരങ്ങളുടെയും, കവിതാമധുര്യത്തിന്റെയും പ്രവാഹംതന്നെയാണു പ്രസ്തുത
താരാട്ടു്.

വള്ളത്തോളിന്റെ “ഭാരതപാട്ടു്” ഏറ്റവും ഹൃദ്യമായിരിക്കുന്നു. കവി
ഗാനം തുടങ്ങുകയാണു്. പുനിലാവു് വെള്ളക്കിടക്ക വിരിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാക്കും
ഉറങ്ങാൻ കാലമായി. മാന്തളിൽനിന്നു ആനന്ദമന്തനായി കയ്യിൽ പാടുകയാണു്.

മി: ചർച്ചി ലി നെ ഇ മ തി

മി: വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിലിന് "ലാർഡ് വാർഡൻ അഫ് ഓ സിങ്കപോർട്ട്" എന്ന ബഹുമതി നൽകിയിരിക്കുന്നു. പ്രഭുസ്ഥാനമില്ലാത്ത ഒരാളിനെ ഈ സ്ഥാനത്തു് അറയോടിക്കുന്നത് ഇദംപ്രഥമമായിട്ടാണ്. മി: ചർച്ചിൽ "ഗാർഡ് അഫ് ആൺ" പരിശോധിക്കുന്നതാണ് ചിത്രം.

മരണക്കുളിന്റെ ഉദ്യോഗ മോശത്തേ തലോടാനായി മരണമുതൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള എന്നിവ ചർച്ചിലിനു പിടുന്നടുന്നതിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ആ നേത്രങ്ങൾ അടയ്ക്കുന്ന ഭംഗി കാണുന്നതിനു അതിലി ആനയിന്റെ ഇരകൾ വിടത്തു്. ഉദ്യോഗ മരണമകൻ കോലായിൽവെരി എറഞ്ഞതുപോലെ, ആകാശത്തു് എന്തോ ഒരു കണ്ണി കാരൻ ചോളത്തിൽമുലർ വെരിവിരിക്കുവാനായിരുന്നു. ഉണർന്നുനോക്കി നോക്കേക്കു മരണയെ സമീകരിക്കാനായി സുപ്രഭാതം കാന്തിയോടെ കടിയെത്തും.

"ഈമുഴക്കത്തെപ്പോലാക്കിപ്പിന്നി
കാർമ്മികിൽ കന്തളമൊന്നൊരുക്കി
കൗമുദികോമമല്ലെങ്കിൽ ജ്ഞാനിൽ
തുളിപ്പത്തമയൊരുമൊഴിഞ്ഞു."

അപ്പോൾ,

"എൻ കണ്ണാക്കിത്തൊക്കെൻ കണ്ണാക്കിത്തൊക്കെൻ
കെൻ കണ്ണാക്കിത്തൊക്കെൻ കെൻ കണ്ണാക്കിത്തൊക്കെൻ"

കാതിന്നിന്നാൽക്കുന്ന ഈ താരാട്ടു് ഏതു ശിശുവുടയെക്കൊണ്ടു കളപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം?

ഇതിലെല്ലാവരിലും മെച്ചമേറിയ ഒരു താരാട്ടു നമുക്കെല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമാണ്. അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന മനോഹരവും കല്പനാഭവൈഭവവും, അനന്യസാധാരണമാകുന്നു. ആ രാജാവാടി കണ്ണാക്കിത്തൊക്കെൻ കെൻ കണ്ണാക്കിത്തൊക്കെൻ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാമല്ലോ. അതു കേട്ടുകേട്ടു വളർന്നവരായിരിക്കണം നമ്മുടെ മഹാമാരിൽ മിക്കവരും. ഒരു കണ്ണാക്കിത്തൊക്കെൻ പള്ളിയുറക്കുന്നതിനോടൊത്തുതന്നെ ഈയിമ്മൽതന്നെ നിർമ്മിച്ച "കാമനത്തികൾക്കിടാവോ" എന്ന സുന്ദരഗീതത്തെയാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആ മരണക്കിടാവു് കോമകുത്താമരപ്പുറായിരിക്കുമോ? പുറിൽനിന്നു നിർമ്മിക്കുന്ന മധുവാമോ? അഥവാ പഴുപ്പുമിയിലെ നിലാവോ? മയിലാണോ? കയ്യിലാണോ? ആത്മീയതയോടൊത്തു സൂര്യോദയവോ? വീണാനിനാദമോ? കസ്തുരിയുടെ മണമോ?

വാടാത്തമലികുപ്പുവോ—ഞാൻ തേടിവെച്ചുളയനോ?
കണ്ണിന്നനല്ലകണ്ണിയോ—മമ കൈവന്നചിന്തമണിയോ?
ലാവണ്യപുണ്യനദിയോ—ഉണ്ണി-ക്കുറുവണ്ണൻതന്റെ കണ്ണിയോ?

ഇങ്ങനെ ആ ലാവണ്യത്തിടവിന്റെ സൗകന്യത്തെയും നാനാഭാവങ്ങളേയും വിശദമാക്കാനായി എത്രഎത്ര ഭംഗിയേറിയ ഉപമകളാണ് കവിവർണ്ണന തേടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. ആ താരാട്ടിന്റെ കവിതാസൗര്യവും ലാളിത്യവും, ശൈശവത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഏതൊക്കെ ചേതസ്സുകൾക്കു കരമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ആ ഗീതത്തിന്റെ മാധുര്യം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ സദാ ഉറവിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കവിതാസൗര്യവും, ആദർശവും വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന കണ്ണാക്കിത്തൊക്കെൻ താരാട്ടുകൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലും, ഇതരസാഹിത്യങ്ങളിലും അനവധിയുണ്ട്. കവിതാസൗര്യം സൗര്യവുമാകട്ടെ മനോഹരമായിട്ടുള്ള ചില താരാട്ടുകൾ ഹിന്ദിസാഹിത്യത്തിൽ ഉണ്ട്. ബാലകൃഷ്ണൻ സ്മരിക്കുന്ന ചില ഗീതങ്ങൾ കൂടാതെ എന്നെ വളരെ അധികം വശീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മനോഹരകവനതല്ലെങ്കിൽ ഭാരതേന്ദ്ര ഹരിചന്ദ്രന്റെ "ലോരി" (താരാട്ടു്) എന്ന കൃതിയാണ്. കാമികൾ, വിരഹികൾ, ചേരന്മാർ, ചിന്തകന്മാർ മുതലായവരെയെഴിച്ചു മരത്തു മുഴുവനും നിദ്രയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുവാൻ. ഭാവനാസമ്പന്നമായ വണ്ണനാവൈഭവത്തോടെ കവി ലോകത്തെ ആവരണംചെയ്തിരിക്കുന്ന നിശ്ശബ്ദയെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. നിഷ്പ്രഭമായ അനിലൻ! നിശ്ചലമായ തന്മയലാലൻ! ഭീമശിഖകുടി അനങ്ങുന്നില്ല. സർവ്വ ഭയനകരമായ അന്ധകാരം! കവി ശിശുവിനെയും നിദ്രയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുവാൻ.

ശ്രീരാമൻ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ മുതലായ പുരാണപുരുഷന്മാരുടെ കഥകളെ ആധാരമാക്കി രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല താരാട്ടുകളുമുണ്ട്. കൃഷ്ണകഥയ്ക്കു് എന്ന ബങ്കാളി

ഷേക്സ്പിയർ ദൂരദർശനചിത്രത്തിൽ

—ലണ്ടനിലെ റീജൻറ് സ്റ്റാഷൻ ഷേക്സ്പിയർമഹാകവിയുടെ "ഗ്രീയൂരാത്രിയിലെ സ്വപ്നം" എന്ന നാടകം അഭിനയിച്ചപ്പോൾ ആദ്യമായി അതിലെ രംഗങ്ങൾ ദൂരദർശനചിത്രങ്ങളായി (ടെലിവിഷൻ) പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇവിടെ കാണുന്നത് നാടകത്തിലെ ഒരു കിന്നസ്ട്രീ കൂട്ടുകാരുടെ തലയ്ക്കുമീതെ ചാടുന്നതിന്റെ ദൂരദർശനചിത്രമാണ്.

കവീന്ദ്രന്റെ "സങ്കീർത്തം"ങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരു മധുരഗീതം ഒരു ബങ്കാളി സ്ത്രീ പാടുന്നത് കേൾക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്ക് ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായി. യശോദയോടു് ശ്രീകൃഷ്ണനെ കളിക്കാൻ പോകാനായി വേഗം ഒരുക്കി അയയ്ക്കാൻ ഗോപാലബാലന്മാർ അപേക്ഷിക്കുന്നതാണ് പ്രസ്തുത താരാട്ടു്. ബാലഗോപാലനെ എങ്ങിനെയെല്ലാം ഉപചരിക്കുമെന്ന് ബാലന്മാർ നന്ദപതിയോടു് പറയുന്നു. കഥാമകൻ ആകാരഭംഗിയും, ഗുണമചിമകളും വണ്ണിച്ചു് യശോദയുടെ കണ്ണിങ്ങൾ ആനന്ദം ചേക്കയും ചെയ്യുന്നു. ബങ്കാളിഭാഷയുടെ ലാളിത്യവും ഭംഗിയും ആ കൃതിയിൽ മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്.

"രാമവരനെ! താലേലോം" എന്ന് പല്ലവിവാടി ശ്രീരാമന്റെ അപരനങ്ങളെ വാഴ്ത്തുന്നു. കന്നിൻമാമതിൻപുറമെ ചൂഴ്ന്നുപുറത്തു് ഏൻ കാകൽതൻ തന്നടിമേൽ താലേലോവെൻറുറഞ്ഞ തമിഴ്മാലൈ കൊൽനവിലും ചോലവലവൻകളുടെക്കല ചേകുൻചൊന്ന പന്നിയ നൽപത്തും വല്ലാർ പാങ്കായപത്തൻകളെ

എന്ന ക്ഷമയാചനയോടെ സമാധിക്കുന്ന, കലശലായ ആരാധനയുടെ തിരുമൊഴി തുക്കണ്ണാപുറത്തുള്ള ശ്രീരാമദേവനെ കൗസല്യമാവി താരാടുന്നതായിട്ടുള്ള സങ്കല്പത്തിലാണ് രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ എത്രഎത്ര സുന്ദരഗാനങ്ങളാണ്, ശിശുക്കളുടെ വിഹാരത്തിനായും, അമ്മമാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കോര്മയിക്കുവാനും, സാഹിത്യരസികന്മാർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സംഗീതവിദ്യക്കുള്ളിലെ കലയും സ്നേഹമയീകളായ അമ്മമാരുടെ ഉള്ളിത്തു് വഴിഞ്ഞൊഴുകി പുറപ്പെട്ടു നോവുകയും, ഏതു ശിശുഹൃദയത്തെയും ഈ താരാട്ടുകൾ അലിയിക്കത്തക്കതു് ശൈശവത്തിൽത്തന്നെ മാതാവിന്റെ മുലപ്പാലോടെപ്പും സാഹിത്യരസവും, കവിതാസമാനത്തിൽ അഭിരുചിയും ശിശുഹൃദയത്തിൽ തൻമൂലം ദൃഢമാകയില്ലേ?

എന്നാൽ നാം ഇന്ന് എന്തൊരു മഹാഅപരാധമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക. ഇളംപ്രായക്കാരായ, സ്ത്രീകളുടെ കൈയിൽപോലും നാം കാണുന്നതെന്താണ്? നീചവികാരങ്ങളുടേയും, നികൃഷ്ടഭാവങ്ങളുടേയും, തൊഴിലാളികളുടെ ദുരിതങ്ങളുടേയും, സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിലെ മൃഗീയവശങ്ങളുടേയും നഗ്നമായപ്രകാരങ്ങളായ ചെറുകഥകൾ, പ്രണയലഹരിയിൽ മദോന്മത്തരായി മുങ്ങിക്കളിക്കുന്ന പ്രേമഗാനങ്ങൾ, എന്നിങ്ങനെ, പുണ്യമായ വളർച്ചയെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ബാല്യഹൃദയങ്ങളെ അനാശാസ്യരീതിയിൽ ഇളക്കിമറിക്കുന്ന കൃതികളല്ലെ നാം ഇന്ന് നമ്മുടെ കണ്ണുങ്ങളുടെ ചെറുകരങ്ങളിൽ അപ്പിക്കുന്നത്? സാഹിത്യത്തിൽ അന്തരത്തിലുള്ള കറുപ്പിനങ്ങൾക്കും സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതുകാലത്തെ അഭിപ്രായഗതികളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മമകളെപ്പോലെ നിമിഷായുസ്സുകളാണ്. വെറും മൃഗീയവികാരങ്ങളുടേയും ജീവിതത്തിന്റെ അന്ധകാരതലത്തിന്റെയും മാത്രം ആവിഷ്കരണമല്ലല്ലോ സാഹിത്യം. ലോകജീവിതത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളും, വിവിധഭാവങ്ങളും, മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെയും ഹൃദയത്തിന്റെയും വൈവിധ്യവും, ഗാഢനായും, സൗകന്യവും, സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രതിപാദ്യവിഷയമാണെന്ന് ലോകസാഹിത്യം വിശദമാക്കുന്നു. ആ വിധത്തിലുള്ള അനർഘതങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച്, ഇമിറ്റേഷൻകളുകൾക്കു പ്രാധാന്യംനൽകുവാൻ, സ്പണ്ണാഭാവങ്ങളെമാറ്റിവെച്ചു, മിക്കപക്ഷങ്ങൾ അണിയുവാൻ, പിച്ച്, ദല്ല, ഓസോട്ടാടിയ സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങൾക്കു പകരം, ശ്വേതാംബരം, കനകാംബരം, പീതാംബരം എന്നിങ്ങനെ കാഴ്ചയ്ക്കുമാത്രം കൊള്ളുവുന്ന നിർജ്ജന്ധക സുമങ്ങളെ ചൂടി പുറംഭംഗിയിൽ കെട്ടുകുറയ്ക്കുവാൻ, നഗ്നതയിൽ മയങ്ങി നിത്യമായിട്ടുള്ള പരമസത്യത്തെ വിസ്തരിക്കാതിരിക്കാൻ, കൈരളീദേവിയുടെ അനാശാശിരോകത്താൽ സാഹിത്യരസികൻ ഇടവരതിരിക്കട്ടെ.

വ്യാമോഹം, വ്യാമോഹം സർവ്വം വ്യാമോഹം
 ധീരത കീടമല്ലേമോഹം!
 എന്തിനിനിയ്ക്കമിസപ്തങ്ങൾ?—നിൻമനം
 നൊന്തിട്ടും—രഥേ, നീ പിൻമടങ്ങ!

കലശലവരരാജധാനി- യായിരുന്ന കൊല്ലം

ശ്രീ: ഇളംകുളം കണ്ണൻപിള്ള

വഞ്ചിസിംഹാസനം അലങ്കരിച്ചിരുന്ന രാജർഷിമാരുടെ രാജധാനികളായി ശോഭിച്ചിരുന്ന നാലു പ്രാചീനനഗരങ്ങളിൽ (വഞ്ചി, കൊല്ലം, തിരുവിതാംകൂട്, പത്മനാഭപുരം) രണ്ടാമത്തേതാകുന്നു കൊല്ലം. ചെങ്കുട്ടവപ്പള്ളികളായ ആദിചേരന്മാരുടേയും, കലശലവരന്മാരുടേയും പ്രതിഷ്ഠിതമായ രണ്ടാംചേരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും തലസ്ഥാനം വഞ്ചി അഥവാ തിരുവഞ്ചിക്കുളം എന്നായിരുന്നു. ചോളരുമായി നടന്ന 'ന്തൊറങ്ങുയുദ്ധം' (ഏ. ഡി. ൧൦൦൦-൧൧൦൦) മനോഹരമായ ഈ നഗരം മിക്കവാറും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. യുദ്ധാവസാനത്തിൽ തിരുവഞ്ചിക്കുളം വാണിരുന്ന ഒട്ടവിലത്തെ കലശലവരപ്പെരുമാൾ ചോളരെ മലനാട്ടിൽനിന്നോടിക്കുകയും നാഞ്ചിനാട്ടുവരെയുള്ള ദേശങ്ങൾ അവരിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് വ്യാപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ആ രാജർഷിവർച്ചയെന്നാണ് തലസ്ഥാനം വഞ്ചിയിൽനിന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു മാറ്റിയത്. (൧൧൦൨-ൽ) കൊല്ലംനഗരത്തിന് 'തെൻവഞ്ചി' എന്നപേർ ശാസനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയതും ഇതിനുശേഷമാണ്.

കലശലവരപ്പെരുമാക്കന്മാർ തിരുവഞ്ചിക്കുളം വാഴുന്നകാലത്തു കൊല്ലവും സമീപപ്രദേശങ്ങളുമുൾപ്പെട്ട വേണാട് എന്ന ചെറിയ രാജ്യം കലശലവരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അന്തരം വിഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നാകുമായിരുന്നു. വേണാടിനു വടക്കു നൽകപ്പെടാൻ, മുത്തുനാട്, വെമ്പലനാട്, കീഴ്മലൈനാട്, കാൽക്കരൈനാട്, പുനെക്കിഴാറാട്, നെട്ടംപുറൈയർനാട്, വള്ളുവനാട്, ഏറളനാട് മുതലായി പല ചെറിയ രാജ്യങ്ങളും ഈ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കാലത്തു കലശലവരന്മാരുടെ ആജ്ഞാസരണം വേണാട്ടിലെ ഭരണം നടത്തിവന്ന ചില നാട്ടുവാഴികളുടെ പേരുകൾ ശാസനങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രകാരന്മാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നപോലെ അവർ കലശലവരന്മാരോ ചേരന്മാരോ ആയിരുന്നില്ല; കലശലവരന്മാരുടെ സാമന്തന്മാർ മാത്രമായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലരെ കലശലവരചക്രവർത്തിമാർ നാട്ടുവാഴിസ്ഥാനത്തിൽ അവരോധിക്കുന്നതായും രേഖകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. (തൃക്കുടിത്താനം) ന്തൊറങ്ങുയുദ്ധം മുൻപുവരെ യിലെത്തിയകാലത്തു വേണാട്ടിലെ നാട്ടുവാഴി കലശലവരന്മാരുടെ സാമന്തതയിൽനിന്നു മോചനം സിദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചോളപക്ഷത്തുപേർ. (രാജാധിരാജന്റെ ശാസനം) ചോളർ 'കൃപകന്തരശരൈരേവകംവിട്ടുന്തി' സ്വതന്ത്രരാകുവാൻ പ്രവൃദ്ധനായെന്ന് കയ്യൊപ്പം ചെയ്തു. പക്ഷേ ഈ 'സ്വതന്ത്രവാഴ്ച' രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ നിലനിന്നിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. മാതൃഭൂമിയുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സ്രീകുളംപെട്ടെ സകല ജനങ്ങളേയും ആയുധാഭ്യുപേക്ഷിച്ചു, സംഖ്യാബലത്തിൽ പരിമിതപ്പെട്ടവരെന്ന വിദേശീയ സൈന്യത്തോടു നൂറുവർഷക്കാലം സകല കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും സഹിച്ചു യുദ്ധംചെയ്തു പൗരജ്യത്തിലേക്കു കലശലവരന്മാർ ആ നാട്ടുവാഴിയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയിരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ അതിൽപിന്നീടു വേണാട്ടിലെ ഭരണാധികാരിക്ക് 'വാഴ്'ക്കൈവാഴിയുടെ സ്ഥാനമേ കണ്ടുണ്ടുള്ളൂ. (രാമേശ്വരത്തുക്കുളത്തിലെ ശിലാരേഖ) വാഴ്ക്കൈവാഴിയുടെ നില നാട്ടുവാഴിയിലും വളരെ താഴെയാണ്. കലശലവരന്മാർ കൊല്ലം തലസ്ഥാനമാക്കുമ്പോൾ വേണാട്ടിലെ (കൊല്ലം, കൊട്ടാരക്കര, ചിറയൻകീഴ്) ഈ താലൂക്കുകളിൽ എന്താണുഭാഗംമാത്രം ഉൾപ്പെട്ട ഒരു നാട്) ഭരണം നടത്തിവന്ന വാഴ്ക്കൈവാഴിയുടെപേർ വികൃതൻ എന്നായിരുന്നു എന്നതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

കൊല്ലംപട്ടണം സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ സ്മരകമായിട്ടാണ് കൊല്ലവർഷമാരംഭിച്ചതെന്നു അഭിപ്രായം ശരിയല്ല. 'കൊല്ലം തുടങ്ങി നൻ-മാണ്ടു, കൊല്ലം ടങ്ങി മൻ-മാണ്ടു' എന്നിങ്ങനെ ആ കാലത്തുള്ള ശാസനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വസ്തുവതയല്ല. 'കൊല്ലംതുടങ്ങി' എന്നതിന് കൊല്ലവർഷംതുടങ്ങി എന്നാണ് അർത്ഥം കല്പിക്കേണ്ടത്. ഏ. ഡി. ആറാംശതകത്തിൽ കാവുസം ഏഴാംശതകത്തിൽ സേയ്ബെസം കൊല്ലത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കൊല്ലംപട്ടണം കൊല്ലവർഷാരംഭത്തിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. ഇടയ്ക്കു നശിച്ചുപോയി എന്ന് ഉറപ്പാക്കത്തക്കവണ്ണം യാതൊരുരേഖയും ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

ട്ടമില്ല. സ്ഥാണുവിവർകലശലവരൻ കേരളം വാഴുന്നകാലത്തു കൊല്ലംപട്ടണം സന്ദർശിച്ച സുലൈമാൻ (കൊല്ലവർഷം ൨൭-മാണ്ടു) അതു തെക്കേഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും നല്ല തുറമുഖമാണെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ ഈ തുറമുഖത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയുമായി കൊല്ലവർഷാരംഭത്തിനു വല്ല ബന്ധവുമുണ്ടായിരിക്കാം.

കൊല്ലത്തെ സംസ്കൃതപേരും കെട്ടിച്ച് കേരളംബമാക്കിയതു പിൽക്കാലത്താണ്. ഒന്നാം രണ്ടാം ശതകങ്ങളിൽ 'കൊല്ലപുരീ' എന്നാണ് സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. "വൈദ്യേശ്യകൊല്ലപുരം" എന്ന ലഘുഭാസ്കരീയവ്യാഖ്യാനത്തിൽ ശങ്കരനാരായണൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുതന്നെ ഉദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. (പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി ഓറിയന്റൽ മനസ്ക്രിപ്റ്റ് റ്റാൾബെബ്രറിയിൽ ഉണ്ട്) ആ കാലത്തുതന്നെ കൊല്ലമെന്നും കരക്കേണിക്കൊല്ലമെന്നും രണ്ടു പേരുകൾ കണ്ടുണ്ടുണ്ട്. കൊല്ലവർഷം ൨൪-മാണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള തരിസംപ്പള്ളിശാസനത്തിൽ കരക്കേണിക്കൊല്ലമെന്നും, ൧൪൯-മാണ്ടുതന്നെ മാവള്ളിശാസനത്തിൽ കൊല്ലമെന്നും, ൨൭൮-മാണ്ടുതന്നെ രാമേശ്വരത്തു ശിലാരേഖയിൽ കരക്കേണിക്കൊല്ലമെന്നും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു കൊണ്ട് ഒരേകാലത്തു ഈ രണ്ടുപേരുകളും ആ പട്ടണത്തിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാണ്. കരക്കേണിക്കൊല്ലം എന്നപേര് ൩൫൨ വരെയുള്ള ശാസനങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. (കൊല്ലത്തു കേണൽ മണ്ടുകോസ് ആഫീസ് ശാസനം) ഈ പേരിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് അറിവാൻ പാടില്ല. ഇടവാഴ്ചയ്ക്കു കരക്കേണി എന്നൊരു സ്ഥലം ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്. പക്ഷേ പട്ടണം അതുവരെ വിസ്തൃതമായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചീനരുടെ വലിയ ഒരു വാണിജ്യസങ്കേതമായിരുന്നു കൊല്ലം. 'കരക്കേണി' എന്ന പട്ടണത്തെ ചീനരുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നു വരാം.

'ന്തൊറങ്ങുയുദ്ധം'ത്തിനുമുമ്പു കൊല്ലം വാണിരുന്ന നാട്ടുവാഴികൾ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കലശലവരന്മാരുടെ പ്രതിനിധിയായ കോശിലധികാരികളുടെ ആജ്ഞാസരണമാണ് നടത്തിവന്നത്. കൂടാതെ നാട്ടുവാഴികളുടെ അധികാരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് 'വേണാട്ടുമന്ത്രാധ്യക്ഷൻ' എന്നൊരു കൂട്ടുവുമുണ്ടായിരുന്നു. (പൊഴിക്കരശിലാരേഖ) 'അന്തരാധ്യക്ഷൻ' എന്നു തരിസംപ്പള്ളിശാസനത്തിൽ പറയുന്ന കൂട്ടം കൊല്ലംപട്ടണത്തെ മാത്രമേ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അഞ്ചുവണ്ണമെന്നും മണിഗ്രാമമെന്നും രണ്ടു കളവടസംഘങ്ങളും, (ഒന്നു ചീനക്കുളവടസംഘമാണ്. മറ്റൊരു തീർച്ചയില്ല) പുനത്തലവനത്തിലേയും പൂർക്കുടിവനത്തിലേയും രണ്ടു 'പാ'ന്മാരും (കുടിപ്പറികൾ, പ്രഭുക്കന്മാർ) കൊല്ലം പട്ടണത്തിൽ വലുതായ അധികാരങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നു. (തരിസംപ്പള്ളിശാസനം)

കൊല്ലം കലശലവരപ്പെരുമാക്കന്മാരുടെ രാജധാനിയായിത്തീർന്നതോടുകൂടി ആ പട്ടണത്തിന്റെ പ്രശസ്തി പതിമടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. ന്തൊറങ്ങുയുദ്ധത്തിനിടയിൽ ചോളന്മാരുടെ നാവികസേന പലപ്പോഴും കൊല്ലം ആക്രമിച്ചുവെങ്കിലും, അതൊരു സൈന്യസങ്കേതമല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് തിരുവഞ്ചിക്കുളം, കാന്തമൂർ, വിഴിഞ്ഞം മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലേയ്ക്കു അവർ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചില്ല. പഴയ നാട്ടുവാഴികൾ താമസിച്ചിരുന്ന പനങ്കാവിൽകൊട്ടാരം പുതുക്കിപ്പണികഴിപ്പിച്ച് അവിടെത്തന്നെയാണ് കലശലവരപ്പെരുമാൾ വാസമാ്ചിച്ചത്. ആറാംശതകത്തിലും വേണാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ കൊട്ടാരം പനങ്കാവിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതെന്ന്,

"നേരേ പിന്നെ പ്രിയസഖ പനങ്ങാവനത്തിനകംപുക്കു"
എന്നിങ്ങനെ ഉണ്ണുനീലീസന്ദേശത്തിൽ വാണിപ്പണത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. തിരുവനന്തപുരം, തിരുവട്ടാർ, ഇരണിയിൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊട്ടാരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തലസ്ഥാനം ഈ കാലങ്ങളിലെല്ലാം കൊല്ലംതന്നെയായിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂർ വേണാട്ടിൽനിന്നു വിട്ടുപോവുകയും സാമ്രാജ്യം തിരുനെൽവേലി ഭാഗങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് കലശലവരന്മാരുടെ പ്രധാനശാഖ തിരുവിതാംകൂടു വാസമാ്ചിച്ചു. ഇതു ഏഴാംശതകത്തോടുകൂടിയാണ് തന്നെ. അതിനുമുമ്പ് കൊല്ലം എത്രത്തോളം ഐക്യസമുദായമായ ഒരു പട്ടണമായിരുന്നുവെന്ന് ബഞ്ചമിൻ, അൽകസാബിനി, മാക്കോപോളോ, ജോർഡനസ് മുതലായ വിദേശസഞ്ചാരികളുടെ വിവരണങ്ങളിൽനിന്നു ഓളിയുന്നുണ്ട്.

രാധ—
മിതമുകളുണ്ടോക്കിൽ സമ്പന്നമാത്മ്യവും
സ്വപ്നങ്ങൾമാത്രമേസത്യമുള്ളൂ.
മൽസുഖസ്വപ്നങ്ങളുടേത്തോളമൊ-
രുസുഖം മറ്റൊന്നില്ലെന്നുവേണം?
വഞ്ചിയൊക്കിലൊരിക്കലുംരായ-
ച്ചഞ്ചലഭരതീകദേശംഗങ്ങളാൽ.
കാളിന്ദീതീരത്തിൽക്കർച്ചകിൽവണ്ണന്റെ
കാലടിപ്പാടുകൾ ചൂടിച്ചൂടി,
നിസ്തലനിർവൃതിനേട്ടവാൻസാധിച്ചു
നിസ്സാരമാമോരോ മൺതരിയും
എന്തുസൗഭാഗ്യമിതന്നതേനോക്കിൽപ്പി-
ന്നെൻതോഴി, യെൻകഥയെന്തുചൊല്ലാൻ?
ആനന്ദനന്ദനനാകാമാക്കുവോ-
നാനന്ദസംഗ്രമൻസാഹചര്യം.
കാളിന്ദീതീരത്തിലാമരച്ചോട്ടി, ലാ
നീലശിലാതലമന്നനിസ്തം,
ആരചിച്ചരചിച്ചുവേവനപ്പിച്ചോ-

രാമഗദ്യീപ്തമാസപ്തംഗം,
നിസ്തയമേകവാനാവുകില്ലെന്നത്തെ-
സ്വപ്നസിംഹാസനത്തിനുവോലും!!
അന്നേലായിച്ചിട്ടുണ്ടെൻജീവാക്കത്തി-
ലെന്നാത്മനാമന്റെവേണഗാനം—
തൃഷ്ണിച്ചവല്ലികൾപോലുമടിമുടി
മൊട്ടിട്ടുപോകുമളിവൃഗാനം—
വിസ്തൃതമേക്കുളവിലത്തിനമേ-
വിസ്തൃതീയേകമാവശ്യഗാനം—
വാന്മാദാനകലാകല്പവല്ലിയിൽ
വാടാമെന്നമക്കളുണ്ണാം!
മാമകന്മാരവിനെ നന്തനംചെയ്യിപ്പു
മാമകമാമതിൻ സൗരഭത്താൽ!
ധന്യന്മാൻ,ധന്യന്മാൻ—എൻപൂവ്വപുണ്യ-
(ത്താൽ)
കണ്ണനത്തോറോം കൺമണിയായ്!.....
.....

പുഷ്പസന്നയായതിവന്നെത്തി—നി
പുഷ്പങ്ങൾപൂജയ്ക്കൊരുക്കു. തോഴി!
താനിതാവനകഴിഞ്ഞു, കാളിന്ദിയിൽ
സ്നാനംകഴിച്ചിട്ടുരങ്ങൊടിയിൽ!.....
(സംസ്കൃതീപ്തയിലൊടിക്കൊണ്ടു് രാധ
കാളിന്ദിയിലേക്കു പോകുന്നു.....അവൾ പോയ
വഴിയെ കണ്ണയച്ചുകൊണ്ടു് വ്യാകുലസ്വരത്തിൽ)
മാലിനി—
വിണ്ണിലും ദുർല്ലഭമാകുമിസ്സൗഭരം
കണ്ണിരിൽമുണ്ടുവാനാണുയോഗം.
ആനായവംശത്തിലെത്രയുവാക്കു-
ണ്ടനന്ദമുൾക്കൊണ്ടുതാസ്വദിക്കാൻ!
സമ്മതിക്കില്ലവളെന്നൊക്കെച്ചൊന്നാലും
കർമ്മപ്രിയംനി,താൻതട്ടക്കം?
എങ്കിലു,മാമുഖംകണ്ടുവോൾ, പൊട്ടുന്നി-
തെൻകര,ഉയ്യോ,ത്താണെന്നുചെയ്യും?.....
(പകുപ്പുകാരും പദ്യകർത്താവിനും.)

* ഇപ്പോൾ ഇരുകക്ഷികളും ഒരു സന്ധിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. മ: പ:

ചിത്രാമൃതം

“ഞാൻ”

ശ്രീ: പി. കൃഷ്ണമേനോൻ ബി. എ; ബി. എൽ.

റിട്ടയാർഡ് ഡി. എസ്. പി.

1 രാജശബ്ദത്തെ നാലാമം-
മാക്കി വാഴുന്ന തമ്പുരാൻ
ചൈത്രഭൂപൻ ജയിക്കുന്നു
ജനതാപ്രേമധാമമായ്.

2 അവസ്ഥാഭേദമില്ലാതെ
ജാതിഭേദമെന്നിയേ
ചൈത്രഭൂപാലജന്മർക്ഷ-
മിന്നുകൊണ്ടാടിടുന്നു നാം.

3 ജനതാഹൃദയം നൂന-
മിന്നഭൂമിപനിൽ സ്വയം
ഭക്തിപൂർവ്വം ലയിക്കുന്നു
ജയിക്ക വസുധാധിപൻ.

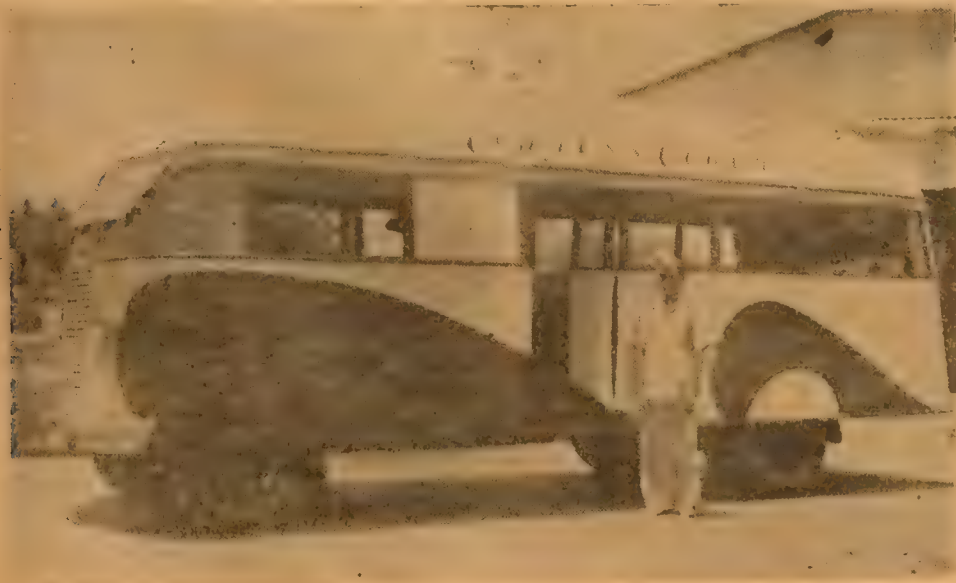
4 എല്ലാമൊന്നെന്നും കണ്ടിട്ടൊരുവരെന്നുവാൻ മാർഗ്ഗമൊന്നല്ലേകും
സൂക്ഷിച്ചാൽ കാണുമെന്നാലതിന്നു തുനിയുമാറിലുസാമാന്യലോകം
രാജസ്ഥാനത്തൊടുക്കിൽപ്പു പുരിമതിരളും ഭക്തികൊണ്ടുംകുമത്തിൽ
പ്രാപിക്കാം ക്ലേശഹിനംപദമതുപുനരാവർത്തിപ്പിന്നം വരേണ്യം.

5 വണ്ണംഗോത്രംപ്രഭുതം ധനമമമതവും സ്ഥാനമാനങ്ങൾമറ്റും
വൃത്തിഭേദംപൂലത്തും വകകളവധിയില്ലാതെനാംകാണുമുനിത്യം
എന്നാലീഭേദമെല്ലാം ക്ഷിതിപറന്നൊടുക്കുവാൻ ഭക്തിയിൽഭസ്മമായി-
ത്തിരുത്ത ഭേദമൊക്കെക്കൂടെ നിലനിയതം വസ്തുതസ്ഥസ്വഭാവം.

6 ഏവംസൂക്ഷ്മഗ്രഹിക്കും പ്രജകളെയൊരുപോൽ കേവലാനന്ദധാമം
പ്രാപിപ്പിക്കുന്നസച്ചിതപ്രതിനിധികരുണാസമ്മതിച്ചൈത്രഭൂപൻ
മേലുംരാജ നൃലോകത്തിന്നു തൊടുകറിയായ് ബന്ധുവർഗ്ഗത്തിനോടും
നിന്നാർവാഴേണമുഴിതലമിതു ജനതാനുഗ്രഹാർത്ഥംസുശോഭം.

“ഞാൻ” എന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥമായി നില്ക്കുന്നവസ്തു എന്താണെന്നു സാമാന്യലോകം അന്വേഷിക്കാറില്ല. അവരുടെ ലൗകികാവശ്യങ്ങൾക്കു് അതിന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്തതും. ലൗകികജീവിതത്തിൽ ഒട്ടെങ്കിലും വിരക്തിയും, പരമാർത്ഥമെന്നാണെന്നറിവാൻ ഉള്ള യഥാർത്ഥ ജിജ്ഞാസയും ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് മനസ്സ് ഈമാതിരി വിഷയങ്ങളിലേക്കു് സാധാരണ തിരിയാറുള്ളത്. ലൗകികസുഖാനുഭവങ്ങളിൽത്തന്നെ മനസ്സ് പാറിനില്ക്കുന്നവർക്കു് തത്ത്വം കേട്ടുകൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനമൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ചിലർക്കു് ആത്മീയസംസ്കാരമുണ്ടു്. അതു പ്രതിബന്ധങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ജിജ്ഞാസാരൂപത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നില്ലെന്നുവരാം. അങ്ങിനെത്തന്നെ തത്ത്വം കേൾക്കുന്നതായാൽ അതു ജിജ്ഞാസയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും ആ ജിജ്ഞാസ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിന്നു അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ആണു്. ഞാൻ എന്ന വസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥസ്വരൂപത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠയെപ്രാപിച്ചു ബന്ധുജാതി സാധിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് തത്ത്വവിചാരത്തിന്റെ പ്രയോജനം. ഞാൻ എന്ന ശബ്ദം വ്യവസ്ഥയില്ലാതെയാണ് സാമാന്യലോകം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതു്. ഞാൻ തിട്ടു, ചടച്ചു, നടന്നു, ഇരുന്നു, കിടന്നു എന്നെല്ലാം പറയുന്നിടത്തു് അതു ശരീരത്തെയാണ് കറിക്കുന്നതു് എന്നും, ഞാൻ കണ്ടു്, കേട്ടു എന്നെല്ലാം പറയുമ്പോൾ അതു് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കറിക്കുന്നു എന്നും, ഞാൻ ചിന്തിച്ചു വികാരപ്പെട്ടു എന്നും മറ്റും പറയുമ്പോൾ അതു മനസ്സിനെയാണ് കറിക്കുന്നതു് എന്നും അല്ല അതേപോലെയായാൽ ആർക്കും വെളിവാകുന്നതാണ്. ശരീരവ്യവഹാരങ്ങളേയും ഇന്ദ്രിയവൃത്തികളേയും മനസ്സിന്റെ വിചാരങ്ങൾ വികാരങ്ങൾ ഇവയേയും താൻ അറിയുന്നു എന്നും അവയേ അന്വേഷണം സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നതു തന്നാണെന്നും ഉള്ള വസ്തുത ആർക്കും അനുഭവമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു് ശരീരവ്യവഹാരം ഇന്ദ്രിയവൃത്തി മനോവൃത്തി മുതലായതെല്ലാം തന്റെ ദൃശ്യങ്ങൾമാത്രമാണെന്നു് അനായാസേന കാണാൻ കഴിയും. ദൃശ്യമായുള്ളതൊന്നും ഭ്രാന്താവകാൻ വഴിയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഞാൻ എന്നവസ്തു ശരീരമോ ഇന്ദ്രിയമോ മനസ്സോ അല്ലെന്നു സ്തംഭമാണു്. അവ വ്യംഗ്യവസ്തുക്കൾക്കു് അനേകവസ്തു അവസ്തുസംക്ഷിപ്തമായി നില്ക്കുന്നു എന്നുള്ളതു്. സംക്ഷിപ്തംപോലും ഞാൻ എന്ന വസ്തുവിൽ ആരോ പഠിച്ചാൽ അറിയുന്ന ഒട്ടവിതകാണാം. സാക്ഷിനില ജീവദൈവത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഉപായമാണു്. മറ്റൊരുവഴിയിലും ഞാൻ എന്ന വസ്തു ശരീരങ്ങളെക്കൂടെ കാണിക്കാൻ കഴിയും. ജംഗ്ഗവസ്ഥ, സ്വപ്നാവസ്ഥ, സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ ഈ അവസ്ഥകൾ ജീവദൈവംകൾക്കൊക്കെയുള്ളതാണ്. സ്വപ്നാവസ്ഥയിൽ ഞാൻ എന്ന അഭിമാനം നില്ക്കുന്നതു് ജംഗ്ഗവസ്ഥയിലെ ശരീരത്തിലല്ല, മറ്റൊരു ശരീരത്തിലാണ്. സ്വപ്നശരീരവും ജംഗ്ഗശരീരവും ഒന്നല്ലെന്നു് സ്തംഭമാണല്ലോ. സ്വപ്നശരീരം ജംഗ്ഗത്തിലില്ല ജംഗ്ഗശരീരം സ്വപ്നത്തിലില്ല. ഈ ശരീരങ്ങളോ ജംഗ്ഗസ്വപ്നങ്ങളിലുള്ള മനസ്സോ ഗാഢസൂക്ഷ്മാവസ്ഥയിലില്ല. ഈ മൂന്നവസ്ഥകളും തന്നെ സംബന്ധിച്ചതാണെന്നു താൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ എന്ന വസ്തു മൂന്നവസ്ഥകളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് സ്തംഭമാണു്. അതു് ദൈവവസ്തുവിൽ ഉണ്ടായാൽ അതിനെ അറിയുന്ന എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അതു ദൈവസ്വരൂപമാണു്. ആ ദൈവത്തിനൊരിക്കലും മടങ്ങില്ല. വിഷയങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ വിഷയങ്ങളെ അറിയുന്നു. വിഷയങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ നിവിഷയസ്വഭാവത്തിൽ ശുദ്ധദൈവസ്വരൂപമായി നില്ക്കുന്നു. സ്വപ്നത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം സ്വപ്നാവസ്ഥയിലല്ലാതെ ജംഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ജംഗ്ഗദൃശ്യങ്ങളു് ദുഃഖം ആ ദൃശ്യങ്ങളെ സ്വപ്നദൃശ്യങ്ങളിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ അവസ്ഥകളിലുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖമൊന്നും തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് അന്വേഷിച്ചു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലെന്നു വ്യക്തമാണു്. ഈ കാരണത്താൽ ദൈവസ്വരൂപനായ ഞാൻ എന്നവസ്തു അസംഗതമാണെന്നു തെളിയുന്നു. തന്നെക്കു സുഖത്തെയെന്നു വസ്തുവിൽ തന്നെക്കു പ്രീതിയുണ്ടാകുന്നതുള്ളു. തന്നെക്കുവേണ്ടിയാണ് താൻ വിഷയങ്ങളെ ആരംഭിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഞാൻ എന്ന വസ്തു വിഷയങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പ്രിയനാണു്. അതു മനസ്സിന്റെ അഭിപ്രായമല്ലെന്നതിന്നാൽ വിഷയകേന്ദ്രീകൃതമായിത്തീർന്നില്ല. അതിനാൽ അന്വേഷത്തെ പ്രദാനംചെയ്യുന്ന വിഷയമൊക്കെയില്ല. അന്വേഷമാണു്. ഇങ്ങനെ ഞാൻ എന്ന വസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥസ്വരൂപം ദൈവവും അന്വേഷ്യമാണെന്നു നാം കണ്ടു്. ഇല്ലെന്നു ചിന്തിക്കാൻപോലും കഴിയാതിരിക്കുന്ന വസ്തുവിനെയാണ് സന്തതം പറയേണ്ടതു്. എന്തിനേയും ഇല്ലെന്നുവിചാരിക്കാൻ കഴിയും. ഞാൻ ഇല്ലെന്നു് ആർക്കും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്ന വസ്തു സത്താണു്. ഇങ്ങനെ സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപനായിരിക്കുന്ന ഞാൻ എന്ന വസ്തുവിനെയാണ് ശരീരങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഭൂമിപ്പു് സാമാന്യലോകം സംസാരബന്ധത്തിൽപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഈവിധമുള്ള തത്ത്വചിന്തകൊണ്ടു് അദ്ധ്യാത്മനിയമപരമാ ബന്ധുജാതി സാധിക്കുന്നതുള്ളതാണു് ഒരു മനുഷ്യന്റെ കർത്തവ്യം.

ലക്സാറി കോട്ട:—തിരുവിതാംകൂർ ഓർത്തോഡോക്സസഭയിൽ തിരുവനന്തപുരം—കോട്ടയം ജൈനിൽ പുതുതായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ലക്സാറി കോട്ട.

*പ്രാചീനഭാവ- ഗാനങ്ങൾ

“സാങ്കേതികപ്രസ്ഥാനം”ത്തിന് അപചയം സംഭവി

ക്കുവാൻ അനേകം കാരണമുണ്ട്. ആന്തരമായ ഭാവത്തിന്റേയും ബാഹ്യമായ രൂപത്തിന്റേയും ലാവണ്യം പരസ്പരം ശോഭിക്കുന്നതായി, വേർതിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ, മേളിച്ചുനില്ക്കുന്നതാണ് ഉത്തമകലയുടെ സ്വഭാവം. വികാരങ്ങളുടെ തീവ്രത, ഭാവനയുടെ അചഞ്ചിതമണിയത, ഉല്പേഖ

ത്തിന്റെ നിത്യനവീനത, ഇവകൊണ്ട് ആകർഷകമായ ആന്തരസങ്കല്പത്തെ വളർത്താൻ ഒരു കലാശില്പി പ്രകാശനത്തിലുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു കാണുകയും അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ അതിശ്രദ്ധയോ അശ്രദ്ധയോ മൂലം ഈ സാമാന്യസിദ്ധാന്തത്തെ അനാദരിക്കുകയും ചെയ്തുവോൾ നിർമ്മിതിക്ക് രാമണീയകളുലും കുറഞ്ഞുപോവുന്നു. സാങ്കേതിക പ്രസ്ഥാനചരികൾ പ്രാചീനകവികളുടെ തൂലികകളിൽനിന്നു നിർഗമിച്ച അനുകൂലങ്ങളെ മിനുക്കിയും പുതുക്കിയും വീണ്ടും ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ആന്തരഭാവം അനാകർഷകമായിത്തുടങ്ങും. മാംസളവസ്തുക്കളാലും അലങ്കാരങ്ങളാലും അന്തസ്സുപര്യന്തയെ മറയ്ക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയില്ല. ആമുലാഗ്രം വ്യാപിക്കുവാൻ ജീവരസത്തിന്റെ വൈഭവത്തോടെ ശൃംഗാരപ്രയോഗത്തിൽനിന്നു ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ നിലയായിരിക്കും അപ്പോൾ സംഭവിക്കുവാൻ വന്നുചേരുന്നത്. പുതിയ സംസ്കാരവും പുതിയ ഉറവും സ്വീകരിക്കുവാൻ ചോരകൾക്ക് അറസരം ലഭിക്കട്ടെ. ആ മരം ചൈതന്യംകൊണ്ട് തളിക്കാൻ പൂക്കൾക്കും തണൽവീശി വളരാനും തുടങ്ങും.

കേരളവർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരാണ് കാലാമുതലും ഭാഷയിൽ വലിയൊരു പ്രബുദ്ധത ഉണ്ടായി. പക്ഷേ, സാങ്കേതികപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കലാശം ചവിട്ടാണ് അന്നത്തെ കാവ്യങ്ങളിൽ മിക്കവാറും നാം കേൾക്കുന്നത്. മയൂരസന്ദേശകന്താരിന്റെ കൃതികളിൽത്തന്നെ ഭാവനയുടേയും വികാരത്തിന്റേയും തളിർനാമധികം കാണുന്നില്ല; അന്തർകല്പനയുടേയും രൂപത്തിന്റേയും ശില്പമാണ് മുൻപിട്ട് നില്ക്കുന്നത്. അന്യമായികളുടെ കൃതികൾ രൂപത്തിലേ വിഭയം നേടിയിരുന്നുള്ളൂ. ആന്തരമായ ഭാവത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യം ‘വൈഭവപ്രസ്ഥാനം’ക്കാരുടെ കവിതകളിലേക്കു കണ്ണോടിക്കുമ്പോൾ കണ്ടെടുക്കുന്ന പ്രകടമായി കാണാവുന്നതാണ്. കൃത്രിമമായ മണിപ്രവാളങ്ങളിലായിരിക്കുന്ന തനിനാടൻമോടികളിലേയ്ക്കു ഭാഷാകവിതയെ നയുതിരിപ്പാട്ടും അന്യമായികളും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നപ്പോൾ അവർക്കു സമ്പന്നമായി ലഭിച്ചത് കുറച്ചുമാത്രമേ നമ്മുടെയുമായ വാചാലതയും മാത്രമാണ്. ഇങ്ങനെ ‘സാങ്കേതികപ്രസ്ഥാനം’ ജീർണ്ണമായിത്തീർന്നപ്പോഴാണ് രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവും ആയ ചില ചലനങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യയുദ്ധയുടേ പിന്നാലെ ദാരുണബന്ധത്തിൽ സമ്പന്ന പ്രത്യക്ഷമായത്. ഈ നവപ്രബുദ്ധത സംഭവിക്കുകയായിപ്പോയി പുതിയൊരു വെളിച്ചവും വികാസവും ഉളവാക്കി. അതിന്റെ ഫലമാണ് ‘കാല്പനികപ്രസ്ഥാനം’.

67

ശ്രീ: ജി. ഗണേഷ്

അദ്യമായെ ഭാവനയ്ക്കും ഭാവത്തിനും സർവ്വോമയമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ കലാശം പ്രാപ്തം നൽകുന്ന ആദ്യശാസ്ത്രകരമായ ‘കാല്പനികപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ’ മധ്യരേഖയായ ആധുനികഭാവഗീതികളെ (Lyrics) കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പല വിമർശകന്മാരും ഒരു ‘ഒരു പുനരുജ്ജീവനം’ത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാണവ എന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നു. ആംഗലസാഹിത്യത്തിന്റെ പരിചയത്താലും അനുകരണഭ്രമത്താലും ആണ് ഭാവഗാനങ്ങൾ ഭാഷയിൽ രൂപമെടുത്തതെന്ന് അവർ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭാഗികമായ സത്യം മാത്രമേയുള്ളൂ. സാമൂഹിക ഭാവഗീതികളായ അനേകം കേരളഗീതികൾ ഭാഷാകവിതയുടെ മാതൃപോലെയെ ആ വിദ്യാഭ്യാസരംഭത്തിലേയ്ക്കു നോക്കിയാൽ ഹിമവീര്യങ്ങളെപ്പോലെ ചിന്നിച്ചിരിയ്ക്കിക്കിടക്കുന്നതു കാണാം. കേരളത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ അവിമർശനം വാറാപ്പോയിരിക്കുന്നു; ചിലത് ഇപ്പോഴും അപൂർണ്ണരൂപത്തിൽ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

വസന്തകാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നാട്ടുവാരത്തെ ഒരു വേലിക്കൽവെച്ച് പെട്ടെന്നു കണ്ടുമുട്ടുന്ന ഒരു ചുവന്നപ്പൂവ് പഴയ ഒരു ഗ്രാമീണകവിയെ ഉന്മേഷം കൊള്ളിക്കുന്നു; ആ ഭാവനാശാലി, അറിയാതെ, പാടുകയാണ്:-

“ഇത്തിരിപ്പൂവേ, ചുവന്നപ്പൂവേ,
ഇത്രയുംനാളും നീ യെങ്ങുപോയി?
തൃച്ചമ്പരത്തു ഭരിക്കാൻപോയോ?”

പൂവിനോടൊന്നിച്ച് പ്രേമർഭവമായ ഭാഷയിൽ കലാപ്രസംഗം ചെയ്യുന്ന കവിക്ക് വികാരമായൊരു ഹൃദയമുണ്ട്; അനേകലക്ഷികളും സുകാരമായ ഭാവനയുണ്ട്. തീർത്ഥാടകശിരസ്സ്, കാവിമുണ്ടുമാറ്റത്തെ, നാട്ടിൻപുറത്തു തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ചായ മതത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന കവി ആ തുടങ്ങപ്പോയിട്ട് ഒരിക്കലും അയാൾ അയ്യപ്പതൊട്ടുഭാവമെടുക്കുന്നില്ല. മനശ്ശൃംഗാരവും പ്രകൃതിജീവിതവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ ഒരു ലളിതചിത്രമുണ്ട് ഈ വരികളിൽ. പക്ഷേ, ഭാവന പെട്ടെന്നു കണ്ണുചിമറുന്നു; വികാരസ്തംഭം അലസമായി നിന്നുപോകുന്നു; ചിന്തയെ ഉണർത്തുകയോ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു അനേകം പാളിപ്പിടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

വിരഹോൽക്കണ്ഠാവിവരയായ ഒരു പഴയ കേരളീയയുവതിയുടെ മുഗ്ദ്ധമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയല്ലേ,

“പൂവാതേ മുല്ലേ! മുല്ലേ!
പൂവാതേ മുല്ലേ! മുല്ലേ!
അനലി! പുനലി! വിരിയാതേ കൈതേ! പാലി;
പൂവാതേ മുല്ലേ! മുല്ലേ!”

സർ സി. വി. രാമൻ

എന്ന പ്രാചീനഭാവഗാനശകലം? ഓ, അതു മുഴുവൻ കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ! കേട്ടുഭാവം സുന്ദരമാണ്; അതിലും മോഹനമായിരിക്കണം അത്രതരം. ‘വീണപ്പൂവി’ലും ‘രായയുടെ കൃതാത്മത’യിലും ഈ ഗാനങ്ങളിൽ പ്രശോഭരൂപത്തിൽ കാണുന്ന പ്രകൃതികൗതുകവും രാഗവൈവിധ്യവും തന്നെയല്ലേ സംസ്കാരംകൊണ്ടു സൗഭാഗ്യം, ചിന്തകൊണ്ടു ഗൗരവവും, വികാരസാന്ദ്രതകൊണ്ടു മധുരമായും കോമളകലനം തഴച്ചുനില്ക്കുന്നത്?

നമ്മുടെ വയലുകളിൽ കനകനെല്ലുകൾ മാത്രമല്ല, ഭാവതൂങ്ങിലങ്ങുളയ ഗാനങ്ങളും പണ്ടുതന്നെ കതിരിട്ടിട്ടുണ്ട്.

‘മരി മലർചെറിയേ, വയ-
ലൊക്കെവെള്ളം നിറയേ!
പൂട്ടിയൊരുക്കിപ്പൊളയ-
ത്തോളം കെട്ടിയെറിയേ,’ എന്ന പാട്ട് ഒരു കർഷകന്റെ ആ ഹൃദയഭൂമികളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നില്ലേ? ആ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു പറക്കുവാൻ നമുക്കു ചിറകുതന്നില്ലേ?

‘അക്കരെ ഞാനൊരു മുല്ലനട്ടു, മുല്ലനട്ടു;
‘ഇക്കരെ ഞാനൊരു കാവൽകാര്യം, കാവൽകാര്യം;
എന്നാലേക്കിടന്നു പഴയപാട്ടു’ പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിൽ ഹൃദയമുറപ്പിച്ചു, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഇങ്ങോട്ടായി, ഐതിഹ്യവിശ്വാസത്തിൽ, അക്ഷമമായി വർത്തിക്കുന്ന ദൗർമ്മാധിന്റെ ഭാവോല്പാദനമാണെന്നു തോന്നുന്നു. കേവലം കടംകഥകളുടെ തണുപ്പടിയിൽനിന്നും, ഭാവനയുടേയും സൗന്ദര്യബോധത്തിന്റേയും പരിമളമുള്ള പ്രതിരൂപങ്ങളുടെ ഭാഷയിലേക്കു കേരളീയകവിത കടക്കാൻ ഭാവികണത്തിന്റെ സൂചനയുണ്ടാകട്ടെ.

“മുപ്പത്തിമൂന്നു മരം നട്ടകാലം
മൂന്നു മരത്തിലേറെമുളച്ചു.
മൂന്നു മരത്തിൽത്തനിമരംവേറെ
ആ മരം പൂത്തൊരു പൂവുണ്ടെൻകൈയിൽ.
ആക്കാൽ മിപ്പുവുപ്പാമ്പോൽമമ്മാ!
പൂവോടേ നാരോടേ ചുടാമ്പോലല്ലേ!
വിത്തിട്ടനാളേ വരവത്തിരുന്ന
വീയുന്നകാരം വെയിലുംകൊണ്ടല്ലേ,
ഇപ്പോൾ വെളുത്തൊരുമോട്ടുകുടി
ആടിപെരുവഴി ചൊല്ലേനോടല്ലേ”

‘അയ്യംതമർശനം’ (Mysticism)ത്തിന്റെ ഒരു പട്ടമുളയല്ലേ ഈ ഗാനഭാവമായ മോഹനഗീതം. ഇങ്ങനെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ ആദിമകാലങ്ങളെ അയ്യയനംചെയ്യുന്ന ജിജ്ഞാസുവിനു ഭാവപരങ്ങളായ ഗാനങ്ങളുടെ അസംസ്കൃതരൂപങ്ങൾ അനേകം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം, കോകസന്ദേശം മുതലായ മണിപ്രവാളകാവ്യങ്ങളിൽവരെ ഭാവോത്സാഹമായ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ മധുരജീപ്പി വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാൻ ‘അയ്യംതമർശനം’യായ ആധുനികകലയിൽ, വികാരഭാവനകളുടെ വേലിയേറ്റത്തിൽ, ആ പ്രാചീന ഭാവോത്സാഹത്തെ തന്നെയാണ് സ്വയം പ്രത്യക്ഷമാവുന്നത്. ഷെല്ലി, കീറ്റ്സ്, ടാഗോർ, മുമ്മർ, മുതലായവരുടെ കലാശൈലി അതിനു ലാവണ്യവും ശില്പകൗശലവും ജീവിതനിരീക്ഷണശക്തിയും വൈചിത്ര്യവും അധികമാവാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇത് ഒരു പുനരുജ്ജീവനമാണ്.

* ആധുനികബന്ധകാവ്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി എഴുതിവരുന്ന ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥത്തിനാണിത്

While at Trivandrum
Stay in

THE TOURIST LODGE

Within easy reach of All Important. Offices

Comfortable Lodging

Double Suites for Families

Decent Surroundings

Meals & refreshments Served in rooms

EXCELLENT SERVICE

Try once & be Satisfied

Prop; Andrew Xavier.

S. T. റെഡ്യാർ & സൺസ്,

വി. വി. പ്രസ്സ്; കൊല്ലം.

(ESTD. 1062 M. E.)

പ്രസ്സ് ബ്രാഞ്ചുകൾ:-

ഡിപ്പോ ബ്രാഞ്ചുകൾ:-

ആലപ്പുഴ,

കൊല്ലം,

S. P. പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

ആലപ്പുഴ.

ഞങ്ങളുടെ മദ്രാലയത്തിൽ,

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, പരാണങ്ങൾ, പുതിയതരം രസകര

മായ നോവലുകൾ മുതലായ മറ്റനേകം പുസ്തകങ്ങളും

എപ്പോഴും വില്പനയ്ക്കു തയ്യാർ.

വലിയ ക്യാറ്‌ലോഗിനു എഴുതുക.

മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, തമിഴ്, സംസ്കൃതം

എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള എല്ലാത്തരം

അച്ചടിജോലികളും

ആദായനിരക്കിൽ ആകർഷണീയമായ

രീതിയിൽ കൃത്യസമയത്തു്

ചെയ്യുകൊടുക്കപ്പെടും.

എസ്. മാനേജിംഗ് പ്രൊപ്രൈറ്റർ.

To write with

101-Lekshmi Pencil

is really a pleasure.

It being delightfully smooth keeps your thoughts
flowing without any interruption.

101 - ലക്ഷ്മി പെൻസിൽ

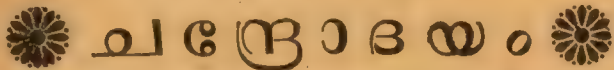
തൃപ്തികരമായി എഴുതുന്നു !!

Manufactured by:-

QUILON PENCIL FACTORY
QUILON.

പി. കെ. എൻ. വൈദ്യരുടെ

വൃണമേഹം, പ്രമേഹം, അസ്ഥിശ്വാവം, രക്തശ്വാവം, മുത്രാതി
സാരം, ശുക്ലമേഹം, ശുക്ലക്ഷയം, ധാതുക്ഷയം, ശരീരശോഷം, തല
ചുറൽ, വയറുകൾ, വിളർച്ച മുതലായ വസ്തിഭോഷങ്ങളെ നിശ്ശേഷം
ഇല്ലായ്മചെയ്യു ആയുസ്സിനു ദൈർഘ്യവും ശരീരത്തിനു ആരോഗ്യവും
ജീവിതത്തിനു നവമായ ഉന്മേഷവും പ്രദാനംചെയ്യുന്നതിനു ഏറ്റവും
ഫലവത്തായ മേ സിദ്ധൗഷധം. റാത്തൽ ൧-൯ രൂ. ൭.

മാനേജർ,

ശ്രീചിത്ര ആയുർവേദചർമ്മസി

ആശ്രാമം, കൊല്ലം.

ബ്രാഞ്ച്:—ഹി. ബി. റോഡ്, കൊല്ലം.

ഇവിടെ ഏല്പാവിധ ആയുർവേദ ഔഷധങ്ങളും എപ്പോഴും തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതാണ്.

S. P. Subramania Pillai,

General Merchant & Commission Agent,
QUILON.

Telephone No. 119

വറാൽമുളക്, ഉള്ളി മുതലായ പലചര
ക്കസാധനങ്ങളും മൊത്തമായും, മിതമായ
നിരക്കിലും എപ്പോഴും വില്പനയ്ക്കുതയ്യാറാണ്.

ക്രടാതെ കമ്മീഷൻ ഇടപാടിൽ കശുവ
ണ്ടി വാങ്ങുകയും വില്പനയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

The

Madras Jeevarakshamani Vaidyasala

Main Road, QUILON (S. I.)

1. ആനന്ദകുസമാകരലേഹ്യം—

രക്തക്ഷയംകൊണ്ടു ധാതുക്കൾ ക്ഷയിച്ചവർക്കും ശാത്ര
ക്ഷയംകൊണ്ടു രക്തംക്ഷയിച്ചവർക്കും അമൃതസഞ്ചീവിനിപോലെ
ആനന്ദവും ആരോഗ്യവും നൽകുന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ ആനന്ദ
കുസമാകരലേഹ്യം. സാലാമിസിരി, അഷ്ടവർഗ്ഗം മുതലായ
ദിവ്യൗഷധങ്ങളും മറ്റും ചേർത്തു തയ്യാർചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ ലേഹ്യം
സേവിച്ചാൽ ഉദരരോഗങ്ങൾ അഗ്നിമാന്ദ്യം ശുക്ലമേഹം തലച്ചോ
റിലെ മാലിന്യം മുതലായവയെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതുകൂടാതെ
ധാതുപുഷ്ടിയും രക്തശുദ്ധിയും ശരീരത്തിനു ഓജസ്സും തേജസ്സും
ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. 20 തോലാ ടിൻ 1-ക്കു രൂ. 3

2. ഗുരുകുലാന്തകൻ—

ഗുരുവേദനയാൽ ആഹാരത്തിനു മുൻപും പിൻപും ദഹിച്ചു
തുടങ്ങുമ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്ന വയറുവേദന, വായു മുതലായവയെ
ഈ ഔഷധം ഉടൻ മാറ്റും. വില ടിൻ 1-ക്കു രൂ. 3.

3. മോഹിനികന്തളതൈലം—

തലമുടിയെ കാർമേഘംപോലെ കറുപ്പിച്ചു തലച്ചോറിലെ
മാലിന്യം പൂട്ട് ഇവയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാംതരം വാസന
തൈലം. 4 ഔൺസ് കുപ്പി 1-ക്കു രൂ. 1 ഞ. 8.

N. B. ആയുർവേദവിധിപ്രകാരം തയ്യാർചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റു പല ഔഷധ
ങ്ങളേയും പുണ്യവിവരം അടങ്ങിയ വലിയ ക്യാറ്റാലോഗ്
ആവശ്യമുള്ളവർ ഭരണ സ്ഥാപനത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുക.

മാനേജർ.

THOMCOS BANK, LIMITED

(Established: December, 1942)

Incorporated in Travancore State with Limited Liability.

Authorised Capital	....	Rs. 20,00,000	0	0
Issued and Subscribed Capital	....	Rs. 10,00,000	0	0
Paid-up Capital	....	Rs. 5,00,000	0	0
Reserve Fund as on 30-6-1946	....	Rs. 1,00,000	0	0
Deposits as on 30-6-1946	....	Rs. 64,99,306	5	3

Head Office: **ALLEPPEY.**

Branches: Calicut, Cochin, Coimbatore, Mullakkal (Alleppey), Madras, Nagercoil, Tirunelveli Jn.,
Trivandrum and Vakkom (Kadakkavur S. I. Ry.)

PAY OFFICES: Tirunelveli Town and Vallakkadavu (Trivandrum)

DIRECTORS

A. V. Thomas Esq., Chairman.
S. Sankaranarayana Iyer Esq.

K. Nagendra Prabhu Esq.
K. Srinivasan Esq.

CURRENT DEPOSIT ACCOUNTS. Interest is allowed on daily balances from Rs. 300/- up to Rs. 1,00,000/- at $\frac{1}{4}$ % per annum. No credit will be given in accounts for interest amounting to less than Rs. 5/- per half year.

SAVINGS BANK DEPOSITS. Interest is allowed at 2 $\frac{1}{2}$ % per annum. Withdrawable by cheques.

FIXED DEPOSITS. Deposits are received fixed for 6 months and for longer periods at favourable rates of interest which may be ascertained on application.

STANDING INSTRUCTIONS. The Bank will accept standing instructions from constituents to make periodical remittances on their behalf or to effect payment of Insurances premia, house rent, School fees, Club subscriptions, charitable donations, etc., falling due at regular intervals.

General Banking business of every description transacted.

N. Marthanda Pillai,
Secretary.

ഭാവൻകുർ കെമിക്കൽ മാനഫാക്ചറിംഗ് കമ്പനി

ആലപ്പുഴ P. O.

കലവൂർ A. O.

കാമ്പോയിൽ ഫോർ ഹെയർ
ഭാമിനി ഹെയർ കായിൽ
ഇവനിംഗ് ട്റാവൻകുർ

ബാർ സോപ്പ്
ബോറക്സ് സോപ്പ്
ഓയിലർ സോപ്പ്

സോൾ ഏജൻസ്

എൻ. സരസം & കമ്പനി, ആലപ്പുഴ

വൈ. എം. സി. ഏ-യു സമീപം.

For Everything in Hardware
CONSULT

M. S. & COMPANY

Tel: Address: "EMMESSCO"

Hardware Merchants & Commission Agents,
Main Road, QUILON.

എല്ലാവിധ ഇരുമ്പുസാധനങ്ങളും, കാർഷികോപകരണങ്ങളും, വിവിധതരത്തിലുള്ള പെയിൻ, വാർണിഷ് മുതലായവയും, കൂടിയ ബക്കറുതരങ്ങളും, പലതരത്തിലുള്ള ഇരുമ്പു പെട്ടികളും മിതമായ വിലയ്ക്ക് എപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

എം. എസ്. കമ്പനി, കൊല്ലം.

KAIMAL BROTHERS,

Artists & Photographers,

Opposite E. H. School, Vaikam.

High class photos, enlargements with colour finishing both oil and water colours, oil printing and water colour printings, coloured photo slides etc. etc. undertaken.

Neat execution & Moderate rates.

A trail will convince you.

Prop: V. R. DAMODARA KAIMAL.

IMPERIAL SODA FACTORY

BIG BAZAAR, QUILON

Visit our Stall & be satisfied by Tasting
delicious drink & sweets!

Our Cool Drinks are a Speciality!!
All kinds of Caterings undertaken!!!

പരിശുദ്ധമായ ശീതളപാനീയങ്ങൾ, ബിസ്കറുകൾ, സ്വീറ്റുകൾ മുതലായവ ഞങ്ങളുടെ ഫാക്ടറിയിൽ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്.

ശുചിത്വം ഞങ്ങളുടെ മാതൃകയാണ്.

പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ ടീപാർട്ടികൾ ഏതൊരു ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി നടത്തപ്പെടും.

THE A. D. COTTON MILLS LIMITED QUILON

Manufacturers of

DHOTIES

SAREES

MULLS

LONGCLOTH

SHIRTINGS

COATINGS

BEDSHEETS

TOWELS

NAPKINS

ETC. ETC. ETC.

Telegrams

"COTTONMILL"

Telephone

"No. 61"

സി. ചെല്ലപ്പനാശാരി,

സ്വർണ്ണവ്യവസായം & സൈക്കിൾ ഷാപ്പ്, പത്തനംതിട്ട.

സ്വർണ്ണത്തിലും വെള്ളിയിലും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ ഏതുതരം ഉരുപ്പടികളും വില്പനയ്ക്കു തയ്യാർ. ഓർഡർ അനുസരിച്ച് ഏതുതരം ഉരുപ്പടികളും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടു കൂടെയുടമയ്ക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും. Prop: സി. ചെല്ലപ്പനാശാരി.

THE PREMIER ELECTRIC CO.

Cutcherry Road, Quilon.

Branch: Shencottah

Government and Palace wiring contractors,
Stockists of all Electrical accessories.
H. M. V. Radios and H. M. V. Refrigerators,
Neat execution and prompt attention.

Manufacturer, Exporter & Importer of Cashew Kernels

General Merchant & Commission Agent.
In Raw Nuts, Hardware, Small Tools,
Stationary Articles, Etc.

P. V. PILLAI,
Beach Road, QUILON.

Factory at:— AYATHIL.

Telegram: RELATIVE & ARISTOCRAT.

Comfort and Fashion Guaranteed
For the Most up-to-date articles of furniture
for your Homes, Offices and Shops.

Place all orders with:

The Medina Stores
Big Bazaar, QUILON.

ഗരിർ പുഷ്ടിക്ക് അത്യുത്തമം
കന്യാകാബ്രാൻട്
നെയ്ക്ക്
ഉപയോഗിച്ച അറോഗ്യത്തെ
പരിചരിക്കുവിൻ.

V. K. L. C. & BROS.
ALLEPPEY.
BRANCH: TELLICHERRY.

പത്രവ്യവസായസംഘടനാജീവിനി

(രജിസ്റ്റർ ചെയ്തത്)

ലിവാർ, പള്ളി എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് ശിശുക്കൾക്കുള്ള
അരിഷ്ടതകൾക്ക് ശമനമുണ്ടാക്കുന്നു.

മെ: പിള്ള, പപ്പയാ പത്രവ്യവസായ & ബ്രദേർസ്

11 സൗത്ത് മാധാസ്വരീ, മൈലാപ്പോർ, മദ്രാസ്.

തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി ശാഖ—

15 പുത്തലായിപ്പള്ളി സ്വീറ്റ്,
തെപ്പക്കുളം.

കിരുകോണം ശാഖ—

7, ശാരംഗപാണികോവിൽ സ്വീറ്റ്.

ശാന്തിദ്രവ്യധനസേവ

മുഖക്കുരു, ചുണക്കുരു, പഴുക്കുടി, ചൊരി, ചിരക്കുരു, നിറഭേദങ്ങൾ
ഇവയ്ക്കു കൈകണ്ട സിദ്ധൗഷധം. ഗർഭിണികൾക്ക് അത്യുത്തമം. എല്ലാ
യിടത്തും വില്പിക്കുന്നു. ഉപയോഗിപ്പിൻ വില കട്ട 1-ക്കു 8 ണ.

Prop:- കുറിയിൽ പി. ഭാസ്കരൻനായർ
വൈദ്യകലാനിധി (Juandice Specialist)

ശാന്തിനികേതനം ഫാർമസി,
ചങ്ങനാശേരി.

ഗ്രാൻറ് ഇന്റസ്ട്രേൺ ബാങ്ക് ക്ലിപ്പ്

ഹെഡ് ഓഫീസ്: കൊല്ലം

ബ്ര:ബുക്ടറ — കൊല്ലം & വടശേരിക്കര.

ഡയറക്ടർമാർ

മെമ്പേഴ്സ്
കെ. റി. എബ്രഹാം, കരിമ്പനാൽ, പ്ലാൻറർ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
കെ. മൈതീൻകുഞ്ഞ്, ഇരുപ്പുറംവീട്ടിൽ,

കാഷ്യ എക്സ് പോർട്ടർ, കൊല്ലം.
എം. പി. ഫെർനാണ്ടസ്, കാഷ്യററീ എക്സ് പോർട്ടർ, കൊല്ലം.
സി. സി. തൊമ്മൻ ബി. എ., ചെമ്പക്കുളം,

റിട്ട. ഗവ. സെക്രട്ടറി, കോട്ടയം.

എല്ലാവിധ ബാങ്കിംഗ് പാടുകൾ നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

ചെയർമാൻ,
കെ റി. എബ്രഹാം, കരിമ്പനാൽ.

സെക്രട്ടറി,
എം. സി. മാത്യു ബി. എ., ബി. എൽ.

THE INVESTIGATIONS ON PYRETHRUM IN TRAVANCORE

Rajyasevapravina K. L. Moudgill M. A. (Cantab) D. Sc.
Glasgow, F. R. I. C. (Gt. Brtn), D. Sc. (Trav.) Director
of Research and Vice Chairman, Council of Research.

PYRETHRUM is a perennial plant, 18 to 24 inches high, which bears a cuplike flower with yellow florets encircled by white petals. It belongs to the *Chrysanthemum* genus and the flowers, the leaves and the stem contain an insecticide, pyrethrin, to which it owes its commercial importance. The plant is propagated from seedlings or by diversion of large plants known as "Splits" and is planted with a spacing of 18 inches or more. Usually 15 to 20 thousand plants are planted, per acre. It thrives in a cool and dry climate and the pyrethrin content of the flowers is best at altitudes of about 6,000 ft., with a mean temperature below 70°F and rainfall of 50 to 60 inches. The flowering begins 6 to 8 months after transplanting. The flowers are picked when fully open since the pyrethrin content is highest in the flowers at this state. The yield of dry flowers varies from 200 to 500 lbs. per acre in good plantations; it falls off after the fourth year of planting and the pyrethrin content of the flowers also decreases.

The powdered flower, known as pyrethrum dust, can be used as an insecticide, but it is not so effective in this form as in the form of spray of liquid extracts. For the production of sprays, the powdered flower is extracted in the cold state with a suitable solvent. Carbon tetrachloride, ethylene dichloride, petrol or kerosene may be used. The solvents other than kerosene are costly and are usually used only for preparation of concentrated extracts. Kerosene extracts are not quite suited for preparation of concentrates as above, but are better used directly by properly diluting to the desired strength. The usual strength of the spray is about 0.1 per cent.

The introduction of D.D.T. and of other synthetic insecticides has raised the doubt as to whether pyrethrum will not be replaced. Pyrethrum sprays have a quick "knock out" action on the insects, i.e., it puts the mosquitoes, flies etc. out of action within a few seconds. But the action of D. D. T. on these insects is delayed and residual. Because of the above difference in the properties of the two products it is held that a mixture of the two is best. Therefore, till a synthetic material with the same "knock out" effect as pyrethrins is discovered and produced at a cheap rate, there will be use for pyrethrum extracts and pyrethrum flowers. It has to be borne in mind that the prospective rival of pyrethrum should be not only more potent than D. D. T. and quicker in action, but it should also be non-toxic to man and livestock.

In India, the view has been advocated very recently, by a responsible body of competent persons that we should aim at a target of 50,000 tons of dry flowers which would give, annually 112 million gallons of spray and require 500,000 acres of suitable land for its production. I am of opinion that this target is excessive. Be that as it may, there does not seem to be any justification for the panic with which pyrethrum plantations, started during the war, were abandoned, unless of course the owners believe only in the get-rich-quick policy and prefer more profitable outlet for their energy and capital.

During the war, there was a great demand for pyrethrum extracts. Jungle warfare, the fight against malaria, the superabundant caution with which troops had to be moved from one place to another in regions where mosquitoes and other disease producing insects abounded and the necessity for building up reserves without which a war of uncertain duration cannot be waged, all these created a heavy demand on pyrethrum products with the result that the insecticide could not be had for civilian public health programmes. New plantations were started in several places in India and the Government of Travancore decided that in this respect, as in others, the state should not be utterly dependent upon external supplies. Trials were started on the cultivation of pyrethrum by the Forest Department. The Public Health Department, which is very vitally interested in the procurement of this insecticide, took active interest in focussing attention on this problem with the collaboration of the Department of Research.

It is estimated that 700 square miles in the inhabited part of Travancore are malaria infested. If the habitations of this area are to be sprayed systematically, 30,000 gallons of pyrethrum extract will be required. Putting the average yield per acre at 200 lbs. it varies with the stage of growth of the plant - an area of 160 acres will have to be planted. To ensure that the pyrethrin content of the flowers is kept at the average of 1.2 - 1.3 per cent, the plants may have to be replaced in the 5th year and thus a 5 year rotation with an annual

replanting of 32 acres would be necessary. For the present, an area of about 50 acres has been planted.

The chief pyrethrum producing countries are Japan, Dalmatia, Kenya and some of the American Republics. Kenya has won a high reputation for quality of its flowers. In India the cultivation has been tried in Kashmir, Punjab, N. W. F. Provinces, Assam, Mysore, Madras and Travancore. Ceylon has also started cultivation of pyrethrum on a small scale. As the value of flowers depends upon the pyrethrin contents, the following figures of analysis are of interest.

Kenya flowers	... 1.3 percent
Ceylon	... 0.9 to 1.3
Assam	... 1.13
Kashmir	... 1.1
Punjab	... 0.96
Japan	... 0.9
N. W. F. P.	... 0.85
Mysore	... 0.8
Travancore	... 1.0 to 1.3 (average for one year's production is 1.25)

It will be seen that in our experimental cultivation of about 50 acres we have been able to secure a very good quality of flowers - in fact as good as those of Kenya. This is particularly because, the authorities in the State recognised fairly early that a high altitude and comparatively dry and cool climate are the foremost desiderata for the production of good quality flowers.

The pyrethrum flowers are cultivated in the mountains in a plantation near the Travancore Frontier in 50 acres of grass land cleared in the Forest Reserve, some 3 to 4 miles from the Top Station in the K. D. H. Companies estate. The harvested flowers are dried in the sun or in a drying house below 120°F, packed and sent to the Department of Research where the production of the extract is carried on. The effective weight of flowers is computed after estimating the moisture content and the quality of the product is watched. The price of flowers is based on the cost of cultivation including the capital outlay.

Two kinds of extracts are produced, one containing 0.1 per cent of pyrethrins and the other about 0.6 per cent, the latter being diluted to six times before use. These products are supplied to the Public Health Department for use in the field.

It has been noted that the flower stalk of pyrethrum flowers have a pyrethrin content of 0.125 per cent. This, however, is not economical for purposes of extraction. The process of extraction of the flowers entails a loss of about 9 gallons of oil for every 100 lbs. of powdered flower used for extraction. Most of it is retained in the exhausted flowers which have a pyrethrin content of nearly 0.12 per cent. This residue burns with a smouldering slowness giving off fumes which are toxic to insects. These fumes have an offensive smell but the material could be used with advantage for the disinfection of godowns, "Valloms", sheds and other places which could be closed and smoked out. The stalks and this residue are stated to be the base of "mosquito coils" which were formerly imported from Japan. While there is a ready off-take for the flowers and for the extract prepared from it, as soon as the production of the extract is fully established, the Department of Research will turn its attention to the better utilisation of the by-products also.

An interesting observation, due to the Forest Ranger in charge of the Pyrethrum Plantation in the High Ranges is worth recording. He found that during an epidemic of poultry disease in the neighbourhood, his fowls survived without mortality, while the poultry runs in other houses in the region suffered heavily. He ascribes the immunity of his poultry to the fact that the fowls in his yard were often pecking at the pyrethrum flowers which he had grown in his compound. It is an interesting observation but the claim has not been yet verified by rigid tests. Suggestions have been made by the Research Department that powdered stalk and or flowers could be mixed in small doses to poultry feed and two owners of poultry, both members of the Council of Research have expressed desire to start the experiments. The results will be watched with interest.

The Forest Department possesses an area of about 70 acres at the present site of the plantation and 30 acres more can be added to it from revenue "Poramboke". For the rest of the area required to reach the estimated quantity of production will have to be started in other localities at the same altitude. Alternatively, private effort may follow the wake of this Government sponsored experiment and take to this cultivation. The plant does not require special manuring, the cultivation is simple and responds to care and attention. Considering the almost astronomical target proposed by some authorities in India, successfully to combat malaria in the peninsula, it should be possible to produce in the State the required quantity of flowers for internal consumption. It has to be remembered, however, that unless due attention is paid to the factors which contribute to a high pyrethrin content, the product may be uneconomic and even unsalable. The Department of Research will gladly give advice to those who may be interested.

സാഹിത്യത്തിലെ തന്മയിഭാവം

ശ്രീ: പി. ദാമോദരൻപിള്ള ബി. എ.

നാടീയം ഭാവനാമയമാണ്. ഒരു അനുവസ്തുവിന്റെ നിലയെ സ്വയം പ്രാപിച്ചു അന്തരസരിച്ചു ചോരക്കത്ത ഭർഷിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവിനാണ് ഭാവനയെന്നു പറയുന്നത്. രാജ്യം നൃത്തനാടകം, ഭരണാധികാരികൾക്കുപോലും ഈ ശക്തി കൂടിയേ കഴിയൂ. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ബലാൽക്കാരണ ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരത്തിൽ കീഴിലാക്കിയ ഡൽഹൗസീപ്രഭുവിന് ഭാവനാശക്തിയില്ലായിരുന്നത്രേ. ഇതിനു കാരണം താൻ ബലാൽക്കാരണ സ്വാധീനമാക്കുന്ന നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ നിലയെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു് ആ പ്രവൃത്തിയെ വീക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റിലായിരുന്നു എന്നതാണ്. സാഹിത്യത്തിലും ഭാവനാശക്തി എന്നവചനം രാജ്യം നൃത്തനാടകമേത്രേപോലുള്ള മേൽകാണിച്ച ശക്തിയെന്നതന്നെയാണർത്ഥം. ചിലർ ഇവയെ തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചു തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതു് ശരിയായിരിക്കണമെന്നു മറുപടി.

ഭാവനാശക്തിയുടെ സഹായത്താൽ മറ്റൊരു വസ്തുവിന്റെയോ, ആളിന്റെയോ അന്തർലീന സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കഴിവാണെന്നു് അതിന്റെ ഫലം തന്മയിഭാവമാണ്. ഏതൊരു വസ്തുവിന്റെ നിലയാണോ അവലംബിക്കുന്നതു്, ആ വസ്തുവിന്റെ അന്തരഭാവത്തിൽ ലയിക്കാൻ കവിസ്തു സാധിക്കുന്നതോടെ തന്മയിഭാവം പൂർത്തിയാകുന്നു. ഈ തന്മയിഭാവംകൂടാതെ ഉണ്ടാകുന്ന കൃതികൾക്കു് തന്മയത്വമില്ലെന്നു നാം പറയുന്നു. അഥവാ, കവി വസ്തുവസ്തുവിന്റെ ഭാവത്തിൽ ലയിച്ചിട്ടില്ലെന്നർത്ഥം. കാളിദാസന്റെ കൃതികൾക്കു് ഇതുവളരെ മേന്മയുണ്ടായിരിക്കാം എന്നു് തന്മയിഭാവത്തിന്റെ കൂടുതലാണ്. വിശാലമായ യക്ഷന്റെയും, അശ്വസമയം അപേതനമായ മേഘത്തിന്റെയും ഭാവങ്ങളിൽ ലയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾക്കു് അപേതനമായ മേഘത്തെ സമേതനമാക്കിത്തീർത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിവിശേഷം അസാധാരണമെന്നു് പറയണം.

ഈ അടുത്തകാലത്തെ ഭാഷാകവികളിൽ വളർത്തേണ്ടിപ്പോലെ തന്മയിഭാവത്തിനുള്ള കഴിവു കാണിച്ചു കവികൾ ചരക്കാണ്. നിലംപാറിച്ചോയ ഒരു പുവിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു വിലാപശ്ലോകമാണിതു്:—

“വാനിലാ വരവണ്ണിനിമണികൾതൻ വാർകുന്തളത്തിൽ സുഖം;
വീണിലാ വഴിപോലെചെന്നു ഭഗവൽപാദരവിന്ദങ്ങളിൽ;
ക്ഷോണീധൂസുധുലിപാറിയൊളിയും മങ്ങിക്കിടക്കുന്നതി-
ന്നാണീ ശ്രേഷ്ഠകലേ പിറന്നതു ഭവാനെന്നോ, നരപുഷ്പമേ!

ഇവിടെ, ഒരു പുഷ്പത്തിന്റെ യഥാർത്ഥനിലയെക്കൊണ്ടു് അതിൽത്തന്നെ ഭാവനാശക്തിയുടേയും ലയിപ്പിക്കാൻ ഫലമായിട്ടാണ് വളർത്തേണ്ടിപ്പോലെയോ മേൽകാണുന്ന മന്തിരി ആ ശ്ലോകമെഴുതാനിടയായതു്. വരവണ്ണിനിമണികളുടെ വാർകുന്തളത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭഗവൽപാദരവിന്ദങ്ങളിലോ ആണ് സമീപമായി പുഷ്പങ്ങൾ ചെന്നുപറയാമുള്ളതു്. എന്നാൽ വളർത്തേണ്ടിപ്പോലെയോ വണ്ണിക്കുന്ന പുഷ്പമാകട്ടെ അത്സമീപം വാർകുന്തളത്തിലോ ആ സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം സമീപിക്കപ്പെടാനിടയായില്ല. ഉത്തമകലത്തിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന ഉണ്ടാകേണ്ട മേന്മയൊന്നും ലഭിക്കാതെ അതു് ഒരു വെറും കാട്ടുപൂവെന്നുപോലെ വീണിടിയുകയാണു് ചെയ്തതു്. ഒരു വല്ലാത്ത വിധിഭാവപരിത്യയത്തെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അതു് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു് നാം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു് മണ്ണിൽ കിടക്കുന്നു. ചന്ദ്രക്കലത്തിൽ ആ പൂവിന് നാമുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ആത്മപരിശോധനയിൽ എന്താണോ പറയാവുന്നതു് അതാണ് കവി ഈ ശ്ലോകത്തിൽ വണ്ണിക്കുന്നതു്. അഥവാ, കവിതന്നെ അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പുവിന്റെ നില അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു് വിചാരമനോഹരമായ ഒരു പദ്യം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. കാളിദാസന്റെ അപേതനമായ മേഘത്തിനു നമുക്കു് പറ്റിയിരിക്കുന്ന അതേ ചൈതന്യം മരിച്ചുകിടക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽപ്പോലും ഈ പുഷ്പത്തിൽ ദൃശ്യമാണെന്നു് എടുത്തുപറയേണ്ടതുമാണ്.

ഒരു വസ്തുവിനെ വണ്ണിക്കുമ്പോൾ അതിനു നാമുണ്ടെങ്കിൽ എന്താണോ പറയാവുന്നതു് അതുതന്നെ കവി പറയുന്നതിൽ തന്മയിഭാവം പരിപൂർണ്ണമാകുന്നതായി വിചാരിക്കണം. അതേസമയം കവിയുടെ ചൈതന്യത്തന്നെ ആ വസ്തുവിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്നതിൽ അതിന്റെ വിജയം കാവ്യസാമർത്ഥ്യമായി മനോഹരമായിത്തീർന്നു ഗദ്യന്തരമില്ല. വളർത്തേണ്ടിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വീണപ്പൂവിലും, കാളിദാസന്റെ മേഘത്തിലും നാം കാണുന്നതു് ഈ മഹത്തമ വിജയമാണ്. എന്നാൽ കവി തന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യമായി പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ പുഷ്പത്തിന്റെ ധർമ്മങ്ങളായി ബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് രീതിയിൽ അതിനെക്കൊണ്ടു് പറയാനാകുമ്പോൾ, അതിൽ ആരോപിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അതെല്ലാം മുഴുവനായിത്തന്നെ തോന്നുന്നതാണ്. ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു് ഭാഷയിൽ ഖണ്ഡശ്ലോകങ്ങൾ അലയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു് സംശയമാണ്.

രഘുവംശത്തിലെ അജവിലാപത്തിൽ കാളിദാസന്റെ തന്മയിഭാവം പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്നു് സമ്മതിക്കും. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെയൊത്താൽ തന്റെ ഗയനീയം ശുഭമായതിനെപ്പറ്റി കേഴുന്ന അജൻ എത്ര പരാക്രമിയായിരുന്നാലും അനുകമ്പനീയൻതന്നെ. കവിയുടെ അനുഭവജ്ഞാനവും, ഭാവനാശക്തിയും എത്രത്തോളം ഉൽകൃഷ്ടമായ ഭാവസ്ഥയിലാണ് വ്യാപരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു് ആ ഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ കഥാരസംഭവത്തിലെ രതിവിലാപമോ? രതിയോ കഥാഭാഗം അജനോപ്പോലെ മനശ്ശുദ്ധ. അതിനാൽ അവരിൽ ദാമളിന്റെ വിലാപം എങ്ങനെ ഭാവനാചെയ്യണമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ ഒരു നല്ല കവിസ്തു മന്ത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളു. പരമേശ്വരന്റെ നേത്രാഗ്നിയിൽ ദഹിച്ചുപോയ സ്വർണ്ണവിനെപ്പറ്റിയുള്ള രതിയുടെ നിലവിളി കാളിദാസൻ ഭാവന ചെയ്തു രീതിയിൽപോലും ചിലപ്പോൾ ഒരു ഹാസ്യകവനമാണോ എന്നു് ശങ്കിച്ചുപോകാം. ഉദാഹരണമായി ഈ ശ്ലോകം നോക്കുക:—

“രജനി തിമിരവരുണിതേ
പാദമർദ്ദേ ഘനശബ്ദവികൃഞ്ചാഃ

വസതിം പ്രിയ, കാമിനാം പ്രിയം-
സ്തപദതേ പ്രാപയിതും ക ഇരശ്വരം?”

കാമൻ ജന്മമായിക്കഴിഞ്ഞു. രതിയ്ക്കു്കൂടെ സാമ്പത്തികപ്പെടുത്താൻവയ്ക്കാതെ ഉൽക്കടമായ വ്യസനം. അതിനിടയിൽ, അവളുടെ വിലാപവാക്കുകളാണിവ:— “മേപ്രിയ, ഇരുളിൽമറഞ്ഞ നഗരവീഥികളിൽ വെട്ടു് ഇടിമുഴക്കം കേട്ടു് പേടിച്ച് പോയ കാമിനീജനങ്ങളെ കാമുകവസതികളിൽ എത്തിക്കാൻ അങ്ങേയ്ക്കു്കൂടാതെ മറ്റൊരാൾക്കും ശക്തിയുണ്ടോ?” ഒരു ഭാര്യ ഭർത്തവിയോടൊത്താൽ വിലാപിക്കുമ്പോൾ “തേനിടിശ്ശികൾക്കു് കൂടുതലാകാൻ അങ്ങേയ്ക്കു്കൂടാതെ സാധിക്കയില്ലല്ലോ” എന്നുകൂടി പറഞ്ഞത്രേ! ഇതാണ് ചിലപ്പോൾ രതിവിലാപം ഒരു ഹാസ്യകവനമാണെന്നു് തോന്നാൻ ന്യായമുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിച്ചതു്. പക്ഷെ അഭിസംസാരിക്കാൻ കഠിനാധിനിമുദ്രയെന്നും, അവർ കാമകന്മാരെ അന്വേഷിച്ചുപോകുമ്പോൾ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞു് നേരെ സങ്കേതസ്ഥാനത്തു് എത്തുന്നതു് കാമന്റെ വൈഭവം ഒന്നുകൊണ്ടാണെന്നും ഭാർത്താൽ ഈ അനൗചിത്യം സ്വയം പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ഇവിടെ കാളിദാസനല്ല, അതു് ഹാസ്യകവനമാണെന്നു് ശങ്കിക്കുന്നവർക്കാണ് തെറ്റാപാഠിയെന്നു് സ്തംഭം എന്നെന്നാൽ, കാളിദാസനെപ്പോലെ കാമന്റെയോ, രതിയുടെയോ അവസ്ഥകളുമായി തന്മയിഭാവിക്കാൻ ശങ്കാലുവിന് സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത ശങ്ക ഉദിക്കുന്നതുതന്നെയും.

ഈ തന്മയിഭാവത്തിനും, തന്മയമായ ഒരു ചിത്രത്തിനും, ആത്മാർത്ഥതയ്ക്കും മറ്റൊരു തികഞ്ഞ ഉദാഹരണം കണ്ടതു് ഒരു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു് സംസ്കൃതം ദ്വിതീയക്ലാസ്സിലേയ്ക്കു് പാഠ്യപുസ്തകമായിരുന്ന “കിരണസ്മൃതി”ത്തിലാണ്. ഗുഹാകരൻ അഡ്വക്കേറ്റു് മി. പി. പരമേശ്വരൻപിള്ള എം. എ. ബി. എൽ.-ം അവതരകൻ മി: ഇം. റി. കൃഷ്ണപിള്ളയുമാകുന്നു. കിരണസ്മൃതിയിൽ ആദ്യം കാണുന്ന “സന്ത” എന്ന കൃതി Child Poem എന്ന ശിശുക്കവിതാപ്രസ്ഥാനത്തിലെന്നാൽ ഉദാഹരണമാണെന്നു് സമ്മതിക്കണം.

അപ്പൂ, എന്നിയ്ക്കു് കളിയുറാനൊഴൊയ
കൊച്ചുമയിലിനെ വേണമെന്ന്”

സന്ത പലദിവസം മുൻപേ പറഞ്ഞതാണ്. പക്ഷെ അന്നുമുതൽപ്പോൾ അപ്പൂ അന്നുണ്ടായില്ല. ഈ പദാതികേട്ടിട്ടും അപ്പൂൻ ഒന്ന് ചിരിച്ചതേയുള്ളു. അപ്പോഴേയ്ക്കു് സന്തയ്ക്കു് ആകപ്പാടെ ദേഷ്യമായി. അവൻ ഇങ്ങനെ ചൊടിക്കുന്നു:—

“ഇന്നു മുതൽക്കെന്നിക്കല്ലുനോക്കട്ടെമി-
ല്പ്രായോടാണെന്നിക്കരരേ ഹം.
അപ്പൂണൊരു തരില്ലത്തന്നെയും
കെട്ടിപ്പിടിച്ചുതന്നുവരുകും.”

കുട്ടികളുടെ മനസ്സിലും, ഭാവത്തിലും കടന്നുകയറി നല്ല പരിശോധന നടത്തിയതിനുശേഷമാണ് കവി ഈ കൃതി രചിച്ചതെന്നു് തോന്നിപ്പോകാം. അപ്പൂനോടു് സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ അതു പറഞ്ഞാൽ പോരെ? അതുകൊണ്ടായില്ല. അമ്മയോടു് കൂടുതൽ സ്നേഹം കാണിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞാലേ സന്തലിനു റുപ്പിയകയുള്ളു. എന്നാൽ അമ്മയോടു് കൂടുതൽ സ്നേഹം തോന്നത്തക്കവിധം ആ അമ്മ മയിലിനെ കൊടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? അതൊട്ടില്ലെന്നും. എങ്കിലും അപ്പൂനോടു് പിണങ്ങിയപ്പോൾ സന്തലിന് അമ്മയോടു് കൂടുതൽ സ്നേഹം കാണിക്കണം അതു് അകാരണമായിരിക്കാം. ആകട്ടെ. അതിലാണ് കവിതയുടെ വിജയം അധികമായി കാണുന്നതെന്നു് തോന്നുന്നു. കണ്ണുങ്ങൾക്കു് ഈമാതിരി ഭാവത്തിന് ഒരു കാരണം വേണമെന്നില്ല. ഇവിടെ മറ്റൊരാൾക്കും എടുത്തുപറയാനും. കണ്ണുങ്ങളുടെ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ “പ്രാകൃതകോമള”മെന്ന് കവി വിവക്ഷിക്കുന്ന അതേഭാഷയെന്ന അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. അവരുടെ മാനസികജീവിതത്തിലെ പ്രേരണകളും, അഭിലാഷങ്ങളും, കൊടുംകാരകളും ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ശൈശവോചാരമായ ഭാഷയിലെ പിടിവിടാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില മറ്റാകാരികൾക്കുതന്നെയും ഇതു് സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു് കാണുന്നതു്. ഒരു പക്ഷെ തന്മയിഭാവത്തിൽ അത്രയേറെ നിഷ്കർഷിക്കണമെന്നു അവർ കരുതിയില്ലായിരിക്കാം.

“കിരണസ്മൃതി”ത്തിലെ രന്ന മറ്റൊരു കൃതിയാണ് “അമ്മിണിയുടെ പ്രാർത്ഥന”. വീട്ടിൽ കൃഷ്ണനടത്താൻവരുന്ന സാറിന്റെ അടുക്കൽ പോകാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടണം അമ്മിണിയ്ക്കു്. അതിനാൽ ഒരു ദിവസത്തെ അവധിക്കുവേണ്ടി അവൾ അമ്മയോടു നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് ഈ കൃതിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. അവയിലഭിക്കാൻ അവൾക്കുള്ള അവകാശം കാണിക്കുന്ന വരികളാണ് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു്:—

“നാലൊന്നനാലും പഠിച്ചു അന്നിന്നെ
പച്ചക്കുളിക്കലയുചൊല്ലി
എന്നിട്ടും സാറിയന്നമ്മ—ആ കഷ്ടകാ
രണ്ടും തുറിച്ചെന്ന നോക്കി മൂളി”

എൺമുപ്പടി പഠിക്കുന്നതിനു കട്ടികൾ പറയുന്നതു് “ഭാരാണൊന്നപഠിച്ചു,” “നാലൊന്നനാലു പഠിച്ചു,” എന്നൊക്കെയാണല്ലോ. “പച്ചക്കുളിക്കലയുചൊല്ലി” എന്നവചനം “കുളിവാൻ” എന്ന പദം ചൊല്ലിയെന്നാണെന്നു്. മനുഷ്യന്റെ പരിണാമത്തിലെ ശൈശവദശ ഇന്നത്തെ കണ്ണുങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുമെന്നുള്ളതു് പരിണാമവാദത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. ഇങ്ങനെ വർഗ്ഗപരിണാമത്തിലെ ഭാരോ ഭരയും വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ ആവർത്തിക്കുന്ന എന്നുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിന് Theory of Recapitulation എന്നുപറയപ്പെടുന്നു. ഒരുകാലത്തു് ഗുഹാത്തിന്റെ പ്രാരംഭവർക്കുണ്ടു് ഗുഹനാമം കുറിച്ചിരുന്ന പതിവിന് ഉദാഹരണമാണ് ഈശ്വരസ്മൃതിപതിക്കുന്നതും, ഗോസ്ഥലം (Gospe) മറ്റൊരു നമുക്കു അമ്മിണിയും അങ്ങനെയൊണ് തന്റെ പാഠങ്ങൾക്കു് പേരുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. “വർഗ്ഗപരിണാമത്തെ വ്യക്തിപരിണാമം ആവർത്തിക്കുന്നു” എന്നർത്ഥം വരുന്ന “Ontogeny repeats phylogeny” എന്ന ആശയ സിദ്ധാന്തംതന്നെയാണ് താൻ

രാജകുമാരിയുടെ പാട്ട്

I

“ദൂതമോഹനമേ മൃഗമെന്തെ
വേദത്തിൽനിന്നു ഞാൻ പൊക്കിടുമ്പോൾ
വിളമ്പുന്നതായാൽ ചെമ്പൻപൂക്കൾതൻ
ലളിതമധുര മാനസം!!
നെയ്യുവിയുന്നതെന്നിവയുടെ ഏതെങ്കിലും
നടനടിപരിമളമോരണികൾ.....

II

“പിറകിലേക്കുണ്ടെ പിന്നിയിട്ടുള്ള
കരിമ്പിലവണ്ണമെൻ ചിത്രം,
മഴമിഴിൽക്കുളിട്ടു കടന്നവിവരമായ്
മിഴിനിരപ്പാക്കുന്ന മരിയായി.

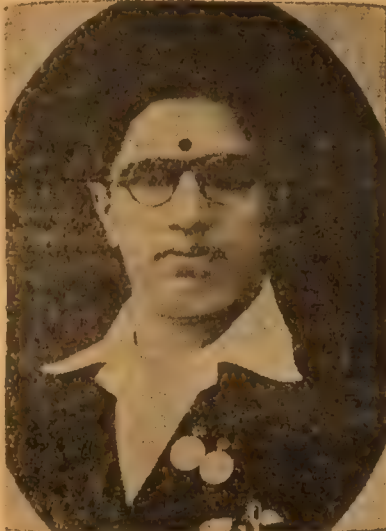
III

“മന കവിതാപൂക്കളിൽത്താഴുന്നേംഗികൾ
രമണിയമായി പ്രതിഫലിക്കെ,
കനകവസന്തമായുന വേഗത്തിൽ
കരണത്തിൽ പൂടിനാലുജീവംവാടി.....

(ആശയാനുവാദം)

സ്രേഞ്ചുസാരാജകുമാരിക്ക് തന്റെ
സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി ഉണ്ടാകുന്ന ചിന്തകൾ

ശ്രീ: നാലാങ്കുര കൃഷ്ണപിള്ള

IV

“അലസനാപവനനെൻ കുറുനീരകളുമ്പൊ-
മുലമ്പനിയിലുണ്ടെ ലാത്തിടുമ്പോൾ,
മധുവികരപരിണിതയായി ഞാൻ
മധുവിരംപാടുകൾ പാടിടുമ്പോൾ,
വൃഥയോടുകൂട്ടി രാപ്പാടിപ്പക്ഷികൾ
പതറും സ്വരത്തിൽക്കുഞ്ഞിട്ടുന!!

V

“പൊരിയുകൊൻ ചുറ്റിലുമാനുമേ, ഭംഗി
പിരളുന്ന കാഞ്ചനത്തിൻനിരകൾ.....
നെട്ടനളിയാറ്റൊരും തിരളും യൗവന-
ത്തുമലർവാടാതെ, റിലസിദ്ധകിൽ”.....

* * * * *

കവി -

“വയയൗവനത്തിന്റെ വികസിതകുസുമങ്ങൾ
തെരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും കാലദാഹം;
ലയമില്ലാത്തതൊരും ധർമ്മികലാവണ്യം-
ലാഹരിയിൽ നിൽക്കുന്ന പെൺവെങ്കിൽ.....

ഉദാഹരിക്കുന്നതെന്ന് അവൾ അറിയുന്നില്ലെന്നുള്ളത്. പക്ഷെ അവിടെയും കവി
യുടെ ഭാഷനോക്കുക. വാസ്തവത്തിൽ കവിയിലെ മരിക്കലും കാണാതെ കഥാപാ
ത്രത്തെത്തന്നെ കാണാൻ ഉതകുന്ന രീതിയാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെ
ന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. ആ കട്ടി എല്ലാം പഠിച്ചാലും സാര കണ്ണുകൾക്കു തുറ
ച്ചുനോക്കും. അതു സഹിക്കാൻവയ്യ. അതിനാൽ അവളെ ഒന്നു കളിത്തുറുന്ന്വി
ടണം. കണ്ണുങ്ങളുടെ സങ്കടവും, പ്രയാസവും അവർക്ക് സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ നഷ്ട
മുന്തക്കാൾ ഗൗരവാവഹകമാണെന്ന് ഈമതിരി കൃതികളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാ
കുന്നതാണ്.

ആശാന്റെ ശിശുക്കവിതകൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ തന്മയീഭാവത്തെ സംബന്ധി
ച്ചിടത്തോളം അവിശ്വസനീയങ്ങളാണ്. പക്ഷെ പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ അവയിൽ
കുട്ടികളെക്കാൾ കൂടുതലായി നാം കാണുന്നത് കവിയിലെത്തന്നെയല്ലേ എന്ന് സംശ
യിക്കണം. ഒരു കസ്യതിക്കുട്ടനായ ബാലനെപ്പറ്റി എഴുതിയ കവിതയിലാണ്
അദ്ദേഹം ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു.

“അരികത്തമ്പോടവരുനണ്ടമ്മ, ഞാൻ,
കരയായ് കോമനേ, കരൾവാടി,”

എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങുന്ന പ്രസ്തുത കൃതിയിൽ മാതൃവാത്സല്യം അതിന്റെ
അങ്ങേ അറ്റത്തു എത്തിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും മാതാവ് കുട്ടിയെ ഇടയ്ക്കിടെ ശിക്ഷി
ക്കാതെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലല്ലേന്ന് നല്ല ഒരു സൂചനയും അതിൽ അടങ്ങിയി
രിക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ അടക്കിയാലടങ്ങാത്ത പ്രസരിപ്പ്, ഭാമനത്തം, അമ്മയെപ്പറ്റി
യുള്ള ഭയം എന്നിവയെല്ലാം അതിലെ മറ്റു രസസ്വരണങ്ങളാണ്. എങ്കിലും
ഒരു ശിശുസാമാന്യമായ വികൃതിത്തരത്തിൽ കവിത്തെ ശൈശവമാനസികഭാവ
വിശേഷങ്ങൾ ഈ കൃതിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയാം. അതോടുകൂടി
ത്തന്നെ യഥാർത്ഥശിശുവിനെ അവരൂപിപ്പിക്കാതെ മരണമുഖമെന്നതന്നെ “കുട്ടി
ച്ചേറായ” ഒരു രംഗംമുഴുവൻ കവി കാണിച്ചുതന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ട
തുമാണ്.

“ഈവല്ലിയിൽനിന്നുപെന്തേ-ചുക്കൾ
പോവുന്നിതും പറന്നതേ”

എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു കൃതിയുണ്ടല്ലോ. ഇതു്
ഒരു ശിശുക്കവിതയെന്നോ എന്നറിയില്ല. അതിലെ ആശയഗതിയും, ഭാഷാശീതിയും
അതുതന്നെ അതിനു പററിയതാണെന്നു പറയാൻവയ്യ. ഒരു ചിത്രശലഭത്തെ ക
ണ്ടറിയുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ ശിശുക്കൾക്ക് പൂക്കളുടെ സ്വഭാവം കണ്ടറിഞ്ഞിരി
ക്കാൻ ധാരാളം കഴിച്ചുള്ളതിനാൽ മേൽകാണിച്ച വാക്കുകൾതന്നെയും ഒരു ശിശു
വിൽനിന്നു പുറപ്പെടുക ഏകപ്രമല്ല. ഇവിടെയാണ് തന്മയത്വത്തിന് ഹാനി സം
ഭവിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. പൂക്കളെ പൂക്കളായിട്ടും, ചിത്രശലഭത്തെ ചിത്ര

ശലഭമായിട്ടും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിച്ചുള്ളവരാണ് കുട്ടികൾ. അതിനാൽ അവർ
കാലികളുടെ ഉദ്യോക്താവായ അത്ര കരുതുമായി ഗണിക്കുന്നിടയില്ല.

തുടൻ നോക്കുന്നോരും ഈ കൃതി ശിശുക്കൾക്കല്ല, കവിതയ്ക്കുതന്നെയാണ്
കൂടുതൽ പററിയതെന്ന് തോന്നുന്നതാണ്. അതിൽ കാണുന്ന ആശയഗതിയും,
ഭാഷാശീതിയും കേവലം ശിശുക്കുറിതസാമ്രാജ്യമാണെന്ന് എന്തായാലും പറയാൻ സ
പ്പുത്തിയില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ അതിലെ അന്തരീക്ഷംതന്നെ മറ്റൊന്നാണ്.

വളുത്തോളിന്റെ “കിളിക്കൊഞ്ചൽ” എന്ന കൃതിയിലെ ശിശുവിന്റെ
രൂപവും, ഭാവവും, ഉടയും, നടുവിലും കുറെ വരികൾക്കൊണ് ഏറ്റവും ശിശു
സാമ്രാജ്യമാണെന്ന് ഓളിപ്പെടുത്താൻ കവിയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടെയും ഒരു
മാതാവും, കുട്ടിയുമാണുള്ളതെങ്കിലും ആ അന്തരീക്ഷം ശിശുവിന്റെ കളാലാപ
ത്താൽ അത്യന്തം ഹൃദ്യമാണ്. ആ ഇരട്ടികളുടെ സ്ഥിരതയും, മാധുര്യവും അ
നുഭവൈകാദേശ്യം മാത്രമാകുന്നു. അതിൽതന്നെ, “വാനമേ, ഗഗനമേ” എ
ന്നിത്യാദി കിളിയുടെ ആലാപം കവിയിലെ തന്മയീഭാവത്തിന് ഒന്നാക്കരും ഉദാഹ
രണമായിരിക്കുന്നു. ജനകരാജധാനിയിലെ ഒരു കിളി വാനത്തെപ്പറ്റി എന്തെല്ലാം
പായാമോ അന്തെല്ലാതെന്നുയാണ് അതിന്റെ പാട്ടിൽ നാം കേൾക്കുന്നത്. ഉചി
തപക്ഷേപനമൂലം കിളിയുടെ പാട്ടിനു കോട്ടംതട്ടാതെത്തന്നെ വാനത്തിന്റെ നിരതി
ശയമായ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം അതിലെങ്ങും പാറു വ്യാപിക്കയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകെക്കൂടി അതൊരു രസികൻ കലാസൃഷ്ടിയെന്നെന്ന് സമ്മതി
ക്കേണ്ടതെന്നു വേണം.

ഇതുവരെ തന്മയീഭാവത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനമായ അംശംമാത്രമേ ഇവിടെ
വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതിന്റെ ഏതു ഭാവത്തിനും മേൽകാണിച്ച സ്വഭാവമുണ്ടാ
യിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. കൂടാതെ, മേലുദ്ധരിച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിൽ സാ
ധാരണ പ്രായമായ മനുഷ്യകഥാപാത്രങ്ങൾക്കു പകരം, ശിശുക്കൾ, അപേതനവസ്തു
ക്കൾ, മനുഷ്യരീതിപാത്രങ്ങൾ എന്നിവയാണ് കാണുന്നതെന്നുള്ളതു് ഒരുപക്ഷേ
ഇതിനിടയിൽ വായനക്കാർ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കാം. പ്രായമായ മനുഷ്യരെ കഥാപാത്ര
ങ്ങളാക്കി, അവരുമായി തന്മയത്വം പ്രാപിക്കാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമുള്ളതിനാൽ അ
തിനെ മാനദണ്ഡമാക്കേണ്ട എന്ന് കരുതിയതുകൊണ്ടാണ് ആവക ഉദാഹരണ
ങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുത്തതു്. നേരേമിച്ച് മനുഷ്യരീതിരെയും, ശിശുക്കളെയും, അപേ
തനവസ്തുക്കളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന കവി കൂടുതൽ നിരീക്ഷണപാടവവും, ശ
ക്തിയും, നിർവ്വനതയും പ്രദർശിപ്പിക്കുകതന്നെവേണം. തന്മയീഭാവത്തിനുള്ള ക
ഴിവു് മേൽകാണിച്ച കവികളിൽ മികച്ചതെന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് അവരുടെ
കൃതികളിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഉദാഹരണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഈ കഴിവില്ലാത്ത
എഴുതുന്ന കൃതികൾ കള്ളുപുരക്കുപോലെ സാഹിത്യത്തിൽ അലങ്കോലമുണ്ടാക്കുന്ന
താണ്. ചോദ്യമെന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇനിയൊരവസരത്തിലായിരിക്കട്ടെ
മെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

—| ഹാഫ് ട്രോൺ-ലൈൻ-കളർ-ബ്ലാക്കുകൾ |—

ഒരു കളരിലും പല കളരിലും വിവിധ സൈന്യങ്ങളിലും ഉള്ള ബ്ലാക്കുകൾ ആദായകരമായി
ലഭിക്കണമെങ്കിൽ താഴെക്കാണുന്ന വിലാസത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുക.

മാനേജർ, ശ്രീരാമവിലാസപ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

നേരം പ്രഭാതമായിട്ടില്ല;

പൂക്കോഴികളിൽ ചിലത് കൂറി
ത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. തിരുവനന്ത
പുരത്തെ വിശാലസുന്ദരങ്ങളായ
തെരുവീഥികൾ നിശ്ശബ്ദതയെ
ഭഞ്ജിക്കുവാൻ രംഭിച്ചിട്ടില്ല.
‘മണ്ണൊത്തിപ്പള്ളി’ന്റെ പാട്ടും കേ
ട്ടുതുടങ്ങിയിട്ടില്ല; ‘മരസി’യിലെ ഒരൊറ്റവാനമൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം നിദ്രാല
ക്കളുടെ സങ്കേതങ്ങളായി കാണാമായിരുന്നു. ഒരു മനോഹരമന്ദിരത്തിന്റെ ഭാല
കുങ്ങളിൽ കൂടി വൈദ്യുതദീപങ്ങളുടെ പ്രകാശം പരിസരങ്ങളിലേയ്ക്കു വ്യാപിച്ചി
രുന്നു. നിശ്ശബ്ദതയുടെ അന്ത്യയാമത്തിൽ ദീപശോഭിതമായിക്കാണെന്നു മന്ദി
രത്തിലേക്ക് നമിക്കുന്നു.

പ്രവേശിക്കാം. മുൻഭാഗ
ത്തെ മുറികൾ നിശ്ശബ്ദ
ശാന്തതയോടെ; അക
ത്തേയ്ക്കു കയറിനോക്കാം.
വിശാലമായ ഒരു മുറി;
നിലവീളക്കുളം കത്തി
ച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതൊ
ക്കൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള
തെളക്കങ്ങളെ മുറിയുടെ
ഭിത്തികൾ ഓസുരമായിവി
ക്കുന്നു. സിംഹിമോടികളു
ടേയ്ക്കും, നഗ്നനത്തനച
തുരകളായ വനിതകളു
ടേയ്ക്കും ചിത്രങ്ങളല്ല ആ
ഭിത്തികളെ അലങ്കരിക്കു
ന്നത്. ‘അന്ധാദിമണി
ക്കുളം’ ‘കൈലാസശൈ
ലേശൻ’ ‘ദ്രുഹിണനാഭി
നി’ ‘പാൽക്കടൽമണിനി’
തുടങ്ങിയവരുടെ ചേരാം
ഹരചിത്രങ്ങളാണ് നില
വീളക്കുളങ്ങളുടെ പ്രശാന്ത
മായ പ്രകാശത്തിൽ മി
ന്നിത്തിളങ്ങുന്നത്. യേ
ശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരുപടം
അവിടെ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ! നിലവീളക്കുളങ്ങളുടെ അനന്തരൂപങ്ങളും നിറപരി
പ്പാൻ തയ്യാറായി ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ചില രജതഭാരങ്ങളും അവിടെവിടെ പേര്
ല്ലുസിക്കുന്നു. വീട്നാത്തുടങ്ങിയ പുതുപുപ്പങ്ങളെ വാനിക്കുന്ന വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങൾക്കും
അപ്പൊത്തു സാമന്തമായ ശ്യാമവസ്ത്രത്തിൽ ഒരു അഭയാഗമവ്യഗ്രാഗ്രൻ സ്ഥിതിചെയ്യു
ന്നു. പീതാംബരധാരിയൊന്നെങ്കിലും ‘പീതാംബര’നല്ല ഭസിനംകൊണ്ടുള്ള ത
ടിച്ച മുത്തുനാരകൾ, ലോഹപ്രദേശങ്ങളിൽ കുമ്പോടോടൊരൊ തെളിഞ്ഞു പ്രകാശി
ക്കുന്നു. പാവനമായ ‘ഗൗരവ്’യുടെ മോഹനനടനമൗഢിയിരിക്കണം അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ ഓഷാധരങ്ങളിൽ ദൃശ്യമാകുന്നത്. ചന്ദനത്തിരികളിൽനിന്നും നിർഗ്ഗമി
ക്കുന്ന സുഗന്ധം ആ മുറി മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിട്ട് ചിലയംശങ്ങൾ അലകത്തിന്റെ
ഇടയിൽ കൂടി വെളിച്ചിലേയ്ക്കും പ്രസരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുമണിക്കൂർനേരം കഴിഞ്ഞിട്ടും
‘ചെറുമണ്ണൊത്തിപ്പള്ളി’ന്റെ പാടിയില്ല. സ്വാന്തര്യംപരി സുഖനിദ്ര കൈവിട്ടു
മില്ല. കോഴികൾ കൂവുന്നുണ്ട്.

ഇരശ്ചരഭജനംകഴിഞ്ഞു ആ പ്രഭാതയോഗി അവിടെനിന്നും ഏഴനേരം
അടുത്തൊരുമുറിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചു. ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു ചെറിയ വനം; അ
തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ഇടിയിരുന്ന മേശയുടെ മുകളിൽ പുസ്തകങ്ങളും കടലാസുകളും
കെട്ടുകെട്ടായി കൂടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു കസേരയിൽ ഉറവിഴുനായി. തു
ലികയെടുത്തു ചിലതു കറിച്ചു. അരിയ്ക്കെട്ട് തലയിലും കണ്ണിലും വെച്ചു; അല്പ
നേരം ധ്യാനമനനായി ഇരുന്നു; ഏഴത്തുടങ്ങി. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു മേലോട്ടുനോക്കും;
ചിലപ്പോൾ സ്തംഭപുറങ്ങളിലിരുന്ന കഷണിത്തലയിൽ ചെറിയൊരു ശിശുവിന്റെ പ
റകിൽ പതുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മുടി പിടിച്ചുവലിക്കും; വീണ്ടും ഏഴയും; വായിക്കും; പി
ന്നെയും ചിന്തിക്കും; പൂർത്തീകരിക്കാൻ ചെല്ലിത്തുടങ്ങിയ ലോകത്തിലേയ്ക്കു കയറും; ഞാറി
യിലെ ഭസ്മവും, ഉണങ്ങിയ ചന്ദനവും, കുമ്പമാവുകൂടി പൊടിഞ്ഞു ഏഴത്തുകടലാ
സിൽ വീഴുന്നുണ്ട്.

എല്ലാവരും നിദ്രയുടെ പുകുവിളിൽ ചാഞ്ചിച്ചു സുഖിക്കുന്ന ഈ ഉഷസ്സിൽ
തുലികയുമായി സല്ലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭക്തൻ ആരാണ്; അതു മറ്റൊരുമല;
മലയരളക്കോക്കളുടെ ഭാഗ്യചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ ഒരാളായ മഹാകവി ഉള്ളൂരാണ്.

നേരം വെളക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഏഴനോളമുണ്ടായെല്ലാം ഏഴപ്പിത്തിയ്ക്കിട്ട്
അദ്ദേഹം ഇതരഭൈരവിനാമകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയാണ്. രാത്രിയിൽ കിടക്ക
ുന്നതുവരെ അവിടുന്നു കൃത്യംനോക്കുവാൻ വ്യാപരിച്ചിരിക്കും. പക്ഷെ എല്ലാ
ത്തിനും ഒരു കണിമുണ്ടുണ്ട്. സാധാരണ പെൺകുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്നതുപോലെ വീട്ടിലു
മായി നടക്കുവാൻ ഇറങ്ങുമ്പോൾ, പരിചയക്കർ ഉടവഴികളിൽ കൂടി പാഞ്ഞു
പോകുന്നതു ഈ ലോകത്ത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തിരുവനന്തപുരത്തു് ഒരു ‘പെൺകുട്ടി’
രോഡുവരെ ഒഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മഹാകവിയുടെ യാത്രയെ പ്രതി
ക്ഷിച്ച് സാഹിത്യഭാരതൻ വഴിയിലിരുന്ന് കാത്തുനിൽക്കുകയാണു പതിവ്.
ഒരൊക്കനേരം അഞ്ചുവണിക്കു് ഉള്ളുസ്വാമിയായ കാണണമെന്നുള്ളവർ പഞ്ചികു
ലൈബ്രറിയിൽ ചെന്നാൽ മതി.

വസ്ത്രവൃത്തിൽ ഒരു യോഗിതന്നെയാണ് ഉള്ളൂർ; കർമ്മയോഗി; കൈരളി
അവാദിയിൽ ആ വാദ്യയുടെ വാത്സല്യസന്താനങ്ങൾ ഏതൊരു ഉപയോഗിച്ചാലും
തീർത്തു സമ്പത്തു് സമ്പാദിച്ചു മഹാകവിയുടെ ശ്യാമസോപാനം ഏതുമഹനീയ
മാണ്; ആദ്യം സുന്ദരമാണ്; അദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്പോൾ പർവ്വതമിമി; അയ്യോവി
യോഗദാസത്തിന്റെ ഒരു കവിതയ്ക്ക് മഹാകവിയുടെ വേദങ്ങളുടെ മഹത്വം
കാണാം. പക്ഷെ പല വനിതകൾക്കും ആ കവിതയെപ്പറ്റി പൂർവ്വകാലം മുതൽ
കുലയുവകളിലേക്കു പാഞ്ഞുവരുന്നു. വാല്മീകിയുടെ വാല്മീകി ഭാരതക
ളിൽ കൂടി കണ്ടിട്ടും ആ കവിതകൾ അദ്ദേഹത്തെ കൈവെടിയിരുത്തില്ല. വലിയ
ബാഹ്യസുരഭ്യമെന്നും മഹാകവിയില്ല; കമരോന്നമു; രൂപവീടിയ അനന്ത
നാക്കിയ ‘പരമേശ്വരനാണു; എന്നാൽ തുറന്നുവെട്ടിയിരിക്കുന്ന വെളിച്ചമുള്ള
മുഖപ്രകാശനോടുകൂടിയ ഗൗരവപരമായൊരു വല്ല വലയമുണ്ടോ? ഏതേ?

സാഹിത്യരംഗത്തുനിൽ ഉമിച്ചുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ സ്മരണീയലക്ഷ
ണമോട് മഹാകവിക്ക് പക്ഷപാദമുണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. മണ്ണി
യിലെ മലർശതൃയിൽ രണ്ടുപേർ മാത്രമേ പ്രവേശനമുള്ളൂ. മാർ രണ്ടുപേർ വല്ല

മഹാകവി ഉള്ളൂർ

സമയത്തും വന്ന് കാട്ടും സാധി
ച്ചിട്ടു പോകുമെന്നുമാത്രം; അതു
നമ്മുടെ ഭാഗ്യം; കൈരളിയും
കൈരളിയും മഹാകവിയെ
ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല.
അവിടുത്തെ ഭസ്മസ്മരണയെ
ശ്യാമമംഗം പണയവാൻ അവാർ

അനന്തമഹാകവിയെ മത്സരിക്കുകയാണ്. മത്സരത്തിൽ കൈരളി ജയിച്ചിട്ടില്ലെന്നു.
അവർ അത്രയ്ക്കു സമർത്ഥരാണ്; ഇംഗ്ലീഷും, തമിഴും, ഉള്ളൂർ മഹാകവിയുടെ
സാഹിത്യശരീരം ഭൈരവിനോടൊന്നിച്ച് പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നു കൈരളിയുടെയും
കൈരളിയുടെയും തൻ ചാഞ്ചിച്ചു ചാഞ്ചിച്ചു മനമതുങ്ങി ശമിപ്പിക്കുകയാണ്.
അവിടുത്തെ കവിത; അതൊരു കലാശോഭനമാണ്; കല്പനാവൈഭവം
അനന്തസംഗമമാകുന്നു. ഭാവനയോ, പാവനമായ ഏതെങ്കിലും മനോ
ഹര നടനം; പടങ്ങളും; നവീനങ്ങളും; വ്യാകരണസംഗ്രഹങ്ങൾ; ഏതെങ്കിലും
ബാലങ്ങളും; സാഹിത്യവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഏതെങ്കിലും നിരയ്ക്കുന്ന രചനകൾ;
രീതി; ആകർഷകമായ ഗദ്യം; വൈദികയുടെ വൈദികത്വം ഉള്ളൂർകൃതികളിൽ
കാണാം. ഒരു കവിത വായിച്ചാൽ ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും വികാരമുണ്ടാ
കുന്നു; ചലനം സംഭവിക്കുന്നു; ഉള്ളൂർ കൃതികളിൽ വികാരത്തിനല്ലാതെ വിരസ
തയ്ക്കു സ്ഥാനമില്ല. ആശയം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അല്പം കേൾക്കണമെന്നുള്ളതു
ആരെന്നും കടന്നുവരികുമായിപ്പോയി ഉള്ളൂർക്കുവാനുമാകുമിരിക്കണം ചിലർ പറ
യാറുണ്ട്. അല്പം വാസ്തവം അതിലില്ലാതില്ല. എത്ര വസ്തുതകളും തൃപ്തിയും
കാത്ത കവിശ്ചരണമുണ്ടോ; അതിന് അദ്ദേഹത്തെ കുറച്ചെടുത്തുണ്ടാകില്ല.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യഭണ്ഡസംഗ്രഹം അത്രയ്ക്കു വിപുലമാണ്; വിശാല
മാണ്; ഉപരിപ്പാഠങ്ങളിലും ഞാറിച്ചെടുത്തു; സഹൃദയന്മാർ ആലോചിക്കും;
പഠിക്കും; രസിക്കും.

ഉള്ളൂർസ്വാമിയുടെ ഗദ്യശൈലി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ വായനയെ
ണീക്കിത് ‘അക്ലിഷ്ടസുന്ദരം’തന്നെ. മഹാകവി വാമനങ്ങളിൽ ഭാഷയിലാണു
കിൽ, ‘പരന്നവായന’ ‘യൗനഭാവന’ എന്നു പറയാം. ‘വിജ്ഞാനദീപിക’ ആ
രുകെടുത്താൻ കൈയ്യിട്ടിയാലും കെട്ടുപോകാത്ത വൈദ്യുതദീപാവലിതന്നെ
യാണ്.

എത്ര അസൂയാന്തരീക്ഷത്തിലും മറഞ്ഞുപോകാത്ത പ്രകാശം ഉള്ളൂർകൃതിക
ളിലുണ്ട്. എത്ര പരിഹാസവിമർശകന്റെ കരളോഷത്തിലും ‘മഹാഭാരതം’യെ
ഉള്ളൂർ കാറ്റുവിശുദ്ധി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാമണിയിലുണ്ട്.

ഗവേഷണത്തിൽ ആ മ.പി.യെ ജ്ഞിക്കുവാനുള്ള പാടവം അധികംവേ
ക്കില്ല. പ്രാചീനഗ്രന്ഥസംഗ്രഹങ്ങളിൽ ഇതുപോലെ മുങ്ങിക്കിടന്നിട്ടുള്ള
ഒരു സാഹിത്യനാവികനെ കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസം.

അവിടുത്തെ വിമർശനം ഒരു സമർത്ഥയുടെ വിശാലാശയത്തിന്റെ വിദ
ഗ്നമാണ്. നിരൂപണലയം ഗമമുള്ള സാഹിത്യശിരസ്സുകളുടെ ഗമഗമങ്ങൾക്കൊ
യ്യകളായ ഒരു കംസനല്ല അദ്ദേഹം; അവിടുത്തെ വിമർശനസാഹിത്യം ബാല
ഗോപാലന്റെ വേണഗാനമാണ്; ഒളിയിനുകൾ പ്രയോഗിക്കുവാൻ വശമില്ലാത്ത
ബ്രാഹ്മണനാണ് ഉള്ളൂർ; അന്ധതയെയും അവിടുന്നു ഏതൊരു എളുപ്പവും
ചെയ്യും; അവിന്റെ മടിയിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ‘കോടി’ തന്നെ താഴെവീഴുന്നതു
ആ ബ്രഹ്മജ്ഞൻ പലതവണ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

‘സാഹിത്യപരിഷത്തി’നെ ഒരു പുതിയപ്പോലെ അദ്ദേഹം സ്നേഹിച്ചു.
നല്ല സാഹിത്യം. ആരോണങ്ങളും നൽകി; മുഖത്തു മഞ്ഞു പൂശിപ്പു, പതിവുതാ
ധർമ്മം ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. ശരിയായ സംരക്ഷണത്തിനായി ഒരു നല്ല കടംബ
ത്തിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ചിലർ ആ സുകുമാരിയെ ഒരു
സിംഹിമോടിയായാക്കുവാൻ പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ടുപോയാൽ അദ്ദേഹം എളുപ്പമല്ല.
‘ഐതര്യം’യെ വളർത്താൻ സാധി, തന്റെ കഷണിത്തലയിൽ
ചുമന്നുകൊണ്ട് ഓടി നടന്നു. പുറകെ ശ്രീ: എ. ഡി. ഹരിശങ്കരും; ഒടുവിൽ
അവർ എങ്ങിനെയൊ നല്ല യുവാക്കളാകുമ്പോൾ കൂട്ടുകെട്ടിലായി. സ്വാമി
എന്തോ പറയോട്ടു മാറിക്കളഞ്ഞു! ഇപ്പോൾ അവളൊരു കൊച്ചുമിടുക്കത്തിയായി;
പാവപ്പെട്ടുപോയത് ഓടിപ്പോയി നടക്കുന്നു; ‘ചെമ്പടകയ്ക്കുചെന്നുമായ’ താരുണ്യ-
സാന്തര്യം വരുന്നമാറിത്” ആരും കൈവെട്ടാതിരുന്നാൽ മതി.

പ്രോത്സാഹനം, ഉള്ളൂരിനോടു വസന്തോത്സവമാണ്. അല്പം വാസനയും,
പാണ്ഡിത്യമുള്ള സാഹിത്യക്കുട്ടികളെ അദ്ദേഹം പിടിച്ചുനടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി
ഓടാൻ പഠിപ്പിക്കും; ആരെയും ഇല്ലാതാക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുകയല്ല. ചുരുക്കുകൊണ്ട് പറ
ത്തിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുമല്ല. പാത്രമറിഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികളെയും.

ഏതൊരു സാഹിത്യകാരനാകട്ടെ, വിദ്യാർത്ഥികളെ, സാധാരണക്കാരനാ
കട്ടെ, എന്തെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിന് ഒരു കത്തയച്ചാൽ അപ്പോൾതന്നെ ആ
ആചാര്യൻ മറുപടി എഴുതുകയായി. അത്രയ്ക്കു വിരോധവും, സംസ്കാരവും, സാഹിത്യ
ഏതൊരു അദ്ദേഹത്തിനുള്ള. സാഹിത്യത്തിൽ ജീവിക്കാനും മഹാകവിയിരിക്കുവാനും

ഒരു ദൃശ്യവും; പരമ്പരയുടേതാണ് എഴുതാവുന്നതും സാഹിത്യസ
ന്നിതിയ്ക്കു കൈയെടുത്ത് കൈരളിയെ ഉപാസിച്ചു ഈ ഉത്തർച്ചമുന്നോട്ട് ചില
ക്കൊരു ‘കിരകിരപ്പ’യായി കാണുന്നു. ഏതൊരുവന്റെ കരണമെന്ന് അറി
യാൻ പാടില്ല. ഉള്ളൂരാണ് പ്രകൃതിശാസ്ത്രം; ആരെയും ഉപദേശിക്കാത്ത
തിരളാദായൻ; പരിശുദ്ധത്തിന്റെ മന്ദിരത്തിലിരുന്ന് തപസ്സുചെയ്യുന്ന കവിതോ
ഗി; പാവനചരിതൻ; എന്തിനീ കൈരളീസേവകനെ അവനോളിക്കുന്നു; സാഹി
ത്യക്കളരിയിലിറക്കി പയ
റാൻ പഠിപ്പിച്ചു ദേവീകാ
ഗ്രന്ഥം ഈ ചിലരിൽ
‘വരോഗമ’വർഗം ഉയ
ർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ
മഹാജനാവർ ചിന്തിക്കു
യാണ് “കണ്ഠ! ഞാനെ

ന്നുവെച്ചു ഇവരോട്; കവിതയെ അവർ വിമർശിക്കട്ടെ; പാണ്ഡിത്യത്തെത്തന്നെ
ഭർത്സിക്കുന്നതെന്തിന്? ഞാൻ ചെയ്തു ശ്യാമത്തിന്റെ വലംകൈരളി എന്തിക്കു
നൽകും; സഹൃദയനാകും; പ്രപഞ്ചമകരം നമ്മുടെ രൂപം പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചു...”
ചിലക്കൊരു മിഥ്യാഭാവം; ഉള്ളൂരിനെ കൈരളിയുടെ ഒരു വേദമോടുകൂ
മെന്ന്; ഏതൊരുവനെയും കിന്തിസന്മാദിക്കണമെന്നുഭയപ്പെടുന്നവനായി അപ
ഹാസവ്യവസ്ഥയിലും. സത്യത്തിന്റെ വാതിൽ അടച്ചാൽ കടന്നുകയറ്റമില്ലെന്ന
ഉള്ളൂർകുടി ഇള്ളൂർ അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. ഉള്ളൂർ മഹാകവിയുടെ കവിത
അപവാദശബ്ദമോ? നൽകുന്ന ഒരു വസ്തുതകളാസുമാലയല്ലെന്ന് ഇവരോ
ത്താൽ മതി. ഉദയസ്തൂതന്റെ കരളോഷനോടുകൂടി വിശദവനിതയുടെ തുചിര
ഭാഷിയിൽ ചുട്ടുന്ന മലതിപ്പുമാലകളാണിവിടെത്തന്നെ കവിതകളെന്ന് നിഷ്പക്ഷപാ
തികളായ സഹൃദയന്മാർക്കറിയാം. എന്തിനൊരു പ്രാർത്ഥനയോളമുള്ളൂ.
‘മഹാകവി’ക്ക് ജഗദീശ്വരൻ ആയുസ്സും, ആരോഗ്യവും, സൗഖ്യവും
നൽകണമെന്ന്.

“വിളക്കുകൈവെളിച്ചവന്നെങ്ങും വിശ്വാസീപഥം”

പ്രതീക്ഷിക്കുക! 1947 ആദ്യത്തിൽതന്നെ

മലയാളത്തിലെ നവീന സാമൂഹിക ചിത്രം

നിമ്മല

കേരളാ ടാക്കീസ് (ക്ലിപ്), എറണാകുളം.

Studio: മോഡേൺ തിയേറ്റേഴ്സ് ലിമിറ്റഡ്, സേലം.

Dialogues:- പുത്തേഴത്തു രാമൻമേനോൻ, തൃശൂർ.

Film Direction:- പി. വി. കൃഷ്ണയ്യർ, പാലക്കാട്.

Songs (Comp):- ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്, എറണാകുളം.

Music Direction:- ഇ. ഐ. വാരിയർ, തൃശൂർ.

P. S. കൃഷ്ണസ്വാമിരവസ്യാർ

സ്വപ്നം & വെള്ളി വ്യാപാരം

മെയിൻറോഡ് - കൊല്ലം.

സ്വപ്നം, വെള്ളി ഇവയിലുള്ള എല്ലാത്തരം ഉരുപ്പടികളും ആർ ഡാൻസരിച്ചു മിതമായ വിലയ്ക്കു കൃത്യസമയത്തു ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ തയ്യാർ. കൂടാതെ സ്വപ്നം, വെള്ളി ഇവകൾ വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ബേബി ഫർണിച്ചർമാട്ട്

ഇരയാലാലത്തിനുസമീപം, ആലപ്പുഴ.

നവീനരീതിയിലുള്ള ഫർണിച്ചർ വില്പനയ്ക്ക് എപ്പോഴും തയ്യാർ. കൂടാതെ ആർഡർ അനുസരിച്ചു മിതമായ ചാർജിലും കൃത്യസമയത്തും ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

കുടിൽവ്യവസായോല്പന്നങ്ങൾ മാത്രം

ഉപയോഗിപ്പിൻ!

കുടിൽവ്യവസായങ്ങളെ പോഷിപ്പിപ്പിൻ!

ഗ്രാമീണജീവിതത്തിന് ഉണർവ്വ്

ഉത്സാഹം ഉണ്ടാക്കുവിൻ!!!

ഉത്തമ കുടിൽവ്യവസായോല്പന്നങ്ങൾ

ആദായവിലയ്ക്കു കിട്ടണമെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ

ഷോറൂം സന്ദർശിക്കുവിൻ

മേത്തരം കൈത്തറിവസ്തുക്കൾ, പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ പണിചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സൂട്ടുകേസ്സ്, ചെരിപ്പ്, ഷൂസ്സ്, സഞ്ചി, പേർസ് മുതലായ തുകൽസാധനങ്ങൾ; കുമ്പനീയങ്ങളും കലാപുണ്ണങ്ങളുമായ കൊത്തുവേലകൾ, ഒന്നാംതരം ഫർണിച്ചർ, പൂർവ്വായകൾ, സ്റ്റേറ്റ്, സ്റ്റേറ്റ് പെൻസിൽ, ലേസ്സ് മാല, ഫർകാപ്പ്, ഫോട്ടോഫ്രെയ്ം, ബ്രഷുകൾ, ചിരട്ടകൊണ്ടുള്ള വാച്ചുപങ്ങളുകൾ, ദന്തരോഗങ്ങളെ നിശ്ശേഷം നീക്കുന്ന പൽപാടി, ഇവയെല്ലാം പുറമെ കൈകൊണ്ടു തൊടാതെ തേനിച്ചുരുട്ടിയിടുന്ന നേരിട്ടെടുക്കുന്ന ആശയമാനം ശുദ്ധമായ തേൻ. ഇവ ചിലവറയായും മൊത്തമായും എപ്പോഴും വിൽക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

മാക്കാറിംഗ് സൊസൈറ്റി ലിമിറ്റഡ്,
തൃശ്ശൂർ.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:- ചിറ്റൂർ-തിരുവില്വാമല.

ഒരം സഹസ്രരശ്മി ആഭിരൂപ സ്വപ്നം

ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സഹായം

ഈ വാത്സ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതാണ്. തേമൽ സഹോദരി തൈലം ചുണ്ടുട്ട്, പെരിയൻ, വിജയൻ, ചെറി, ചിരട്ട, പൂക്കുടി തുടങ്ങിയവർക്ക് രോഗങ്ങൾ മാത്രമല്ല കഷ്ടസംബന്ധമായ വൃണങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് ആശ്വാസമാകുന്നവെന്ന് അനുഭവസ്ഥർ ആയിരക്കണക്കിനായിരിക്കുന്നു. ഒരം ഉപയോഗപ്രദമായ കൃഷി ഒന്നാൽ 4 രൂ. 8 പ.

ആദ്യചാതുപദംഗത്തിന്റെ വിശിഷ്ടഗണം

രക്തക്കുറവ്, രക്തദോഷം, വയറുകുരുക്ക്, മുതലായും, തരിപ്പ്, പഴുപ്പുപോക്ക്, തലവേദന, തലച്ചോറ്, കൈകൾ കഴപ്പ്, നെഞ്ച് ഏരിച്ചിൽ, വായിൽ പെരുന്തോടുക, ഉറക്കമില്ലായ്മ, അത്യഗ്നി, അഗ്നി മാന്ദ്യം, വിളർച്ച, തളർച്ച, ചെവിമുഴുതിടാത്തതും, നാഡികളുടെ വൈകല്യം, മനോരോഗം, ദ്വീപനോരോഗം, കാമില, തുടങ്ങിയവയ്ക്കു രോഗങ്ങൾ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുന്നതും രോഗബലത്തോടുകൂടിയ ഒരു ദിവ്യരക്തമാണ് ഈ ആദ്യചാതുപദംഗം. പരബ്ദം ഒന്നിന് 12 രൂപ.

ഈ യോഗം ആദ്യം എന്ന ആചാര്യനാൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. മന്ത്രസിദ്ധിവിരുത്തിട്ടുള്ള (ജന്തുഹിംസ ഒഴിച്ചുള്ള) എല്ലാ ആയുർവ്വേദരോഗങ്ങളും സത്യമായും കൃത്യമായും കണിശമായ വിലയ്ക്കു ഇവിടെനിന്നും എപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

രോഗവിവരം അറിയിക്കുമ്പോൾ നക്ഷത്രമോ ജനനസമയമോ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

എം. എസ്. കെ. രാജ്, ആയുർവൈദ്യശാല
(Regd.)

കിളിമാനൂർ A. O. ആറ്റിങ്ങൽ P. O.

N. B ലക്ഷം ഉരു പവിച്ച് മന്ത്രസിദ്ധിവിരുത്തിട്ടുള്ള ജ്വാലൻപഞ്ചഗവ്യം മാനസികവും ശാരീരികവുമായ രോഗങ്ങളെ മാറ്റുകയും ഭൂതപ്രേതവിശാചുകളുടെ ശല്യങ്ങളും ഉന്മൂലനംചെയ്യുന്നതുമാണ്.

വിജയകരമായ സമുദായസേവനം സ്വതന്ത്രഫാർമസി യെപ്പറ്റി ഡാക്ടർ നടരാജൻ്റെ അഭിപ്രായം

ഞാൻ ഇന്നു സ്വതന്ത്രഫാർമസിയുടെ ഹെൽത്ത് ഫീൽഡിൽ
ശ്രീകര്യമുണ്ടായി. ഫാർമസിയുടെ ഏതാനും ചില ശാഖകളും
ഞാൻ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആധുനികലോകത്തിൻ്റെ അഭിനവ
നത്തിനു തികച്ചും പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ള സ്വതന്ത്രഫാർമസിയിലെ
ഔഷധങ്ങൾ, കാര്യക്ഷമവും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ മേൽനോട്ട
ത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഏതെങ്കിലും അനുഭവത്തിൽ ഈ
ഫാർമസി ഏതെങ്കിലും വിജയപ്രദമായ രീതിയിൽ സമുദായസേവ
നം നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു എനിക്കു ധൈര്യമായി പറയാൻ
കഴിയും. ഈ ഫാർമസിയുടെ ഉടമസ്ഥനും സ്ഥാപകനും ആയ
ശ്രീമാൻ വി. ഗംഗാധരൻ്റെ വൈദ്യരവർകൾക്കു ഞാൻ സർവ്വംഗ
മുഖമുഖം ആശംസിക്കുന്നു.

ഡാക്ടർ പി. നടരാജൻ

എം. എസ്. ഡി. ലിറാ (പാരിസ്) എൽ. റി;

4-7-1946.

എം. ആർ. എസ്. റി. (ലണ്ടൻ)

ഞങ്ങളുടെ 1122-ലെ വലിയ ക്യാന്റലാരിനാവശ്യപ്പെട്ടതിൽ
സൗജന്യം.

മാനേജർ,

സ്വതന്ത്രഫാർമസി
H. O. ചാലക്കുടി.

Messrs K. C. CHANDY

NAGAMPADAM,

KOTTAYAM.

Timber Merchants, Saw Millers,
General Merchants and Commission Agents.

Manufacturers of:- Slate frames, wire casing
and capping, round blocks packing
cases, furniture, door frames, window
frames etc. etc.

DEALERS IN:- Timber Logs, both hard-wood
and soft-wood, Timber sizes for build-
ings, Boat making etc. etc.

Slates, Pencils, Fountain pens, Plastic
goods, Motor Oils Etc. Etc.

K. C. Chandy,

Proprietor,

മനോഹരമായ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ

ഞങ്ങളുടെ പുതിയതരം ബർമ്മാറാണിവള, വസുന്ധരാവള, ബ്രിഡ്ജ് വള, കോണവള, ടയർവള, സ്വസ്തികുടവള,
അമ്മിണിവള തുടങ്ങിയ നവീനരീതിയിലുള്ള വളകളും, ഞങ്ങളുടെ ഓമനാനെക്സ്സ്, പിക്കാക് നെക്സ്സ്, സരോജാ
നെക്സ്സ്, സ സുനെക്സ്സ് ആദിയായ വ വിധ നെക്സ്സുകളും, കളർമോതിരങ്ങളും ഏതുസമയത്തും തയ്യാറുണ്ട്.

ഞങ്ങളുടെ സ്വർണ്ണങ്ങൾക്കു പരിപൂർണ്ണ
ഉത്തരവാദിത്വം ഞങ്ങൾ ഏൽക്കുന്നു

മനോഹരമായും നവീനരീതിയിലും തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട വെള്ളികൊണ്ടുള്ള
ഏരിനം സമ്മാന സാധനങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ സ്റ്റാക്കുണ്ട്

ഒന്നാംതരം വളങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക

കുളത്തുങ്കൽ ജുവലേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.

Phone No. 553.

Tel. Add. es:- "KULATHUMKAL."

കഷായരോഗത്തെ സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ “കരിക്കരജലേഹം”

ഉപയോഗിക്കുക.

മുട്ട, എണ്ണ, നെഞ്ചിൽ വേണം, ശ്വാസം മുട്ട്, കിരപ്പ്, നെഞ്ചിടിപ്പ്, അരുചി, ഉറക്കമില്ലായ്മ, മന്ദഗതി, ക്ഷീണം ഇവയെ ശമിപ്പിച്ചു ആരോഗ്യം, ഉന്മേഷം, രക്തപുഷ്ടി ഇതു കളെ പ്രദാനം ചെയ്യും. എല്ലാവിധ വാതരോഗങ്ങളിലും അത്ഭുതഫലത്തെ ചെയ്യുന്നു. ക്ഷീണിച്ചവരെ തടിപ്പിക്കുന്നതിനും പൃഥ്വീഭം തീരുന്നതിനും കരിക്കരജലേഹം കൂടാതെ മറ്റൊരു ഔഷധവും ആവശ്യമില്ല.

റാത്തൽ 1-ാം 5 ക.

പാക്കിജുതപാൽ പുറമെ.

ഈ സിദ്ധൗഷധം ഞങ്ങളുടെ ബ്രാഞ്ചിൽനിന്നും സ്റ്റോക്കിസ്റ്റുമാരിൽനിന്നും നേരിട്ടും ഫെഡറേഷനിൽനിന്നും വി. പി. യായും കിട്ടുന്നതാണ്.

ഭാരതവൈദ്യശാല (Regd.)

H. O. ചാലക്കുടി.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:-

തൃശ്ശിവപേരൂർ,
ഇരിഞ്ഞാലക്കുട,
ആമ്പലൂർ.

Prop: K. P. K. KURUP.

ആവൃന്മാരും മറ്റുള്ളവരും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്.

അനേകകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു ഈ വ്യാപാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട ഞങ്ങൾക്കു ഗുണം, വില, ഈടു എന്നീ പ്രത്യേകതകളാൽ മതിക്കപ്പെട്ട പലതരം സിർക്കുകൾ സാരികൾ മറ്റും

ക്ലോത്തിങ്ങു ഫാബ്രിക്സ് വിവാഹവസ്ത്രങ്ങൾ അലങ്കാരസാധനങ്ങൾ യാത്രയ്ക്കുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ കൈതു കസാധനങ്ങൾ

മുതലായവ ആവൃന്മാർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേപോലെതന്നെ ഇനിയും തുടരെ സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

ഭി വൈറ്റ് ഷോപ്പ്.

കേവൽ രാംസ്.

THE WHITE SHOP

KEWALRAM'S

ഫോൺ: 2776.

9-13, റാഈൻബൗൾ, മദ്രാസ്.

THE TRAVANCORE SUGARS & CHEMICALS LTD.

(Incorporated in Travancore)

for

B. P. Pharmaceutical & Medicinal Specialities

T. S. C. Products are manufactured under the supervision of fully qualified Pharmaceutical Chemists and are accurately standardised to conform with the requirements of the British Pharmacopoeia and other accepted standards.

SOME OF OUR SPECIALITIES

Melitron — A palatable General Tonic
Tasco Pectoral Syrup — For Coughs, Colds, Bronchitis etc.
Tanasec — For Burns & Scalds
Shalivamide Ointment — For indolent Chronic Ulcers and Sores, Soft Chancre etc.
Tasco Medicated Rub — For Colds, Head-ache, Joint Pains etc.
Tasco Skin Ointment — For all Skin Diseases
Iodosec — For Cuts, Bruises, Wounds, Sprains etc.

Scabikil — For Scabies and other similar Skin Affections
Albadent Tooth Paste — An efficient germicidal Dental Cream
Perfumed Castor Oil — An ideal Hair Dressing
Tasco Shampoo — A delicately scented Shampoo for the hair
Gold Seal Eau-de-Cologne No. 48 A,
Lavender Bouquet
Etc. Etc. Etc.

STOCKS are available with all good class Chemists & Druggists. Look for our Trade Mark “A T. S. C. Product” on all packages.

In case of any difficulty experienced in obtaining our goods please write to:-

THE TRAVANCORE SUGARS & CHEMICALS LIMITED,
Post Box No. 20,
TRIVANDRUM.

സുതികാമൃതം

പ്രസവശേഷം തുടർന്നുവരുന്ന ഏതുരോഗത്തെയും അതിവേഗത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തി ആരോഗ്യവും സൗന്ദര്യവും പ്രദാനംചെയ്യുന്ന സിദ്ധൗഷധം.

24 oz കപ്പി 1-ക്ക് Rs. 4 0 0

റവീ. സി. മാധവൻവൈദ്യൻ,

ഭിടൗൺ ആയുർവേദപാർമസി, ആലപ്പുഴ.

R. K. JEWELLERY EMPORIUM MULLAKAL, ALLEPPEY.

കമനീയമായ സ്വർണഭരണങ്ങൾ, വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങൾ, രത്നഭരണങ്ങൾ മുതലായവ പരിപൂർണ്ണമുത്തരവാദിത്വത്തോടെ വിൽക്കുന്ന മെമ്പർഷിപ്പ്

“ആർ. കെ. ജൂവലറി എമ്പോറിയം”

സന്ദർശിക്കുക!

പ്രൊപ്പ്രൈറ്റർ,

കെ മാധവൻപിള്ള & ബ്രദർ.

ഭാഗ്യവക്ഷേത്രത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ശരീരരക്ഷാരംഗം ശ്രീ ഭാഗ്യവർ അയ്യപ്പാലയുടെ ഏർപ്പാടിലുള്ള ഉപദേശിച്ചതെന്ന വിശ്വാസിച്ചുവരുന്നതും അനുഭവസിദ്ധവും ഉള്ള ചീരട്ടമണ്ണിലുള്ള ഗുണമുറയിൽനിന്നും കണ്ടുകിട്ടിയതുമായ

ഭാഗവതസായനം

ചമ, ശ്വാസംമുട്ടൽ, രക്തപിത്തം, ക്ഷയം, അർശസ്സ്, വിളർച്ച, വാതരോഗങ്ങൾ, വാതരക്തം, ഹൃദ്രോഗം, രക്തസമ്മർദ്ദം, മൂത്രരോഗം, ശ്ലീശ്ലേഷം, ഉച്ചയടപ്പ്, ഉരക്കുതം, സ്വപ്നശ്വലനം മുതലായ രോഗങ്ങളെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുവാൻ—യുദ്ധനത്തെ നിലനിൽപ്പുവാൻ—അരോഗദൃഢഗാത്രമായി ജീവിക്കുവാൻ—സ്രീകൃഷ്ണ പ്രസാദാനന്തരം ആരോഗ്യസംവൽനത്തിനു സേവിക്കുവാൻ—ഏക സിദ്ധൗഷധം ‘ഭാഗവതസായനം’ പര്യായം യാതൊന്നും വേണ്ട. ഒരോ രൂപാന്തരം കാലത്തും വൈകിട്ടും ഭക്ഷണത്തിന് ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പായി സേവിക്കുക.

വില രാത്ത് ഒന്നിന് രൂ. 5 മാത്രം.

മാനേജർ, വൈദ്യൻ കെ. നാരായണപിള്ള

ഉള്ള ധനപത്രിവിലാസം വൈദ്യശാല

ഉള്ള A. O. കോട്ടയം P. O. ബ്രാഞ്ചുകൾ:—‘കോട്ടയം ടൗൺ’, ‘ആലപ്പുഴ’.

ഭിക്ഷായിലോൺ ഓർസ്റ്റോർട്ടിംഗ് കമ്പനി,

ഹെഡ് ആഫീസ്,

വലിയപാലത്തിനു വടക്കുവശം, കൊല്ലം.

ഫോൺ നമ്പർ 108.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ, കൊച്ചി.

മാന്യരേ, എന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലും, പുണ്യമുത്തരവാദിത്വത്തിലും

മുക്കിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള മേൽ വിലാസത്തിൽ ഒരു കമ്പനി സ്ഥാപിച്ച് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിട്ടു കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കച്ചവടക്കരകൾ സൗകര്യത്തെ പരിഗ

ണിച്ച് കൊച്ചി മുതൽ തിരുവനന്തപുരം വരെ ബ്രാഞ്ച് ആഫീസുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും, ചരക്കുകൾ വളംവഴി കയറിയിറക്കു നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നന്നായ കറവോ വരാതെ കൃത്യസമയങ്ങളിൽ ചരക്കുകൾ അതാതുസ്ഥലത്തു മിതമായ ചാർജിൽ എത്തിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഞങ്ങളുടെ ആദർശം. പ്രസ്തുത കമ്പനിക്ക് കച്ചവടക്കരകളേയും, മാറ്റ കമ്പനികളേയും വിലയേറിയ സമാധാനകരണങ്ങളെ സാദരം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രൊപ്പ്രൈറ്റർ, എം. കെ. സെന്റേണൽ.

ജ: മാനേജർ, എം. മാമ്മൻ ബി. എ.

SRI VILAS STORES,

Perunthanni, TRIVANDRUM.

Service our motto Quality and perfect satisfaction guaranteed. Cheapest and reliable mart for Provisions and all other household necessities.

ഗോഡൗൺ - ഇൻ

- ചുവനപ്പാശ്

“നഷ്ടപ്പെട്ട ആരോഗ്യത്തെ വീണ്ടെടുത്ത് യുദ്ധനത്തെ നിലനിൽപ്പുവാൻ ഒരു വിശിഷ്ട സൗധനം”

നാഡിക്ഷീണം, മൂത്രപ്പുരപ്പം, ശീശ്വസ്സലനം, നിരന്ദേഹം മുതലായ രോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന മാറ്റി ഹൃദയം, ശ്വാസകോശം എന്നീ ആന്തരാവയവങ്ങൾക്ക് മതിയായ സംരക്ഷണം നൽകിക്കൊണ്ട് ശരീരത്തിന് ബലിഷ്ഠതയും, സൗന്ദര്യവും പ്രദാനംചെയ്യുന്നു.

വില രാത്ത് ൧-ക്ക് രൂ. ൫ മാത്രം.

വി. വി. ചാർജ്ജ് പുറം.

ശ്രീവത്സരാജ ആയുർവേദപാർമസി, (Regd.)

ആലപ്പുഴ.

സുരക്ഷിത ജീവിതയാത്ര.

അതലാന്തികസമുദ്രം തരണംചെയ്യാൻ വൻപിച്ച ഒരു ലൈൻകപ്പൽ പുറപ്പെടുമ്പോൾ ലൈഫ് ബോട്ടുകളും തീകെട്ടത്തുയന്ത്രങ്ങളും ധാരാളം ആഹാരസാധനങ്ങളും മറ്റും ശേഖരിക്കാറുണ്ട്. കപ്പലിനപകടം വരുമെന്നോ അഗ്നിബാധയുണ്ടാകുമെന്നോ ആഹാരസാമഗ്രികളില്ലാതെവരുമെന്നോ കപ്പിത്താൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും അത്തരം സംഭാവ്യത വല്ലതുമുണ്ടായാൽ അതിനെ നേരിടുന്നതിനുള്ളതായ തയ്യാറാണ്.

അതുപോലുള്ള മുൻകരുതലോടെ നമ്മുടെ ജീവിതയാത്രയും ആസൂത്രണംചെയ്യണം. വഴി നിശ്ചയമില്ലാത്ത ഒരു സമുദ്രപോലെ ഭാവി നമ്മുടെ മുൻപിൽ കിടക്കുന്നു. എങ്കിലും മിച്ചമുള്ള ഏതു തുകയും മുറയ്ക്കു സമ്പാദിക്കുക, എന്ന കരുതലുകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് സുരക്ഷിതയാത്ര നിശ്ചയമാണ്.

പാലാ സെൻട്രൽബാങ്ക് ട്രിപ്പം.

അംഗബാധ്യത ക്ലിപ്തമാക്കി തിരുവിതാംകൂറിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തത്.

പാലാ,

തിരുവിതാംകൂർ.

തെന്തിന്.

THE ROYAL BIRTHDAY PROCESSION

THE gorgeous State Procession in which His Highness the Maharaja of Travancore proceeds to the various temples in Trivandrum on the morning of His Highness' Birthday is a most imposing and colourful cavalcade which the loyal people of Travancore and the numerous visitors to the lovely State see in the month of October. An eminent art critic has observed that "the Birthday Procession of the Maharaja expresses the paradox of art." He adds that "its splendour of appearance that only the orient can attain without the suggestion of vulgarity, has as its centre the figure of simplicity that gives occasion and life to the whole."

The Birthday of His Highness the Maharajah is a gala day to the people, for it is the day of popular rejoicing when they lavish upon him their heart-felt felicitations and pray to the Almighty God for a long lease of life to their beloved Ruler and invoke divine blessings for the glory of his reign and the fulness of his personality. On the morning of his birthday, His Highness the Maharajah worships at all the important shrines within and around the Trivandrum Fort. Special poojas are offered in all these temples as also in other principal places of worship throughout the State.

The Royal Palanquin of ivory and silver in which the Maharaja is taken in procession is kept in readiness in the open courtyard to the west of the Chellamvagai buildings. The Sarvadhikariakkar and other officials attached to the palace, the palace attendants, and musicians who accompany the royal procession await the arrival of His Highness in the courtyard. His Highness proceeds to the Karuvelappura Maligai in front of which is arrayed the Travancore State Forces. The procession starts from the entrance to the Karuvelappura Maligai by 7.45 a. m. All the Hindu Officials of the State meet here to join the procession.

A salute of twenty-one guns fired by the State artillery announces the start of the procession. The spectacular procession is led by an elegantly caparisoned elephant carrying the State Flag. Glittering with gold and silver trappings come next the net horses in the Royal Stables led by their syces in picturesque dresses. The magnificently arrayed State cavalry in shining uniform march in single file to the right and left of the led horses. The long spears and smart equipment of these stalwart soldiers mounted on splendid chargers gleam in the sunshine of an October morning. The horses walk with rhythmical steps. The State Forces with banners flying and band playing come behind on a line with the flag elephant. The byonets of the infantry shine resplendently in the glow of the morning sun. The Hindu Officials, according to their rank and order of precedence, in temple costume, bare-footed and bare-headed follow the military. The officials wear two white cloths around their waist, one over the other, the first an ordinary cloth and the second a cloth of finest texture with gold lace. On either side of the State Officers march the Palace Guards, the Banakkodikkers, Valakashakkars, and Veikar in succession. The costumes worn by these palace guards is most picturesque and is in sharp contrast with the most modern uniform of the State Forces. The guards attached to the palace continue to wear the same old and quaint uniform worn by their predecessors. Their turbans, old-fashioned shields, and long spears which form an interesting link with the past, remind one of ancient times. The picturesque pennons in various colours and shapes carried by the Banakkodikkers lend a special charm to the procession. A wooden box covered with leopard skin is carried on the head of a palace servant. This box is an emblem of royalty. Immediately behind walk the party of musicians playing melodiously on the Nagaswaram, flute, drum and other instruments. The music is most solemn and it stirs feelings of loyalty and devotion to the Sovereign who is revered as 'Sri Padmanabha Dasa,' the vassal and vicegerent of the tutelar deity of the Ruling House of Travancore. On either side of the musicians march the Pattakkars and Harikkars, servants attached to the royal household. The *Udaval* (Royal Sword) enclosed in an ornamental velvet sheath, is carried by a palace servant just in front of the royal palanquin. The royal palanquin of ivory and silver follows next. His Highness the Maharaja bare-headed, and bare-footed, clad in the traditional temple costume, sits in this centuries-old palanquin, an exquisite work of art. Garlands set with precious stones adorn his chest. "In the birthday palanquin he becomes a

paradox so acute that it attains a spiritual beauty that sweeps through the heart with purifying emotion." The palace officers in temple costume, walk on either side of the Royal Palanquin. To the right and left of the Palanquin walk palace servants carrying royal silk umbrellas and venchamarams which are emblems of royalty. The State police march behind the palanquin. The State elephants fully caparisoned with gold and silver howdahs and trappings and a strong police cordon come next. The mighty pachyderms look most imposing and majestic and they add immensely to the pomp and splendour of the procession. Bells which give forth melodious sounds, costly and beautiful saddle cloth of velvet decorated with pendants, the gold pattam on the head - these embellishments vastly enhance the dignity of the State elephants. Seeing the elephants gaudily dressed up, one is led to think that God created the mighty beasts for lavish display as mountain ranges for sunset effect. Betel leaves and flowers are scattered on the thoroughfares through which the gay procession winds its way. The processional route is white-sanded.

The procession which starts from the Karuvelappura Maligai proceeds eastward along the road facing the Palace office, turns westward and passes along the Thekkeytheruvu road. Here His Highness alights and worships at the Siva temple. From there His Highness is borne in the palanquin to the Sree Varaham temple where he worships. The procession then winds its way along the West Street road and stops for a while in front of the Koovakkara Matam. His Highness alights and worships here as also at the Thevarathukoikkal Naga-kavu, Vettakoruman Koil, the Sreekanteshwaram temple and the Ramaswami shrine. The colourful procession then moves along the road in front of the Utsavamadam Buildings, and along the northern banks of the Padmatheertham tank and stops in front of the Karuvelappura Maligai by 10 A. M. After receiving the military salute

His Highness enters the palace and then the procession disperses.

His Highness the Maharaja is the central figure of this procession *par excellence*. It is a sublime sight to see large crowds of people lining the entire route of the procession impatiently waiting to have a *darshan* of their great ruler and offering their full-volumed homage to their beloved Maharaja with the traditional loyalty and devotion characteristic of the people of Travancore. Notwithstanding divergences of caste, creed and colour, the multitudinous gathering of people from far and near, inspired by the exuberance of deep-rooted loyalty, pay their respects to the Sovereign who acknowledges the spontaneous homage of his beloved subjects with a smiling face, a bowing head and joyous heart. Blessed in this State in which the Ruler and the subjects are bound by common bonds of feeling and aspiration, in which the Ruler's one paramount desire is the welfare and prosperity of the people, and the people lift up their eyes in an ecstasy of love and adoration to their great Sovereign. Such are the thoughts which strike an outsider who witnesses the fascinating Royal Birthday Procession. His Highness the Maharajah fulfils all the details of the exacting rituals in connection with his birthday and keeps up the great religious tradition he has inherited from his illustrious predecessors. The roads and houses on either side of the streets through which the procession moves are tastefully decorated. The variety and colour of the costumes worn by the immense crowds of spectators their cheerful appearance and demeanour and their sprightly deportment coupled with the liquid sunshine of a clear October morning provide a sumptuous and colourful background for the gorgeous Birthday Procession. To witness the Royal Birthday Procession is to enjoy one of the most imposing and lovely sights in Indian India. History, legend, romance, pomp, splendour and age-old custom come to life during the Birthday season which culminates in the procession. All the colour, glamour and pageantry of the East is fulfilled in the magnificent Royal Birthday procession, the distinguishing feature of which is that it is the only State procession in which His Highness the Maharaja is borne in a royal palanquin. Artistic, aesthetical and spectacular, the Royal birthday procession is also a harmonious commingling of form, colour, rhythm, design, sound and pageantry. Centuries of ceremonial custom and tradition are faithfully represented in this fascinating and spectacular pageant which is one of the two greatest and gorgeous processions held every year in Travancore, the other cavalcade being the famous Arat procession in which His Highness the Maharajah accompanies the deities on a three-mile walk to the sea shore.

K. P. PADMANABHAN TAMPI, B. A.

വിചിത്രവൈദ്യൻ

ശ്രീ: പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ

ഒട്ടനൂറ്റാണ്ടു കടന്നു
ഗുരുവായൂർപ്പാതയോരം,
കടൽക്കരോരം കർപ്പൂര
മണലിൽക്കെളിയാടിയും,

പിഞ്ചമവലി തലോടുന്ന
പൂഞ്ചയലിടുകൂടിയും,
പുഞ്ചിരിപ്പു വിതറിയും
പൊൻചിലമ്പുകിലുക്കിയും,

കടക്കുഴൽ വിളിക്കുന്നോ-
രുണ്ണി നൃത്തംചവിട്ടിടും,
കുഞ്ചമ്പലത്തിൽ,പൊട്ടാത്ത
കൂതക്കണ്ണാടി കണ്ടു ഞാൻ!

വിശ്വസാഹിത്യഗോഹത്തി-
നണിയും മണിപ്പെണം
പാരിൽ പ്രസിദ്ധമായ് വന്നു
മഹാഭാരതവാര്യന്മാരേ!

നണക്കണ്ണാടി പലതു-
മുണ്ടെന്നു;ലിതു താൻ ഭൂവി
മർത്യസ്വരൂപം ശരിയായ്
ക്കൂട്ടുന്ന മണിപ്പെണം!

വിശ്വമൂലം കണ്ടറിഞ്ഞാൻ
തീർത്താൻ മണിപ്പെണം,
ഏതോഗാണക്കളിക്കണ്ണാടി
ക്കൂട്ടം അതുതന്നെതന്നെ!

അമ്മത്തൊഴുതുകൾക്കിടയിൽ
തുംബലംബലംപാണിയോം,
മത്സ്യരൂപം നേർത്തൊന്ന
കാട്ടിത്തന്നു,—നടുങ്ങി ഞാൻ!

മുതിനിൽക്കും മഹാകാല
കുരിനാഗം കടിയ്ക്കുതാൻ,
ബോധംകെട്ടുകിടക്കുന്നി-
തശ്ശമാവെന്നുതന്നെ ഞാൻ!

തമോവിഷംകേറി ജീവൻ
ബോധംകെട്ടു കിടക്കവേ,
ഇഴയും നെട്ടുരാവികൾ
തേങ്ങിത്തേങ്ങി ഞെങ്ങി ഞാൻ

അമ്മത്തൊ പാപസുപ്പത്തിൻ
കടിയേറുകിടക്കവേ,
വിഷമുതിയിടക്കുന്ന
വൈദ്യനെക്കണ്ടിനാണമോ?

കാലസുപ്പം കടിച്ചോരു
വിഷമുതിയിടക്കിടും,
ഭിദ്യവൈദ്യൻ വസിയ്ക്കുന്ന
മാരുതാഗാരസീമയിൽ!

തോമാച്ചൻ കുഞ്ഞും രാമച്ചോവനും

ശ്രീ: കെ. പി. കയ്യാലക്കൽ

പ്രേമപുഷ്പം വെട്ടിക്കളഞ്ഞുവെക്കുന്ന ഒരു സക്കാർ
ക്ഷേത്രമാണ്. പ്രതിഷ്ഠാമൂർത്തി ദർശനവേദിയുമാണ്. ഭക്തി
പൂവും ഭജിച്ചാൽ സങ്കല്പം സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ചൈത
ന്യവും ശക്തിയും ദേവിക്കുണ്ടെന്നു പലക്കും വിശ്വാസമുണ്ട്.
ചിലവെട്ടിക്കൊലകൾക്കുതിരുമുറ്റം രംഗമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും
'വെട്ടിക്കളഞ്ഞു'യെന്ന പേർ നല്ലതും സിദ്ധിച്ചതല്ല. മാട
മ്പിമാരായ നാലുവീട്ടിൽ പണിക്കർമാർ കൃഷിക്കു കളംവെ
ട്ടിക്കഴിച്ചപ്പോൾ ഒരു വിശിഷ്ടവിഗ്രഹം കണ്ടുകിട്ടി. ഒരു ക്ഷേത്രം നിർമ്മിച്ചു അവ
രതവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അതിനാലാണ് വെട്ടിക്കളഞ്ഞുയെന്ന പേരുണ്ടായതു് എന്നു
മറ്റൊരു കേൾക്കുകയും. ധാരാളം ഭൂസ്വത്തു് ഈ ദേവസ്വത്തിന്റെ പേരിലുണ്ട്.
മറ്റു പല ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കൊപ്പം ഇതും സ്വത്തടക്കം കരക്കരിൽനിന്നും സക്കാർ
കൈവശത്തിലായതാണ്. ചുറ്റുമതിലൊഴിച്ചു നിത്യനിദാനമായിട്ടായി എല്ലാ
നിലയിലും ഇതിന്നൊരു മേജർക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനമുണ്ട്. നിത്യപൂജ,
വർഷോത്സവം മുതലായ ചടങ്ങുകൾ ആ തോതനുസരിച്ചിട്ട് നടത്തപ്പെടുന്നു.
കൈവശവും കൈകൊടുക്കത്തക്കവുമു
തീരെ കുറവുണ്ടെന്നെങ്കിലും ക്ഷേത്രകാര്യ
ങ്ങൾക്കു നാലുകുറക്കാരും സഹകരിച്ചു
പ്രവർത്തിക്കും. വർഷോത്സവം മോടിപി
ടിപ്പിക്കാനും വിശേഷാൽ വഴിപാടുകൾ
ഏർപ്പാടാക്കാനും എന്തുകെടുമതിലൊക്കെയും
പണമുണ്ടാക്കി അവർ ചെലവഴിച്ചെങ്കിലും
അതൊക്കെകളിൽനിന്നുള്ള "കുവരി"
പ്പിരിവാണു മുഖ്യധനശേഖരമാർഗ്ഗം. കു
വരിപ്പിരിവിൽ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കളും തുല്യ
രാണ്. അടുത്തുനില്ക്കുന്നവരെല്ലാം അക
റ്റിനിൽക്കുന്നവരെല്ലാം ഒരു ദേവ
ബുദ്ധിയും ആ കാഴ്ചയിലില്ല. ക്ഷേത്ര
പ്രവേശനവിളംബരത്തിനു മുന്പുവെ
ളവിടെയും ഈഴവാദി ഹിന്ദുക്കളെ
അയിത്തക്കാരെന്നു കാണുന്നതാൽ വളരെ
അകറ്റിനിൽക്കിയിരുന്നു. ക്ഷേത്രസന്നി
ധിയിൽകൂടെയുള്ള ഇടവഴിയെനടക്കാൻ
പോലും അവരെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.
ആ വഴിവിട്ടു മറ്റൊരു ഉദ്യമവഴിയെ
ഏതാണ്ടു ഒരുമർലംഗിലധികം ചുറ്റി
ക്കുറങ്ങിയേണം അവർ മറവുശെന്തെ
ത്താൻ. എന്നാൽ അഹിന്ദുക്കൾക്കു—
അതു പഴക്കമില്ലാത്തവർക്കുതന്നെ—ഈവഴിയെ യഥേഷ്ടം നടക്കുകയുംചെയ്യാം.

വായ തോമാച്ചൻ ഈഴവർക്കു തോമാച്ചൻ കുഞ്ഞാണ്. ആ നാട്ടിൽ ഈഴവ
രുടെ പേരോടു "ചോവൻ" ചേർത്തു വിളിക്കുന്നതു ഒരു ബഹുമാനമായി മറ്റുള്ളവർ
കരുതാറുണ്ട്. ചോവനെന്നുള്ളതു ഒരു സ്ഥാനപ്പേരായി അവിടെ ഒരു പ്രസിദ്ധ
കടംബക്കാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതായിരിക്കും അതിന്നൊരു കാരണം. രാമച്ചോ
വൻ തോമാച്ചൻകുഞ്ഞുടെ ഒരാശ്രിതനാണ്. എന്നാൽ അയാൾ വെറും ഒരു കടകുടി
ക്കാരനോ നിർലോഭനോ അല്ല. കേറിക്കിടക്കാൻ ഒരു പുറയും പുറയിടവും സ്വ
ന്തമായുള്ള പുള്ളിയാണ്. തോമാച്ചൻകുഞ്ഞുടെ കൃഷികാര്യങ്ങളിൽ ഒരു "അ
ഡൈസർ"സ്ഥാനംകൂടെ രാമച്ചോവനുമുണ്ട്. അതിലേക്കു പ്രതിഫലമായി ഏതെ
ന്നുംപാണല്ലെ് അയാൾക്കു ലഭിക്കുകയുംചെയ്യും. രണ്ടുപേരും പലകാഴ്ചകൾക്കും
ഒരുമിച്ചു സഞ്ചരിക്കു പതിവാണ്. ഈ സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു
ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പലപ്പോഴും ഇരുവരും ഒരുമിച്ചു വാൾ സംഗതിയായി
ട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെയും "രാമച്ചോവൻ ഇനി അതിലെവെ ഞാനിതിലെ
വരാം" എന്നുപറഞ്ഞു തോമാച്ചൻകുഞ്ഞു ക്ഷേത്രസന്നിധിയിലുള്ള ഇടവഴിയിൽകൂടെ
നേരെ നടന്നുപോകും. രാമച്ചോവൻ ഉദ്യമവഴിയെ ചുറ്റിത്തീർത്തു നടന്നുനടന്നു
മറവുശെന്തെത്തും. ഈ നടത്തിയിൽ "കൃസ്ത്യാനി"ആയിക്കളഞ്ഞാലെന്നാണ്.
ഇത്തരം നാണക്കേടുകൾക്കുതെ കഴിക്കാമല്ലോ" എന്നല്ലാം രാമച്ചോവൻ ആലോ
ചിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. "ഓ! അതുപാടില്ല ഒരു ജന്മത്തിൽ രണ്ടുജന്മം" എന്നു അ
യാൾ സ്വയം തീരുമാനിച്ചു സമാധാനപ്പെട്ടു. തോമാച്ചൻകുഞ്ഞു മറ്റൊരുത്തന്റെ
മച്ചോവനെ കാത്തുനില്ക്കും. അയാൾ വന്നുചേർന്നശേഷം യാത്ര തുടരുകയുംചെയ്യും.
ഈ അസമത്വം നീക്കാനുള്ള കരുക്കൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും യഥാസമയം തോമാച്ച
ൻകുഞ്ഞും രാമച്ചോവനോടുകൂടിക്കൂടും. രാമച്ചോവന്റെ സ്വമതപ്രതിപത്തിയും
വിശ്വാസവും ആറാകു ഉപദേശങ്ങളും മറ്റു പ്രലോഭനങ്ങളുംകൊണ്ടു തകിടംമറി
ക്കാവുന്നതായിരുന്നില്ല.

ഇപ്പോഴുള്ള നടന്നുവരവേയണു മഹാമന്ത്രലോഭം-രക്തീയതി ശ്രീചിത്തിര
തിരുനാൾതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം കല്പിച്ചു പരസ്യംചെ
യ്ക്കുതു്. അതിനുശേഷം ഒരുദിവസം തോമാച്ചൻകുഞ്ഞും രാമച്ചോവനും സഞ്ചാര
ത്തിൽ വെട്ടിക്കളഞ്ഞുക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുമ്പിലെത്തുകയുണ്ടായി. "തോമാച്ചൻ
കുഞ്ഞു് അതിലെവെ ഞാനിതിലെവരാം" എന്നുപറഞ്ഞു രാമച്ചോവൻ ക്ഷേത്രമു
റ്റത്തു കയറി മറുപാത്തേക്കു നടന്നു. തോമാച്ചൻകുഞ്ഞു് ഒന്നുനിന്നുലോചിച്ചു;
അല്ലെ പകച്ചു. എങ്കിലും വേഗം പഴയപടി ഇടവഴിയെ നടന്നു മറ്റൊരുത്ത
ത്തി. അപ്പോൾ രാമച്ചോവൻ അവിടെനിന്നു ആനയും റിക്രമയും അനുഭവി
ക്കുകയായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും വന്നുചേർന്നു പോകേണ്ടവഴിക്കു പോവുകയുംചെയ്തു.
ഈ ചങ്ങാതിമാരിൽ തോമാച്ചൻകുഞ്ഞു മണ്ണുമാറത്തു. രാമച്ചോവൻ ഇപ്പോൾ
സസുഖം ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടു്.

ഇതു കേട്ടുകേൾക്കുന്നവരേ. നടന്ന സംഭവമാണു്. അല്ലെ പൊടിപ്പൊ
ഞ്ഞൊക്കെ തുണ്ടുണ്ടെന്നുവരാം. അങ്ങിനെത്തന്നെ ക്ഷമിക്കാവുന്നതുമാണു്.
അയിത്തക്കല്പിച്ചുകുറ്റിനിൽക്കുന്ന സമുദായങ്ങൾക്കു ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ
മാഹാരാജാവിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കല്പിച്ചുള്ള ക്ഷേത്രപ്രവേശനവരദാനം വരു
ത്തിവച്ചു വർത്തിച്ചു മറ്റൊരു കഥ സുവ്യക്തമാക്കുന്നു. വെട്ടിക്കളഞ്ഞുക്ഷേ
ത്രത്തിൽ മാത്രമല്ല ഈ രാജ്യത്തെ സകല ക്ഷേത്രങ്ങളിലും പത്തുകൊല്ലമായി എ
ല്ലാഹിന്ദുക്കളും പ്രവേശിക്കയും ഒന്നുചേർന്നുരാധനയിലും ആലോചിക്കുങ്ങളിലും പങ്കെ
ടുക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. അസമത്വത്തിന്റേയും അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു് നേർത്തും കൊ
ടുംയാതനകളനുഭവിച്ചവർക്കു് ഈ സ്ഥിതി എത്രയൊ ആഹ്ലാദകരമാണു്.
ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ പൊന്നത്തുവാൻ വിചിത്രവൈദ്യൻ! വിചിത്രവൈദ്യൻ!!

ദണ്ഡനമസ്കാരം

ശ്രീ. ടി. കെ. നാരായണക്കുറുപ്പ്

ഇസ്ലാമിൻ വിശ്വാസത്തെയും സാമൂഹികമൂല്യം—
തുടങ്ങി മിഴിക്കുക മാകാരസൂക്ഷ്മയിൽ
മുന്നിൽ നാമാരെക്കാണുമ്പോൾ—ജ്ഞാനവാരിധിയാ മ-
ലമ്പുന്റ കാലം കൽവിണ സാക്ഷാൽ നമിക്കവിൻ!

ശുദ്ധമാമിസ്താമികതത്വങ്ങൾ, ഉപനിഷത്-
സൂക്തങ്ങളിവ യൊന്നെന്നറിയാതല്ലല്ലോ നാം
തങ്ങളിൽ തല്ലിത്തല്ലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതല്ലേ-
തെ, അന്നേസഹിച്ചിട്ടുമിരിക്കാം കിരാതത്വം?

ബുദ്ധിയില്ലാത്ത നമ്മൾ കാട്ടുന്ന ഭീരുത്വത്താ-
ലധീരനായനമ്മൾ നന്മയാനിടവന്നാൽ,
നിൽക്കില്ലതവിടെയും—അയതിൻ പ്രത്യാഘാത-
മുഗ്ദ്ധമാണത്ര നമ്മളേൽക്കയേ തരമുള്ള.

അവിടേയ്ക്കുണ്ടോ വല്ല ഭേദബുദ്ധിയും, പാത്താൽ?
സമഭൂതജ്യോതിസ്സിലോ, മതത്തിൻകരി നിഴൽ!
ഈ മതം!—നമ്മെത്തുണ്ടുണ്ടാക്കി മുറിക്കുന്നോ—
രീമതം പോയാലേതു്—മന്ത്രിയ നിന്നാൽപോരേ?

ഇത്രയുമിരുപത്തൊട്ടുകൾ മഷിവിണ-
ല്ലതല്ല ഹൃദയം വിണങ്ങായവടിവതെ!)
സോദരന്മാർ നാം തമ്മിൽ ഹിംസ്രജന്തുക്കൾക്കൊപ്പം
വേദനപ്പെടുത്തുമി വ്യാപാരംതുടന്നാലോ!

മെമ്പലം അബ്ദുൽകലാം ആസാദ്

കഷ്ടമിത്തൊഴുത്തിൽക്കുത്തവസാ നിക്കുംവരെ-
യ്ക്കുഷ്ടമരാശിക്കുറാണിത്യതൻ തറവാട്ടിൽ!

കൈകോർത്തുവിടിച്ചുനാ മൊന്നിച്ചുനിന്നെന്നാലോ-
വൈകാതെ വിരണ്ടോമീവെള്ളപ്പരിഷകരം!

....

മംഗലാധിപന്മാരേ, പൊരുത്തരുകീയപരാധം
ഞങ്ങളെന്നേയ്ക്കും പശ്ചാത്താപപിന്മലരായി!

ഹിന്ദുവും മുസ്ലീംമാനും—എന്തിന് രണ്ടായിട്ടു-
ചിന്തിപ്പൂ--മേലാൽ ഞങ്ങളൊന്നെന്നു തെളിയിക്കാം!

പുകഴ്ന്ന പലരി

ശ്രീ: തയ്ക്കാട്ട് ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ

നിങ്ങളോരോത്തുള്ള രാവിന്റെ വിടവിൽ നി-
ന്നുണർവ് വെമ്പിപ്പോയുണ്ടാവാത്തതിൽക്കൂട്ടം!

കാനനപ്പുഴയ്ക്കുള്ള തെളിഞ്ഞു, വെച്ചോ യ-
ങ്ങാനന്മിനിപ്പോന്ന താകാപഥമെന്നായ്;
പലരിപ്രസാദത്തിൻ കാഞ്ചനസംപൂരി
മലരിൻഭക്തത്തോടൊപ്പം തുളുമ്പും കൃതാടാരായ്;
തളച്ചുതരികെയെന്നെല്ലെപ്പോയ് വീണവൻ,
വിളവിൻവെളിച്ചമിന്നേൽക്കവേ കൃഷ്ണവലൻ
ആശ്ചര്യമോടേ, തുരുമ്പിച്ച തൻപരിചയ
മുർച്ഛിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന സപാതന്ത്രസമുദ്രായി!

അന്ധനായ്, വളംചേർന്നമണ്ണിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ-
ബന്ധങ്ങളിനിവേണ്ട സോദര! ഏഴേന്തൽക്കൂ!
ആശങ്ക കരിരിട്ട നമ്മൾക്കു സന്തുഷ്ടിതൻ
വീഴലിൽമുഴുവനും കൈയ്ക്കേൽക്കും,
ചിരിയ്ക്കൂ നീ!

അബ്ദുൽകലാം അബ്ദുൽകലാം അബ്ദുൽകലാം
സ്കന്ധം ചെലുത്തുയല്ല ഭവതി മഹിമാതേ!
വ്യാപ്തമായ് ദിഗന്തത്തിൽ ലേഖനംചെയ്യപ്പെട്ട
തപ്തവേദിപ്പൂ, മെന്നാത്തമർത്ഥം ദേവീ!

പുകഴ്ന്ന പുകഴ്ന്ന നിൻറക്കുസാക്ഷികൾ തവ-
മകടംചാത്തിപ്പിന്നിൽ നിൽക്കുന്നതിനുമേലും!
മൊന്ദാദാരായ്! തവ പൂവിടുകുലപട
സൗര്യവർഷിതരോകുലമൊരും ഞങ്ങൾ;
കാലിലെക്കുറിയുവെട്ടിയ പൂവൻ തക-
മാലകളണിയുന്നു—കയ്ക്കേണ്ടുണ്ടുവേ!
വരമ്പാൽപകുത്തേണ്ട, വെളിയിൽ ദാമിയുന്ന
ദൂരയിൽതൊടുത്തേണ്ട, സംശുദ്ധമാമതപത്തേ!

മതാവിൻസ്തൂന്യത്തിലെ ബുദ്ധോത്തമന്റെയും
ചേരോത്തമന്റെയും പുകഴ്ന്ന പുകഴ്ന്ന നാം!!

ശ്രീ. കെ.പി.എസ്. മേനോൻ

൧൦൭൫ കന്നിയിൽ (ചുവർ സെപ്റ്റംബർ) കോട്ടയത്തു ജനിച്ചു. കോട്ടയം, സി. എം. എസ്സ്. കോളേജിൽ റിപ്പബ്ലിക്കൻ മാനേജർ. ൧൯൨൩-ൽ സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർഷിപ്പിൽ സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും ഒന്നാമതായി വിജയിച്ചു. ൧൯൨൪-ൽ മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ ജൂനിയർ മിഡിയായിൽ ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ വിജയിച്ചു. ൧൯൨൭-ൽ മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ ബി. എ-യ്ക്കു ജൂനിയർ ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാംക്ലാസ്സിലായിരുന്നു പ്രസിഡൻസിയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനവും കരസ്ഥമാക്കി. മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും ചരിത്രത്തിനുള്ള ഒരു മെഡൽ

ലഭിച്ചു. ൧൯൨൮-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം 'റോൾഡ് ക്രൈസ്റ്റ്' ചർച്ച് കോളേജിൽ ചേർന്നു. ൧൯൨൯-ൽ എം. എ. ലിറററോളർ ആന്റോഴ്സിനു വിജയിച്ചു. ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ ട്രൈപ്പിൾ ഗേജി ഡിപ്ലമെന്റായിട്ടും ജേതാവായി. ൧൯൩൦-ൽ ഐ. സി. എസ്സ്. മത്സരപ്പരീക്ഷയിൽ ചേർന്നു. അക്കാലം ചേർന്നിരുന്നവരിൽ ഒന്നാമതായി വിജയിച്ചു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ ഇന്നർടെനിയിൽ ബർ ആറ് ലാ കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കി. ൧൯൩൨-ൽ അസിസ്റ്റൻറ് കളക്ടറായി തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിലേക്കു നിയമിച്ചു. ൧൯൩൩-ൽ വടക്കേ ആക്കോട്ടിൽ തിരുപ്പത്തൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു സബ് കളക്ടറായി നിയമിതനായി. ൧൯൩൫-ൽ പൊളിറ്റിക്കൽ സർവീസിലേക്കു ഏറ്റെടുത്ത ഹൈദ്രബാദിൽ റസിഡൻറിന്റെ സെക്രട്ടറിയായും സെഷൻസ് ജഡ്ജർ കമ്മീഷണറായും നിയമിച്ചു. ൧൯൩൮-ൽ പെഷവാറിലെ കമ്മീഷണറും ഡിസ്ട്രിക്ട് ട്രഷ്യററിയുമായി നിയമിച്ചു. ൧൯൩൯-ൽ സുഡാൻഹിൽ അണ്ടർസെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചു. (വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, ഭൂമി) ൧൯൩൯-ൽ സാൻസിബറിൽ ഇന്ത്യാക്കൗൺസിലിൽ അംഗമായി. അന്ത്യോക്യിലേക്കു നിയോഗിച്ചു. ൧൯൩൯-ൽ സിലോണിൽ ഗവണ്ണർജനറലിന്റെ ഓഫീസറായി നിയമിച്ചു. ൧൯൩൯-ൽ കേരളത്തിലെ അറബിയിൽ ഒരു അഖിലലോകപത്രകൾ നടത്തി. ൧൯൩൯-ൽ ഡൽഹിയിൽ ഇന്ത്യാഗവണ്മെൻറിന്റെ ആക്ടീംഗ് മേമ്പർഷിപ്പ് സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചു. ൧൯൩൯-ൽ ബെലൂചിസ്റ്റാനിലെ പൊളിറ്റിക്കൽ ഓഫീസറായി നിയമിതനായി.

൧൯൩൯-ൽ ഭരത്പൂർ വിവരമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ൧൯൩൯-ൽ ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഓഫീസറായി ചെന്നായിലേക്കുയച്ചു. ൧൯൪൦-ൽ കോളീരിയിൽനിന്നു കരമർദ്ദം ചെന്നായിലേക്കു പുറപ്പെട്ട യാത്രാസംഘത്തെ നയിക്കുകയും മൂന്നുമാസംകൊണ്ടു ആ സംഘം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്നുമാസക്കാലം ഭീർകിട്ടുന്നിന്ന ഈ ചെന്നായിയോളം പറ്റി മി. മേനോൻ തന്ത്രാടിയിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യാഗവണ്മെൻറിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലിരിക്കുന്നു. ചെന്നായിയിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയശേഷം സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ കാൺഫറൻസ് ഡെലിഗേറ്റായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ൧൯൪൦-ൽ സി. ഐ. ഇ. എന്ന ബഹുമതി ലഭിച്ചു. ൧൯൪൧-ൽ സുഡാൻസിൽ വെച്ചു കൂടുന്ന (യു. എൻ. ഒ.) ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയുടെ അടത്ത സമ്മേളനത്തിലേക്കുള്ള ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തിലെ ഒന്നാമതായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മിസ്സിസ് വിജയലക്ഷ്മി പണ്ഡിറ്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഈ പ്രതിനിധിസംഘത്തോടൊരുമിച്ച് മി. മേനോൻ അക്ടോബർ രണ്ടാംവാരത്തിൽ സുഡാൻഹിൽനിന്നു യു. എസ്സിലേയ്ക്കു തിരിച്ചെത്തുകയും മി. മേനോന്റെ പിതാവ് കോട്ടയത്തു വാക്കിലായിരുന്നു പരേതനായ മി. കമലമേനോനാണ്. മി. മേനോന്റെ മേജർ സഹോദരൻ റിട്ട് ഫൈക്കോട്രിയേഴ്സ് മി. കെ. പി. ഗോപാലമേനോൻ കന്നിപ്പുഴ സഹോദരൻ ഇപ്പോൾ മധുരയിൽ പ്രൊക്ടർഷിപ്പിലുള്ള മി. കെ. പി. സി. മേനോൻ ബർ-ആറ്-ലായുമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ സർ സി. ശങ്കരൻനായരുടെ കന്നിപ്പുഴയിലാണ് ശ്രീ. കെ. പി. എസ്സ്. മേനോന്റെ പത്നി. ശ്രീ. മേനോൻ നാലു പുത്രിമാരും രണ്ടു പുത്രന്മാരും ചിത്രത്തിൽ കാണാം.

ഇന്ത്യയിലെ വ്യവസായത്തിൽ ജാബ് കോഹസീനുള്ള

സ്ഥാനം അതിവേഗമായി. പതിവായി ഇതുപയോഗിക്കുന്നവർ പരപുണ്യസംതൃപ്തി നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള അതിന്റെ അശ്രാന്തസേവനത്തിന്റെ ഫലമാണിത്.

നവീനരീതിയിലുള്ള നിർമ്മാണത്തോടൊപ്പം ഞങ്ങളുടെ ലാബറട്ടറികളിലെ സവിസ്തരമായ ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷണങ്ങൾ എല്ലാ ജാബ് കോ പ്രോഡക്റ്റുകൾക്കും ഏകീകൃതമായ ഒരു മാനദണ്ഡം ഉറപ്പുചെയ്യുന്നു. ഗുണത്തിനും സംതൃപ്തിക്കും ജാബ് കോ ഒരു പേരു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അതുതമോന്നമില്ല.

ഞങ്ങളുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾ

ലി കി ഡ് ബ്രില്ല ന്റെൻ

ഹെയർ ഗ്രോയർ

ബ്രില്ല ന്റെൻ

പരിമളം കലർത്തിയ കാസ്റ്റർ ആയിൽ

പരിമളം കലർത്തിയ വെളിച്ചെണ്ണ

സ്റ്റോ

സാൻഡൽ സോപ്

ലൈംഗ്വിസ്റ്റ്

ഹോവിങ്ങ്സ്റ്റാക്ക്

സന്ധ്യദ്രവ്യങ്ങൾ

(കൃത്രിമമായിട്ടുള്ളതും പച്ചങ്ങലിൽനിന്നുള്ളതും)

റമുണ്ടു് ഇങ്

ഫിനയിൽ

ജയഭാരതം കമ്പനി

മദ്രാസ്, ബാംഗ്ലൂർ, എറണാകുളം.

ANNOUNCEMENT

THE JAYA MOTION PICTURES LIMITED

Authorised & Issued Capital ..... Rs 5,00,000

Divided into:

25,000 6% Tax free Cum. Preference Shares of Rs. 10/- each Rs. 2,50,000
25,000 Ordinary Shares of Rs. 10/- each ... Rs. 2,50,000

PAYABLE AS FOLLOWS—On application Rs. 5/-; On allotment Rs. 5/-

DIRECTORS

1. Sri P. Subramoniam, Mayor, Proprietor, New Theatres, etc., Trivandrum (Chairman).
2. „ A. V. George, Mg. Director, A. V. George & Co., Ltd., etc., Kottayam.
3. „ K. N. Sankunni Pillai, B. A. B. L., Mg. Director, The Swaraj Motors Ltd., etc., Kottayam.
4. „ K. V. Venkita Subramonia Iyer, Director, The Thalayar Tea Estates Ltd.. etc. etc., Kottayam.
5. „ M. R. Ananthanarayana Iyer, Director, The Bank of Deccan Ltd., etc., etc., Kottayam.
6. „ K. R. Sankaran, Partner, Union Talkies, Chenganoor, etc., Kottayam.
7. „ T. K. Gopalakrishna Panikker, Merchant, Kottayam (Ex-Officio).

Managing Agents:- GOPALAKRISHNA FILMS, KOTTAYAM.

Registered OFFICE:- KOTTAYAM.

AIMS AND OBJECTS OF THE COMPANY

Production:- All arrangements for the production of a super Tamil subject are fast progressing.

Distribution:- We are fortunate in holding the territorial rights of several super subjects assigned over to us by Gopalakrishna Films, which are making very good profits everyday.

Exhibition:- We intend to have 2 touring sets immediately and orders have already been placed.

General:- Cinema Industry, as everybody knows is one of the most profitable and safe lines for investment and we hope that reasonable dividend could be distributed every year. We are also fortunate in having efficient, influential and experienced personalities as our Directors.

INVESTMENTS AND ESTIMATED PROFITS

Investments

Exhibition:- For purchase of two touring sets complete @ Rs. 25,000/- per set (approximately)	Rs. 50,000	0	0
Distribution:- Purchase of Pictures from Gopalakrishna Films, Rs. 57,000/- and for procuring other pictures	Rs. 1,50,000	0	0
Production:- Approximate cost for producing a picture in Tamil with eminent stars	Rs. 2,55,000	0	0
Preliminary Expenses:	Rs. 10,000	0	0
Brokerage on Shares:	Rs. 17,500	0	0
Working Capital: including conveyance, stamp, duty etc.	Rs. 17,500	0	0
	Total	Rs. 5,00,000	0 0

Estimated Profits & Expenses

Profits

EXHIBITION:- —A profit of Rs. 40/- per diam on 2 touring sets for an average of 325 play dates	Rs. 13000/-
DISTRIBUTION:- —At 25 % profit on an approximate collection of Rs. 1,00,000/- during the 1st year leaving a margin for cost of new copies, depreciation etc.	Rs. 25000/-
PRODUCTION:- —Nett profit by sale of territorial right of an average Tamil Picture estimated to fetch a consideration of Rs. 4,00,000/-	Rs. 145000/-
	Rs. 1,83,000/-

Expenses

Dividend on Preference shares @ 6 % per annum on Rs. 2,50,000/-	Rs. 15,000/-
Provision for taxation	Rs. 25,000/-
Office Expenses, Trevelling expenses and Managing Agency remuneration etc. Rs.	27,500/-
Provision for Preliminary expenses and brokerage etc.	Rs. 27,500/-
Estimated nett profit	Rs. 88,000/-
	Rs. 1,83,000/-

The sum of Rs. 88,000/- thus available for distribution workout to over 35 % on the ordinary paid up capital.

75 വർഷത്തിൽപരമായി

പ്രജായത്തതപങ്ങളിൽ സ്ഥാപിതമായ ബാംബെ മ്യൂപ്പൽ 1871-ൽ അതിന്റെ ആദ്യത്തെ പാളിസി പുറപ്പെടുവിച്ചു. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമ ഇൻഷുറൻസ് സേവനം നടത്താനുള്ള അതിന്റെ നിരന്തര യത്നം വിജയകരമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇൻഷുറൻസ് വ്യാപാരത്തിലേപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ അതിനുള്ള അസൂയാർഹമായ പ്രശസ്തിയിൽനിന്ന് കാണാൻ കഴിയും.

കാരോ പാളിസി ഉടമസ്ഥരും
കാരോ കാഹരിക്കാരാകുന്നു.

ഭി ബാംബെ മ്യൂപ്പൽ ലൈഫ് അഷുറൻസ് സൊസൈറ്റി ക്ലിപ്തം.

ഉദാരമായ വ്യവസ്ഥയിൽ ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്

വിവരങ്ങൾക്ക്:-

എസ്. ഏ. രാമസ്വാമി & ബ്രദേഴ്സ്

മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസി, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി

എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് ചീഫ് ഏജൻറന്മാർ

ബാംബെ മ്യൂപ്പൽ ബിൽഡിംഗ്,

378 എസ്. ജനറേഡ്

മദ്രാസ്.

സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിൽ വ്യവസായം
ശീശ്രഗതിയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നു.

THE BHUPATHI PENCIL FACTORY, QUILON

Telegrams: "BHUPAT"

Post Box No. 52

പരപര്യത്തു പെൻസിൽകൊണ്ടു എഴുതിയാൽ കടലാസ് കീറും, ആലോചന മാറും, കോപം വരും, നഷ്ടം സംഭവിക്കും, സങ്കടം വരികയും; ഇതുമായി ഭരിതങ്ങൾക്കിടവരുത്താതെ ഉയർന്നതരഗ്രാഹയിറുകൊണ്ടും ആപ്രിക്കൻതടികൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള

ഭൂപതി പെൻസിലുകൾ

കൊണ്ടു എഴുതി സംതുപ്തരാകവിൻ. മിതമായ വിലയ്ക്കു ഭൂപതി ബ്ലാക്ക് ലഡ്, കളർ, കോപ്പിയിംഗ്, ആർട്ട് ക്രയൻസ്, കളർ ചാക്സ് മുതലായവ എല്ലാ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലും എപ്പോഴും കിട്ടുന്നതാണ്.

Apply to:

The Manager,
The Bhupathi Pencil Factory,
QUILON.

Ready for Release —

കേരളക്കരയിലെ പ്രധാന നഗരികളിൽ ഉടൻ പ്രദർശനം ആരംഭിക്കുന്നു

വിശ്വവിഖ്യാതനായ ഒരു ഫിലിംഡയറക്ടറുടെ അമൂല്യസമ്പത്തു—കേരളക്കരയിലെ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ കഥാകൃത്തിനാൽ വിരചിതമായ സുന്ദരകഥ— ഏവർക്കും സുപരിചിതരായ നടീനടന്മാർ—സംഗീതചക്രവർത്തി M. K. ത്യാഗരാജഭാഗവതരാൽ പാടപ്പെടുന്ന സംഗീതം—ഇവ നിറഞ്ഞതും, കാണികൾക്കു് ആദ്യത്തം സന്തോഷം ഏകുന്നതുമായ

വികടയോഗി - VIKATAYOGI

P. U. ചിന്നപ്പ—കമരേശൻ—T. R. രാജകുമാരി—B. S. സരോജ—C. S. D. സിംഗ്—പാപനാശം രാജഗോപാലയ്യർ—
ദമയന്തി—ആർ. വാർകുപ്പസ്വാമി

Direction
K. Subramaniam B. A. B. L.

Songs
Sivan.

Studio
Sobhanachala.

സംപൂർണ്ണ രാമായണത്തിലെ പ്രധാന ഭാഗത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു

— സുലോചന —

K. L. V. വസന്ത — T. R. സുന്ദരം — V. A. ചെല്ലപ്പ — K. K. വെരുമാൾ — R. ബാലസുബ്രഹ്മണ്യം —
M. R. സന്താനലക്ഷ്മി — T. V. കമലിനി — T. S. ചരമജ്ജ് — C. T. രാജകാന്തം —

Direction,
T. R. Sundaram, B. A. B. Sc. (Leeds)

Songs,
Sivan

Studio,
Modern Theatres, Ltd.

From The Golden Pages of Mahabaratha. A Picture packed with Romance, Pathos, Thrills, & Magics.
Rich costumes - Extravagant Settings - Enchanting Music - Beautiful Sceneries—

മഹാത്മാ ഉദങ്കർ—MAHATMA UDANGAR.

കൊത്തമംഗലം ശീന — വിജയകുമാരി — കൊളത്തുമണി — V. N. ജനകി — വിദ്വാൻ ശ്രീനിവാസൻ —
— ബേബി കമല — T. R. രാമചന്ദ്രൻ — സരോജിനി — ഹംസ — ദമയന്തി —

Released by **SWAMY FILMS, KOTTAYAM**

അർദ്ധശാലി

അശ്വാരോഹശാലിനും ആബാലവൃദ്ധം സുഖവിരോ
ചനയ്ക്കും സുപ്രസിദ്ധ സിദ്ധശാലം.

ജി. വി. ഫാർമസി, ഏറന്മാനൂർ.

U. T. C.

ബുദ്ധിപൂർവ്വം ലാഭിക്കുക!!

(പണം, സമയം, അദ്ധ്വാനം)

ആർഡർ അനുസരിച്ച് ഉപ്പ്, ശക്കര,
കരുപ്പെട്ടി, ഉണക്കമരച്ചീനി, മുളക് ETC.
(1) മൊത്തമായി ലാഭത്തിൽ ക്രയവിക്രയം
ചെയ്യുകയും (2) പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ
അതാതുസ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കു
കയും ചെയ്യുന്ന ഏക സ്ഥാപനം.

The United Transporting Co.,

Forwarding & Commission Agents,

H. O. VALLAKADAVU, Trivandrum.

For Orders:

Phone to 385

Managing Partners,

P. J. Kurian & P. T. Isaac,

സിനിമാമാസിക

സിനിമാവിഷയകമായ

മലയാളത്തിലെ ഏക പത്രിക

എല്ലാ മലയാളമാസങ്ങളിലും 10-ാം നമ്പർ-തോറം

പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നു

ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ നിർമ്മാണം, വിതരണം, പ്രദർശനം എന്നിവ സംബന്ധി
ച്ചുള്ള വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളും, നടനകല, മനോഹരങ്ങളായ,
സ്വപനഗ്രാമം മുതലായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള രസകരങ്ങളായ വിവരണ
ങ്ങളും അതതു കാലത്തെ പ്രധാന നടീനടന്മാരുടെയും പ്രധാന ചിത്രങ്ങളിലെ
ചില പ്രത്യേക രംഗങ്ങളുടെയും പടങ്ങളും സിനിമാ മാസികയിൽ തുടരെ
പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

വരിസംഖ്യ ഒരുവർഷത്തേക്ക് 6 രൂപ

മംഗലാപുരം മുതൽ കന്യാകുമാരി വരെ ഏജൻ്റ്മാർ വഴി മാസിക വിത
രണം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയില്ല. പതിനായിരത്തില
ധികം പ്രതികൾ കേരളത്തിലേയ്ക്കും നാനാഭാഗങ്ങളിലുമായി പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ
ശീലുന്നു.

പരസ്യക്കാർക്ക് ഇതിലധികം സൗകര്യം

വേറെ ലഭിക്കുന്നതല്ല

പരസ്യരേഖകൾക്ക്

ഹൃദയപേജ് 40 രൂപ

അർദ്ധപേജ് 25 "

കാൽപേജ് 15 "

കവർപേജുകൾക്ക് പ്രത്യേകനിരക്ക്

മാനേജർ,

സിനിമാ മാസിക

സെൻ്റ് ഓഫീസ് തിരുവനന്തപുരം

ബിൽഡിംഗ്സ്,

കോട്ടയം, തിരുവിതാംകൂർ.

Ready For Hire

Car, Cycle & Gramophone.

കാർ, സൈക്കിൾ, ഗ്രാമഫോൺ മുതലാ
യവ എപ്പോഴും വാടകയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന
തിന് തയ്യാറാണ്.

S. Kuttalam Pillai,

Malayalam School Junction,

Quilon.

പുസ്തകങ്ങൾ

	രൂ.	പ.
1. ഇന്നത്തെ തലമുറ	2	0
(കെ. എം. പണിക്കർ, മനോ, പട്ടം, കെ. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള, കെ. കേളപ്പൻ, കെ. അയ്യപ്പൻ, സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ, ഡാ: ജോൺമത്തായി, കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള്ള, കെ. കെ. കുരുവിള, കൊച്ചി മഹാ രാജാവ്, പ്രിൻസിപ്പാൾ പാലോക്കാരൻ ഇവരെപ്പറ്റി യുള്ള തുല്യകാവ്യങ്ങളും.)		
2. ജവഹർലാൽനെഹ്റു	1	8
3. കാർക്കടകകൾ	1	4
4. നേതാജി സുബാഷ്	1	8
5. ഐ. എൻ. എ. വീരചരിതം	1	8
6. ഐ. എൻ. എ. വിപ്ലവത്തിന്റെ വിധിയും	1	8
7. നേതാജിയുടെ പോർവിളി	1	0
8. നേതാജിയുടെ അന്തർലോകസംസാരങ്ങൾ	1	0
9. ഐ. എൻ. എ. വനിതാസൈന്യം	0	8
10. അബുൽകലാം അസാദ്	1	8
11. കസ്തൂർബാഗാന്ധി	1	8
12. നവയുഗം - (പാലാ)	0	8
13. നിർവാണമേഖല - (പാലാ)	0	8
14. ഇരുളും വെളിച്ചവും - (മുട്ടത്തു വക്കി)	1	4
15. കാന്തിക - (കെ. എൻ. കേശവൻ)	1	4

നാഷണൽബുക്കഡിപ്പോ, കോട്ടയം.

ശ്രീ: ടി. കെ. നാരായണക്കുറുപ്പിൻ്റെ

ഗവേഷണഫലമായ

നവകൽപം

മലമ്പനിയ്ക്ക്

സിദ്ധൗഷധം

ഇന്ത്യയിലെങ്ങും പ്രചരിക്കുന്നു.

നിരവധി രോഗികളിൽ അത്ഭുതകരമായ ഫലം അ
നുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, ഇതിനകത്തന്നെ എത്രയോ അഭി
ജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസ ആർജ്ജി
ച്ചിട്ടുള്ളതും, കൊച്ചിനായുടെ ദോഷങ്ങൾ നിശ്ശേഷമില്ലാ
ത്തതും എന്നാൽ കൊച്ചിനായ്ക്കില്ലാത്ത അത്യുഷ്ണഗുണ
ങ്ങളുള്ളതുമായ ഈ ദിവ്യരക്തം ആയുർവേദത്തിൻ്റെ
ഒരു വിജയവൈജയന്തിയായി പ്രശംഭിക്കുന്നു. ഒരു
നേരത്തെ ഉപയോഗംകൊണ്ടുപോലും രോഗിക്ക് രോഗ
ശാന്തിയിൽ വിശ്വാസം വരുത്തുന്ന ഒരു ദൗഷധത്തെ
പ്പറ്റി ഇതിൽകൂടുതൽ വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ.
പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ദിവസത്തെ ഉപയോഗംകൊണ്ടു്
സാധാരണ മലമ്പനി നിശ്ശേഷം ശമിക്കുന്നതാണ്.
എത്ര പഴക്കിയ മലമ്പനിയുടെയും വേരടക്കുന്നുള്ള
ഈ ദൗഷധത്തിൻ്റെ കഴിവു് അത്ഭുതാവമാണ്.

പന്ത്രണ്ടുദിവസത്തെ ഉപയോഗത്തിനുള്ള ദൗഷധമടങ്ങിയ

പാക്കിങ്ങും ഫോസ്റ്റേജും വില രൂ. 12.

പാക്കിങ്ങും ഫോസ്റ്റേജും വില രൂ. 12.

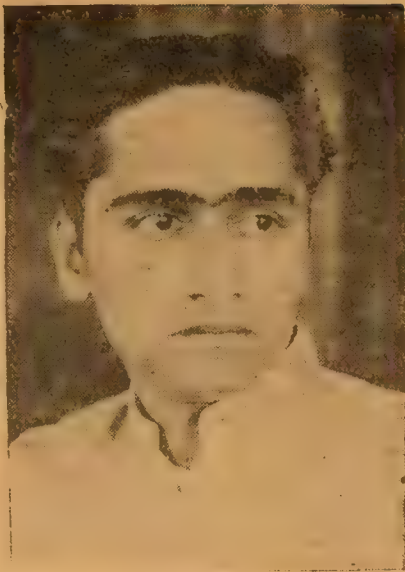
മാനേജർ,

ശ്രീ വാഗ്ദാശ്രമം, കൊല്ലം.

മോഹവിഭാവിനാഥനാഥനാഥൻ

സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതാവായ
ശ്രീ. അച്യുതപത്മവർദ്ധൻ

സർ എൻ. രാഘവൻപിള്ള

മുമ്പെ-തുകക്കടകമംസത്തിലെ അത്തം നക്ഷത്രത്തിൽ ശ്രീ:
എൻ. രാഘവൻപിള്ള ജനനായി. തന്റെ മറ്റൊരു വയസ്സിൽ എസ്.
എസ്. എൽ. എസ്. പരീക്ഷയ്ക്ക് സ്റ്റേറ്റിൽ ഒന്നാമനായി അദ്ദേഹം പാസായി.
മൺമവ-ൽ മദ്രാസ് കൃഷ്ണൻകോളേജിൽനിന്നും ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒന്നാംക്ലാസ്സോടുകൂടി
ബി. എ. പാസ്സായി. ഏ. എൽ. പരീക്ഷ പാസ്സായശേഷം ഉപരിപഠനത്തിന്
ഇംഗ്ലണ്ടിൽപോയി കോബ്രിഡ്ജിൽ ട്രിനിറ്റി കോളേജിൽ ചേർന്നു. അവിടെ
ടെലിഗ്രാഫിക് ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ പാസായി. കോബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാല
യിലെ എൽ. എൽ. ബി. പരീ
ക്ഷയിലും പാസായി. ട്രിനിറ്റി
ഹാളിൽനിന്നും “ഫൗണ്ടേഷൻ സ്കോ
ളർഷിപ്പ്” ലഭിച്ചു. ഹൈന്ദവർ
ശാലയിൽ മെഡലും സമ്മാനിച്ചു.
മൺമവ-ൽ ഐ. സി. എസ്. പ
രീക്ഷയിൽ വിജയിച്ചു. കോ
ബ്രിഡ്ജിലെ കാമ്പസിൽ പല
ബന്ധുക്കളിൽ റിസർച്ച് ജോലി
നടത്തുവാൻ പ്രതിവർഷം ഞാൻ പ
ലം റിസർച്ച് സ്കോളർഷിപ്പ് വാ
ശ്ചാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ അതി
നപകരം ഐ. സി. എസ്. എസ്.
അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. മൺമവ
ൽ ഇന്ത്യയിലെത്തി അദ്ദേഹം മ
ധ്യസംസ്ഥാനത്തു് ഒരു സിവിൽ
യനായി സർവീസിൽ ചേർന്നു.
മൺമവ-ൽ മദ്രാസിൽ അസി. ക
സ്റ്റേഷൻ കളക്ടറായി. അനന്തരം
കൽക്കട്ടയിൽ ഡയറക്ടർ ജന
റൽ അഫ് കമ്മ്യൂണിറ്റി ഇൻറേലി
ജൻസായി നിയമിതനായി. താമ
സിപ്പാലത്തെന്ന് ഇൻഡ്യാനാ വെൽ
ന്റ് കോർപ്പറേഷൻ (റാണിജം)
വകുപ്പിന്റെ ഡെപ്യൂട്ടി സെക്രട്ടറി
യായി ഇന്റീരിയൽ സെക്രട്ടേറി
യറിൽ പ്രവേശിച്ചു. ബാംബൈ കസ്റ്റംസ് ആക്ടിംഗ് കളക്ടറായി നിയമിക്ക
പ്പെട്ടു. (ഈ സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ച ഒന്നാമത്തെ ഇന്ത്യക്കാരൻ) പിന്നീട് കളക്ടർ
രായി. അവിടെനിന്നു വീണ്ടും ഇന്ത്യക്കാലത്തെ റിന്റർ വാണിജ്യവകുപ്പ് ജോയിന്റ്
സെക്രട്ടറിയായി. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം സെക്രട്ടറിയായിരിക്കുന്നു. സി. ബി. ഇ.
സി. ഐ. ഇ., കെ. സി. ഐ. ഇ എന്നീ ബഹുമാനങ്ങൾ ലഭിച്ചു. വിവിധ
വാണിജ്യസൗകര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം പല പ്രാവശ്യം ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേ
രിക്കയിലും പോയിട്ടുണ്ട്. കേന്ദ്രസംബന്ധിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിലും സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിലും
അദ്ദേഹം ഏറെക്കാലം ഗവണ്മെന്റുമായിരുന്നു. ഐ. സി. എസ്.
പാസായ ഒന്നാമത്തെ തിരുവിതാംകൂറുകാരനാണ് മി. പിള്ള. ഈയിന്തു് ഏതെ
ന്നാലായാലും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് വനിതയെ അദ്ദേഹം റിവാരം കഴിച്ചു. രണ്ടു
പുത്രന്മാരുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഏതാനും വാർഷികം മുൻപ് പാരീസ് സമാധാനസ
മ്മേളനത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഇന്ത്യൻ ഡെലിഗേഷനിലെ ഒരംഗമായി പാരീസ് സമ്മേള
നത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു.

മൊട്ടിട്ടവരുന്ന കാന്തി
യുടെ താരണ്യസ്തിഷ്ഠ
തയ്ക്കു ഇണങ്ങുന്നതു്.

ഓരോ യുവതി
യുടെയും യുവാ
വിന്റെയും

ജാബ്കോ ലികപിഡ്-
ബ്രിഡ്ലൈൻ

കേവലം വദന

സുഷമയ്ക്ക്

ജാബ്കോ
സ്നോ

നിങ്ങളുടെ തലമുടിയ്ക്കു വളച്ചയം
ഭംഗിയും ഉണ്ടാകുവാൻ

ജാബ്കോ-
ഹെയർ ഗ്രോയർ
അപൂർവ്വലികകൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു്.

ജയഭാരതം കമ്പനി

മദ്രാസ് - ബാംഗ്ലൂർ - എറണാകുളം.

സാഹിത്യപഞ്ചാനനൻ

ശ്രീ: പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ ബി. എ; എഴുതിയ സാഹിത്യപഞ്ചാനനന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന് മേജർ സർദാർ കെ. എം. പണിക്കർ എഴുതിയ അവതാരികയിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ

വിപുലവും ഗണ്യവുമായ സാഹിത്യകാരനായിട്ടുള്ള എഴുത്തുകാരനായ സാഹിത്യപഞ്ചാനനനായിരുന്നു മി: പി. കെ. തികഞ്ഞ വൈയാകരണൻ, പ്രമാണിയായ ഒരു വിമർശകൻ, കവി, ഉപന്യാസകർത്താ എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു പദമാണ് അലങ്കരിച്ചത്. മറ്റുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ ഏങ്ങനെയെല്ലാം കൊണ്ടു് ഓടിച്ചിരുന്നാലും ഒരു വ്യാകരണപണ്ഡിതനെന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം സ്വയം അഭിമാനംകൊണ്ടിരുന്നത്. “വ്യാകരണപട്ടന്മാരുള്ള പാണ്ഡിത്യം” എന്നദ്ദേഹത്തെ പലയിടത്തും അഭിനന്ദനരൂപമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ പരമകാഴ്ച ഉറച്ച വ്യാകരണവ്യുല്പത്തി ആണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതമെന്നു സിദ്ധമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതു് എത്രകണ്ടു ശരിയാണെന്നു് ഇവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഭാഷാജ്ഞാനംകൊണ്ടുമാത്രം സിദ്ധിക്കുന്ന പാണ്ഡിത്യത്തെ അദ്ദേഹത്തിനു വ്യക്തമായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, ശബ്ദഗമജ്ഞാനം പൂർണ്ണമായിട്ടില്ലാത്തവരുടെ വൈദുഷ്യം വാസ്തവത്തിൽത്തന്നെ അധികക്ഷേപിക്കാമെന്നായിരുന്നു. ഹിന്ദി കല്യാണം മുതലായ കൃതികളുടെ നിരൂപണത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം, പണ്ഡിതപുരുഷന്മാരുടെ വ്യാകരണവ്യക്തിത്വത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന കൗതുകം. ഈ വ്യാകരണപാണ്ഡിത്യവും, ശബ്ദഗമപ്രതിപത്തിയും സ്വകൃതികളിൽ അദ്ദേഹത്തെ വഴിതെറ്റിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കൂടി സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “കിമപികാര്യം”ത്തിൽ കാണുന്ന പാണ്ഡിത്യസാധനത്തിനും ഗദ്യലേഖനങ്ങളിൽ പോലും കാണുന്ന “കപാചിതം” “പ്രതിയം” മുതലായ വാക്യ വ്യാകരണസിദ്ധാന്തമായ വാക്യകൾക്കും കാരണമായതു ഈ വ്യാകരണപണ്ഡിതത്വമാണെന്നു് ഞാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നു.

ഓരോ ഒരു വശമാണ് കാണിക്കുന്നത്. ആ കാര്യത്തിന്റെ ശുദ്ധമായ ഒരു പാഠം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം വേണ്ടപോലെ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാം.

ഒരു കവി എന്ന നിലയിൽ ശ്രീമാൻ പി. കെ-യുടെ അർഹിക്കുന്ന പ്രശസ്തി ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനു തക്കതായ കാരണങ്ങളുമില്ലാത്തതു്. ഒന്നാമതായി.....അർത്ഥഗാംഭീര്യം, ശബ്ദധാടി, സുബോധരി അതിൽ തിളങ്ങിക്കാണുന്ന സൗന്ദര്യം ഇവ വിചാരിക്കുമ്പോൾ ‘കിമപി കാര്യ’ത്തിനോടു് തുല്യമെന്നു പറയാവുന്ന ഒരു കാര്യം ഗിരിജാകല്യാണം മാത്രമാണ്.

ശ്രീമാൻ പി. കെ. യുടെ ഗദ്യരീതിയെപ്പറ്റി എടുത്തുപറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇടയിൽ ചില വൈയാകരണ കൽശ്ചെപ്പാടുകൾ കാണുമെങ്കിലും ആകപ്പാടെ പാകയാണെങ്കിൽ ഇതു ഉത്തമസ്വഭാവവും ഗംഭീരവും സരസവുമായ ഒരു ഗദ്യരീതി മലയാളത്തിൽ ഇതുവരെ ആർക്കും വശമായിട്ടുണ്ടെന്നു് അന്നെന്നില്ല. മറ്റു ഗദ്യകാരന്മാരോടുപമിക്കുമ്പോൾ പി. കെ-യുടെ ഗദ്യത്തിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേകത അതിൽ കാണുന്ന കാര്യംഗീതാണ്. ശബ്ദാലങ്കാരം ഗദ്യത്തിലും അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. “പരസ്പരമല്ലയുദ്ധസന്നദ്ധന്മാരായ പ്രതിമകൾ ഉത്സവത്തിന് പ്രദർശിപ്പിക്കാമുള്ളതുപോലെ രണ്ടു വികൃതികളായ നക്രങ്ങൾ” എന്ന രീതിയിൽ എഴുതുന്നതിനുള്ള ചെറുതും ഒരു പ്രത്യേകമായിരുന്നു. രാമോജൻ പരാമയം, മകുമാൾ മുതലായ ലേഖനങ്ങളിൽ ഈ വാസന കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു് പൂർണ്ണമായി തെളിഞ്ഞുകാണുന്നതു സ്മരണമണ്ഡലത്തിലാണ്. ൫൭-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കം,

ആയിരുന്നാലും ഒരു തീർച്ചയെന്നു് വൈയാകരണന്മാർക്കു കാണാമുള്ള അസാധാരണമായ അദ്ദേഹത്തെ തീരെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. സ്വന്ത കൃതികളിൽ ഏതെല്ലാംതരത്തിലുള്ള പാണ്ഡിത്യവികൃതങ്ങൾ അർത്ഥ വൈചിത്ര്യത്തിനായും ശബ്ദാലങ്കാരത്തിനായും കാട്ടിയാലും, അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി ആ സ്വഭാവത്തിനുള്ള ലളിതകോമളമായ ഒരു കവിതാരീതിയാണ്. ചെറുപ്പത്തിലും എഴുത്തച്ഛനും നമ്പ്യാരും രാമകൃഷ്ണൻ വാഴ്ത്തുമായിരുന്നു മലയാള ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം ഏറ്റവും ആദരിച്ചിരുന്നവരികൾ, അവരുടെ ഭാഷയുള്ള ലളിതമാണ് ഈ പണ്ഡിത പ്രമാണിയെ ആകർഷിച്ചതെന്നുള്ളതിനു തക്കമില്ല.

വിമർശനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജനയിതാവെന്ന നിലയിലാണ് ശ്രീമാൻ പി. കെ-യുടെ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ അത്യുന്നതമായ സ്ഥാനമുള്ളതു്. നമ്പ്യാരുടെ കവിതയെ കൃലാക്ഷമായി ചർച്ച ചെയ്തു്, ആ മഹാകവിക്ക് മലയാളഭാഷയിലുള്ള സ്ഥാനം വിശദമാക്കി, സാഹിത്യതത്ത്വങ്ങളെ പാശ്ചാത്യർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിരൂപണം ചെയ്തു് ശ്രീമാൻ പി. കെ. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ” എന്ന പ്രബന്ധമാണ് ഇപ്പോൾ വളർന്നുവരുന്ന വിമർശനസാഹിത്യത്തിന് അടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതെന്നു നിസ്സംശ്യം പറയാം. അതിനോടു് സമമെന്നു പറയാൻ ഓരോ ഒരു നിരൂപണം ഒരു മലയാളകവിതയെപ്പറ്റിയും ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു തീർച്ചയെന്നു്. എഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഗവതത്തെ പരിഭാഷിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അതിനു ആമുഖമായി എഴുതിച്ചേർത്തിരുന്ന പ്രബന്ധം അക്കാലത്തു വലിയ വാദകോലാഹലത്തിന് ഇടയാക്കിയെങ്കിലും ശ്രീമാൻ പി. കെ. യുടെ വാദമുഖങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ സാമന്തേന സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവേചനശക്തിക്കു പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമാണ്. ഒരു ജീവിതകാലത്തെ പഠിത്തത്തിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “എഴുത്തച്ഛൻ എന്ന ഗ്രന്ഥം പി. കെ-യുടെ വിമർശനരീതിക്ക് ഒരുത്തരമായായി എടുക്കാം. ഇതുവരെ എഴുത്തച്ഛനെപ്പറ്റി അറിയാൻ ഇടയായിട്ടുള്ള സംഗതികൾ എല്ലാം സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിച്ചശേഷം, ആ കവിതകളുടെ വിമർശന കൃതികളെ ഭൗതികദർശനത്തോടു കൂടി എങ്കിലും അഭിപ്രായസമാന്തരത്തോടു കൂടി നിരൂപണം ചെയ്യുന്നു. എഴുത്തച്ഛൻ സർവ്വജ്ഞനെന്നോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയ്ക്കു് ദോഷങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലെന്നോ സ്ഥാപിക്കാൻ മി: പി. കെ. ശ്രമിക്കുന്നില്ല. നേരേമരിച്ചു കറാവും കറവും എടുത്തുകാണിക്കുകയെന്നു ചെയ്യുന്നു. തന്നോടു് യോജിക്കാത്ത പണ്ഡിതന്മാരെ അധികക്ഷേപിക്കുന്ന നായം അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല.

ഏകാചാര്യാധിഷ്ഠിതമായ ചാമിപ്പിള്ള ആശാന്റെ കളവ്, തന്നായിക്കളം, വെള്ളത്താടി, രാജരാമനായർ മുതലായ വണ്ണനകൾ ഉദാഹരണമായി പറയാം.

ശ്രീമാൻ പി. കെ. ഒന്നിച്ചുതന്ന വളർത്തു സാഹിത്യപ്രസിദ്ധമായ ചെമ്പകശ്ശേരി (അമ്പലപ്പുഴ) നാട്ടിലായിരുന്നു. ആ നാടിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അഭിമാനവും സ്നേഹവും നിസ്സീമമായിരുന്നു എന്നു പറയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ഈ സംഗതി വേണ്ടതുപോലെ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ട് ഉണ്ടു്. “കിമപികാര്യം” അമ്പലപ്പുഴയുടെ ചരിത്രത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ളതാണ്. ആ കൃതിയിലെ വണ്ണനകളിൽ സ്ഫുടിക്കുന്ന ദേശഭിമാനം വായിച്ചുവന്ന മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. അറായിക്കുളത്തിന്റെ ഗുണകീർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനും അമ്പലപ്പുഴ ഉത്സവത്തിന്റെ വിശേഷങ്ങൾ വണ്ണിക്കുന്നതിനും, “നെയ്യും നദിക്കുമുമായി” ഒഴുകുന്ന അമ്പലപ്പുഴയിലെ ശാലികന്മാരെപ്പോലും സ്തുതിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയ്ക്കു പ്രത്യേകം ഒരു സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയാനക്കാർക്കു് ഭരണപ്പെടുന്ന വിധമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേശഭിമാനം.

കൃഷ്ണഗമയെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപന്യാസം നിരൂപണസാഹിത്യത്തിന്റെ

വേലികെട്ടല്

ശ്രീ: നാഗവള്ളിൽ ആർ. എസ്. കുറുപ്പ്

ദിനം അയൽവാസികളാണ്. കാലമായാലും കടംബത്തിൽപ്പെട്ടവരോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവർ. ആ സൗഹൃദം ആരംഭിച്ചതെന്നാണെന്ന് ആർക്കും നിശ്ചയിച്ചില്ല. ആ നാട്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രായംചെന്ന പട്ടപ്പുഴക്കര കാലായിൽ പോലും ആ രണ്ടുവീടുകാരും ഒരേ കുടുംബാംഗങ്ങളെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയായിരുന്നു.

ആ പുറയിടങ്ങളെ പരസ്പരം വേർതിരിക്കുവാൻ വേലിവോലുമില്ല. ഒരേപുറയിടത്തിലുള്ള രണ്ടു വസ്തുഗുഹങ്ങളാണെന്നേ ആർക്കും തോന്നുകയുള്ളൂ. പരസ്പരം ഐക്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ആ വീടുകൾക്ക് അവരവരുടെ അധികാരത്തിൽനിന്നിട്ടുറപ്പുള്ളി വേലിയുടെ ആവശ്യമേയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ പുറയിടം മുഴുവൻ അവരുടെ പൊതു സ്വത്തായി അവർ കണക്കാക്കിയിരുന്നു.

ലിനമത്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന രണ്ടു വീടുകാരാണ് അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ പലരും വിശ്വസിച്ചില്ലെന്നുവരാം. പ്രത്യേകിച്ചു മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഭയങ്കരമായ രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ നടക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു്. പക്ഷെ അതാണു പരമാർത്ഥം. ഒരു ഹിന്ദു കുടുംബവും ഒരു മുസ്ലിം കുടുംബവുമാണ് ആ വിശ്വലമായ പുറയിടത്തിൽ കലഹം കൂടാതെ, വേലികെട്ടി അതിരൂന്നി നിൽക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതെന്ന്.

അതിരൂന്നിയിട്ടില്ലെ ഏഴേനേരം പ്രഭാതകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ട് പണിക്കുപോകുവാനായി പുറത്തിറങ്ങി ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അയൽപക്കത്തേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു വിളിക്കും:—

“എടോ കാസിംകാക്കോ!”

“എ—” അയൽവീട്ടിൽനിന്നും കാസിംകാക്കോ വിളിക്കുകയും.

“ഇങ്ങങ്ങിവാടോ. നേരമായി.”

“വരുവാനേ.”

“വെക്കമൊട്ടെ.” ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അക്ഷമനായി വിളിച്ചുപറയും. നിമിഷനേരത്തിനുള്ളിൽ വീതി കൂടിയ നീലബാർഡുള്ള വിചിത്രമുണ്ടും റൈപ്പിയും പഴയ കടയുമായി കാസിംകാക്കോ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഇരുവരും ഒരുമിച്ചു പട്ടണത്തിലേക്കു പുറപ്പെടും.

ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയ്ക്കു് കൊല്ലാകുന്നിട്ടയിലാണ് ജോലി. കൊല്ലായുടെ തരംനിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ അയാളൊരു വിദഗ്ദ്ധനാണ്. കന്നിട്ടയുമുപയോഗിച്ചു മതലാളിക്ക് അയാളെ വലിയ കാര്യവുമാണ്. അയാളുടെ അച്ഛനും അതേ കന്നിട്ടയിലായിരുന്നു ജോലി. അന്ന് അച്ഛന്റെ കൂടെ കന്നിട്ടയിൽപോയി കൊല്ലാ ഉണക്കവാനിട്ടിരിക്കുന്നിട്ടു് അയാൾ കാ വലിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. അച്ഛന്റെ മരണശേഷം കന്നിട്ടയുമുപയോഗിച്ച് ആ ജോലി മകനു കൊടുത്തു. അന്ന് ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയ്ക്കു് ഇരുപതുവയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മുപ്പതിൽപരം സംവാസനക്കാലത്തെ വിശ്വസ്തസേവനത്തിന്റെ ഫലമായി ഇന്ന് ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയ്ക്കും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും സുഖമായി കഴിയുന്നതിനുള്ള വക ശമ്പളമായി കിട്ടുന്നുണ്ടു്.

കന്നിട്ടയിൽനിന്നും അല്പം അകലെയാണ് കാസിംകാക്കോയുടെ കട. കാസിംകാക്കോയുടെ അച്ഛൻ ഒരു ബീഡിരൈറ്റുകാരനായിരുന്നു ജീവിതമുറപ്പിച്ചതു്. ക്രമേണ അയാൾ ഒരു ബീഡി, മുറക്കാൻ കട തുടങ്ങി. കാസിംകാക്കോയുടെ കാലമായപ്പോഴേക്കും ആ കട കന്നിട്ടയിലെ പ്രസിദ്ധ ബീഡി മുറക്കാൻ കടയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വേനൽക്കാലത്തു് സോഡായും സർവ്വത്തുംകൂടി ആ കടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കാസിംകാക്കോയുടെ അച്ഛന്റെ കാലശേഷം ആ കട കൈയിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ കാലത്തിനാൽ അതിലുപരി പണിയാണു് യുവാവായ കാസിംകാക്കോ വരുത്തി. ബീഡിമുറക്കാൻ കട ക്രമേണ പലവർഷം നൽകുകയായി. ഇന്ന് അതേമേൽ ഒരു ചായക്കടകൂടിയിട്ടുണ്ടു്.

വേലകഴിഞ്ഞ് വൈകുന്നേരം ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി കാസിംകാക്കോയുടെ കടയിൽ ചെല്ലുക പതിവായിരുന്നു. കാസിംകാക്കോ കുറെ പുവർപ്പുവും ഒരു കപ്പു ചായയും ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയ്ക്കു കൊടുക്കും. അതുകൂടിച്ച് ഭക്ഷായി ഒരു മുറക്കിത്തുപ്പിയിട്ട് ഇരുവരും കരോണം നാട്ടുറങ്ങാൻ അടുത്തു കഴിക്കും. സന്ധ്യ മൗന നേരത്തേക്ക് ഇരുവരും ഒരുമിച്ചു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങും.

വീട്ടിലെത്തി കളിയും ആഹാരവും കഴിഞ്ഞിട്ട് ആ സുഹൃത്തുക്കൾ ഒരുമിച്ചു് ആ മിറത്തു കൂടിയിരുന്ന് ഉറക്കംവരുത്തുവാൻ വെടിപറഞ്ഞു കഴിക്കും. അതിനകം പത്തിരവതു ബീഡി കാസിംകാക്കോ

വലിച്ചുതീക്കും. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയ്ക്കും മുറക്കാൻ ചെല്ലും ശുന്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

അയാൾ ഇരുവരും ഒഴിച്ചുവെക്കുന്നതാണ്. അന്നു കന്നിട്ടയിൽ വേലയില്ല. കന്നിട്ടയിൽ വേലയില്ലാത്തപ്പോൾ കാസിംകാക്കോയ്ക്കു് കച്ചവടവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് അയാൾക്കു് മറ്റൊരു പണി കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അവർ ഒരുമിച്ചു് ഉല്ലാസമായി വീട്ടിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടും. ചതുരംഗവെയ്ക്കലാണ് അവരുടെ പ്രധാന വിനോദം. ആഹാരഭിക്ഷുപോലും വിട്ടുവെച്ചു് രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരവരെ അവർ ചതുരംഗക്കളിക്കുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടും.

ആ വീട്ടുകൾക്ക് അതേരൂപ വിനോദമായിരുന്നു. വാൽകുത്തിലേക്കു കാലുനീക്കിത്തന്ന ആ ഗുഹനാഥന്മാർ ആ ചതുരംഗക്കളത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കു കേവലം അജ്ഞരായിപ്പോലെ പകൽ മുഴുവനും ചിലപ്പോൾ രാത്രിയിലും പടവെട്ടിക്കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു്! മനോഹരനായ അതിഭയങ്കരമായ സമരത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന സേനാനികളുടെ ഗാംഭീര്യത്തോടെ കത്തിയിരിക്കുന്ന ആ വൃദ്ധന്മാരെ ഉളിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ടു് അകായിലുള്ളവർ അടക്കിയിരിക്കും. പക്ഷെ അവരാരൊന്നുമില്ലാത്തതു്. “ഇന്ന് രാത്രി രണ്ടുകെട്ടു വീഡി കൊണ്ടുനീട്ടുണ്ടു്. നാളെ വലിയ കളിയെന്നു തോന്നുന്നു.” കാസിംകാക്കോയുടെ ഭാര്യ മത്തീമാ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ ഭാര്യ നാരായണിയമ്മയോടു് ഒരു ശനിയാഴ്ച രാത്രി പറഞ്ഞു.

“ഒരുതാ മത്തീമാ. ഇവിടെ രണ്ടുകെട്ടുവെറേ പത്തിരവതു പാക്കും അതൊത്തൽ കാലിപ്പോലും കരുതിട്ടെണ്ടു്. നാളെ വലിയ യുദ്ധംതന്നെ.”

അവർ ഒരുമിച്ചു് സപ്താർക്കത്തോടെ ചതുരംഗ ഭ്രാന്തിനേപ്പാറി പലതും പറഞ്ഞു് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അവരുടെ സന്താനങ്ങളും അതിൽ പങ്കുകൊണ്ടു്.

“ഇന്നാളിലൊരു നേരനോക്കണമേയ്ക്കു് അമ്മ കണ്ടോ?” ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ മകൾ ലക്ഷ്മി മത്തീമായോടു ചോദിച്ചു. “കളിയുടെ രസംകേറി അച്ഛൻ ഒരു ചതുരംഗക്കളവെട്ടത്തു് വായിലിട്ടു ചവയ്ക്കുകയായിരിക്കണംതന്നെ.”

അവർ വീണ്ടും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. “അത്രേയൊരുമോ?” കാസിംകാക്കോയുടെ ഇളയമകൾ പറഞ്ഞു. “ഇന്നാളി വാപ്പം തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളി കടിച്ചുപിടിച്ചു കൊണ്ടു് വീടിനടുത്തു് റീപ്പെട്ടിയേൽ ഒരുമിട്ടു കൂട്ടലാണോ ഇതു്?”

“എന്തെന്നു ഇതുവരെ ചിന്തിക്കുന്നതു്? ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാപ്പം പറയുവായിരിക്കും, അല്ലേ?” വാക്കുക്കൾ വന്നുനിന്നുകൊണ്ടു് ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി ചോദിച്ചു.

ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയെ കണ്ടയുടൻ മത്തീമാ ഏഴേനേരം രാവഴി തുണി വലിച്ചിട്ടു. നാരായണിയമ്മയും ഏഴേനേരംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:—

“നാളത്തെ കളിയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾപ്പറ്റി പറയുകയായിരുന്നു. അവിടെ രണ്ടുകെട്ടു വീടി. ഇവിടെ ഒരു സദ്യയ്ക്കുള്ള മുറക്കാൻ.”

“പെണ്ണുങ്ങൾക്കിടയ്ക്കെ അന്വേഷിച്ചിട്ടെന്തു വേണം? നിങ്ങളു നിങ്ങളുടെ പാടുനോക്കിൻ. നാളെ മൊഹറമിലിസോ? നല്ലോരുദാസം പാഴാക്കിക്കളയാനൊക്കുമോ? ഏടാ മമ്മേ. നിന്റെ ചേട്ടൻ പീടി കേണു വന്നില്ലയോ?” ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി കാസിംകാക്കോയുടെ ഇളയമകനോടു തിരിഞ്ഞുചോദിച്ചു. അതിനത്തരം പറഞ്ഞതു് നാരായണിയമ്മയായിരുന്നു.

“അല്ലേ അതു ചോദിക്കണമോ? ഗോപാലൻ വന്നോ? എങ്കി സലീമും വന്നു. അത്രതന്നെ. രണ്ടുമാണിപ്പു് നാളത്തേക്കു കോപ്പുകൂട്ടുകയാ.”

“ഇല്ലേ. ഞങ്ങളും വന്നുകഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് നല്ല കച്ചവടമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് കടപ്പുട്ടാൻ കുറെ ഭരമസിച്ചുപോയി.” ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ മൂത്തമകൻ ഗോപാലൻ സലീമുമാണിപ്പു് വെളിച്ചം ലാസി നിന്നുകൊണ്ടു് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി തിരിഞ്ഞ് ആ യുവാക്കളെ വാത്സല്യപൂർവ്വം നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:—

“പോയി കളിച്ചേപ്പുവരിൻ. നേരം ഒരുപാടായി. ഹനിക്ക വെറുക്കുന്ന.”

ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയ്ക്കു് മൂന്നു മക്കളുണ്ടു്. നന്നും ഒരു പെണ്ണും. കാസിംകാക്കോയ്ക്കു് മൂന്നാണു ഒരു പെണ്ണും. പ്രായത്തിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയേക്കാൾ ഇളയതെങ്കിലും സന്താനങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ കാസിംകാക്കോ സ്വസ്ഥിതിനെ കവച്ചുവെയ്ക്കുന്നതെന്നു ചൊയു.

ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ മൂത്തമകൻ ഗോപാലൻ കുമ്പാശ്വാസ പാസായതിനശേഷം പട്ടണത്തിലു

ള്ള ഒരു ആയിൽമില്ലിൽ കണക്കെഴുത്തു മോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

കാസിംകാക്കോയുടെ മൂത്ത മകൻ സലീമിന് കപ്പിച്ച് ഏഴുതാനും വായിക്കുവാനും പഠിക്കുവാൻ മാത്രമേ ഭാര്യമുണ്ടായുള്ളൂ. അതോടെ അച്ഛന്റെ കൂടെ കടയിൽ സഹായിക്കുവാൻ അവൻ നിയുക്തനായി. സന്ധ്യയ്ക്കുശേഷം ആ കടയിലെ കച്ചവടം അവന്റെ ചുമതലയിലാണ്. രാത്രി എട്ടുമണി കഴിയുമ്പോഴേക്കും ഗോപാലന്റെ ജോലിതീർന്നു. അവൻ കാസിംകാക്കോയുടെ ധടയിലെത്തും. സലീമു കടപ്പട്ടി സ്നേഹിതനാണെന്നിപ്പു് വീട്ടിലേക്കു തിരിക്കും. അങ്ങനെ പിതാക്കളെ തമ്മിൽ ബന്ധിച്ചിരുന്ന സ്നേഹത്തുപലതന്നെ ആ പുത്രന്മാരെയും അതേ രീതിയിൽ ബന്ധിച്ചിരുന്നു. സകലതലം പിതാക്കളെ അനുസരിക്കുവാനും അനുകരിക്കുവാനും മാത്രമേ ആ മക്കൾ ശീലിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

ഒരേ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരോടൊപ്പം പെരുമാറിപ്പോന്ന ആ രണ്ടു വീടുകാരും അവരവരുടെ മതചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും സുദൃഢമായി വെച്ചുപോറ്റിയിരുന്നു. സായംസന്ധ്യയ്ക്കു് ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ ഗുഹത്തിൽനിന്നും രമനാമജപം മുഴങ്ങുമ്പോൾ കാസിംകാക്കോയുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ മെക്കയുടെ നേക്കു് തലകനിച്ചുനിന്നു ധ്യാനിക്കുകയായിരിക്കും. തിരുവോണത്തിനും തിരുവതിരയ്ക്കും ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ ഗുഹത്തിലും മീനാത്തിനും മറ്റു പെരുമാറ്റങ്ങൾക്കും കാസിംകാക്കോയുടെ ഗുഹത്തിലും ആ വേഷങ്ങളും സദ്യയുമുണ്ടായിരിക്കും. പരസ്പരമായി ആദരിച്ചു പോന്ന വിശ്വാസങ്ങളുടെ പിടിയിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമാകുവാൻ പകുപ്പില്ലാത്ത ആ കുടുംബക്കാർ ഒരുമിച്ചിരുന്നതാണു കഴിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നതും വിശേഷപ്പെട്ട ആഹാരസാധനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അവ പരസ്പരം കൂട്ടിക്കളിച്ചു കൈമാറ്റം ചെയ്തിരുന്നു.

ചില രാത്രികളിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ മൂത്ത മകനായ ഗോപാലൻനായർ വായനശാലയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരുന്ന വത്തമനപ്പതും അവരെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കും. അത്താഴം കഴിഞ്ഞ് വെട്ടി പറയുവാനായി മിറത്തു് കൂട്ടുമ്പോൾ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി മകനെ വിളിച്ചു പറയും:—

“എടാ ഗോപാലാ, നിന്റെ പത്രത്തിലെന്തോ ഒന്നുടോ വിശേഷം? ചേക്കുട്ടെ. യുത്തമൊക്കെ എത്ര ടൊറയടോ?”

ഗോപാലൻ വിശേഷവാർത്തകൾ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കും. ഇടയ്ക്കിടെ അവർ ഓരോ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കും.

“അതെന്തിനാ ഈ ഗാസിയിലെ പിടിച്ച് മതിലിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതു്? അടോ വല്ല ആളല്ലിയോ? അവരാരെപ്പറ്റിയല്ലേയോ?” ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി ചോദിക്കും.

“ജിനാസാഹിബ്ബിനെ കാണാൻ ഗാസി പോകുന്നോ? അതു കൊള്ളാം.” കാസിംകാക്കോ പറയും.

“എന്തെന്നോ? എന്തെന്നോ? ഹിന്ദുമുസ്ലീമാരുമോ? അതെന്തിനോ? ഏടാ നാലാമേ. ഇവർക്കു് അവനവന്റെ പാടുനോക്കി ഒരുമിച്ചു കഴിഞ്ഞു കൂടുകയോ? തമ്മിൽപ്പിതല കീറാത്ത ചാക്കാനും പോകുന്നതെന്തിനോ?” ഹിന്ദുമുസ്ലീം ലാമുരപ്പാറി പത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വായിക്കുമ്പോൾ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി ചോദിക്കും.

“വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ മിക്കപ്പഴം ഹിന്ദുമുസ്ലീം ലാമുരപ്പാറ്റു്” ഗോപാലൻ വിശദീകരിക്കും.

“എന്തിനാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നേ? എന്തൊരാവശ്യത്തിനോ? തമ്മിൽപ്പിതല എല്ലാം മുടഞ്ഞു നശിക്കുന്നതു മിച്ചം. അല്ലേ, കാസിംകാക്കോ?”

“അതേയെ.” കാസിംകാക്കോ അതിനോടു യോഗിക്കും.

“നമ്മളെത്ര നല്ലതായി ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു? വല്ല വഴക്കുമുണ്ടോ? അതുപോലെ ഇവർക്കും കഴിഞ്ഞുകൂടിയൊലേന്തോ?”

വാൻ മാത്രമേ ദുരഭിമാനവും ദുർവാശിയും അവരെ അനുവദിച്ചുള്ളൂ.

III

ഒരേ കുടുംബാംഗങ്ങളെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞവർ തമ്മിൽ പിണങ്ങുക. ഒരുമിച്ച് എന്തും പട്ടണത്തിലേയ്ക്ക് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നവർ വെച്ചേറെ പോവുക. ഒരേ വഴിയിലൂടെ, ഒരേ സ്ഥലത്തേക്കു പോകുന്നവർ പരസ്പരം ഉരിയാടുന്നിരിക്കുക—ഒരു സംഭവം വരുത്തിയ മറ്റൊരെന്നിട്ട്.

വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ വിഷമിച്ചു. കുട്ടികൾ അന്ധരും. പക്ഷേ അവർക്കും ധൈര്യമുണ്ടായില്ല ആ ഗൃഹനാഥന്മാരെ തമ്മിൽ രണ്ടിപ്പിക്കുവാൻ.

രാവിലെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള പതിച്ചുപോലെ പട്ടണത്തിലേക്കു പുറപ്പെടും. അയൽവീടിലേക്കു മനപ്പൂർവ്വം അയ്യം നോക്കുകയില്ല. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തന്നെ വിളിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ച് ചെവികുർപ്പിച്ച് കാസിക്കാക്കു എന്നും വാതിലിനു പുറകിലായി കാത്തുനില്ക്കും. നിരന്ദരമായി അല്പനേരം നിന്നിട്ട് അയ്യം പുറകെ കടയിലേക്കു തിരിക്കും. വൈകുന്നേരം വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്നോൾ കാസിക്കാക്കുയുടെ കടയുടെ മുമ്പിലെത്തുന്നോൾ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തലകുനിച്ചു കൂർത്തിയിൽ നടക്കും. അതു നോക്കിക്കൊണ്ടു കോപപരവശികളോടെ കാസിക്കാക്കു കടയിൽ കത്തിയിരിക്കും.

അങ്ങനെ നാലഞ്ചുദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഒരുദിവസം കാലത്തെ പട്ടണത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടവനായി ഗോവിന്ദപ്പിള്ള പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ കണ്ടത് കാസിക്കാക്കുയുടെ പെണ്ണോടു തന്റെ മറ്റൊരു പുല്ലു കാൻ തിന്നുന്നതായിരുന്നു. ബുദ്ധിവിശേഷമുള്ള യജമാനന്മാർ തമ്മിലുള്ള കലഹം കാര്യമറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ആ വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൂലം പതിച്ചുപോലെ ആ പാമ്പിലെങ്ങും ഇത്തരം പല നടന്നു. ആഹാരം : സമ്പാദിക്കുകയായിരുന്നു. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ഉച്ചത്തിൽ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ ആട്ടിയേടില്ല. വലിയ ഒരു കല്ലെടുത്ത് അതിന്റെ പള്ളിക്കൊണ്ടു ഏറ്റു. ഏറ്റുകൊണ്ടു വേദാന്തം ആ സാധുരൂപം ഉറക്കുകയുണ്ടായി. പ്രിയപ്പെട്ട പെണ്ണോട് ഉപദ്രവിക്കുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ കാസിക്കാക്കുയുടെ കലി കയറി. അയ്യം തന്റെ വീട്ടിൽ പുറകുവശത്തുനിന്ന് പുല്ലുതേങ്ങുകൊണ്ടിരുന്ന ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ കാവപ്പട്ടുവിനെ അടിച്ചോടില്ല. കാവപ്പട്ടു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ മുമ്പിലെത്തി. അതുകണ്ടപ്പോൾ അയ്യം കരളുലിഞ്ഞു. കോപംകൊണ്ടു ഭൂതനായിത്തീർന്ന ഗോവിന്ദപ്പിള്ള കാസിക്കാക്കുയെ ഉറക്കു ശകാരിച്ചു തടഞ്ഞു.

“എടോ—എടോ—എന്റെ കറമ്പിപ്പട്ടുവിനെ തല്ലാൻ—”
“തെമ്മുടെ ആടിനെ എറിഞ്ഞാൽ—”
“ആടിനെ കെട്ടിയിടണമോ!”
“പശുനോ!”

അവർ പരസ്പരം തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു പല്ലിറുത്തി. രണ്ടു വീടുകളിലേയ്ക്കും സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും ഭയന്ന് വീട്ടുകക്കിനിന്നു.

“അല്ലേലും നിങ്ങളു പശുനെ തിന്നുന്ന പാപികളല്ലേ?” ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അമർച്ചത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങളും ആടിനെ കരുതികഴിക്കുന്നതുതല്ലേ?” കാസിക്കാക്കു പ്രതിവചിച്ചു.

“എടോ നാളെത്തന്നെ ഇവിടെ വേലികെട്ടി അടച്ചിട്ടെങ്കിൽത്താൻ—ഓ” ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അമറി.

“ഓഹോ നാളെത്തന്നെ വേലികെട്ടിയേക്കാം.” കാസിക്കാക്കു പറഞ്ഞു.

* * *

അന്നു രാത്രി ആ അന്തരീക്ഷത്തിനുപോലും അസുഖമുള്ളതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. വിശാലമായ ആ സ്ഥലം പിറോദിവസം വിഭജിക്കപ്പെട്ടവൻ പോകുന്നതോളം ഞെട്ടുവീർപ്പിടുന്നതുപോലെ ഒരു നേരിയ തണുപ്പുള്ള കാറ്റ് അവിടെ വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ രണ്ടു ഗൃഹങ്ങളും പിറോദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ പരസ്പരം വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു മറ്റൊന്നേനോളം ഭൂഖിന്നുന്നതുപോലെ മുകൾമായി പരസ്പരം നോക്കിനിന്നു.

ആ ഗൃഹങ്ങൾക്കുള്ളിലും വിഷാദഭാരം തിങ്ങി നിന്നിരുന്നു. ആ കുടുംബാംഗങ്ങൾ പരസ്പരമറിയാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. സകലരുടെമേലും പല വികാരങ്ങൾ വിർപ്പുവെച്ചു നിന്നിരുന്നെങ്കിലും അവർ നിശ്ശബ്ദമായി കഴിച്ചുകൂടിയതേയുള്ളൂ.

നേരം വെളുത്തു. മൃഗമായ ഒരു പ്രഭാതം. പ്രകൃതിക്കുപോലും ഏതോ വിഷാദമുള്ളതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. ആ പ്രഭാതത്തിൽ നടക്കുവാൻപോകുന്ന സംഭവത്തിൽ പ്രകൃതിക്കുപോലും പ്രതിഷേധമുള്ളതായി കാണപ്പെട്ടു.

കാസിക്കാക്കു അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് വേലികെട്ടുവാനായി നാലഞ്ചു കെട്ടു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും തയ്യാറായി വെളിയിലെത്തി.

ആ രണ്ടു വീടുകളുടേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള സ്ഥലത്തു അവർ കൂടി. രണ്ടുവീടുകളിലേയ്ക്കും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട കരച്ചിലുമാർന്നു വാതിലിനു മുന്നെ നിന്ന് വെളിയിലേക്കു എത്തിനോക്കി.

ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ പുറകിൽ സഹായത്തിനെ നോക്കും ഗോപാലൻനായനും, കാസിക്കാക്കുയുടെ പുറകിൽ സലിമും നിൽപ്പുണ്ട്. അസുഖകരമായ നിശ്ശബ്ദത അവിടെ വ്യാപിച്ചു. അതിൻറാസാനത്തിൽ വേലികെട്ടുകാരിൽ ഒരുവൻ ചോദിച്ചു:—

“എവിടെയാ വേലികെട്ടേണ്ടതു്?”

ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും കാസിക്കാക്കുയും പരസ്പരം നോക്കിയിട്ട് മൂഖം കുനിച്ചു. വീണ്ടും നിശ്ശബ്ദത.

“എവിടെയാ വേലികെട്ടേണ്ടതു്?” വേലികെട്ടുകാർ തന്റെ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു.

ആ ചോദ്യത്തിനുമുമ്പിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും കാസിക്കാക്കുയും മുകൾമായി തലകുനിച്ചു നിന്നതേയുള്ളൂ. എവിടെയാ വേലികെട്ടേണ്ടതു്? എങ്ങനെയാണു് ആ വിശാലമായ പാർപ്പിടത്തെ വിഭജിക്കേണ്ടതു്? ദാർശ്വര്യം കാലാമുതൽ ഒന്നായിക്കിടക്കുന്ന ആ സ്ഥലത്തെ വേലികെട്ടി വേർതിരിക്കണമെന്നോ? പെട്ടെന്നു സംധിക്കാവുന്ന ഒന്നാണോ അതു്? അല്ലെന്നും, ഭൂമിയുടെ മലങ്കൃതിയെ നിശ്ശയിക്കണം, വൃക്ഷങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്തണം—എന്നിട്ട് മൂന്നാമതൊരാളുടെ സഹായത്തോടെ രണ്ടായി പകർക്കണം.

അശേഷം ആലോചിക്കാതെ രണ്ടായി പകർക്കുവാൻ അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും പകർക്കുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോഴാണ് അതിന്റെ വൈഷമ്യങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെട്ടത്. കൂടുതലായി ആലോചിക്കത്തോറും അതിന്റെ വൈഷമ്യങ്ങൾ പെരുകിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. അനാധിപം വർഷങ്ങളായി ഒന്നായിക്കിടക്കുന്ന ആ ഭൂമി രണ്ടായി പകർക്കുവാൻ അസാധ്യമാണെന്നു അവർക്കു ബോദ്ധ്യമായി. തലമുറകളിലായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയതുപോലെ കഴിയുവാനല്ലാത്ത വേർതി

രിഞ്ഞു കഴിയുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും അവർക്കു തോന്നി.

“എവിടോ വേലികെട്ടേണ്ടതു്?” അക്ഷമനായിത്തീർന്ന വേലികെട്ടുകാർ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

“നിന്റെ തലേലു്. പോടോ അവിടന്ന്!” ഗോവിന്ദപ്പിള്ള കോപത്തോടെ പറഞ്ഞു. വേലികെട്ടുകാർ അന്ധരും അയ്യം അയ്യം തുറിച്ചുനോക്കി.

“ഇവിടെങ്ങും വേലികെട്ടേണ്ട. പോ.” കാസിക്കാക്കു പറഞ്ഞു.

“മ്—പോണം. പോ.” ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അലറി.

വേലികെട്ടുകാർ പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടു പോയി. വീണ്ടും ഒരു നിശ്ശബ്ദത അവിടെ വ്യാപിച്ചു. ഇരുവർക്കും പരസ്പരം സംസാരിക്കണമെന്നുഗ്രാമമുണ്ട്. ആദ്യം സംസാരിക്കുവാൻ ഇരുവർക്കും ഒരു വല്ലായ്മ. അത്രതന്നെ.

അന്ധനും ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തലയുയർത്തി മരമേയി വിളിച്ചു:—

“കാസിക്കാക്കു—”

“പേട്ടാ—”

ആ സുഹൃത്തുക്കൾ ഗന്ധമായ അലിംഗനത്തിലാർന്നു. ഇരുവരുടേയും നന്മയെക്കുറിച്ചു നിറഞ്ഞു.

“എല്ലാം ഞങ്ങളുടെ കാരം.” കാസിക്കാക്കു പറഞ്ഞു.

“അല്ല. എന്റെ!” ഗോവിന്ദപ്പിള്ള പറഞ്ഞു.

ആ കാറസമ്മതം അറുഭുക്കെ ഏതെങ്കിലും പകയെല്ലാം തുത്തുമാറി. ആ കണ്ണിൽ അതിന്റെ കാര്യെല്ലാം കഴുകിക്കളഞ്ഞു. നടന്നതെല്ലാം നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ വികസിച്ചു. ഭയം നിന്നിരുന്ന കുട്ടികൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു മിറാത്തേക്കിറങ്ങി. കറമ്പിപ്പട്ടു കാസിക്കാക്കുയുടെ വീട്ടിലേക്കു മെല്ലെ നടന്നു. അവിടെ നിന്നും പെണ്ണോടു ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ വീട്ടിൽ മറ്റൊരു കാര്യം കഴിച്ചോടി. സലിമും ഗോപാലൻനായനും പരസ്പരം നോക്കി ആത്മാർത്ഥമായി മരഹസിച്ചു.

ആ ഭീർഘകാലസുഹൃത്തുക്കൾ പരസ്പരം കൈകോർത്തുപിടിച്ച് ആ വിശാലമായ മറ്റൊരു നൂണുകൊണ്ടു ആരോടെന്നില്ലാത്ത പറഞ്ഞു:—

“വേലി! വേലി!! വയ്യാവേലിയും അതു്!”

പകുപ്പുവകാരം കാമിക്സ്.

മി: മരുളർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള

ലീനൻറിയോസ്കർ
മി: ഹൈക്കം ഏൻ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള

റാക്മെല്ലർ റെലോക്കിപ്പിൽ കോർക്കറ സർവകലാശാലയിലെ നഴ്സിംഗ് സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു കൊല്ലത്തെ പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡുവോ പരിശീലനംകഴിഞ്ഞു ഇവിടെ തിരിച്ചെത്തിയ ശ്രീമതി തൽമിനി എസ്സ്. അയ്യങ്കാർ.

SREE RAMA VILAS PRESS & BOOK-DEPOT QUILON

Branches at:- Trivandrum & Alleppey

Printing in
English, Malayalam, Tamil, Sanskrit & Hindi.

Printers, Publishers, Book Sellers,
Paper Merchants and Stationers.

Rubber Stamp Making, Engraving, Block Making
& Type Casting our specialities.

For all kinds of Malayalam Books
order our latest Catalogue.

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,

ഫെസ്റ്റാഫീസ് - കൊല്ലം.

ബ്രാഞ്ച്:- തിരുവനന്തപുരം & ആലപ്പുഴ.

ഇവിടെ മനോഹരമായ അച്ചടിവേലകൾ, ഇംഗ്ലീഷിലും,
മലയാളത്തിലും, തമിഴിലും, സംസ്കൃതത്തിലും,
ഹിന്ദിയിലും മുദ്രണിയ നിരക്കിന്
കൃത്യസമയത്തു ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

ഭംഗിയും ഉറപ്പുമുള്ള റബ്ബർമുദ്രകൾ, ഹാഫ്സോൺ, ലൈൻ
ബ്ലാക്കുകൾ (കാപ്പറിലും സിങ്കിലും) ഭംഗിയായി ചെയ്തുകൊടു
ക്കുന്നതാണ്. എല്ലാത്തരം ടൈപ്പുകളും കൃത്യസമയത്തു വാങ്ങു
കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും.

ചില വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ

തൂലസീഭാസരമായണം 1-ാംഭാഗം	1	14
" 2-ാംഭാഗം	1	14
നാരായണീയം (വ്യാഖ്യാനം)	1	2
സ്തോത്രം 1-ാംഭാഗം-വ്യാഖ്യാനം എൻ. ബാപ്പാവാ B.A.B.L.	1	8
ശ്രീമാദഭക്തചരിതമുതൽ 1 മുതൽ 6 വരെ ഭാഗങ്ങൾ	6	0
അഗസ്ത്യവൈദ്യചരിതം	1	8

കൂടാതെ പുരാണം, ഇതിഹാസം, ജ്യോതിഷം, വൈ
ദ്യം, നോവലുകൾ, ചെറുകഥകൾ, നാടകങ്ങൾ മുതലായ
എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും, സ്ത്രീകൾ, സംഘങ്ങൾ, ചി
ട്ടികൾ, കരയോഗങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്കുള്ള എല്ലാ റിക്കാർ
ഡുകളും, അക്കൗണ്ടു ബുക്കുകൾ, നോട്ടബുക്കുകൾ, ടക്സ്സ്
ബുക്കുകൾ, സ്റ്റേഷനറികൾ മുതലായവയും മിതമായ വില
യ്ക്ക് മൊത്തമായും ചില്ലറയായും കിട്ടുന്നതാണ്.

വലിയ ക്യാറ്റലോഗിനെഴുതുക.

ആരോഗ്യം-അതാണ് യഥാർത്ഥധനം.

ഞങ്ങളുടെ ഔഷധങ്ങളെപ്പയോഗിച്ച് ആരോഗ്യം സമ്പാദിക്കുക.

ചില ദിവ്യഔഷധങ്ങൾ

കാമബാണരസായനം

പിത്തകലാന്തകൻ

രക്തശുദ്ധീകരം, ദോഷപുഷ്ടിക്കും
ശ്ലേഷ്മം. 15 ദിവസത്തേക്കു സേവി
ക്കുന്നതിന് വില രൂ. 2 ഞ. 8.

പിത്തസംബന്ധമായ സകല രോഗ
ങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഭൗഷധം.
ഡബ്ബി ഒന്നു വില രൂ. 2 ഞ. 8.

കൂടാതെ ആയുർവേദവിധിപ്രകാരം പാകംചെയ്തിട്ടുള്ള എണ്ണകൾ, ഏതങ്ങൾ,
ലേഹ്യങ്ങൾ, അരിഷ്ടങ്ങൾ മുതലായവ മിതമായ വിലയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു
ഞങ്ങളുടെ ഭൗഷധപ്പട്ടികയ്ക്കു ഏഴുതുക.

ബാംബെ മെഡിക്കൽ ഹാൾ, കൊല്ലം.

Bombay Madical Hall, QUILON:

ദി

ഇൻഡ്യൻബാങ്ക് ക്ലിപ്തം

സ്ഥാപിതം

1907

ഫെസ്റ്റാഫീസ്:

"ഇൻഡ്യൻബാങ്ക് ബിൽഡിംഗ്"

നോൽത് ബീച്ച് റോഡ്, മദ്രാസ്.

മദ്രാസ് ആഫീസുകൾ

എസ്.പ്ലാനേഡ്, എസ്.മോർ, ട്രിപ്പിക്കെയിൻ, മെൽബർൻ
റോഡ്, മൈലാപ്പോർ, ത്യാഗരായനഗർ, പുരസവാക്കം.

മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയിലെയും ബാംബെയിലും ഉള്ള എല്ലാ
പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിലും ബ്രാഞ്ചുകളും സബ്ആഫീസുകളും.

പുറപ്പെട്ടവിചിത്രം വാഗ്ദത്തം കിട്ടിയതുമായ

മൂലധനം

രൂപാ: 68,71,800

പിരിച്ചെടുത്ത മൂലധനം

രൂപാ 48,90,215

കരുതൽധനം

രൂപാ 55,00,000

30-6-46 ൽ നിക്ഷേപങ്ങൾ

17 കോടിക്കുമേൽ

എല്ലാവിധ ബാങ്കിംഗ് ഇടപാടുകളും

നടത്തുന്നതാണ്

എൻ. ഗോപാലു അയ്യർ,

സെക്രട്ടറി.

സംഗീതനാടകം

രക്ഷാധികാരി:-

ടി. പി. വേലായുധൻപിള്ള അവർകൾ M. L. A.

ചെങ്ങന്നൂർ ശ്രീ സുകുമാരകലാസമിതി
സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്ന രണ്ടു നവ്യ ദിവ്യോപഹാരങ്ങൾ

1) ശ്രീ. എൻ. പി. രുട 2) ശ്രീ. മുൻഷിയുടെ

ഭാവന പ്രസന്ന

വൈക്കം മണി, കുട്ടപ്പൻഭാഗവതർ, കൊട്ടാരക്കര ശ്രീധ
രൻനായർ, ആറന്മുള പൊന്നമ്മ, ഗോമതിഭായി, മുളവന
ജോസഫ് തുടങ്ങിയ സുപ്രസിദ്ധ നടിനടന്മാർ.

മുതുകുമാര S. V. വാസുദേവൻനായർ & പാർട്ടി പക്കമേളം.

ഉടമസ്ഥൻ-എ. കെ. വേലായുധൻപിള്ള.

ബുക്കിംഗ്-തങ്കപ്പൻപിള്ള, മലയാളരാജ്യം, കൊല്ലം.

DEDICATED TO OUR MOTHERLAND
Write with
JAIHIND PENCIL
OF
INDIAN CAPITAL INDIAN MATERIAL & INDIAN LABOUR

VICTORY PENCIL CO
QUILON SOUTH INDIA

ശ്രീരാമവിലാസം
പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ
കൊല്ലം.

ദക്ഷിണഭാരതമിന്ദ്രചാരസഭ
വകയും പ്രാഥമിക, മധ്യമം,
രാഷ്ട്രം, രാഷ്ട്രഭാഷാവിശാരദ്
മുതലായ മിന്ദ്രീപരീക്ഷകൾക്കു
ള്ള എല്ലാ മിന്ദ്രീപുസ്തകങ്ങളും,
മിന്ദ്രഭാഷാഭൂസനത്തിനുള്ള മ
റ്റു അനവധി മിന്ദ്രീപുസ്തക
ങ്ങൾക്കും പുറമേ ഗദ്യപദ്യങ്ങളി
ലുള്ള അനവധി മലയാളപുസ്തക
ങ്ങളും ഇവിടെ എപ്പോഴും കിട്ടു
ന്നതാണ്.

മാനോജർ.

LIST OF ADVERTISERS

- M/s. 1 Asian Assurance Co. Ltd.
2 Aruna Book Stall
3 A. D. Cotton Mills Ltd.
4 Associated Pictures Ltd.
5 A. N. Guna Shenoy & Bros.
6 A. Ramachandran Potty
7 Ananda Drapery House
8 Arogyadayini Vaidyasala
9 Annapurmalayam Restaurant
10 Bombay Medical Hall
11 Bharat Studios
12 Bombay Mutal Assurance Society Ltd
13 Baby Furniture Mart
14 Bharatha Vaidyasala
15 Bhupathy Pencil Factory
16 Crown Bakery
17 Cochin Nayar Bank Ltd
18 C. Chellappan Asari
19 Cinema Magazine
20 Dhanwanthari Vaidyasala
21 Dar-ul-Shafa Golian (Regd.)
22 Dr. V. N. Shankar.
23 Dr. T. R. N. Das
24 Exchange Bank of India & Africa Ltd.
25 Grand Eastern Bank Ltd.
26 Geo Trust
27 Golden Textiles
28 G. V. Pharmacy
29 Gosris Ltd.
30 Gani & Co.
31 Gramophone Company Ltd
32 Himalayan Aerated Waters
33 Hotel Hindustan
34 Indian Bank Ltd.
35 Imperial Soda Factory
36 Indian National Bank Ltd.
37 Indian Relief Bank Ltd.
38 Jeewanlal (1929) Ltd.
39 Jayabharatham Co.
40 Jayabharath Dispensary
41 K. Sreedharan
42 Kaimal Brothers
43 K. N. Chandra
44 K. P. Nair & Co.
45 K. Kesava Reddiar
46 Kottakkal Aryavaidyasala
47 K. S. Bank Aryad
48 Kerala Films Ltd.
49 Kerala Talkies Ltd.
50 Kulathungal Jewellers
51 K. C. Chandy
52 Kewalram's
53 Lekshmi Textiles Ltd.
54 M. S. & Company
55 Mahalekshmi Pictures
56 Manomohanam Press
57 Medina Stores
58 Madras Handloom Weavers' Provincial Co-op:
Society Ltd.
59 Marketing Society Ltd.
60 M. S. K. Raj
61 Madras Medical Hall
62 Mysore Premier Metal Factory Ltd.
63 Murali Institute

- M/s. 64 Motion Pictures Ltd.
65 Madras Jeevarakshamani Vaidyasala
66 Madura Co. Ltd.
67 National Trades & Agencies
68 National Book Depot
69 Oodaya Book Stall
70 Oodaya Pictures Ltd.
71 Olassa Dhanwanthari Vaidyasala
72 P. V. Pillai
73 Paramount Pictures
74 Premier Electric Co.
75 Pilla Papiiah Patrudu & Br.
76 Puthveli Timber and Modern Furniture Works
77 Popular Bank Ltd.
78 P. S. Krishnaswamy Reddiar
79 Palai Central Bank Ltd.
80 P. K. Nanu Vaidyar
81 Phoenix Engineering Coy.
82 Quilon Agencies
83 Quilon Pencil Factory
84 Quilon Transporting Co.
85 Quilon Electric Corpn
86 Rao & Sons
87 Radio Combines
88 Regular Transporting Co.
89 R. K. Jewellery Emporinm
90 S. Kuttalam Pillai
91 Surajmal's
92 Swadeshi Bank Ltd.
93 South Indian Bank Ltd.
94 Santhinikethan Hospital & Dispensary
95 S. Sivaram Asari
96 Santhinekethanam Pharmacy
97 S. T. Reddiar & Sons
98 S. P. Subramonia Pillai
99 S. R. V. Press
100 S. R. V. Aneppey Bank
101 Sri Chithra Ayurveda Pharmacy
102 Sri Vanchirajya Ayurveda Pharmacy
103 Subramonia Vilasom Book Depot
104 Sri Vilas Book Depot
105 S. Kumaraswamy Reddiar
106 Sri Vilas Stores
107 Swarjya Pharmacy
108 Swaraj Motors Ltd.
109 Swathanthra Pharmacy
110 Sri Sukumarakala Samithy
111 Sri Vagbhadrasramam
112 Swamy Films
113 Travancore Forward Bank Ltd.
114 Thomas Steaphen & Co. Ltd.
115 Travancore Chemical Mfg. Co.
116 Tourists Lodge
117 Thomcos Bank Ltd.
118 Travancore Sugars & Chemicals Ltd.
119 T. C. Yohannan
120 United India Life Assurance Co. Ltd.
121 United Transporting Co.
122 Vasco, Vaikom
123 Venitarao's Benares Hall
124 Vallakalil Bank Ltd.
125 V. K. L. C. & Bros.
126 Veecumsee Chabildoss & Co.
127 Victory Pencil Co.

നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ വേളയിൽ

കേട്ടാനന്ദിക്കുവാൻ

== സംഗീതവിരുന്ന് ==

“ഹിസ്റ്റ് മാസ്റ്റേഴ്സ് വായിസ്”

റിക്കാഡുകൾ

തൃപ്പുണിത്തുറ ജി. വിശ്വനാഥ ഭഗവതർ
Tirupunithura G. Viswanatha Bhagavathar

N. 8857

പ്രിയ മാനസ—“നള ചരിതം”

Priya Manasa From Kathakali “Nala Charitham”

കണ്ടാൽ അതിമോദം—“കൃമിരവധം”

Kandal Athi Modham From Kathakali “Krimira Vadham”

Mr. P. J. Cherian & Party

N. 8858

ക്രിസ്തുവും സമരിയാക്കാര്യവും

Christ & Samaritan Woman—2 Parts

മി. ജോർജ്ജ് വക്കൻ Mr. George Vakkan

N. 8859

ക്രിസ്തോ കരുണാ നിലയാ

Christo Karuna Nilaya

മി. ജോർജ്ജ് വക്കൻ മിസ്സ് അച്ചമ്മ ജോസഫ്

Mr. George Vakkan & Mrs. Achamma Joseph

ആർ ഈ ഭൂമിക്ക് Ar ee Bhoomike

N. 8860

Tirupunithura G. Viswanatha Bhagavathar

പഞ്ചാലരാജ തനയ “കല്യാണ സൗഗന്ധികം”

Panchala Raja Thanayae—2 Parts

(Kalyana Sowgandhikam)

മിസ്റ്റർ പി. ജെ. ചെറിയാൻ & പാർട്ടി

Mr. P. J. Cherian & Party

N. 8861 to N. 8863

“യോഗീദ്രൻ”

St. John the Baptist—6 Parts—Set No. 321

N. 8864

ക്രിസ്തുനാഥനും മഗ്ദലന മറിയവും

Mary Magdalene—2 Parts

N. 8865 to N. 8867

ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡനഭവം

Passion of Christ—Parts I to 6

Mr. George Vakkan

N. 8868

ചരണമിതാ

(Charanamitha (Comp: Varkey Ponkunnam)

Mrs. Achamma Joseph & Mr. G. Vakkan

ലോക ലക്ഷ്യമായി

“HIS MASTER'S VOICE”

THE GRAMOPHONE COMPANY, LTD.

Majestic

is the use of Gems and Jewellery. They not only adorn your grace, they enhance your personality; and an investment that is the highest form of an asset, easily convertible to any currencies of the World, most easily portable and easily "SAFED". A fund of wealth in the form of an Atom!

Authentic

are our claims for your patronage. As jewellers, serving the public of India and Burma for over Fifty years, we have a Reputation "TRUSTWORTHY" with the reliability and integrity that has stood the tests.

" SINCE 1895 "

313, ESPLANADE, MADRAS.

SURAJMAL'S
JEWELLERS
FOR RELIABILITY

സുരാജ്മാൾ